

T.C.
NİĞDE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK HALK EDEBİYATI BİLİM DALI

NİĞDE –BOR KAYNAKLI 176 VE 177 NUMARALI
CÖNKLER ÜZERİNE TETKİK

YÜKSEK LİSANS TEZİ

TEZ DANIŞMANI
Yard.Doç.Dr.Namık ASLAN

TEZİ HAZIRLAYAN

Zekeriya BOLAT

NİĞDE-2006

ÖN SÖZ

Türk milleti tarih sahnesine çıktığı günden beri, kendine özgü pek çok hasleti değişik yollar ve eserler ile günümüze kadar ulaştırmıştır. Sözlü ürünleri bir yana bırakırsak, yazılı ürünlerin başında Orhun Abideleri, Dede Korkut Kitabı, Dîvan-ı Lügati't Türk, Kutadgu Bilig , Atabetü'l Hakayık gibi önemli eserler gelmektedir.

Bu eşsiz eserlere 15. yüzyıldan itibaren cönkler de dahil olmuştur. Edebî sahada Türk saz şiirimize, anonim edebiyatımıza nice halkiyat ürününe ışık tutan cönkler yazıldıkları dönemin sanat ve edebiyat anlayışını, estetik zevkini yansıttıkları için önemlidir. Araştırmacılar için birinci derecede kaynak olan yüzlerce cönk, kütüphanelerde, kendisine emanet bırakılan kişilerde incelemeyi beklemektedir. Bunların okunup ilim âlemine kazandırılması ile hiç yayınlanmamış şiirler ve ismi duyulmamış şairler edebiyat tarihine kazandırılabilir.

Biz de bu amaç ile danışman Hocamız Yard. Doc. Dr. Namık ASLAN' ın yönlendirmeleri ile Niğde-Bor kaynaklı 176 ve177 Numaralı Cönkler üzerine çalışmaya karar verdik. Bu iki cönk üzerindeki çalışmamız “ İnceleme-Metin” bölümlerinden oluşmaktadır.

Bizim için edebiyat tarihine metin kazandırmak ilk amaç olduğundan cönkler üzerinde geniş bir inceleme yapmadık. Cönklerde en çok şiiri bulunan Âşık Ömer ile Âşık Şem'i'nin çeşitli dîvanlarda yer alan şiirleri ile incelediğimiz cönklerde yer alan şiirlerini karşılaştırdık. Cönklerdeki Niğdeli şairleri tespit bu şairlerin hayatları hakkında bilgi topladık. Ayrıca bugüne kadar hiçbir kaynakta ismi bulunmayan şairler ile bu şairlerin şiirlerini ortaya çıkardık. Türk kültürünün tapusu olan bu değerli eserleri edebiyat tarihine kazandırdığımız için mutluyuz.

Bu çalışmada bana yol gösteren ve desteklerini esirgemeyen Hocam Yard.Doc.Dr. Namık ASLAN'a teşekkürlerimi sunarım.

Niğde-2006

Zekeriya BOLAT

ÖZET

Türk kültür tarihinin kaynakları çok çeşitlidir. Bunlardan birisi de cönklerdir. Cönklerin okunarak içerisindeki malzemelerin gün yüzüne çıkarılması edebiyat tarihi açısından büyük önem taşımaktadır.

Biz de bu amaç ile Niğde-Bor kaynaklı 176 ve 177 Numaralı Cönklerdeki metinleri önce Arapça'dan Türkçe'ye transkripsiyon harfleri ile çevirdik. Şiirlerin tasnifini yaparak şairi belli olan şiirleri , mahlas kullanılmamış şairi belli olmayan şiirleri, birbirinden bağımsız beyitleri ve yarım şiirleri tespit ettik. Arapça duaları ve hutbeleri okuduk. Müstensih notlarını karalamalarını ayrı başlık altında topladık. Çalışmamızın birinci bölümünde incelediğimiz bu iki cönkün şekil ve muhteva özellikleri hakkında bilgi verdik. Diğer cönklerden farklı yönlerini belirleyip teknik özelliklerini tanıttık.

İkinci bölümde cönklerdeki şiirlerde görülen genel değişiklikleri inceledik. Tanınmış şairlerin adına düzenlenmiş divânları tarayarak incelediğimiz cönklerdeki şiirler ile karşılaştırdık. Cönkümüzde en çok şiiri bulunan Âşık Ömer ile Âşık Şem'î'nin hiçbir yerde yayınlanmamış şiirlerini gün yüzüne çıkardık.

Üçüncü bölümde cönklerde şiiri bulunan Niğdeli şairleri inceledik. Ahmet Kuddûsî, Firâkî , Hüdâverdi ve Mekkûnî'nin hayatları hakkında kısa bilgi verdik. Bu dört şairin cönkümüzde geçen şiirlerini numara vererek yayınladık. Çalışmamızda şiirleri bulunan diğer âşıkları alfabetik olarak sıraladıktan sonra hayatları hakkında kesin bilgilere ulaştığımız şairleri tanıtip, şiirlerini numaralandırarak verdik. Şair ismi bulunmayan şiirleri “Mahlas Kullanılmamış Şiirler” bölümünde ; eksik şiirler ve bağımsız beyitleri “Yarım Şiirler ve Bağımsız Beyitler” bölümünde, Arapça dua ve hutbeleri “Arapça Metinler” bölümünde , cönkleri yazan müstensih karalamaları ve notlarını “Müellifin Notları” bölümünde verdik.

Dördüncü bölüme ise incelediğimiz cönklerin dijital kamera ile elde ettiğimiz orijinal resimlerini ekledik.

SUMMARY

The sources of History of Turkish culture are various. One of them is Cönkler. Bringing to light the materials in the cönkler attach great importance for history of literature.

Therefore, we transcribed the Arabic characters into Turkish characters. Then we determined the poems whose poets are known, the poems whose poets are unknown and without pseudonym, verses that are independent from each other and half poems. We read the Arabic prayers and religious speeches. We gathered their drafting transcriber notes under a separate title. In the first chapter of our study, we inform the characteristics of form and contents of the two Cönks that we examined. We define the different sides of these two Cönks from the other cönks and introduce the technical characteristics.

In the second chapter, we scrutinized the common variations which are seen in the poems of Cönkler. We compared the poems in the Cönkler that we studied to the well-known poet's collected poems. We brought to light the unpublished poems of Aşık Ömer and Aşık Şem'i who have the most poems in the Cönkler.

In the third chapter, we examined the poets of Niğde who have poems in the Cönkler. We gave short information about the lives of Ahmet Kuddusi, Firaki, Hüdaverdi and Mekkuni. We published the poems of these four poets by giving numbers. After ranging the bards who are in our study in alphabetical order. We introduced the poet's about whom we gained certain information and give their poems with numbers. We put the poems which have no poet's name in the chapter of "Poems without Pseudonym"; missing poems and free verses in the chapter of "Half Poems & Free Verses"; the Arabic prayers and religious speech in the chapter of "Arabic Prose"; the drafts of transcriber's notes in the chapter of "Transcriber's Notes".

In the fourth chapter, we added the original photographs of the Cönkler that we studied.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	I
ÖZET.....	II
SUMMARY.....	III
İÇİNDEKİLER.....	IV
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

CÖNKLER ÜZERİNE

A.CÖNKLERİN ŞEKİL VE MUHTEVA ÖZELLİKLERİ.....	3
<i>B.NİĞDE BOR KAYNAKLI CÖNKLERİN ŞEKİL VE MUHTEVA</i> <i>ÖZELLİKLERİ.....</i>	7
1.176 NUMARALI CÖNGÜN ŞEKİL VE MUHTEVA ÖZELLİKLERİ.....	8
2.177 NUMARALI CÖNGÜN ŞEKİL VE MUHTEVA ÖZELLİKLERİ.....	10

İKİNCİ BÖLÜM

CÖNKLERDEKİ ŞİİRLERDE GÖRÜLEN GENEL DEĞİŞİKLİKLER.....	15
--	----

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

CÖNKLERDEKİ METİNLERİN TASNİFİ

A.CÖNKLERDEKİ NİĞDE'Lİ ŞAİRLERİN İNCELENMESİ.....	24
1.AHMET KUDDÛSÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRLERİ.....	24
2.FİRÂKÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRİ.....	36
3.HÜDÂVERDÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRLERİ.....	37
4.MEKNÛNÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRİ.....	40
B.ALFABETİK SIRAYA GÖRE CÖNKLERDE ADI GEÇEN DİĞER ŞAİRLER VE ŞİİRLERİ.....	42
1. BÂKÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRİ.....	42
2. DERTLÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRİ	43
3. ÂŞIK GARİB'İN ŞİİRİ.....	45
4. GEVHERÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRLERİ.....	46
5. HÜDÂYÎ'NİN ŞİİRLERİ.....	48
6. HÜMÂ 'NİN ŞİİRİ.....	51
7. İRŞADÎ'NİN ŞİİRİ.....	52
8. KÂNÎ'NİN ŞİİRİ.....	53
9. KUDRETÎ'NİN ŞİİRİ.....	54
10. ÂŞIK KEREM'İN HAYATI VE ŞİİRLERİ.....	55
11.MAZLÛMÎ 'NİN ŞİİRİ.....	65
12. KUL MUSTAFA'NİN ŞİİRİ.....	66
13. NÂZİRÎ'İN ŞİİRİ.....	67
14.NİYÂZÎ'NİN ŞİİRİ.....	68
15. NÛRÎ'NİN ŞİİRLERİ.....	69
16. ÂŞIK ÖMER'İN HAYATI VE ŞİİRLERİ.....	71
17. SEYRANÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRİ.....	96

18. SEYYİD NESİMÎ ‘NİN ŞİİRİ.....	97
19. SEYYİD RIZA OĞLU HOCA’NIN ŞİİRLERİ.....	98
20. ŞEM’İ’NİN HAYATI VE ŞİİRLERİ.....	100
21.ŞİFAYİ’ ‘NİN ŞİİRLERİ.....	112
22. TAHİR EFENDİ’NİN ŞİİRLERİ.....	114
23. YÛNUS EMRE’NİN HAYATI VE ŞİİRLERİ.....	117
24. ZEYCAN ŞİİRİ.....	127
C.MAHLAS KULLANILMAMIŞ ŞİİRLER.....	128
D. YARIM ŞİİRLER VE BAĞIMSIZ BEYİTLER.....	167
E) ARAPÇA METİNLER	176
F). MÜELLİFLERİN NOTLARI.....	196

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ASIL METİN

A.176 NUMARALI CÖNK.....	210
B.177 NUMARALI CÖNK.....	295
SONUÇ.....	421
BİBLİYOGRAFYA.....	422

GİRİŞ

A.TEZİN AMACI VE ÖNEMİ

1.AMACI

Bu çalışmadaki amacımız Niğde- Bor yöresine ait cönkleri transkript ederek, cönklerdeki şiirleri ve şiirlerin şairlerini tespit ederek bu değerli hazineleri Türk edebiyatına, Türk kültürüne kazandırmaktır.

2.ÖNEMİ

Türk kültür tarihinin yazılı belgelerinden birisi de cönklerdir. Cönkler, âşık edebiyatı, anonim halk edebiyatı ürünlerini günümüze ulaştıran değerli kaynaklarımızdır. Bu gün yurdumuzun değişik yerlerindeki kütüphanelerde, kendisine emanet verilen kişilerde 500'ün üzerinde cönk vardır. Bu cönklerin okunarak içindeki şiirlerin gün yüzüne çıkarılması büyük önem taşımaktadır. Kıyıda köşede kalmış, kütüphanelerin tozlu raflarında araştırmacı bekleyen bu değerli hazinelerin okunması ile birlikte şimdiye kadar adını hiç duymadığımız şairler ortaya çıkabileceği gibi, daha önce bilinen şairlerin hiç yayınlanmamış şiirleri de edebiyat tarihine kazandırılabilir. Ayrıca son kıtaları veya beyitleri olmadığı için sahibini bilmediğimiz şiirler, belki o cönklerde şairleri ile karşımıza çıkacaktır. Eksik olan dörtlüklerin mısraları, diğer cönklerde okunamayan kelimeler araştırma konusu olan cönkler sayesinde okunup eksikler tamamlanabilir.

Biz de incelediğimiz 176 ve 177 Numaralı Cönkler vasıtası ile Türk edebiyatında şimdiye kadar adı duyulmamış şairlere ulaştık . Bu şairlerin şiirlerini Türk edebiyatına kazandırdık.Ayrıca adı bilinen şairlerin hiçbir yerde yayınlanmamış şiirlerini de ortaya çıkardık. Çeşitli divânlarda eksik yayınlanmış şiirlerin beyitlerini, mısralarını tamamladık.

3.ARAŞTIRMANIN SINIRI

Araştırmamızın konusunu, Niğde- Bor kaynaklı 176 ve 177 Numaralı Cönkler oluşturmaktadır. 176 Numaralı Cönk, Bor Halil Nuri Bey Kütüphanesi, Pirizâdeler El Yazması Eserleri Bölümü'nde, 3711 numara ile 177 Numaralı Cönk ise 3712 numara ile demirbaşa kayıtlıdır. Bu cönkler, 2004 haziran ayında Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi'ne gönderilmiştir. 176 ve 177 Numaralı Cönkler hâlen Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi'nde koruma altına alınmıştır.

4.ARAŞTIRMA METODU

Çalışmamızda şu metot izlendi: Şiirler önce Arapça'dan Türkçe'ye transkripsiyon harfleri ile çevrildi. Cönklerdeki şiirlerde görülen genel değişiklikler belirtildi. Cönklerde şiiri bulunan Niğdeli şairler tespit edilip bu şairlerin hayatı hakkında kısaca bilgi verildi. Diğer şiirlerin şairleri tespit edilip, şairler şiirleri ile birlikte alfabetik sıraya göre sıralandırıldı . Şairi tespit edilemeyen şiirler mahlası bulunmayan şiirler bölümünde, eksik şiirler bağımsız beyitler yarım şiirler bölümünde verildi. Müstensih notları müellifin notları bölümünde, Arapça dualar, hutbeler, hadisler Arapça metinler başlığı altında verildi.

Metindeki sorunlu yerler (silik, yırtık) [...] şeklinde belirtildi. Silik ya da yırtık olduğu hâlde bizim eklediğimiz ek ve kelimeler [] içinde yazıldı. Metinde bulunduğu hâlde okunamayan kelimeler (...) şeklinde gösterildi. İmlâ konusunda metinle bire bir uyuşmayan okumalarımız ve/veya şüpheli karşılanması gereken okumalar () işareti içinde yazılarak belirtildi.

Metinlerin her birine bir numara verildi. Metinlerin altındaki rakamlardan taksim işaretinden önce gelen rakam (.../) cönkün numarasını, taksim işaretinden sonra gelen(/...) rakam ise cönkteki sayfa sırasını göstermektedir.

BİRİNCİ BÖLÜM

CÖNKLER ÜZERİNE

A.CÖNKLERİN ŞEKİL VE MUHTEVA ÖZELLİKLERİ

Halk şairlerine ve halk edebiyatı ürünlerine ilgi duymayanlara “**cönk**” kelimesi yabancı gelebilir. Hatta “**cönk**” kelimesini hiç duymamış olabilirler. Oysaki cönkler bilinen ilk halk edebiyatı, âşık edebiyatı, dinî– tasavvufî edebiyatı ürünlerini ve halk şiirlerini ihtiva etmektedir. Cönklerde yalnızca halk şiiri değil (seyrek olarak Divân şairlerinden şiirlere de rastlanabilir.) dualar, hutbeler, büyücülükle ilgili notlar, ilaç tarifleri, cönk sahibini ilgilendiren doğum- ölüm tarihleri, alacak- verecek hesapları vs. ürünler de bulunabilir. Halk şairlerin şiirlerini ve sözlü gelenekte yaşayan kültürel ürünleri kısmen de olsa yazıya geçirdikleri için cönkler, edebiyat tarihi, sanat tarihi, kültürel tarih ve tarih için çok değerli yazılı kaynaklardır. Metot yönünden kusurlu olsa da ilk derlemelerin bulunduğu yazılı kaynaklar olması hasebi ile dönemlerinin edebiyat ve sanat anlayışlarını zevklerini, toplumun düşünce tarzlarını, yaşayışını yansıtmaktadır.

“**Cönk**” kelimesi Velet Çelebi Izbudak’ın Türk Lûgatine göre “**tertîp etmek, derlemek, ciltlemek**” anlamına gelen “ **çönemek, çönlemek** “ fillerinden gelen bir isim olarak tanımlanmaktadır. Şeyh Süleyman Efendi Lûgat-ı Çağatay’da “ **cönge**”, “**gemi, sefine**” karşılığını verir. Prof. Dr. Şükrü Elçin’e göre, “eski kütüphanelerimizde veya şahısların ellerinde baba yadigârı, çoğu zaman anonim el yazması bir takım kitapların olduğu bilinmekte. Bu kitaplar, şekil bakımından birer defterden başka bir şey değil. Bunların alttan yukarı uzunlamasına açılanlarına cönk, sağdan sola veya soldan sağa bu günkü eserlerde olduğu gibi tertip edilenlere mecmua adı verilir.”¹

1 Ahmet ÖZDEMİR, “ Cönklerden Günümüze Halk Şairlerimiz”, İstanbul 1993, s.10

Dr. Müjgân CUNBUR’a göre ise cönk : “ Bilindiği üzere cönk sırtı dar, eni geniş, uzunlamasına açılan bir kitap türüdür. Günümüzün blok notlarına benzer ve çoğunlukla yazma halindedir. Cönge halk arasında biçim bakımından benzerliği nedeniyle “**Sığır dili cöngü**” de denilmektedir. Aydın çevrelerce uzunluğuna açılan ve albüm biçimindeki bu ciltlere “ **Sefine-kârî**” adını verdikleri de bilinmektedir.”²

Umay Günay’a göre ise cönk: “ Özellikle Türk halk edebiyatı kültürüne ait birçok bilgi ve malzemeyi içerisinde bulunduran defterdir.”³

M.Ş.Ülkütaşır XIV. Yüzyıl Arap seyyahlarından İbn Batuta’nın eserinde Çinlilerin bu adı taşıyan gemileri hakkında bilgi bulunduğunu, kelimenin Arapça çoğulunun “**Cunuk**” olduğunu kaydetmektedir.⁴

Bugüne kadar görülebilen cönklerin sayısı 500’ e yaklaşmaktadır. Bunların içinde en eskisi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi’nde kayıtlı bulunan 15 .yüzyıla ait olabileceği söylenen bir cönkür. Diğer cönkler 16., 17., 18., 19., 20.yüzyıla aittir. Milli Kütüphane’de bulunan cönklerin çoğunluğu 18. ve 19. yüzyıllarda yazılmıştır.

Cönkler ciltli ve ciltlessiz olabilir. Ciltli olanlarının çoğu siyah, kahverengi tonlarda, az da olsa kırmızı deri ile kaplıdır. Çoğu iyi terbiye edilmemiş olan ciltlerde mukavva ve tezyinat yoktur. Çok azında da kaba cetveller, yıldız biçiminde motifler ya da kafes gibi geometrik çizgiler değişik resimler ve sayfa kenarlarında, boşluklarda

² Dr.Müjgân CUNBUR, “Folklor Araştırmalarında Cönklerin Yeri”, 1.Uluslar arası Türk Folklor Semineri Bildirileri, Ankara1974, s.69

³ Umay Günay, “Âşık Tarzı Şiir Geleneği ve Rüya Motifti”, Ankara 1986, s.1

⁴ M. Şakir ÜLKÜ TAŞIR, “Halk Edebiyatı Araştırmalarında Cönklerin Yeri”, Türk Kültürü,5(60),Ekim 1967, s.905-907

karalamalar ve süslemeler görülebilir. Bazı cönklerde sahibine ait notlar da bulunabilir. Özenle ciltlenmiş ince bezemeli, şemseli cönklerle de rastlanabilir.

Cönklerin boyutlarına gelince : “Cönklerin boyutları çok çeşitlidir, 5x10, 15x23 santimetre ebadında olanlar vardır.Yaprak sayıları da 30 ilâ 300 arasında değişmektedir.”⁵ Ancak değişik boyutlara sahip cönkler de mevcuttur. Sayfa sayısında sınırlama yoktur.

Cönklerin kağıtları eski tarihli olanlarda daha temiz ve daha iyi terbiye edilmiştir. 18. ve 19. yüzyıldan kalanlarda çoğunlukla kâğıt kirli, kalın ve kabadır. Özellikle son yüzyılda yazılanlarda sarı, turuncu, mavi, mor, tırşe renkli adi kâğıtlar kullanılmıştır. Çoğu iyi muhafaza edilmemiş bu yüzden de yıpranmıştır. Bazısının sayfaları yırtık, kenarları yıpranmış, yazıları solmuştur.

Cönkleri yazmada belli bir kural yoktur. Hem baştan hem de sondan yazılabilir. Bu yüzden de çoğunlukla başları ve sonları belli değildir. Hatta iç sayfa yazımında da kronolojik tarih takip edilmez. Bir çeşit seçme, kendi çevresinde bir tür antoloji olan bu defterlerin yazarları ve yazıldıkları tarihler çoğunluğunda belli değildir. Bazen birden çok şahsın kaleminden çıkmış olabilir. Bazı cönklerin yazarı yoktur yazarları vardır. Bazılarında mühür imza olsa bile tek kişinin elinden çıkmıştır denilemez. Büyük kısmının kapakları kopmuş, baş ve sonraki ilk sayfaları kaybolmuştur, arasından bazı yaprakları koparılmış cönkler de vardır.

Cönklerde en çok kullanılan yazı çeşidi kaba bir nesih, talik ve bozuk rik’adır. 15.16.17. yüzyıllarda yazılan cönkler diğer yüzyıllarda yazılan cönklerle göre imlâ açısından daha düzenlidir.Ancak büyük bir kısmında imlâ bozuktur. Bilmece gibi çözülen, ancak bir alışkanlık sonucu okunabilen cönklerle sıkça rastlanır. Bu durum cönkleri yazanların tahsil seviyesinin iyi olmadığını gösterir.

⁵ Müjgân Cumbur, a.g.e., s.71

“Cönklerin yarından fazla muhtevasını halk ve tasavvufî halk şiirleri teşkil eder.”⁶ Cönklerde çoğunlukla âşıkların, az da olsa divân şairlerinin bir kısım şiirlerini ihtiva eder. Ayrıca hutbeler, çeşitli dualar ve salavatlar , hastaları sağaltıcı bazı tedbir ve inanışlar, rüya tabirleri, mektuplar, sihirle ilgili notlar, ilaç tarifleri, sahibini ilgilendiren doğum ve ölüm tarihleri, alacak- verecek hesapları, ay tutulması, tarihi olayları açıklayan kayıt ve tarihler, anonim türkû, mâni ve ilâhîler, tekerlemeler, halk hikâyeleri ve daha bir çok konu ile ilgili bilgiler bulunmaktadır. Bu anlamda cönkler içeriğine göre adlandırılmıştır; ilâhî cöngü, derviş cöngü, âşık cöngü ... gibi .

Prof Dr. Saim SAKAOĞLU : “Cönkler, Türk Kültürünün tapusudur; bize ait olan kültürün atalarımız tarafından adımıza tescil edilmiş belgeleridir. Pek çok bilinmeyi oradan öğreniriz, yanlış bilineni onun yardımıyla düzeltiriz, eksik bilineni onunla tamamlarız”⁷ der.

Sonuç olarak denilebilir ki, Halk Edebiyatı tarihinin en önemli kaynağı ve temeli olan cönkler, geçmiş devirlerin sözlü folklor ürünlerini yazıya dönmüş örneklerini içine alan en değerli müracaat kaynaklarıdır. Metot yönünden kusurlu olmalarına rağmen ilk derlemelerin bulunduğu yazılı kaynaklar olması nedeni ile önemlidir. Cönkleri bir bakıma edebiyat tarihimizin folklorik ürünü saymak da yerinde bir değerlendirmedir.

⁶Müjgân Cumbur, a.g.e., s.72

⁷ Prof Dr. Saim SAKAOĞLU “ Cönklerin Kültür Tarihimizdeki Yeri”,Fırat Havzası Yazma Eserler Sempozyumu, 219-226, Elazığ 1987, s.219

B-NİĞDE –BOR KAYNAKLI CÖNKLERİN ŞEKİL VE MUHTEVA ÖZELLİKLERİ

Üzerinde çalıştığımız 176 ve 177 Numaralı Cönkler, Bor Halil Nuri Bey Kütüphanesi Pirizadeler El Yazması Eserleri Bölümü'nde 3711 ve 3712 numara ile demirbaşa kayıtlıdır. Ancak cönkler diğer el yazması eserlerle birlikte haziran 2004 yılında Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi'ne gönderilmiştir. Biz de cönkleri Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi'nden , dijital kamera çekimiyle sayfa sayfa fotoğrafını çektirip cd'ye aktararak temin ettik. Bu iki cönkteki metinler Arapça'dan Türkçe'ye transkripsiyon harfleriyle çevrildi.

İncelediğimiz bu iki cönte 27 şairin ismi geçmektedir .Bu 27 şairden 4 tanesi Niğdeli'dir. Ayrıca edebiyat tarihinde bilinen şairlerin şiirleri yanında, bu güne kadar hiçbir kaynakta ismi geçmeyen şairlere ve bu şairlerin şiirlerine de rastlanmıştır. Bu nedenle bizim üzerinde çalıştığımız 176 ve 177 Numaralı Cönkler Türk Halk Edebiyatı için zengin kaynaklardır.

İncelediğimiz bu iki cönkün içeriğini dinî ve tasavvufî konular oluşturmaktadır. Âşık edebiyatı ürünleri ile halk edebiyatının öz malı olmuş anonimleşmiş türkû, destan, koşma, santranç, müseddes, semaî, kalenderî gibi ürünler de vardır. Ayrıca ilâhîler, hutbeler, dualar, alacak-vercek hesapları, müstensih karalamaları da mevcuttur.

Cönklerdeki şiirlerde yöresel kelimelerle veya bazı kelimelerin yöresel söyleniş şekilleriyle karşılaşılmalıdır. Cönkler, içerisinde yöresel kelime ve deyimleri barındırması bakımından dil araştırmaları için de önemli bir kaynak mahiyetindedir.

176 ve 177 Numaralı Cönkler hem içerik hem de şekil yönünden farklılıklar gösterdiği için ayrı başlıklar altında tanıtmayı uygun gördük.

1.176 NUMARALI CÖNKÜN ŞEKİL VE MUHTEVA ÖZELLİKLERİ

10x23 cm. boyutlarında olup 84 sayfadır. Cönk ciltlessiz olup üstten dikişlidir. Dikişlerin olduğu bölümde 3711 numarası vardır. Cönk sığır dili şeklinde olup sayfaları renklidir. Cönk genel olarak bakımsız ve düzensizdir. Bazı sayfalar kurşun kalem ile bazı sayfalar mürekkepli kalem ile yazılmıştır. Sonradan bazı sayfalara kırmızı kalemle “x” işareti konulmuş. Ayrıca cönkteki metinler tek tip bir yazıyla yazılmamış. Değişik kişiler tarafından yazılmış. Bu yüzden farklı imlâ anlayışları karşımıza çıkıyor. Bazı metinlerde Osmanlıca’nın imlâsı tamamen bırakılmış . Bazı sayfalarda da müstensihle ile ilgili bilgiler veya müstensih karalamaları mevcuttur. Yazı çeşidi olarak, işlek el yazısı halinde nesih, yer yer de rik’a kullanılmıştır

Cönkün kime ait olduğu ve tarihi hakkında başta ve sonda kesin bir bilgi yoktur. Cönkün muhtelif sayfalarında cönkün yazarı olduğunu düşündüğümüz isimler ve hicrî tarihler ortaya çıkmaktadır:

‘ Alî Beg-zâde Monlâ Mehemmed Ağa hâzretleri

Cök s. 7

Temmetü’t-tamâm

Şâhib Maḥmūd Efendi

Cönk s.42

Temmet (...) sene târîḥ-i beyân

Şâhib Meḥmed Efendi-zâde

1252

Cönk .46

Senemiz târîḥ beyân ider

Biñ iki yüz on beşinde bu mecmâ kesildi

Biñ iki yüz yigirmide Monla Mehemmed (...)

Eyledi Sene 1220

Cönk s.47

et-Ṭarsūsî Ḥâfız Mūsâ

Cönk s.72

Temmet Şâhib Molla Meḥammed Efendi-zâde

Sene târîḥ beyân ider

1252

Cönk s.74

14 Ramazân 235

Cönk s.84

Tarihlerden de anlaşılacağı üzere cönk hicrî 1208 (milâdi 1800) ile 1252 (Milâdi 1832) yılları arasında yazılmıştır. Cönkün muhtelif sayfalarında geçen tarihlere bakarak yaklaşık 32 yılda tamamlandığını söyleyebiliriz. Cönkün Mahmut Efendi, Hafız Musa, Molla Mehmet tarafından yazıldığı anlaşılmaktadır.

Şiirler, **“tamam”** anlamına gelen **“Temmet”** ibaresi ile tamamlanmıştır. Yine, **“Bu da öyledir”** anlamında, nakarat mısralarını ifâde eden **“Eyzan”** kelimesi kullanılmıştır.

Toplam şiir sayısı 69’dur. Bunlardan 16 tanesinin şairi belli değildir. Bunlar dışında Şem’î’nin 15, Kuddûsî’nin 11, Yûnus Emre’nin 8 , Âşık Ömer’in 4, Tâhir Efendi’nin 4, Nûrî’nin 2, Hüdâyî’nin 1, Seyyid Nesîmî’nin 1 , Hüdâverdi’nin 1, Niyâzî’nin 1, Kudreti’nin 1, Mekkûnî’nin 1, Dertli ‘nin 1, İrşadî’nin 1 ‘er şiirleri vardır. Ayrıca muhtelif sayfalarda müstensih karalamaları ve Arapça metin ve dualar mevcuttur.

Görüldüğü üzere bu cönkte ağırlık olarak Şem’î’nin, Kuddûsî’nin, Yûnus Emre’nin ve Âşık Ömer’in şiirleri çoğunluktadır. Şiirlerdeki içerik ilahî aşk, tasavvuf, din ve dünyanın gelip geçiciliğidir. Bu durum bize cönk yazarlarının da din ve tasavvuf ehli oldukları yönünde kanaat oluşturmaktadır.

2.177 NUMARALI CÖNKÜN ŞEKİL VE MUHTEVA ÖZELLİKLERİ

11x23 cm boyutlarındadır. 125 sayfadan oluşmaktadır. Cönk kahverengi, bakımlı deri ile kaplıdır. Derinin üzeri simetrik çiçek motifleri ile süslenmiştir. Kırmızı renk ile iç içe çizilmiş 3 dairenin içinde siyah renk ile yazılmış 3712 numarası yazmaktadır. Sonradan üzerine 177 BOR yazılmıştır. 177 BOR yazısını yuvarlak şekilde kapsayan Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi yazısı vardır. Cönkün sayfaları dikiş ile birbirine iki ayrı noktadan tutturulmuştur.

Cönkün dış kısmı bakımlı olmasına rağmen sayfaları oldukça yıpranmıştır. Özellikle baştaki üç sayfa ile sondaki iki sayfa oldukça yıpranmıştır. İlk üç sayfanın yarısı yırtılmıştır. Yazıları solmuş renktedir. Sayfaları kırmızı, sarı, beyaz, mor başta olmak üzere farklı renklerden oluşmaktadır. İç kısımlardaki sayfalarda da yıpranmış bölümler çoktur. Bazı sayfalar yırtık, yazılardaki mürekkepler farklı tonlarda ve dağılmış haldedir. 86. sayfada metinden sonra renkli kalem ile yuvarlak motifler yapılmıştır. Bazı sayfaların boşluklarına değişik motifler kurşun kalem ile çizilmiştir.

Şiirler, “**tamam**” anlamına gelen “**Temmet**” ibaresi ile tamamlanmıştır. Yine, “**Bu da öyledir**” anlamında, nakarat mısralarını ifâde eden “**Eyzan**” kelimesi kullanılmıştır.

Cönkte Âşık Ömer’in şiirleri çoğunluktadır. Gevheri’ye, Hüseyin’e (Hüdâverdi), Hüdâyi’ye, Kuddûsî’ye, Seyrânî’ye, Âşık Kerem’e ait şiirler de yer almaktadır. Şairi belli olmayan anonim ürünler de mevcuttur. Cönkün geri kalan (hacim olarak üçte birini) vaaz ve hutbeler oluşturmaktadır. Âşık Ömer şiirlerinin ve hutbelerin çoğunlukta olması cönkü yazarları tarikat ehli olduklarını yönünde kanaat oluşturmaktadır. Hutbe ve vaazlardaki konu din ve tasavvuttur . Çoğunluk ile Ramazan Hutbesi’nden bahsedilmektedir.

Cönkün kime ait olduğu ve tarihi hakkında başta ve sonda kesin bir bilgi yoktur. Cönkün muhtelif sayfa sonlarında cönkün yazarı olduğunu düşündüğümüz isimler ve hicrî tarihler ortaya çıkmaktadır:

El-faķır ed-dā'ī

Monlā Celīl Efendi-i günāhkār

1276

Cönk s .7

El-faķır dā'ī

Monlā Süleymān

Sene 1276

Cönk s.8

Tahrīr-i Monlā Süleymān-zāde Hāsan Efendi

Sene 1291

Cönk s.15

Temmet 1272

Ketebe el-ḥaķır ed-dā'ī faķır ḳaryeli Meḥemmed günāhkār

Cönk s.30

Sene 1291

Tahrīr Mollā Süleymān Hāsan Efendi

Cönk s.50

Sene 1282

Ketebe Meḥemmed günāh-kār

Cönk s.52

Monlā Süleymān
bin Ḥasan Efendi
Sene 1291

Cönk s.54

Sene 1277
El-faḫīr ed-dā‘ī Süleymān Efendi

Cönk s.60

Monlā Süleymān taḥrīr ider
Sene 1277

Cönk s.62

Kātib Monlā Süleymān taḥrīr ider
Sene 1277

Cönk s.62

el-faḫīr ed-dā‘ī Monlā Süleymān taḥrīr ider
Sene 1276

Cönk s.64

el-faḫīr ve’d-dā‘ī
Monlā Süleymān
Taḥrīr ider
Sene 1276

Cönk s.66

Sene tārīḥ 1275

Ḥalīl Efendi taḥrīr ider

Cönk s.76

Kâtib Kündekâr

Taḥrīr kıldı

Sene 1275

Cönk s.78

Monlâ Ḥalīl

Taḥrīr kıldı

Sene tārīḥ 1275

Cönk s.79

el-ḥakīr ed-dā‘ī

es-Seyyid Monlâ Süleymân

bin Ḥasan Efendi

Cönk s.93

Kâtib

El-Ḥakīr ed-dā‘ī

Mollâ Meḥemmed bin ‘Alī

Cönk s.97

Metin sonlarındaki isimlere bakılırsa bu cönk 5 kişi tarafından yazılmıştır:

1. Mollâ Mehemmed bin ‘ Alî
2. Kâtib Kündekâr
3. Monlâ Halîl
4. Taḥrîr Mollâ Süleymân Ḥasan Efendi
5. Monlâ Celîl Efendi-i günâhkâr

Kâtipler mollâdır. Arapça duâ ve hutbelerin cönkte çok geçmesine dayanarak müelliflerin tar’ikat ehli olduğunu söyleyebiliriz. Arapça metinler , tamlamalar ile duâ ve hutbe bölümleri bu yüzden şiir bölümlerine göre daha hatasız yazılmıştır. Müstensih karalamalarında çoğunluk ile dini konulardan bahsedilmektedir.

Cönk yazılırken kronolojik sıra takip edilmemiştir. Cönkün 123. sayfasında “ **sene 1223** ” şeklinde not düşülmüştür. Bu tarih milâdi 1803 yılına tekâbül eder. Ancak 5. sayfada düşülen tarih “**Tarih sene 1276** ” milâdi 1844 senesidir. Sayfa 54’te **1291** senesi geçer. Sayfa 10’da 1277 senesi geçmektedir.Bu bilgileri göz önüne alarak cönkün 58 yıldan fazla bir süreçte tamamlandığını söyleyebiliriz.

İKİNCİ BÖLÜM

CÖNKLERDEKİ ŞİİRLERDE GÖRÜLEN GENEL DEĞİŞİKLİKLER

İncelediğimiz 176 ve 177 Numaralı Cönklerde bulunan şiirlerin tamamını bu gün için mevcut kaynaklarda bulmak mümkün olmadı. Herkes tarafından bilinen 15. 16., 17., 18.,19 . yüzyıl şairleri Âşık Ömer, Âşık Şem'i, Gevher'i, Kuddûsî, Yûnus Emre, Dertli, Seyrânî, Gevheri gibi ünlü şairlerin şiirlerini, adlarına yapılmış çalışmaları tarayarak bulabildik.

Bu ünlü şairlerin dışında kalan diğer şairlerin (Hüdâyi, Tâhir Efendi, Hüdâverdi, Mekkûnî, Nûrî, Firâkî, Hümâ, Niyâzî vs.)şiirlerini ancak saz şiiri ve tekke şiiri antolojilerinde birkaç şiiri ile tanıyabildik. Bu yüzden incelediğimiz cönkte bulunan şiirlerinin çoğunda değişiklik olup olmadığı konusunda araştırma yapamadık. Niğde – Bor civarında yaşadığını düşündüğümüz birkaç şairin ismine hiçbir yerde rastlamadık.

Üzerinde çalıştığımız bu iki cönkün yazıldığı tarih, müstensih notlarından anlaşıldığı üzere 18. yüzyıl ile 19. yüzyıl arasındır. Cönklerde, tezkirelerde ve mecmualarda bulunan şiirler farklı zaman ve mekanlarda, değişik müstensihler tarafından yazıya geçirildiklerinden olacak ki, kendi aralarında farklılıklar göstermektedir. Bizim incelediğimiz bu iki cönkte de bu değişiklikler görülmektedir. Bu gün için yazılı kaynaklarda bulduğumuz şiirlerin bazıları çeşitli yönleri ile incelediğimiz cönklerdeki şiirlere benzemiyor. Bu farklılıklar bazen bir kelimede, bazen bir mısra da veya dörtlükte görülmektedir. Bazen de şiirin muhtevasını etkileyebilecek değişiklikler vardır. Yazılı kaynaklarda eksik olan beyitlerin bir kısmı bizim incelediğimiz cönklerde orijinal şekli ile bulunmaktadır. Ayrıca hiçbir yerde yayınlanmayan şiirler de mevcuttur. Bu şiirler ve beyitler edebiyat tarihi için bir kazanımdır. Bu değişikliklere bakalım.

Ḥamd ola peydā olur her yerde cān eglencemiz
Mey-i maḥbūb seyr-i dildār her zamān eglencemiz

.....
.....

Yetişir tuḥfe tuḥfe günde bir meyvā virir
Bāğibānı olduğum tāze fidān eglencemiz

Sīm **pāzūlar** şamur-kaş şırmadır gīsūları
Zülf-i perçem kākülü ‘ **anberfeşān** eglencemiz

Şem‘îdir ḳadr-i vişālinden yakın bû‘d-ı firāḳ
Yādigār-ı yār ḳılur āh u fiğān eglencemiz.⁸

Şem‘î

TÜRKİ-İ ŞEM‘Î

Ḥamd ola peydā olur her yerde cān eglencemiz
Mey-i maḥbūb seyr-i dildār her zamān eglencemiz

İrmemiş ḥaddi bülūğa tıfl-ı mektebdir henūz
On iki on üç yaşında nev-civān eglencemiz

Yetişir tuḥfe tuḥfe günde bir meyvā virir
Bāğibānı olduğum tāze fidān eglencemiz

⁸.Feyzi Halıcı, “Âşık Şem‘î Hayatı ve Şiirleri”, Ankara 1982, s.31

Şim **bâzular** şamur-kaş şırmadır gîsûları
Zülf-i perçem kâkülü ‘ **anberkeşân** eglencemiz

Şem‘îdir kıadr-i vişâlınden yakın bû‘d-ı firâk
Yâdigâr-ı yâr kıılur âh u figân eglencemiz

Şem‘î

Cönk 176 / S.4

İncelediğimiz 176 numaralı cönkün 4. sayfasında yer alan Şem‘î’ye ait bu şiir Feyzi Halıcın hazırlamış olduğı “ Âşık Şem‘î Hayatı ve Şiirleri” adlı eserinin 31. sayfasında yer almaktadır. Ancak 2. beyit orda yoktur. Nokta nokta (.....,) şeklilde boş bırakılmış olan 2. beyit incelediğimiz cönkte tam yer almaktadır. Ayrıca **bâzû-pâzû** , ‘ **anberfeşân**- ‘ **anberkeşân** değışikliğı vardır.

Şem‘î’nin bazı şiirlerinde de mısra farklılıkları görölmektedir.Aşağıdaki şiirin birinci beytinin ilk mısrası tamamen farklıdır.Farklılıklar koyu renkte yazılmıştır.

Bir tıfıl nev-reste gördüm ol kıadân oynar güler

Uğrun uğrun ok atar kıaş -ı kemân oynar güler

Şem‘î

Cönk 176 / S.2

Bir nev-heveslü nazenin afet-i cihan oynar güler

Uğrun uğrun ok atar kıaş -ı kemân oynar güler⁹

Şem‘î

⁹.Feyzi Halıcı, a.g.e., s.25

Bazen ise kelime farklılıkları görülmektedir . Aşağıdaki farklılıklar buna örnektir:

Gül dırahtında kır feryād idersin ‘ andelīb
Bezme sākī Şem‘î’ye **derdile** şerbet gezdirir

Şem‘î

Cönk 176 / S.1

Gül dırahtında kır feryād idersin ‘ andelīb
Bezme sākī Şem‘î’ye **pervane** şerbet gezdirir ¹⁰

Şem‘î

Bir mekādīr anlamaz dildāra gönölüm oldu bend
Bir harīdār-i ğamīñla yok baña aslā münend
Çekdigim cevır ü cefāya eyledi ‘ ālem pesend
Kā’inātīñ halkı gelse **hokka-dār** olmaz baña

Şem‘î

Cönk 176 / S.10

Bir mekādīr anlamaz dildāra gönölüm oldu bend
Bir harīdār-i ğamīñla yok baña aslā münend
Çekdigim cevır ü cefāya eyledi ‘ ālem pesend
Kā’inātīñ halkı gelse **hissedar** olmaz baña ¹¹

Şem‘î

¹⁰ Feyzi Halıcı, a.g.e., s.18

¹¹ Feyzi Halıcı, a.g.e., s.5

‘ Ālemi āhımla ta‘ ciz etdigim ‘ ayb **olmayub**

Qalmadı şabra qararım ihtiyarım aldılar

Şem‘î

Cönk 176 / S.11

‘ Ālemi āhımla ta‘ ciz etdigim ‘ ayb **olmasun**

Qalmadı şabra qararım ihtiyarım aldılar¹²

Şem‘î

Açılur zanbağ şuşam **nergiz menevşe lāle gül**

Her çiçekden ibtidā sünbül cilāsın gösterir

Şem‘î

Cönk 176 / S.27

Açılur zanbağ şuşam **nergis benefşe laleler**

Her çiçekden ibtidā sünbül cilāsın gösterir¹³

Şem‘î

Qoydılar başın o şāhın Kerbelā meydānına

Başdılar barmaqların şāhım Hüseyin’in kanına

Urdı **şemşir** pelidler kıymadan gerdānına

Bu haqāretler **yaraşmazdı** o şāhın şānına

Düşmedi kanın yire ol demde çağırdı ğubār

Lā fetā illā ‘ Alī lā seyfe illā Zü’l-fekār

Şem‘î

Cönk 176 / S.29

¹²Feyzi Halıcı, a.g.e., s.19

¹³Feyzi Halıcı, a.g.e., s.18

Qoydılar başın o řāhĩ Kerbelā meydānına
Başdılar barmaqların řāhĩm Hüseyn'ĩn şanına
Urdı **sikkĩni** pelĩdler kıymadan gerdānına
Bu haķāretler **yakışmazdı** o řāhĩn şanına
Düşmeden kanı yire ol demde çağırdı ğubār
Lā fetā illā ' Alĩ lā seyfe illā Zü'l-feķār¹⁴

Şem'ĩ

Ayrıca Şem'i'nin kalendarı türünde yazdığı aşağıdaki şiiri taradığımız kaynaklarda bulamadık. Yazılı edebiyattan çok sözlü edebiyatın en güzel, en başarılı örneklerini veren Âşık Şem'i'nin Zile 'den tutun da ta Priştine'deki cönklerde de şiirlerine rastlanmıştır. Bizim incelediğimiz Niğde- Bor kaynaklı cönkte de şimdiye kadar yayınlanmamış şiirlerine rastlamamız son derece doğaldır.

KALENDERİ

Cinān iliniñ gülleriniñ bağı görindi
Dōst iķlĩminiñ lālesiniñ tağı görindi

Envār-ı Muħammed toğıcaķ tıtdı cihānı
Şaķķu'l-ķameriñ mu' cize parmağı görindi

Ğayğu gicesi geķdi ķalmadı ķorķu
Vuşlat ğüniñ ğündüzünde ağı görindi

Ya'ķūb'a bu ğün Yūsuf'ınıñ ķoķusı geldi
Eyyūb'a daķi řıķķatiniñ çağı görindi

Dil ğastesiniñ derdine tĩmārlar irişdi
Şem'ıye bu ğün dōstiniñ oķağı görindi

Cönk 176 / S.28

¹⁴Feyzi Halıcı, a.g.e., s.21

117 Numaralı Cönkte bazı şiirler eksiktir. Eksikliklerin çoğu son dörtlüktedir.Âşık Ömer’e ait aşağıdaki şiirde bu durum görülmektedir.

‘ÂŞIK ÖMER

Qalbime seyyāh yazıldı terk eyledim şılayı
Haţibler menbere çıkmış diñleyelim du‘âyı
Ya altında ya üstünde dirler cennet-i a‘lâyı
Cennet-i a‘lâ deyü seyrâna geldim Şâm’a ben

Her seherin bâde eser ne güzelce çağı var
Çevresin şüşam çevirmiş ortasının bâğı var
Şunda Yidiler maqâmı şunda Kırklar dağı var
Cennet-i a‘lâ deyü seyrâna geldim Şâm’a ben

Dir ki ‘Ömer gözlerimden yaş yirine kan akar
Şâm-ı a‘lânın dilberleri şalınub seyrâna çıkar¹⁵

Cönk 177/ S.5

177 Numaralı Cönkün 13 . sayfasında yer alan aşağıdaki şiir iki farklı kaynaktan farklı şekilde yer almaktadır. Sadeddin Nüzhet Ergun’un hazırlamış olduğu “**Âşık Ömer Hayatı ve Şiirleri**” adlı eserin 180. sayfasında yer almaktadır. Yalnız şiirin sadece birinci dörtlüğün ilk iki mısrası bizim incelediğimiz cönkteki metin ile aynıdır.Birinci dörtlüğün diğer mısraları ile diğer dörtlükleri tamamen farklıdır. Farklılığı göstermek için kaynak kitaptaki şiirin sadece birinci dörtlüğünü aldık.

¹⁵ Dörtlük eksiktir.

‘ÂŞIK ‘ÖMER

Dilberim var ise asdıñ gel Hicāz’da bul beni

Ka‘be-i alī-maām-ı selfirāzda bul beni

Eger anda bulmazsañ evvelā Şām’a eyle ‘azm-i rāḥ

Cāmi‘-i ‘Ümeyye içinde gel niyāzda bul beni

Bunca yıldır yalvarırım şükr ola geçti dilek

Bendeni itme ferāmūş ey melek-zāde melek

‘Aşıkıñ atdı beni urbet ile ark-ı felek

Işfıhan’da bulamazsañ gel Şirāz’da bul beni

Durmadım gezdim ‘Ömer, mülkü cihanı serserī

Görmedim ‘ömrüm içinde sen gibi bir dilberi

Ya Toat’dır meskenim olsa yāḥūt ‘ālemde ayserü

arş’ı Tebriz’i dolaş da Şehr-i nāz’da bul beni

Cönk 177/ S.13

Dilberim var ise asdıñ gel Hicāz’da bul beni

Ka‘be-i alī-maām-ı selfirāzda bul beni

Gel ziyāret eyle ol beyt-i Hudā-yı kıl tâvaf

Gûşe-i Beytül-harem içre niyazda bul beni¹⁶

¹⁶ Sadeddin Nüzhet Ergun, “Âşık Ömer Hayatı ve Şiirleri” İstanbul1936, s.180

Naci Kasım Açıkel'in hazırlamış olduğu “**Âşık Ömer ve Şiirleri**” adlı eserde ise bu şiir bizim incelediğimiz cönkteki şiirle örtüşmektedir. Sadece bazı kelimeler yer değiştirmiştir.

Dilberim var ise kıasdñ gel Hicāz'da bul beni
Ka'be-i alī-maḳām-ı selfirāzda bul beni
Anda bulmazsañ eğerçi Şām'a eyle 'azm-i rāḥ
Cāmi'-i 'Ümeyye içre gel niyāzda bul beni

Bunca yıldır yalvarırım şükr ola geçti dilek
Bendeni itme ferāmūş ey melek-zāde melek
Kurbet ile attı işte 'âşıkıñ çark-ı felek
İşfıḥan'da bulamazsañ gel Şirāz'da bul beni

Durmadım gezdim Ömer, mülkü cihanı serseri
Görmedim 'ömrüm içinde sen gibi bir dilberi
Ya Toḳat'dır meskenim 'ālemde yāḥūt Ḳayseri
Ḳarş'ı Tebriz'i dolaş da Şehr-i nāz'da bul beni¹⁷

¹⁷ Naci Kasım Açıkel,” Âşık Ömer ve Şiirleri”, İstanbul1963, s.19

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

CÖNKLERDEKİ METİNLERİN TASNİFİ

A.CÖNKLERDEKİ NİĞDE'Lİ ŞAİRLERİN İNCELENMESİ

1. AHMET KUDDÛSÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRLERİ

“Çevremizde Şeyh Kuddûsî adıyla tanınan şair 1183(1760) gecesinde Bor'da doğmuştur. Doğum gününün pazartesi olduğu kaydedilen şairimizin babası Mer'aşı zâde İbrahim Efendi'dir. Maraştan geldikleri anlaşılmaktadır. Öz annesinden 18 kardeş oldukları hâlde bunlardan Ahmet ve Mahmut'tan gayrisi vefat etmiştir.”¹⁸

Fehmi Kuyumcu'nun Kuddûsî Divânı ön sözünden anladığımıza göre Kuddûsî genç yaşında nakşi usulunde babasından ders ve feyz alarak tasavvuf âlemine dalmıştır. Çeşitli konularda medrese tahsili görmüştür. Babası 1785 yılında vefat edince büyük bir sarsıntı geçirmiştir. Bu sarsıntı ile tasavvuf ilmine iyice dalan Kuddûsî ilmini geliştirmiş, şiirlerinde tasavvuf dışında, ilimden, irfandan, çalışmadan, doğruluktan, kanunlara saygıdan, sevgiden, Allah sevgisinden, Peygamber sevgisinden, Mevlana sevgisinden bahsetmiştir.

“Çileli ve feyizli bir hayat yaşamış, 1848 yılında Bor'da vefat etmiştir. Mezar Bor Kabristanı'ndadır. Şehir içinde bir de makamı vardır.”¹⁹

İncelediğimiz cönklerde toplam on bir şiiri vardır. Bir şiiri mükerrer yazılmıştır. Şiirlerinde dil bazen çok ağırdır. Çoğu zaman da sade ve akıcıdır. Mısralarında aruzun havası hemen hissedilir.

¹⁸ İsmail ÖZMEL, “Dünden Bugüne Niğdeli Şair ve Yazarlar”, Konya 1990, s.23

¹⁹ İsmail Özmel, a.g.e., s.24

(1)

İLĀHÎ-İ KUDDŪSÎ

Beni ĥabs eyledi şāhım bu zindāna niçün bilmem
Kodı baykuşlayın tenhāca vīrānda niçün bilmem

Murādı ne ‘aceb bundan beni ĥayretlere koymakdan
Çıkarmaz eyler iskān fānī eyvānda niçün bilmem

Yaşım yetmiş ikidir rāḥatım yok hoş bilür iken
Virüb mühlet bıraḳdı baḥr-i aḥzānda niçün bilmem

Sene biñ iki yüz elli daḫi beşde bugün tāriḥ
Ḥalīfe ḥāb terk itdi bu zamānda niçün bilmem

Ağırlaşdı yüki ḳuṭb-ı zamānı neylesün nitsün
Du‘ ālar müstecāb olmaz şu evānda niçün bilmem

Bu yıllarda fütūḥātı ‘aceb görür mi **Kuddūsī**
Güreşmez pehlevānlar şimdi meydānda niçün bilmem

Cönk 176 / S.6

(2)

İLĀHÎ-İ KUDDŪSÎ

Sülûk aḥvālını sâlik yola gidüb gelenden şor
Eger ğavvâş olam dirseñ bu deryāya ṭalandan şor

Ṭarīkat sırrını şorma muḥaddiṣden müderrisden
Ḥaḳīkat ‘ilmini ders-i Ḥudā’sından alandan şor

Bilemez ehl-i zāhir ehl-i bâtın bildigin zinhār
Şorar iseñ anı ‘ayne’l-yakīn Ḥaḳḳ’ı bilenden şor

Bu bir ‘ilm-i ledünnî kim bilen dimez diyen bilmez
Bilür ‘ârif bu ‘ilmi sen yûri var anı andan şor

Bu **Kuddūsîleyin** cāhil ü mukallid müdda‘î çokdur
Vişâliñ ṭarzını mürşid olub vâşıl olandan şor

Cönk 176 / S.19

(3)

İLĀHÎ-İ KUDDŪSÎ

Tā ezelden olmuşam ‘âşık Ḥudā’yı severim
Hem anıñ dōstu Muḥammed Muşṭafā’yı severim

Ḥazret-i Ādem Safiyyullāh’ı sevdim hem anıñ
Nesl-i pākinden gelen hep enbiyâyı severim

Hem Ebā Bekr ü ‘Ömer ‘Osmān ‘Aliyy-i Ḥayder’i
Āl-i aşḫābı Resûl-i bâ-şafâyı severim

Cönk 176 / S.19

(4)

Eylerim bî-ḥad sipās ol cümle
Kim beni kıldı muḥib heb evliyâyı severim

‘ Ār- u nām- u ‘ iffete maḡrūr olanı sevmezem
‘ Aşk ile rüsvā olan ehl-i recā’ı severim

‘ İlmine baḡub tekebbūr ideni hem sevmezem
Cehl ü zenbin i‘ tirāf iden gedāyı severim

Sevmezem anı ki maḡrūr ‘ izz ü cāh i mālına
Ḥüzni faḡra derd-i ‘ aşḡa mübtelā’ı severim

Sevmezem şol ṭab‘ -ı cāmid ḡalb-i meyyit zāhidi
Gönlü pür-nūr sırr-ı ‘ aşḡa āşinā’ı severim

Dir ki Ḳuddūsī kelāmıñ ḡaşılı budur ben ol
Baḡrı yanık ehl-i ‘ āşık-ı bî-riyâyı severim

Cönk 176 / S.20

(5)

İLĀHÎ-İ KUDDŪSÎ

Gözün aç uykudan uyan
Gönül saña dimedim mi
Kalur yoldan çok uyuyan
Gönül saña dimedim mi

Kesel deryāsına taldın
Ki nevmiñ dadımı aldıñ
Erenlerden gerü kaldın
Gönül saña dimedim mi

Amān gönül didim saña
Gidelim Mevlā'dan yaña
İdelim bendelik aña
Gönül saña dimedim mi

Cönk 176 /S.21

Didim gel idelim ğayret
Ki elde var iken fırsat
Tutub tırmaz seni şıhhat
Gönül saña dimedim mi

Bu dünyāya gelen ölür
Ölüm acısını bilür
Seniñ de başña gelür
Gönül saña dimedim mi

Ben ettikde saña pend'i
Baña sen eylediñ fend'i
Çizilür cismiñiñ bend'i
Gönül saña dimedim mi

Cönk 176 / S.22

(6)

Elinde var ise hüccet bize gel sen anı göster
Eğer bu ‘aşkdan efdal bilürseñ bir ‘amel göster

Virirmişsiñ Huda ‘âşıkların küfrine fetvâ
Getir buldın ise Qur’ân içinde bir maḥal göster

Şalât u şavm ile şanma olur ḥâşıl ledün ‘ilmi
Fünûn içre bu fenne bulunur ise bedel göster

Bu aşk-ı pâke nâ’il olamaz şol bî-başar göz
Gerekse yüz kitâb oku gerekse yüz meşel göster

Şol insân kim ‘asel adın işitdi yimedi hergiz
Ne bilsün dadını aña ‘asel göster başel göster

Ṭarîḳ-ı ‘aşka dimişsiñ ḍalâlet râhı ey şūfî
Erenler yolıdır bulunursa bunda hâlel göster

Nedir bu rütbe **Ḳuddûsî** faḳîre buğzıña bâ‘ iş
Cihân içre eğer var ise ‘aşkdan eḍall göster

Cönk 176 / S.33

(7)

Sen bu ğaflet uyķusından ne ‘aceb uyanmadıñ
Serserī gezdiñ cihānda ey delū uşlanmadıñ

Bunca demdir ‘ömrüñüñ ser-māyesin itdiñ telef
Bu şarāb-ı ‘aşķa bir kez parmağını banmadıñ

‘Ārif-i dānā işigin bekleyüb Yūnuslayın
Kendiñi kānūn-ı ‘aşķa bırağuban yanmadıñ

Çünki Yūnus kırķ yedi yıl hīzmet itdi şeyhine
Didi şeyh aña bizim rengimize boyanmadıñ

Hīzmeti odun getirmek idi tağdan maţbaħa
Bunca hīzmetle didi sen hīzmete şanmadıñ

Boynu yağır olmağıle atdı odunu yire
Didi şeyhi çık git bu dem çün hīzmete katlanmadıñ

Ṭutdılar çıkardılar tā başı kışıldı kapuya
Didiler sen hālımız ile bizim hāllenmediñ

Başı kapu içre ķalub hırlayub didi hemān
İy başım el-ħamdülillāh taşraya yollanmadıñ

Ṭuyıcaķ bu sözi şeyhi didi yaķdıñ bağırımı
Gel ki bildim sen beni beyhūde işler şanmadın

Bu sözüle buldı Yūnus ķurb-ı Yezdān’a vişāl
Sen ki **Ḳuddūsī** hemān nār-ı vişāle yanmadıñ

Cönk 176 / S.36

(8)

İLĀHÎ-İ KUDDŪSÎ

Ey birāder biz cihāna cem‘-i mālā gelmedik
Māsivānıñ fitnesine iştiğāle gelmedik

Çünkü hāḳ itdi Hudā bizi hemān ḳulluḳ için
Bendelikdür kārımız şirk ü ḳalāle gelmedik

Müdde‘ilerle bizim yokdur cidāl-i baḥşimiz
Ma‘rifet ṭullābıyuz baḥş-i cidāle gelmedik

Zıkr-i Hāḳ’dır şuḡlumuz ‘āşıḳlarız zākirleriz
Ḳavlimiz tevḥīddir ancak ḡayrı ḳāle gelmedik

‘Āşıḳ-ı Hāḳ’a vebāl imiş sivāya iltifāt
Kesb-i bāle maḳşūdumuz kesb-i vebāle gelmedik

Gelmişüz taḥşīl-i ‘aşḳ-ı vecd-i ‘irfān itmege
Dār-ı rıḥlet cīfesini içtilāle gelmedik

Sīm ü zer cem‘ eyleyenler Hāḳ’dan ayru düşdiler
Bil ki **Ḳuddūsî** ki biz bu bed-hiṣāle gelmedik

Cönk 176 / S.40

(9)
İLĀHÎ-İ KUDDŪSÎ

Äayd'a çıkmış nice yüz biñ av şikâr eyler ölüm
Hâzır ol qardaş sana da intizâr eyler ölüm

Sen idersin gerçi dünyâ bahşini tatvîl bu gün
Bu muṭavvel bahşi yarın ihtişâr eyler ölüm

Dürlü hayvân lahmını yiyüb ğidâlandıñ bu gün
Lahmını yarın ğidâ'-i mūr u mār eyler ölüm

Şimdi kâr itmez saña pend yüz kitâb okusalar
Bir gün olur ki seni hoş sâz u kâr eyler ölüm

Kimseye göstermeyüb cânıñ gibi şakladığıñ
Mālını meydâna döküb âşikâr eyler ölüm

Bunca zînet bunca hışmet bu ḥadem bu mülk ü māl
Biri qalmaz cümlesini târ ü mār eyler ölüm

Olma mağrūr gel şu dünyâ **mālına vâriş idüb**
Ac cıblak müflis iken baḥtiyâr eyler ölüm

Şevk ile bağırına başub қоçub öpüb sevdigiñ
Ehliñi ardına қoyub yâd'a yâr eyler ölüm

Cönk 176 / S.44

Sevmedigiñ kişileri mālına vâriş idüb
Meskeniñi ' âkıbet şahn-ı mezâr eyler ölüm

Қаыр-ı a' lalar ki yabdıñ bî-naẓîr ammâ seni
Çоқ da ğitmez çıkarub aġyâra dâr eyler ölüm

Rûḥ çıkıcaқ heb қacar atañ anañ oġluñ қızıñ
Bu güzel cismiñi mekrûh қоқар eyler ölüm

Temmet

Cönk 176 / S.43

(10)

Himmet yā şāh-ı Ẹuddūsī ‘azīzim efendim
Sensiñ velīler şāhı
Yā Ẹazret-i Mevlānā
‘Afv it şu ben güm-rāhı
Yā Ẹazret-i Mevlānā

Bed-kar ü âvâreyim
Bür-zenb bir bî-câreyim
‘Āşī yüzü kıâreyim
Yā Ẹazret-i Mevlānā

Ġāyet ‘azīmdür cāhıñ
Maḥbûbısıñ Allāh’ıñ
Darü’lemān dergāhıñ
Yā Ẹazret-i Mevlānā

Sen şol ulu sulṫānsıñ
Ki server-i merdansın
Hem ma‘den-i ‘irfānsıñ
Yā Ẹazret-i Mevlānā

Cün tıfl iken ey sulṫān
Eflāki itdiñ seyrān
Oldu melā’ik ḥayrān
Yā Ẹazret-i Mevlānā

Muḥṫacıñım in‘am it
Mihmānıñım ikrām it
İḥsānıñı itmām it
Yā Ẹazret-i Mevlānā

Cönk 176 / S.45

Bencileyiñ yok güm-rāh
Lākin dirim eyvallāh
Geldim sana şey’ lillāh²⁰
Yā Ẹazret-i Mevlānā

²⁰ Şey’ en lillāh olması gereken ve(Allah için bir şey) istemek için kullanılan bu tabir, şiirde vezin icabı şey’ lillāh yazılmıştır.

Ḳapuñda çok muḥtācān
İrer murāda her ān
Devriñde şürer devrān
Yā Ḥazret-i Mevlānā

‘ Ārifleriñ sulṭānı
Dertlülериñ dermānı
Ḳuddūsī’niñ cinānı
Yā Ḥazret-i Mevlānā

Temmet (...) sene tāriḥ-i beyān
Şāhib Meḥmed Efendi-zāde
1252

Cönk 176 / S.46

(11)

İLĀHÎ

Ey mürüvvet āsitānım merḥabā hoş geldiñiz
Ḳaşları ṭurra kemānım merḥabā hoş geldiñiz
Bu idi Ḥaḳ’dan dileğim çok şükür ḳabūl oldu
Ey cemāl-i ‘ ālî-şānım merḥabā hoş geldiñiz

Niye gelmeñ ey efendim ben gedānıñ yanına
Uyma elleriñ sözine ḳıyma benim cānıma
Müftüler fetvāyı virirler ḳatlimiñ fermānına
Ḳıyma cānım bu cānıma merḥabā hoş geldiñiz

Dir **Ḳuddūsī** yaz gelince şöyle olur üftādeler
Meclisime ‘ uşşāḳ (ser ḥaflicān ider bî-şi‘ ārlar)
Yedi dürlü mezeyi nūş idüb ḳaldırmadı
Çok günümüz geldi gecdi merḥabā hoş geldiñiz

Cönk 177/ S.102

(12)

Sensiñ velîler şâhı
Yâ Һazret-i Mevlânâ
‘Afv it şu ben güm-râhı
Yâ Һazret-i Mevlânâ

Bed-kâr u [â]v[â]reyim
Pür-zenb [ü] bî-çāreyim
‘Âşî yüzi Һareyim
Yâ Һazret-i Mevlânâ

Ğāyet ‘āzimdir cāhıñ
Maḥbūbusuñ Allāh’ıñ
Dārü’l-emān dergāhıñ
Yâ Һazret-i Mevlânâ

Sen şol ulu sultānsıñ
Derdlülere dermānsıñ
Hem ma‘den-i ‘irfānsıñ
Yâ Һazret-i Mevlânâ

Çün tıfl iken ey sultān
İtdiñ eflāki seyrān
Oldı melā’ik ḥayrān
Yâ Һazret-i Mevlânâ

Muḥtācınıñ in‘ām it
Mihmānınıñ iḥsān it
İḥsānıñ itmām it
Yâ Һazret-i Mevlânâ

Cönk 176 / S.18

2. FİRÂKÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRİ

Niğdeli şairdir. Ne yazıkki Niğde’de hiç kimse onu tanımıyor. Sokakta rastgele sorduğumuz kişilerden bilen çıkmadı. Zaten onun adını yaşatan Niğde merkezde sadece sokak ismi vardır. İbnülemin Mahmut Kemal İnal, Son Asır Türk Şairleri adlı eserinde: “Hüseyin Fırâkî Efendi, Fahrüddin Efendi namında birinin oğludur. Medresede öğrenim gördü. On beş sene Niğde Rüşriyesi’nin muallimi saniliğinde (ikinci öğretmenliğinde) bulundu. 1397 senei maliyesinde vefat etti. (1881) Niğde’de Ateşli Medresesi avlusuna defn olundu. ” Diye bilgi verilmiştir.

İncelediğimiz cönklerde sadece bir tane şiiri bulunmaktadır.

(1)

NA‘T-İ RESÛL-İ ZEBÂN-I FİRÂKÎ

Şefî‘-i şâfi‘-i mu‘tî‘-i a‘tâ kı1l yâ resûlallâh
Şehîd-i şâhid-i hayy-i likâ kı1l yâ resûlallâh

Cihânîñ fahr-i serverisin huşûşan kim habîbullâh
Ve ‘indallâh mükerrremsiñ vefâ kı1l yâ resûlallâh

Cemâl-i rûy-i pâkile mu‘azzez muhteremsiñ sen
Bu nâcîz ümmetiñ âhın şenâ kı1l yâ resûlallâh

Zebân-ı ‘âcizim saña şalâtile selâm eyler
Fu‘âdım nûr-ı ‘aşkıñla ‘anâ kı1l yâ resûlallâh

Seniñ zâtıña lâyıkdır hezârân medh-i evşâfât
Nihâyet bulmadı vaşfıñ sezâ kı1l yâ resûlallâh

Livâ’i’l-hamd sancağıñ müyesser eyle hümâsın
Cemî‘-i mü’mine hem merâ kı1l yâ resûlallâh

Fırâkî‘-i âşık-ı rû’yet anıñ’cün dâ’im âh eyler
Bu bâbı dâr-ı hasretde nümâ kı1l yâ resûlallâh

Cönk 176 / S.55

3. HÜDÂVERDİ’NİN HAYATI VE ŞİİRLERİ

Türk Halk Edebiyatında âşıkların gerçek hayatları yanında bir de rivayete, hikâyelere dayanan hayatları vardır. Hüdâverdi 19. yüzyılda yaşamasına rağmen gerçek hayatına ilişkin bilgiler sınırlıdır. Hatta Niğde’de Gümüşler Kasabası’ndaki yaşlılar hariç bilen yok. Bu nedenle şair hakkındaki bilgiler rivayetlere dayanmaktadır.

Asıl adı Hüseyin olan Hüdâverdi 1796 yılında Niğde Merkez’e bağlı Uluğağ köyünde doğdu. Küçük yaşta annesini ardından babasını kaybeder. Halk tarafından çok sevilen Hüseyin, diğer çocuklardan farklıdır. Yaramazlık etmez, durgun çekingendir yalan söylemez. 6 yaşında iken hali vakti yerinde olan köy ağası mandalarını ve öküzlerini güttürmek için çoban olarak yanına alır. Her şey bundan sonra başlar. Çünkü Hüseyin’in çobanlığa başlaması ile hayatı değişir. Bir gün manda ve öküzleri otlatırken, mandanın bir tanesi saldırır. Kendisini korumak için elindeki mesesini mandaya fırlatır. Kızgın manda Hüseyin’i kovalamaya devam eder. Hüseyin geri geri kaçarken bir kuyuya düşer. Tüm köylü aramasına rağmen Hüseyin’i bulamazlar. Üç gün kuyuda kalan Hüseyin’e bir pir azık ve içecek getirir. Ardından da kuyudan çıkarır.

Daha çocuk yaşında bunları yaşayan Hüseyin olayların şokundadır. Ağası bu durumu sezer ve nedenini sorar. Hüseyin de kuyuda geçirdiği üç günün öyküsünü anlatır. Ağasının ve köy halkının güveni ve saygısı bu olaydan sonra daha da artar. Günün birinde ağası vefat eder. Hüseyin de 17 yaşında Uluğağ köyünden ayrılarak uzun süren bir yolculuktan sonra Niğde Merkeze bağlı Eskigümüş köyüne gider. Ama ondan geriye Uluğağta bir sevgilisi kalmıştır. Bunu incelediğimiz 177 Numaralı Cönkün 79. sayfasındaki şiirinden anlıyoruz.

(1)

TÜRKİ

Çünkü yolum düşdi kırbet illere
Ağlama sevdiğim gine gelirim
Seni sevdim deyü düşdüm dillere
Ağlama sevdiğim gine gelirim

Seniñ muhabbetiñ çıkmaz aradan
Ne güzel yaratmış seni yaradan
Unutma sevdiğim beni du'adan
Ağlama sevdiğim gine gelirim

Seniñ muhabbetiñ bende ezelden
Fâriğ oldum gecdim cümle güzelden
Hüseyin kuluñdur seniñ ezelden
Ağlama sevdiğim gine gelirim

Monlâ Halîl
Taħrîr kılındı
Sene târiħ 1275

Cönk 177/ S.79

Eskigümüş köyü Hüseyin için şairliğe geçisin önemli bir aşamasıdır. Çünkü burada bâde içen bâdeli âşık olur . Rivayetlere göre Hüseyin'in bâde içmesi şu şekilde olmuştur:

Hüseyin Eskigümüşte bir değirmene çırak olarak girer. Yaşlı olan ağasının kısa sürede güvenini kazanır. Değirmende hem buğdayların öğütülmesine yardım eder hem de değirmene geceleri bekçilik eder. Tek başına olduğu bir gece ansızın atlı bir kafile değirmene gelir. Hüseyin kapıyı açıp açmamakta tereddüt ederken kapı kendiliğinden açılır. Çok korkan Hüseyin tanımadığı kişileri görünce şaşırır ve çok korkar. Hemen aklına kuyuda yardım eden pir gelir. Fakat kafile başkanı ona benzemiyordur. Hüseyin'i izleyen kafile başkanı “ Korkma oğlum, korkacak, kaçacak bir durum yok. Seninle sohbet etmeye geldik. Hadi bize değirmeni gezdir.

Tam değirmen başına gelince : “ İlk sıradaki bir zat iç oğlum diyerek elindeki tasta bir yudumu Hüseyin’e veriyor. Ardından gelenler birer yudum, derken kırk yudum bâde içiriyorlar” ²¹

Kırklar bâde sunduktan sonra bundan sonra senin adın “ Hüdâverdi” olsun deyip değirmenden ayrılırlar. İncelediğimiz 176 ve 177 Numaralı Cönklerde Hüdâverdi mahlaslı sadece bir şiiri yer almaktadır.

(2)

Eli çok da kendi ğarīb şorarsañ
Her seherde esen derdli yel benim
İşidib de yanık sedā tıyarsañ
Bülbül gibi feryād iden dil benim

Şimden şoñra kórkar mıyım ölümdeñ
Aşlā haṭā çıkmaz benim dilimden
Nâzlı dilber alırlarsa elimden
Kankı çöller yurdum olsun bil benim

Muşibet olmayan yollara varmam
Degme yansun benim cismim kayırmañ
Gönül seni sevdiğinden ayırmam
Neme lâzım sulṭân olsun el benim

Hüdâverdi geçdi ‘ ömrüm vefāya
Gec yaşımda girdim kara hebāya
Kankı bir gün ṭayanayım cefāya
Ağladıkça çeşmim yaşı sel benim

Cönk 176 / S.23

Bâdeli âşık olan Hüdâverdi şiirlerinde sade bir dil kullanmış.Şiirleride aşk, hasret, gurbet, ayrılık konularını işlemiştir.

²¹İsmail Özmel, a.g.e., s.40

4.MEKNÛNÎ’NİN HAYATI VE ŞİİRİ

Meknûnî Niğde’nin Bor ilçesinde doğmuştur. Ne zaman doğduğu, babasının ismi, gerçek adının ne olduğu hakkında kesin bir bilgi yoktur. Küçük yaşta babasını kaybeder. Bunun üzerine Niğde’ye götürülerek bir ailenin yanına hizmetçi olarak verilir. “ 14-15 yaşlarına geldiği zaman Niğde’nin ünlü saz üstadı Haydar Efendi’den ders alarak günün birinde bu sanatı elde ettiğini öğrenmiş bulunuyoruz”.²²

“Meknûnî’nin Niğde’den ayrıldığı tarih bilinmemekle beraber onun ekmeğini taştan çıkaracak bir yaşa geldiği zaman ve tahminen 20 yaşlarında iken Bor’a döndüğü, bundan sonra çiftçilik ve bağcılıkla meşgul olduğu anlaşılmıştır.”²³
“1882’de ölmüştür.”²⁴

İncelediğimiz 176 Numaralı Cönkte bir tane şiiri bulunmaktadır.

(1)

TÜRKÎ-İ MEKNÛNÎ

Emr-i Hâk’dan böyle çalınmış kalem
Felek bizim konca güli şoldurdu
Şu yalan dünyâda bir murâda irmedim
İçmem dirken ecel câmın töldurdu

Bu işde kimseniñ yokdur âgâhı
Bunı böyle yazmış taqđır ilâhî
Felegiñ destinde ecel külâhı
Şıķı tıtdı tır başıma oldurdu

²² İsmail Özmel, a.g.e., s.19

²³ İsmail Özmel, a.g.e., s.19

²⁴ “Cumhuriyetin 50.Yılında Niğde-1973 İl Yıllığı,” Ankara 1973, s.168

Aḥbāblarım cem‘ oldılar geldiler
Ümīd kesüb öleceğim bildiler
Ol iki dūr-tāne yetim ḵaldılar
Boyum yetmez ‘ummānlara ḵaldırdı

Evlādlarım yetīm ḵaldı arada
Felegiñ ḵulmi olmaz bundan ziyāde
Şehid düşdi ol Demirayaḵ-zāde
Gözüm göre cenāzemi ḵaldırdı

Çeşmim yaşı sel sel oldı çağladı
Ṭabīb geldi yaralarım bağladı
Mekteb içre şābī şıbyān ağladı
Felek bize ‘aksi murād aldırdı

Cönk 176 / S. 3

Ġamile geçirdim bahārı yazı
Ṭoḵundı gūşuma bülbul āvāzı
Ḵaralar giysün ḵazīn[e]dār kızı
Gözüm göre ḵarāmiye çaldırdı

Meknūnī çağırır Perverdigār’ı
Rūz u şeb eylerim āhile zārı
Şefā‘ atin eylese ḵabīb-i yārı
Kemāli gerçi ki ḵarār ḵaldırdı

Cönk 176 / S. 4

B.ALFABETİK SIRAYA GÖRE CÖNKLERDE ADI GEÇEN DİĞER ŞAİRLER VE ŞİİRLERİ

1. BÂKÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRİ

1526 yılında İstanbul'da doğdu. Asıl adı Mahmud Abdülbaki'dir. Çıraklık yaptı. Güçlü okuma isteği sonucu medrese öğrenimini tamamladı. Zamanının ünlü şair ve bilim adamlarıyla görüştü. Onlardan dersler aldı. Zâtî'nin dikkatini çekti. 18-19 yaşlarında iken artık ünlü bir şair olmuştur. Medrese öğrenimini bitirdikten sonra İstanbul medreselerinde müderrislik yapmaya başladı. Kadılık yaptı. Anadolu ve Rumeli kazaskerliklerinde bulundu. Şeyhülislâm olmak arzusuna bir türlü ulaşamadı.

Bâkî, klasik şiirimizin en büyük şairlerinden biridir. Osmanlı imparatorluğunun muhteşem devirlerine yakışan muhteşem bir şiirin şairi oldu. Şiirinde felsefî düşünelere de yer verdi. Sultanü's-Şu'ârâ (Şairlerin Sultanı) olarak anıldı. Çeviriler yaptı. 1600 yılında öldü.

İncelediğimiz cönklerde sadece bir şiirine rastlandık.

(1) HÂZÂ TÜRKÎ

Seherde bülbülü gördim uçar âheste âheste
Durubdur gence-i zerrîn açar âheste âheste

Geçüb bu hâne-i dilden gamın ' asker idi her dem
Bi-hamdillâh bugünler de geçer âheste âheste

Katı mağrûr olub hüsne begüm ağlatma ' uşşâkı
Güzellik pâyidâr olmaz geçer âheste âheste

Kaşınla çeşmin ey dilber iderler bağrımı pür-hûn
Bu çeşmüm yaşı kanları saçar âheste âheste

Bu Bâkî yâr hicrinden ciger kanına şürb itmiş
Oturmuş gam bucağında içer âheste âheste

Cönk 177/ S.60

2. DERTLİ’NİN HAYATI VE ŞİİRİ

“19. yüzyılın büyük halk şairlerinden Derli’nin asıl adı İbrahim’dir. 1772 yılında, Bolu’ya sekiz saat, Gerede’ye bir saat uzaklıktaki, Çağa(yeni adı Reşadiye) bucağının Şahnalar köyünde doğmuştur. Kara Hüseyin Oğullarından Bayraktar Ali Ağa adında bir çiftçinin oğludur. Anası aynı köyden Ayşe kadındır.”²⁵

Âşık Dertli zamanına göre oldukça geniş kültüre sahip bir şairdir. Bunda çok gezmesinin etkisi vardır. Şair İstanbul, Konya, Mısır kahvehanelerinde saz âlemlerinden, aşk fasıllarından, yatıp kalktığı tekkelerdeki mutasavvıflardan, şairlerden, fikir adamlarından faydalanmıştır. Şiirlerinde Arapça Farsça tamlamalar kullanan şair iç alemi bakımından da büyük bir olgunluğa erişmiştir.

Dertli’nin şairlik ünü kısa bir süre içinde saz fasılları yapılan halk kahvelerinden dışarıya taşmış, aydınların çevrelerine, paşa konaklarına kadar ulaşır. Dertli hayatının son yıllarında halk arasında ermişler mertebesinde sayılmaya başlanır. “1845 yılında Ankara’da eşraftan Âlişan Bey’in evinde ölmüştür.”²⁶

Hece ile yazdığı şiirlerinde güçlü ve içten bir lirizm kendini gösterir. Üslûbu ve edası temiz ve sürükleyicidir.

İncelediğimiz cönkte Dertli’ye ait sadece bir şiirine rastladık.

²⁵ Cahit ÖZTELLİ, “Dertli- Seyrani hayatı Sanatı Şiirleri”, İstanbul 1964, s.3

²⁶ Refik Ahmet SEVENGİL, “Yüzyıllar Boyunca Halk Şairleri”, İstanbul 1965, s.300

(1)

Ḳanā‘ at mülkiniñ pâdişāhıyım
Darā-yı devletim şabūran şekūr
Kāffe-i ervāhıñ pūr-günāhıyım
Evrād-ı ezkārım ‘afuvven ğafūr

Dört melek yaratdı hāzret-i Mevlā
Dördi dört hizmetde müvekkel hālā
Mikā‘îl’e boran Cibrîl’e Ḳur‘ân
‘Azrā‘îl’e ervāh İsrâfîl’e şūr

Varır bir şecerden hitāb alurdı
Vaḥy-i rabbāniye ḥayrān kalurdı
Gider ‘aqlı fikri hāmūş olurdı
Mūsā’ya tecellî gösterdikce Ṭūr

Görmedim cihānda böyle dil-rübā
Sevdāsı serimden gitmiyor hālā
Dertli hüner budurur yazdıysa Mevlā
Ḳazāya rızā ol belāya şabūr

Cönk 176 / S.8

3. ÂŞIK GARİB'İN ŞİİRİ

(1)

‘ÂŞIK KARİB

Felek bizi bağvant eyledi
Bağvant ağlar bahce ağlar bāğ ağlar
Şu akmaz oldu dōsduñ bağın
Şuşam ağlar sünbül ağlar gül ağlar

Bayram gele kına yaşam elime
Haber eyleñ dōstuma ilime
Yedi yirinden şarılayım ince beliñe
Kemer ağlar kafdan ağlar bel ağlar

Ördek olam düşem gölden göllere
Ceren olam tozam çölden çöllere
Sefil Kerem düşmüş tozlu yollara
Gelen ağlar geçen ağlar yol ağlar

Telli durnam havadan süzüldi
İndi kıtar kıtar oldu düzüldi
Kesildi kelleler gören büzüldi
Gelen ağlar geçen ağlar yol ağlar

Şıla oğlum dir ki ben de iremedim
‘Âşık Karib gibi bir murāda iremedim
Şu yalan dünyāda dertsiz baş görmedim
Vezir ağlar hünkar ağlar kul ağlar

Temmet
el-faķir ed-dā‘i Monlā Süleymān taħrīr ider
Sene 1276

Cönk 177/ S.64

4. GEVHERÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRLERİ

Asıl adı Mehmet olan Gevherî, İstanbul doğumludur. Doğum tarihi hakkında kesin bilgi yoktur. Fakat Şükrü Elçin ve Mehmet Şakir Ülkütaşır şiirlerinden yola çıkarak, Kâtibi'yi uygulamasından hareketle 17. yüzyılın ilk çeyreğinde yaşadığı kanısına varmaktadırlar . Divan kâtipliği yaptığı bilinmektedir. Hayatının büyük bir kısmı Rumeli, Şam ve Arabistan yöresinde geçirmiştir. Yoksul bir hayat sürmüştür.

Gevherî, öğrenim görmesinin etkisi ile olsa gerek, Divan şiirinin etkisini yansıtan şiirler de yazmıştır. Halk edebiyatına ait şiirler de söylemiştir. Onun asıl karakterini yansıtan semai ve koşmalarındır.

“Gevherî'nin ölümü 1715'ten sonradır”²⁷

İncelediğimiz cönklerde Gevherî'ye ait iki tane şiir bulunmaktadır.

(1)

GEVHERÎ

Sevdiğim dilbere oldum hayrân
Kaçan beni görse çıkar seyrâna
Bir cevâhir yüklü gömü dir gören
Virselers değişmem yârim ben seni

Gerdânıñ beñi seher yıldızı
Lebleri şikâr olmuş yanağ kırmızı
Bağdâd'ı Basra'yı Genc'i Tebrîz'i
Virselers değişmem yârim ben seni

²⁷ Metin TURAN, “Ozanlık Gelenekleri ve Türk Saz Şiiri” ,Ankara1996, s.228

Cihāna gelmemiş dünyā duralı
Yitirdim ‘aqlımı seni görelı
Mısr İslām bulalı Hind’i Yemen’i
Virselers değışmem yārim ben seni

Gevherī itdi ‘aqlını dīvāne
Söze katlanmadı böyle civāne
İçi dilber ile dolu cihāna
Virselers değışmem yārim ben seni

1286

Cönk 177/ S.18

(2)

TÜRKİ-İ GEVHERİ

Şimdi dilber benden yüzün çevirmiş
Birin dağı buldum illere nisbet
Sevdim kemlige yok idi kasdım
Dili bülbül olmuş güllere nisbet

Evvel bulandık da şimdi durulduk
Durulduk da haqıqaten var olduk
Uyuduk uyandık yāre şarıldık
Şarılalım dilber illere nisbet

Gevherī medhı ider destān içinde
Hic akrān yok şehristān içinde
Şalın gel sevdiğim yārān içinde
Bizi zem eyleyen dillere nisbet

Kātib Kündekār
Taḥrīr kıldı
Sene 1275

Cönk 177/ S.78

5. HÜDÂYİ’NİN ŞİİRLERİ

İncelediğimiz cönklerde Hüdâyi’nin üç tane şiirine rastladık.

(1)

TÛRKİ

Allah’dan o[r]mañ mı hey anlı zālīm
Niçün gösterirsiñ güne cemālīñ
Seni şaran ‘āşī çürür atm olur
Bildürirsiñ yüz biñ derde zevālīñ

Dir Hüdāyī yārim itme gümānı
Seni gören abūl [ider] īmānı
Dolaşdım cihānı hūr [u] ılmānı
Görmedim sen gibi bir hūb simālı
aşlarıñ şümme yani kibrik o

Cönk 176 / S.70

(2)

TÛRKÎ-İ HUDÂYÎ

Gerci şu cihānda güzel çok ammā
Ol iki rūhları allı olmalı
Neylerim sīmāda güzel olduğın
Özi sīmāsından bellü olmalı

Mestāne bakışlar kaçlar serāser
Hüsni Yūsuf ola kendi dilāver
Nāzıñ istignāsın cümle berāber
Çeke düzen ince belli olmalı

Cönk 177/ S.75

Kaşlarıñ beñzetdim ebrü kemāna
Hic ‘özür şığmaz dest-ü yamana
Hôş uşul tâbi‘ân ‘ârif-i dāna
Edebli erkanlı yollı olmalı

Dir Hüdāyi’m şöyle dile şikāyet idüb
Her güldükce ‘âşıkına mest idüb
Ėamzesin oqları cāna kaçd idüb
Tu‘âf kelām şerif dilli olmalı

Cönk 177/ S.74

(3)

İLĀHÎ (...) HAZRET-İ RESÛL

Faḥr-i ‘ālem göç eyledi dünyādan
Aşḥāblarım size olsun el-vedā‘
Ben kûlına emir geldi Ḥudā’dan
Çār yārim size olsun el-vedā‘

Bunı dedi yaşlar doldı gözine
Ḥazret-i ‘Alī ḥayrān sözine
Ḥasan’ı Ḥüseyn’i aldı dizine
Kuzularım size olsun el-vedā‘

Çağırın aşḥāblarım gelsün kaṭıma
Ḥazret-i ‘Alī geldi anın kaṭına
Ḥelālīm ‘Āyişe kızım Fāṭıma
Ehl-i beytim size olsun el-vedā‘

‘Ālemi yaradandan baña gel oldı
Anı duyan gözi yaşı sel oldı
Medīneler ağlayuban del’oldı
Aşḥāblarım size olsun el-vedā‘

Ḥudā’i vaḥdet günide oturan
Ḥaḳḳ’ın buyurugin yirine getiren
Yüzüm görmeden şalavat getiren
İşidenler size olsun el-vedā‘

Cönk 176 / S.79

6. HÜMÂ ‘NİN ŞİİRİ

(1)

Bir bakıp da [.....]
Nâz götürmez kara bağrım ezgindir
Al yanağa konca güller şokunma
Zîrâ cânım dōst elinden bezgindir

Kaşlarıñ çevresi beñzer kemāna
Seni gören kâfir gelir îmāna
Bu da bir mişāl kıalsıñ âhır zamāna
Baş bir yana zülefleriñ bozkundur

Ögmek degil cümlemizden güzelsiñ
Yüri ceren gibi şu yirlerde tezersiñ
Niçün böyle melil maşsun gezersiñ
Humarlanmış ala gözler süzgündür

[...] kerem eyle **Hümâ’ya**
[Cân dayanmaz] şu sendeki simāya
Utanıram hālîñ şudur dimeye
Cân hasret bir bu saña üzgündür

Temmet
el-faķîr ed-dā‘î
Monlâ Süleymân
sene 1277

Cönk 177/ S.10

7. İRŞADÎ'NİN ŞİİRİ

(1)

DİVÂN-I 'İRŞÂDÎ

Mübtelâyım derd-i ' aşk[a] Loḡmân'a minnet itmeyiz
Çekeriz yârdan cefâ düşmâna minnet itmeyiz

Bülbül-i ḡasret-nevâyız gülşen-i maḡşûdda
Bir bölük ' Anḡâlarız her kâna minnet itmeyiz

Nükte-i ' aşḡ bekleriz her şubḡ u şâm
Fahr ile faḡr eyleriz sulṡâna minnet itmeyiz

Çekeriz zencîr-i ' aşḡa gerdân dîrâneveş
Gezeriz şahrâları devrâna minnet itmeyiz

Eşḡ-i çeşmim ' aşḡile gözden seyl-âb iden biziz
Neylesek her ḡatremiz ' ummâna minnet itmeyiz

Yaḡarız ḡandîl-i yârın ' aşḡ-ı rû-nümân gibi
Degme bir nâḡaḡ olan sūzâna minnet itmeyiz

Cân fedâ ' **İrşâdiyâ** erbâb-ı ' aşḡıñ râhına
Geçeriz serden bu yolda câna minnet itmeyiz

Temmet

Cönk 176 / S.12

8. KÂNÎ'NİN ŞİİRİ

(1)

NA‘T-I ŞERİF

Ğubâr-ı pâyiñe almam cihânı yâ resûlallâh
Değişmem müyuña heft-âsmânı yâ resûlallâh

Duyunca mağdem-i teşrîfiñ Âdem şulb-i pâkinden
Değişdi ħabbeye heşti behiştı yâ resûlallâh

Nesîm-i çîn-i zülfiñ şemmesidir müşkile ‘anber
Anıñçün müşge teşbihi ħaţâdır yâ resûlallâh

Oruñlı mücrimüm zerre şevâbım varise defterde
Ya sehv-i kâtibândır yâ iftirâdır yâ resûlallâh

Eger rûz-ı cezâda şâhib olmazsañ degil cennet
Cehennemden baña nefret nümâdır yâ resûlallâh

Şefâ‘ât suçlıya dirler meşeldir söylenür dâ‘im
Ğuluñ Kânî de bir mücrim gedâdır yâ resûlallâh

Cönk 176 / S.58

9. KUDRETİ'NİN ŞİİRİ

(1)

GAZEL-İ KUDRETİ

İrişdi mäh-ı muharrem ehl-i imân ağlasun
Tuṭub Hüseyin'in yasın herkes kâra bağlasun
Leyl ü nehâr dü çeşmden kanlu yaşlar çağlasun
Nûr-ı 'ayn-ı Murtaẓâ'yı eylediñ şusuz şehîd
Haşre dek la'net cânuña ey Yezîd ibni Yezîd

İki cihân serveri hâzret-i sulṭân ağlasun
Emr-i Hâk'dan ma' lûm olub 'Alî Aşlan ağlasun
Hem Ebâ Bekr-i Şiddîk'i 'Ömer 'Oşmân ağlasun
Nûr-ı 'ayn-ı Murtaẓâ'yı eylediñ şusuz şehîd
Haşre dek la'net cânuña ey Yezîd ibni Yezîd

İsmâ'îl'e nâzil olan koca kurbân ağlasun
Hüseyin'in mâtemidir 'arş-ı Raḥmân ağlasun
Derûn-ı cinânda ey dil hûr u ğilmân ağlasun
Nûr-ı 'ayn-ı Murtaẓâ'yı eylediñ şusuz şehîd
Haşre dek la'net cânuña ey Yezîd ibni Yezîd

Hüseyin'in yolına **Kudreti** eyler cân fedâ
İrdikçe mäh-ı muharrem ağlasun bay u gedâ
Bu muharrem ayda oldu Hüseyin şühedâ
Nûr-ı 'ayn-ı Murtaẓâ'yı eylediñ şusuz şehîd
Haşre dek la'net cânuña ey Yezîd ibni Yezîd

Cönk 176 / S.5

10. ÂŞIK KEREM'İN HAYATI VE ŞİİRLERİ

Meşhur "**Kerem ile Aslı**" hikâyesinin kahramanı olarak tanınan Kerem'in 17. yüzyıl ilk yarısında yaşadığı Anadolu'yu dolaştığı ve Kayseri'de öldüğü sanılıyor. Hikâyeye göre, Kerem İsfahan şahının oğludur. Şahın hazinedarı Ermeni keşişin kızı Aslı'ya aşık olur. Bir müslümana kızını vermek istemeyen keşiş kızını alır, kaçır. Kerem peşlerine düşer, şehir şehir, köy köy onları takip eder. Nihayet bütün engeller ortadan kalkar. Evlendikleri gece, keşişin yaptığı sihirle Aslı'nın gerdek gömleği bir türlü açılmaz. Kerem sabaha kadar gömleği çıkarmaya çalışır, başaramaz. Sonunda içinden gelen bir ateşle tutuşup yanar, kül olur. Külleri süpürmeye uğraşan Aslı da tutuşarak yanar.

İncelediğimiz cönklerde Âşık Kerem'e ait 6 tane şiir bulunmaktadır.

(1)

HÂZÂ KEREM

Meded meded 'âlemleri yaradan
Başıma bir hâl geldi çıkar giderim
Henüz çıkdım kırbet ile kıhrına
Gözlerimden kanlı yaşlar döküb giderim

Felek begenmedim seniñ tutumuñ
Alına gün toğmaz imiş yetimiñ
'Arşa direk direk çıkar tütünüñ
Uğradığım yirleri yakub giderim

Bakma mısın yüce dağın kırina
Cânlar mı dayanur âhı zârına
Felek tabancasın sıkdı serime
Toğrulamam belim büküb giderim

Ben bir Kerem'im tağlar başında
Degirmenler dönsün çeşmim yaşında
Evvel yüksek meded tağlar başında
Şimdi alçaqlarda akub giderim

El-fakîr ed-dâ'î

Monlâ Celîl Efendi-i günâhkâr

1276

Cönk 177/ S.7

(2)

HĀZĀ KOŞMA ‘ĀŞIK KERİM

Dünyāya uyanlar ‘aql ider öyle
Gönlünün bağına vurdu naqqāşı
‘Ömrünün sāyesi kaç dāne söyle
Bilemeñ sen anı çok gider yaşı

Leyl ü hengāmında görseler bir hūş
Gün-be-gün ‘ilmini şerh ider bir kuş
Okursañ Qur’ān’ı il ider cünbüş
Āfet-i ma‘nāda tatlıdır aş

Ḥudā fermānında heb hıyre kalsa
(Ayrı dīn şanuşırlar) kimisi olsa
Doğruyı söylemez her kaçan gelse
Ararlar meclisde cinsi ‘ukkāşı

‘Āşık Kerīm elbet bir mekân bulur
Ḥāriçler püsbütün meydānda kalur
Kellesin kesenler cennetlik olur
Eger kimi dirseñ zend-i haşhaşı

Temmet

Cönk 177/ S.48

(3)

KEREM

Ḳatar ḳatar olub gelen ḍurnalar
Ḍurna benim Ḥān Aşlımı gördüñ mi
Başıñ içün toğrı söyleñ ḍurnalar
Ḍur[na] benim Ḥān aşlımı gördüñ mi

Benim dōstum gelişinden bellüdir
İki elleri deste deste güllüdir
O da siziñ gibi ḍuḍu dillidir
Ḍurna benim Ḥān Aşlımı gördüñ mi

Benim dōstum uğrın uğrın bakınır
Ağ eline elmalı ḳına yakınır
O da siziñ gibi celek şoḳunur
Ḍur[na] benim Ḥān Aşlımı gördüñ mi

Cönk 177/ S.62

Ṭurna (...) ammā siz güzelsiz
Urum Şām-ı Şerīf gezersiz
Hemān benim Ḥān Aşlımı gördüñ mi

Gel didigiñ ḳanḳı yola varayım
Gezdicegiñ yola yüzüm süreyim
Siz bilmez (.....) şorayım
Ṭurna benim Ḥān Aşlımı gördüñ mi

Temmet
Monlā Süleymān taḥrīr ider
Sene 1277
Temmet
Meḥemmed Efendim
Temmet
Ḥalīl Efendim

Cönk 177/ S.61

(4)

HĀZĀ TŪRKĪ-İ KEREM

Yarın inkârından yarın ğamından
Baña bir ‘acâyib hâl oldu bugün
Benim bir derdimi baña getürdi
Yandı cigercigim kül oldu bugün

Turnamın kanadı bir karış telden
Çekelim ayrılık ne gelür elden
Ġarīb bülbül [gibi] ayrıldım gülden
Bülbül gülümden dar oldu bugün

Akdı çeşmim yaşı oldu ırmağ
Bize haram olsun bu yerde тұрмаğ
Ne müşkül derdimiş yârdan ayrılmak
Gicemile gündüzüm bir oldu bugün

Öksüz Kerem eydür yâri ya ben nideyim
İşime dōstuma haber ideyim
Alub başımı diyâr diyâr gideyim
Bilmedigim tağlar yol oldu bugün

Temmet
1276
el-faķīr ed-dā‘ī
Monlā Süleymān Efendi
taħrīr ider

Cönk 177/ S.70

(5)

TÜRKİ

Allâh'dan korkmañ mı ey kanlı zâlim
Ne didim de geldiñ yolum üstüne
Ezel benim idiñ şimdi kimiñsiñ
Var qaralar bağlan elim üstüne

İnciden mercandan aqdır dişleri
Maqaşdan kırkımadır şunam qaşları
On üç on dört ebrû saçlarıñ
Döküvir şunam ince biliñ üstüne

Eviñiz öñünde gül ağacı biterse
Dallarına şunam bülbül öterse
Benim senden evel vâdem yeterse
Uğrun uğrun ağla ölüm üstüne

Kerem dedem dir ki qalmadı hâlim
Genc yaşıım içinde büküldü bilim
Eviñiziñ öñünden geçerken şalım
[Atıvir saçlarıñ] şalım üstüne

Cönk 177/ S.94

(6)

DESTÂN-I ‘ÂŞİK KERÎM

Gönül heves misiñ durub baqmaya
Şu vîrân baqçada seyrânı görseñ
En evvel bâbından girüb çıkmaya
‘Ezderhâ qalmamış mihmânı görseñ

Mihmânı hicir ile bir qahrımânı
Qaldırub bürünsün ol âsımânı
Qalmamış kimsede bir kuvvet kânı
Zâhire geldigi püşmânı görseñ

Püşmânım her hâlime yâ Rab
Bize fetḥ olmadı bir dürlü ebvâb
Yıqıldı binâmız heb oldu ḥarâb
Gönüller şehrinde vîrânı görseñ

Vîrân eyledi dünyâyı Hudâ
Hacerler şecerler durur feryâda
Mehdî ‘âlî resûl gelse imdâda
Ol zamân çıkacak ceyrânı görseñ

Ceyrânı gösteren mervidir nâhir
Çok cefâ eyliyor insile tâhir
Bir ulu pâdişâhdır şimdi zâhir
Şaşırdı kendini ‘Osmânı görseñ

‘Osmân’ı böyle iden gâliba şeytân
Teraḥḥum eylese qalbine Sübhân
Zulmet ziyâde ‘adâlet nokşân
Qatı pek perîşân insânı görseñ

İnsânı virdiler fıskı bilene
Hic baqan olmadı za‘îf qalana
Hepisi ‘adâvetdir mü’min olana
Arqamızda gezen düşmânı görseñ

Cönk 177 / S.113

Düşmânımız vardır ḥaml ider bize
Yürü hōş qalmayıñ münkirler size
İslâmı şatdılar biñ dürlü söze
Ara yerde olan i‘lanı görseñ

İ‘ lān eylerler ‘ āleme şimdi
Ṭarīḳat bilmez küffār sevindi
Ne çāre çekmeli döyerler döndi
Bozuldı şadāret her ānı görseñ

Cönk 177/ S.113

Her ān böyle midir başa çıkılmaz
Öyle şehvet ile düşmān yıkılmaz
Gizlü cender[e]de hic biri sıkılmaz
Rū-be-rū meydānda alanı görseñ

Elan dururuz küffārı miḥnet
İder cengi eyleseñ bizdedir şehvet
Ma‘ nā bilüriz ḥadīṣ-i Aḥmed
‘ Aşķile okurız Qur‘ ān’ı görseñ

Qur‘ ān okurız bi-ḥamdilillāh
Anlar peşimān olurlar eyvāh
Düşmān karşusunda ḥasbeten lillāh
Çünkü şadık dururuz merdānı görseñ

Merdānız anlara dīnimiz bālā
El-ḥaḳ dīnimiz cümleden evlā
Zü‘l-fıḳār elinde ḥāzırdır ‘ Alī
Yüz biñ cān heybetlü aşlānı görseñ

Aşlanı bilürseñ ḳaffār-ı kuvvet
Ezelden mü ’miniñ anı nübüvvet
Velīler eylesün nuṭķile himmet
Aşıl bizde olan hicrānı görseñ

Hicrānı ḳaşdıyla ḳurdıḳ şavaşı
Ol zamān görsek dīn ḳarındaşı
Dökülür niçe biñ pehlivān başı
Şaçılır meydāna al ḳanı görseñ

Al ḳanı saçarız ziyāası girmez
Niçe toblar atarız aña kār itmez
Anı biz dutarız başkası tutmaz
Resm-i Ḳāf’a beñzer ḳalkānı görseñ

alkanı tutarız ejderhâ olsa
Anlar girü durur kendisin bilse
Yedi kıral bir olub ki hepsi gelse
Bir melâl oynarız sen anı görseñ

Sen anı belle kim inan ki dur inan
Şerî'at yükünü bulmadı danken
Çâr-yâr vaktinde virmedi münkir
Çok bende eyledi seryânı görseñ

Seryâna sirildi ta'ûn-ı küffâr
'Âkıbet neslini eyler t̄arumâr
Dünyânı büsbütün cebr ider bu dâr
Öyle ki haml ider oranı görseñ

Oran yokdırır dünyâya Hamîd
İsrâfil fehminde bir dürlü şedîd **Cönk 177/ S.112**
Ya' nî ırak değil hamîd mecîd
Maḥall-i tefsîrde [furkânı görseñ]

Furkânı gönderdi İlyâs Hızır
Dört kitâb içinde var mıdır ya nazir
Dünyânın ḥaḳḳında yazıldı ḥâzır
Katlinde gelecek fermânı görseñ

Fermânın gelmesi yakındır hemân
Ol zamân çaḳruşır dâğlar heb amân
Ḥallâc-ı Manşûr atar şorulur duman
Büsbütün t̄arumâr ciḥânı görseñ

Cihânı yaḳarlar vakti dolunır
Tecâvîr kırk sene 'adet bağlanur
Bir yıl yakın gelür güneş çağlanur
Ol vakit maşrıḳdan doğanı görseñ

Doğanın şevḳına sinem daḳılır
Oḳurlar defterim kaydı baḳılır
Rûhlar cesede gelür daḳılır
Hemân kabristândan çıkanı görseñ

Çıkanı meydāna şaf şaf düzerler
Me'mûrlar arada bir bir gezerler
Tartarlar günâhın aru süzerler
Kurdular karşıuñda mîzânı görseñ

Mizānda tartarlar terāzî hüner
Herkesiñ kendinde ateşi yanar
Gâlib da' vâcılar heb anda kanar
Bu yükdir meclis-i dîvânı görseñ

Dîvāna durduru seni bir zamān
İmānıñ yok ise hâliñ pek yaman
Tutmazlar yalvarsañ diseñ ki amān
İñiler mahşer halkı fiğânı görseñ

Fiğân eyleriken ateşi saçub
Cennet ehli gider uçub uçub
Cehennem haml ider ağzın açub açub
Karnından saçılan duhânı görseñ

Duhāna bir tulumdır ki yigin şiddeti
Bir sâ' at isteseñ virmez müddeti
Kimseniñ kimseye olmaz himmeti
Şirâtiñ altında olan zindânı görseñ

Zindāna atarlar gayrı gitdiñ
Nâra bitişmeden yanar büsbütün ten
Hayli zamān geçer orada iken
Ateşden ırmağ var akanı görseñ

Akanıñ bendine isteseñ âfât
Gözleme ki kimseler gelemes imdâde
Boyu toksan arşun dañi ziyâde
Zebâniler elinde i' lanı görseñ

Cönk 177/ S.111

İ' lanlar insānıñ gögsünden alur
Topuzuñ küçüğü kırk batmān gelür
Kaçırandan köz gibi gömlekler olur
Berdi ile kaynayan kazanı görseñ

Qazanın iine kimse girmesün
Öyle ‘azâbları Mevlâm virmesün
Muhammed ümmeti amu görmesün
Küllî şey’e kâdir Sübhân’ı görseñ

Sübhân’ın yoluna figân saçalum
Ahmed yanında sırâtı geçelüm
Havz-ı Kevşer’inden bir şu içelüm
Dürlü elvân yapulı cinânı görseñ

Cinânda yapulı biñ yedi daşdan
Biri yâķût altun biri gümüşden
Zümrüdi zebercetdir ağacu başdan
Qodılar cevheri elvânı görseñ

Elvân aldan çiçekler açulur
Yeşil yeşil kapulardan geçülür
Misk [ü] ‘anber koķulardan saçulur
Yüzi güneş gibi ğılmânı görseñ

Ğılmânın saçları lü’lü’ nesimden
Yedi ırmaķ akar ismin miminden
Lezzeti Kevşer’den içi zemzemden
Dürlü giyesüleri libâsı görseñ

Libâsın lezzeti cinânın meti
Evliyâ enbiyâ Ahmed ümmeti
Yedi kat üzere yetmiş cenneti
Odaları döşeli mercânı görseñ

Mercânlar döşeli nûrdan dıvarı
Her meyvalar virdi tûbâ dalları
Gelür dört yüz arşun miķdârı
Qırķ perde içinde nûrânı görseñ

Nûrânın nûrını gösteren kendi
Cennetü’l-me’vâ tâ firdevs-i bendi
‘**Āşık Kerim** üsdâdı diledi dandı
Dili meknûn söyler Rıdvân’ı görseñ

Ve’s-selâm bākisi tükenmez
hemân deryâ gibi

Cönk 177/ S.110

11.MAZLÛMÎ ‘NİN ŞİİRİ

(1)

Ey tuhfe okulu reyhânım benim
Bend itmiş sünbül ü lâleyi zilfiñ
Hükm idende titrer cesede cânım
İstedir ednâyı a‘ lâyı zilfiñ

Rûhlarınıñ çevre yanı al olur
Emdikce lebinden sükker bal olur
Kişiniñ serinde müşkil hâl olur
Def‘ ider nie biñ belâyı zilfiñ

İnsân dirler ammâ ğālība perî
İsmiñi beyân itmem güzeliñ biri
Ta‘ lîme ıkarmış düzmiş tabırı
Kurmuş da geliyor alayı zilfiñ

Mazlûmî da‘ vâyı ğavġâyı nider
‘Āşık olan elbet ikrârın güder
Taraf taraf olmuş urmaz cengi der
Zabt itmiş burcları alayı zilfiñ

Temmet
Kâtib Süleymân

1278

Cönk 177/ S.115

12. KUL MUSTAFA’NIN ŞİİRİ

(1)

Bülbül ne yatarsın bahār irişdi
Kırmızı gül kıncasına kıarışdı
Sılada sevdigim ‘aqlıma düşdi
Karıbem sılama gönderüñ beni

Cönk 177/ S.82

Siyāh zülfiñ mäh yüzüne duldadur
Korķarım ki felek beni aldadur
Sevdigim sılada gözüm yoldadur
Karıbem sılama gönderüñ beni

Aķar şular gibi vefā bulunmaz
Geçer bu güzelliğñ şafā sürülmez
Kurbetde olanıñ gözi yumulmaz
Karıbem sılama gönderüñ beni

Kul Muştafam dir ki neden hāzerim
Anamdan toğalı kurbet gezerim
Dōstun işiginde kıaldı nazarım
Karıbem sılama gönderüñ beni

Cönk 177/ S.83

13. NÂZİRÎ'İN ŞİİRİ

(1)

TÛRKÎ

Hey ağalar benim hâlim yamandır
Deli gönüm bir güzele kûl oldu
Kırpikleri ok kaşları kemândır
Mecnûn gönül bir güzele kûl oldu

Kendimi bilmezem 'aqlım şaşurdum
Gönül kuşun kafesinden uçurdum
'Âkıbet vefâsız yâre düşürdüm
Deli gönül bir güzele kûl oldu

'Âşık oldum o güzeliñ sözüne
Siyâh sürme çekmiş ala gözüne
Hicâb itdim bakamadım yüzüne
Deli gönül bir güzele kûl oldu

Gelmedi başıma böyle bir belâ
Bir kaç da uğradım ben de bühtâna
Nâzırî yok bu dünyâda mübtelâ
Deli gönül bir güzele kûl oldu

Cönk 177/ S.88

14.NİYÂZÎ'NİN ŞİİRİ

(1)

Dertliyim dermāna geldim derdi olan iñiler
Yanmışım asret odına oda yanan iñiler

Vāh bana ‘ömrüm geçirdim yok yere kıldım günāh
Hak atında suçlı oldum suı olan iñiler

Gehī āh idüben ağlar gehī ben (...) iñiler
Ağla gözüm iñle özüm ‘ağlı olan gülmesün

Yaz gelür kuşlar çağırur ne diyü Allāh diyü
Na‘rasından bāđ bacayla bađvān iñiler

Ey Niyāzī ne yanarsıñ aç gözüñi uyğudan
Şol kıyāmet günlerinde cümle insān iñiler

Cönk 176 / S.68

15. NŪRÎ'NİN ŞİİRLERİ

(1)

avuşdım dilāna bu gŭn bir yerde
‘Ařķile gŏnlŭmi cilālandırdı
aldırdı vechinden hā’il-i perde
Zŭlfini gerdāna tolalandırdı

Tefrīķ oldum şimdi nŭzl-i yār ile
Yaķdı vŭcŭdımı ‘ařķ-ı nārile
řeydā bŭlbŭl gibi dā’im zārile
Bu iki eşmimi sılalandırdı

Bu ‘ařķ nārına yandıkça yandım
Nice (oldı) reng-i derde boyandım
Ėaflet Ėamnāke ‘ařķdan uyandım
Nŭrî’niñ başını belālandırdıñ

Cŏnk 176 / S.38

(2)

Mevlā'm naşīb itse varsam
Cānım Ka'betullāh saña
İşigüñe yüzüm sürsem
Cānım Ka'betullāh saña

Nūrdandır seriniñ tacı
Gitmiş yüregimden acı
Seksen biñdir varan hâcı
Cānım Ka'betullāh saña

Deve gelir kıatar kıatar
Dizine dek kıuma batar
(...) toblar atar
Cānım Ka'betullāh saña

Sağ yanında altun oluķ
Heb melekler aña tanıķ
Ben de varam olam kıonuķ
Cānım Ka'betullāh saña

(Keremini) şayamadum
Göresiye doıamadum
Cānım Ka'betullāh saña

Siyāh ihrāmı bilinir
Cānım Ka'betullāh saña

Altun kıapular açmışlar
Beyāz mermer döşemişler
Nūrdan kıuşaķ kıuşatmışlar
Cānım Ka'betullāh saña

Nūriyā bunu söylersiñ
Ka'benüñ medhüñ eylersin
Cānım Ka'betullāh saña
Temmet

Cönk 176 / S.80

16. ÂŞIK ÖMER’İN HAYATI VE ŞİİRLERİ

17.yüzyıl Gevherî ve Karacaoğlan 'la birlikte Türk saz şiirinin önde gelen isimleri arasında yer alan Âşık Ömer, geniş halk kitleleri tarafından benimsenme açısından da müstesna bir yere sahiptir. Kendisinden sonra gelen âşıklardan birçoğu ona nazireler yazmış, bestelenmiş şiirleri çeşitli meclislerde çalınıp okunmuştur. Âşıkâne ve sûfîyâne mahiyetteki bazı manzumeleri ise bir tür ilahi gibi uzun zaman tekke ve zaviyelerde terennüm edilmiştir. Asker ocağında bulunması dolayısıyla hem serhat boylarının biraz serbest ve maceralı hayatını yaşayarak dile getirmiş, hem de klasik şiirin mecaz, vezin, kafiye ve edebi sanatlarını, hatta biraz da dilini kullanarak o çevrelerin havasını yansıtmıştır.

Kendisinden önce gelen saz şairlerinden farklı olarak klasik Türk edebiyatından büyük ölçüde etkilenen Âşık Ömer, bilhassa aruz vezniyle yazdığı divan'larda divan şiirinin kalıplaşmış mazmun ve hayal dünyasına büyük ölçüde yer vermiştir. Daha sağlığında üstat kabul edildiği için kendisinden sonraki şairler arasında onun gibi yazmak bir moda haline gelmiş, bu da halk şiirinin kendi içinde tabii bir şekilde gelişmesini engellemiştir. Onun açmış olduğu divan şiirini taklit cereyanı yüzünden saz şiirinin eski saflığı ve dili farkedilir şekilde bozulmuştur. Geriye bırakmış olduğu 2000'den fazla şiirle Türk edebiyatının en çok yazan şairlerinden biri olarak tanınan Âşık Ömer hece vezniyle söylediği şiirlerde daha başarılıdır.

“1709 ‘da öldüğü sanılan Âşık Ömer’e nazire yazan Ahu, Hasan, Levni, Siyahi, Şevkat, Rûhî gibi şairleri de etkilediği de düşünülürse, 17.yüzyılın çok önemli bir şairi olduğu daha bir kolay anlaşılır.”²⁸

Âşık Ömer divanının en önemli iki yazmasından biri Konya Mevlana Müzesi Müzelik Eserler bölümünde bulunan, Hüseyin Ayvansarayânî'nin istinsah ettiği nüsha ile (Envanter nr. 99) şimdi Süleymaniye Kütüphanesi'nde bulunan (Hacı Mahmud Ef. nr. 5097) İstanbul Yahya Efendi Dergâhı nüshasıdır.

²⁸Metin Turan, a.g.e., s.212

Ayrıca cönklerde de pek çok şiirine rastlanmaktadır. Şiirleri, hayatı hakkında geniş bir incelemeyle birlikte S. Nüzhet Ergun tarafından yeni harflerle de yayımlanmıştır (İstanbul 1936).

İncelediğimiz cönlerde Âşık ÖMER'in 29 tane şiirine rastlanmıştır.

(1)

‘ ÂŞIK ‘ ÖMER

Bir bakışda aldı ‘ aklım zâra düşdüm neyleyem
Beni mecnûn eyledi tağlara düşdüm neyleyem
Dimedim âh eyleyüb çeşmi beni çāk eyledi
Bir oñulmaz derde düşdüm zârî eyleyem neyleyem

‘ Aşk elinden düşmese ağlarım ħarâb
Gece gündüz âh idüb cigercigim eyledi kebâb
Ben kûlına raĥm idüb söylemez bir kez [...]
Söylemez ol ben söylerim bir kelâma kâ’ilem

Yol üzre tûrmış olsam bir kelâma kâ’ilem
Cevri çok iĥsânı yok bir yâre düşdüm neyleyem
Sözimi hic diñlemez aġyâra düşdüm neyleyem

Cönk 176 / S.59

(2)

TÜRKİ

Ey güzel hüsnuñ bāğına girmesem de elverir
Tāze açılan konça gülleri dirmesem de elverir
Gördüm ağyar meçlisine didi dilber gel berü
Didi dilber sür sefāñı varmasam da elverir

İbtidā aklım elinde baña bir al eyledi
Ey efendim bol dünyâyı başıma dar eyledi
Gel katı cevır itme dilber kıtlımı dāl eyledi
Sen selamet ben bu yerde durmasam da elverir

Dir kim ‘Ömer şu cihānda ağlarım ki zār zār
Hey efendim hey sultānım gitdi nāmuş gitdi ‘ār
Bulamadım şu cihānda bir melek sīmālı yār
Tā kıyāmet haşır olanda görmesem de elverir

Cönk 176 / S.60

(3)

‘ĀŞIK ÖMER

Kalbime seyyāh yazıldı terk eyledim şılayı
Hañibler menbere çıkmış diñleyelim du‘āyı
Ya altında ya üstünde dirler cennet-i a‘lāyı
Cennet-i a‘lā deyü seyrāna geldim Şām’a ben

Her seherin bāde eser ne güzelce çağı var
Çevresin şüşam çevirmiş ortasının bāğı var
Şunda Yidiler makāmı şunda Kırklar dağı var
Cennet-i a‘lā deyü seyrāna geldim Şām’a ben

Dir ki ‘Ömer gözlerimden yaş yirine kan akar
Şām-ı a‘lāñın dilberleri şalınub seyrāna çıkar

Cönk 177/ S.5

(4)

TÜRKİ

Haste gönlüm ‘ âfet-i devrân arar dünden berü
Her biri bir cân için ‘ uryân arar dünden berü
Yaralarım ağzını aşmış göz ider bir birine
İy olmağa çâre yok Loḡmân arar dünden berü

Bir çalışır bulamadım ḥasbeten lillâh için
Ben ḡarībīñ çekdiceḡi bir ḡuru sevdâ için
Dolaşır müftü müderris ḡapusun fetvâ için
Ben ḡarībīñ ḡatline fermân arar dünden berü

Ḳadīr Mevlâ’m bize virmiş heb ḡuru ḡavḡaları
Şu beni başdan çıkaran aḡyârīñ sevdâları
Ahretini bilmem ammâ māmırdır dünyâları
Bir Urum dilberi sevdim mecnûnum d[ünd]en berü

Ezel ben de daşıırdım ben bu ‘ aşḡıñ çağını
Öldürürseñ işde ḡancer (sineme Ḳum daḡını)
‘ **Âşık** ‘ **Ömer** revân olmuş aşmışım (Ḳum şancaḡını)
Hazır olmuş göşmege kevrân arar dünden berü

Temmet Şāḡib Molla Meḡemmed Efendi-zāde
Sene târiḡ beyân ider
1252

Cönk 176 / S.74

(5)

‘ĀŞIK ‘ÖMER

Āh idem devran elinden gözlerim yaş incidir
Kadir kıymet bilmeyenler yanda yoldaş incidir
‘Ārif iseñ gel nazār kıl ehl-i kāmīl sözüne
Ehl-i kāmīl olmayanlar yanda yoldaş incidir

Uca tağ başında duyduñ şuna sesini
Öpdüm sevdim şu cihānda güzelleriñ hāşını
(‘Aqmada) (...) gerdān olmuşlar geymişler libāsını
(Kışımı) boran elinden dağları kış incidir

‘Āyetinden bir el şundum cevāhirler kânına
İnanmanam şu cihānıñ lāline mercānına
Yüküm cevāhir yüküdür konamam boncuğ hānına
Şaf olamayanlar ne tanır her taş incidir

Dir ki ‘Ömer şu cihānda bir yār sevdim gizlidir
Yüzi mestāne bağışlı şāhin ala gözlüdür
Zāhir küçük melek şirīn şöhet ü sözlüdür
Kaş kalem kıbrıklar siyāh ağzınıñ içinde diş incidir

Cönk 177/ S.9

(6)

‘ ĀŞIK ‘ ÖMER

Dilberim var ise kısdın gel Hicāz’da bul beni
Ka‘be-i alī-maḳām-ı selfirāzda bul beni
Eger anda bulmazsañ evvelā Şām’a cyle ‘azm-i rāḥ
Cāmi‘-i ‘Ümeyye içinde gel niyāzda bul beni

Bunca yıldır yalvarırım şükr ola geçti dilek
Bendeni itme ferāmūş ey melek-zāde melek
‘Aşıkın atdı beni kırbet ile çark-ı felek
İşfıhan’da bulamazsañ gel Şirāz’da bul beni

Durmadım gezdim ‘Ömer, mülkü cihanı i serseri
Görmedim ‘ömrüm içinde sen gibi bir dilberi
Ya Toḳat’dır meskenim olsa yāḥūt ‘ālemde Ḳayserü
Ḳarş’ı Tebriz’i dolaş da Şehr-i nāz’da bul beni

Cönk 177/ S.13

(7)

‘ ĀŞIK ‘ ÖMER

Bir güzeller şāhı gördüm ders-i ‘irfāna okur
Lebleri ābü zülāl kaşları şehlā okur
İnce dülbendi başında kıl temāşa ḥāmesin
Zā’il oldı ‘aqlım görünce bir muḥabbet nāmesin
Kātib olmaḳ muradıdur durmayub inşā okur

Ne yatarsın deli gönlüm kaç hicret içeri uyan
Bir muḥabbet düşdi araya sırrımız oldı beyān
Evveli ayın vaşatı mīm āḫirini hem rā okur

Cönk 177/ S.51

(8)

‘ĀŞIK ‘ÖMER

Ustaya hürmet iden yol erkân izan bilir
İblise hürmet iden âteş-i şüzân bilir
İşte İncil işte Zebûr Tevrât Qur’ân dört kitâb
Dört kitâbın haqdır ey okuyub yazan bilir

Evveli cennet mişâli altun oluk yapısı
‘Arafat’dan gelür belî miski ‘anber koğusu
On sekiz yüz biñ ‘âlem dirler bu cihânın hepsini
Şûret ile belli olmaz devr idüb gezen bilir

Dir ki ‘Ömer şu cihânda dert benim miñnet benim
Çok şükür olsun Hudâ’ma söz benim şöhet benim
On sekiz biñ ‘âlem dir ki hepsi cennet benim
Varmayınca belli olmaz orasın mizân bilir

Cönk 177/ S.14

(9)

‘ĀŞIK ‘ÖMER

Vücûdum şehrine düşdi yine bir nâr-ı ayrılık
Gice gündüz ağlamak oldu kâr-ı ayrılık
Çekmeyenler ne bilür ‘aşk nedir sevdâ nedir
Virmesün gayrı başa Mevlâ yâr ayrılık

Derdime dermânı buldum diyü fikr eylerim
Ol Hudâ’nın ismini ezberleyüb zîkr eylerim
Gezdiğim yerlerde düşünüb fikr eylerim
Ne kadar olsa maḥabbet ‘âkıbet var ayrılık

Gönlümüz ‘Ankâ-tabî‘at gayrıya mâ’il degil
Gözümünden yârîñ hayâli bir nefis zâ’il degil
Severim ‘ömrüm olunca ayrılık kâbil degil
Bir gün olur ayırır fitne-i ağıâr ayrılık

Dir ki ‘Ömer hûb yaratmış hüsnini Rabbü’l-cinân
İtmezem senden ferâgat şâhid olsun dört kitâb

Tahrîr-i Monlâ Süleymân-zâde Ḥasan Efendi
Sene 1291

Cönk 177/ S.15

(10)

‘ ĀŞIK ‘ ŖMER

Āh efendim ĥasretiñle yūregim ħan oldı gel
Sensiz işim gücüm āh meded oldı gel
İstemez bu gözlerim ‘ ālemde yüzine baĥmaĥı
‘ Ālemiñ zevķı şafāsı baña zindān oldı gel

Bir nażar ĥıldım yüzine hemān oldım bī-mecāl
‘ Ālemi ĥıldıñ müzeyyen ey perī Yūsūf-kemāl
Aĥsen-i şūretiñ öĥmiş yaratmış ol Lā-yezāl
Āh efendim māh cemālīñ derde dermān oldı gel

Ėamīñla oldım muşaffā sürūra ĥāre yok
Düşmüşem hicriñe cānā vaşlına ĥāre yok
Ėa’ il oldum selāmıña anıñ da imkānı yok
Her ne gönülden geĥerse saña fermān oldı gel

‘ Ŗmer dir ki görmemişem güzellerden bir vefā
Gerĥi kim yolında ĥekdigim miĥnetile pūr-şafā
Merĥamet ĥıl bendeñe ey āhı gözli Muşţafā
Gözüm yaşdan la‘ li mercān oldı gel

Temmet
Sene 1291

Cönk 177/ S.16

(11)

‘ĀŞIK ‘ÖMER

Ey göñül bu fenādan göçmege şübheñ mi var
Ecel cāmı şarābın içmege şübheñ mi var
‘Azrā’ıl gelince gögsün üstüne
Gözlerinden kanlı yaşlar dökmege şübheñ mi var

Yer yüzünde şūr çalınub cümlemiz kalksağ gerek
Fānide (nitmez) diyü dört yaña bağsağ gerek
Toprağı vaṭan tutub niçe yıl yatsağ gerek
Nāzik ten toprak içinde yatmağa şübheñ mi var

Günbegün sā‘at-be-sā‘at ‘ömrümüz geçmektedir
Cān kuşu feryāt idüb kafesden uçmağdadır
Buña fānī dünyā dirler yıkılub göçmekdedir
Cem‘olub ḥa[l]k namāzın kılmağa şübhen mi var

Āh iderim ‘işyānıma derūnum derdile
Mevlā birligin bildirdi bize dört kitābile
Yeşil sancağ altında cümle aşḥāb ile
Ey ‘Ömer maḥşer yerine ṭurmağa şübheñ mi var

Temmet
Sene 86

Cönk 177/ S.17

(12)

Ey perü perüşân oldığım bilmez misin
Gice gündüz hasretiñe yandığım bilmez misiñ
Gicelerde uyku gelmez gözüme dilber benim
Seniñ için göz yaşını dökdüğüm bilmez misiñ

‘Ahdim olsun sevmeyeyim ben de senden ğayrısın
Mümkün olsa virir idim yāra ‘ömrüm yarısın
Çok güzel[l]er gördim ammā gōñül almaz ğayrısın
Seniñ için ‘ahd [ü] amān eyledigim bilmez misiñ

‘Ahdim olsun sevmeyeyim herce dilberleri
Ben ölünce döşeyesin üstüme mermerleri
Şol yanımda mermerleri sağ yanımda gülleri
Şaşıyub bülbül mişāli ötdüğüm bilmez misiñ

1286

Cönk 177/ S.20

(13)

‘ĀŞIK ‘ÖMER

Ey güzel hüsniñ [bāğına] girmesem de elvirir
Tāze acılmış ğonca gülün dirmesem de elvirir
Gördüm aġyār meclisinde didi ‘āşık gel beri
Ben giderim sür sefālar varmasam da elvirir

Kendiñi aġyāra bend itmek nedendür sevdüğüm
Bu gülüşüñ dünyāyı dar itmek nedendür sevdüğüm
Bu zamānda sevmeyem iller şarşıñ sevdüğüm
Sen selāmet ben bu yerde durmasam da elvirir

İbtidā ‘aqlım alınca niceye biñ al eyledi
Çıkardı beni bu ‘ālemden ‘āleme şād eyledi
‘Aşk odıyla zālīm beni helāk eyledi
Niçün bile cevri idersiñ varmasañ da elvirir

Temmet 1272

Ketebe el-ḥakīr ed-dā‘ī faķır kıyeli Meḥemmed günāhkār (...) ‘atīķ

Cönk 177 / s.30

(14)

HĀZĀ TŪRKĪ

Çok şükür el-ḥamdülillāh yāri gördüm ben bugün
Derdime dermān olan sultānı gördüm ben bugün
Saña dirim ey efendim ḥüsnünün vir zekātını
Kibrigi ok kaşları k̄ara hem yāri gördüm ben bugün

Seherden uğradı yolım dilberün sevdā(sına)
Her kime kemlik dilerse o da kendi yanına
T̄oğmadan gün (tuğra) koymış mekteb-i ‘irfānına
K̄ara bulutdan seçilmiş ay’ı gördüm ben bugün

Servidir ḥammāma gider biñ şifā-yı nāzile
K̄ıya baksa k̄ulunı öldür[ür] bu göz ile
Kitāb acmış okuyor ne ḥōşca bir āvāzile
Āşināya cev̄r eyleyen sultānı gördüm ben bugün

Dir ki ‘Ömer ben bu ‘aşkıñ deryāsını boyladım
Yār ḥālinden bilene ḥālümü ‘arz eyledim
Saña dirim saña ey efendim dōstum söylerim
Evveli bā āḥiri rā k̄afı gördüm ben bugün

1280

Cönk 177/ S.31

(15)

‘ĀŞIK ‘ÖMER

Mübtelāyam bir perüye giydigi her dem beyāz
Haḡ yaratmış ḡudretiyle dişleri dürden beyāz
Maḡribī fes üzre düzetmiş dürlü hāt incüleri
Şalınur seyrāna çıkar görünür her dem beyāz

Her ne giyerse yaḡışur ḡoluna hem dalına
Ben daḡi çok cehd eyledim iremedim dōst ḡāline
Zāhire Mecnūn oldım dōst lebleriñ balına
‘Aynımıla naḡar ḡıldım abu Kevşer’den beyāz

Bülbül on bir ayaz ceker bekler ḡonca gülleri
Düşinesin ‘ālemden almış ḡuḡulardan dilleri
Daramış ḡerdāna dōkmiş şol siyāh ebrūları
ḡaş ḡara kibrik ḡara beñler siyāh ḡerdān beyāz

Sürelim zevḡı şafāyı ḡasret bāḡi ḡalmasın
ḡılalım ḡaşd-ı ḡazāyı ḡamzeler cān almasın
‘Āşık ‘Ömer ‘aşḡ elinden nice Mecnūn olmasın
Aḡdı sine beldesini görünür ḡardan beyāz

Cönk 177/ S.45

(16)

‘ ĀŞIK ‘ ÖMER

Ḳurbet elde ḥaste olanıñ göñlin kim añlasun
Va‘desi yetüb ölenüñ çeñesin kim bağlasun
Yokdır anası bacısı buña kimler ağlasun
Öldigüme ğam yimezdim ne yaman ḳurbetdeyim

Ḳurbet ilde ḥasta düşdüm meydāna ḳoydum seri
Gözlerim ḳapuda ḳaldı kimse girmez içeri
Tā yürekden bir āḥ çeksem dökilür (...)
Öldigüme ğam yimezdim ne yaman ḳurbetdeyim

Ḳurbet ilde ḥaste düşdim hic gelmez mektüb selām
Arḳam sıra çok ağlasun hemşirem babam anam
Çok sevginüñ şöñi ayrılık belki ben burda ḳalam
Öldigüme ğam yimezdim ne yaman ḳurbetdeyim

Varıñ söyleñ o bülbüle ḳarīb ḳarīb ötmesün
Ötüb ötüb gülbüni gülşenini (tutmasun)
Bir yigidüñ sevdicegi (ḳarşusından) gitmesün
Öldügime ğam yimezdim ne yaman ḳurbetdeyim
Temmet

Cönk 177/ S.49

(17)

‘ĀŞIK ‘ÖMER

Bir güzellik şāhı gördüm āyet-i Qur’ān yazar
Nazar kıldım māh yüzine sūre-i Raḥmān yazar
Bir iki āyet okudum gördüm anuñ emrini
‘Āşık olan hemān bilsün sevdiğüm dīvān yazar

Mekteb-i ‘irfāna girdim eyledim bir kerre āh
Oturmuş taht üzere şacı leylām kendi şāh
(Nāmūsın) eline almış hilāl kaşlarıññ māh
‘Āşık-ı şādık olanuñ katline fermān yazar

Dir ki ‘Ömer gördüm yāri gezinür ḥūriler ile
Hūbları yanına almış şalınur reftār ile
Dem bu devrān bu sâ‘atde her biri bir kār ile
Zebūr İncil biri Tevrāt āyet-i Qur’ān yazar

Sene 1291

Tahrir Mollā Süleymān Ḥasan Efendi

Cönk 177/ S.50

(18)

KALENDERİ

Gine bu dil bir āfet-i mekkāra tolaşdı
Mekkāre gözüm gözleri mekkāra tolaşdı

Meydān-ı muḥabbetde gezerken ol dil-i şeydā
Dil dilbere dilber dile dil dāra tolaşdı

Gönül şānede fiğān eyleriken
Bülbül-ü şeydā güle [gül] bülbüle gül gülnāra tolaşdı

Destinde tutub cāmi‘-i mīsākı
Durursa mey sāğar[a] sāğar meye mey nāra tolaşdı

Ey ‘Āşık ‘Ömer aca gözünü baқа şu cihāna
Ġam ‘askere ‘asker ġama ġam ḥāra tolaşdı

Temmet

1276

Cönk 177/ S.69

(19)

‘ ĀŞIK ‘ ŖMER

Cānı dilden mā’ıl oldım bir şacı leylāya ben
Dili bñlbñl şacı sñnbñl kaşları tñraya ben

Gice gñndñz ĥasretiñden cigerim kan ağlıyor
Bir oñulmaz derde dñşdim uğradım sevdāya ben

Hālime raĥm eylemez ol dñni yok ĩmānı yok
‘ Āşıkā eyler cefāyı zerrece iĥsānı yok

Cñnk 177/ S.57

Bir ‘ acāyib derde dñşdñm derdimiñ dermānı yok
Başıma aldım belāyı uğradım ġavġāya ben

Bize nisbet ġayrıya kendiñi yār eylersiñ
Rñz [u] şeb bñlbñl mişāli işimi zār eylediñ

Cevri cefā çekmek içñn gelmişim dñnyāya ben
Zerrece şekliñden aşlā görmedim luţfiñ seniñ

Şöyle bir seyyāĥ-ı ‘ ālem görmedim kafdan kāfa
Dir ki ‘ Ŗmer mā’ıl oldım bir melek-sīmāya ben

Cñnk 177/ S.56

(20)

‘ĀŞIK ‘ÖMER

Yâ ilâhî sen beni insâna muhtâc eyleme
Her olur olmaz halk-ı nâdâna muhtâc eyleme
Ol habîbiñ fahr-ı ‘âlem Muştafâ’nuñ ‘aşkına
Çâresiz koyub beni düşmâna muhtâc eyleme

Cümleniñ ma‘bûdı sensiñ sendedir devleti mâl
İstemem nâ-merd elinden devleti bî-pâyimâl
Senüñ luṭfîñdan kerem kıl ey Kerîm-i Zü’l-celâl
Yalıñız dosta degil düşmâna muhtâc eyleme

Kıl ‘inâyet sen baña hazret-i Âdem ‘aşkına
Ravza-i Muṭahhar’da beytü’l-mükerrem ‘aşkına
Cenneti’l-me’vâ daḥi hem ‘arş-ı a‘zâm ‘aşkına
Senüñ luṭfuñdan kerem kıl her câna muhtâc eyleme

Biñ bir ismiñ şâhibisiñ şübhemiz yokdur saña
Gice gündüz heme niyâzum budır saña
İnsile cin kurt ile kuş cümlesi kuldır saña
Bu ‘Ömer’i dertli idüb dermâna muhtâc eyleme
Temmet

Cönk 177/ S.57

(21)

‘ ĀŞIK ÖMER

Mübtelâyım hâtırımdan fıkır-i yâr eksik degil
Mâh-cemâliñ görmeyenden âhu zâr eksik degil
El çeküb kılsam ferâğat beni râhat koymaz ‘ aşk
Başda sevdâ dilde zaḥmet tende nâr eksik degil

Emr-i Ḥaḳ’la ezel böyle çalınmışdır kalem
Bağrımı hûn eyledi derdi belâ eksik degil
Ṭâli‘ im mi bilmem ancak yoḥsa baḥtım mı kem
Ṭab‘ ıma virmekde elem baña zâr eksik degil

Cönk 177/ S.61

Ger dilerseñ bu cihānda bulasıñ sen devleti
‘ Ārifān ile cihānda dāyim eyle şöḫbeti
Cāhil-i nādān ile ‘ ālemde itme ülfeti
Ya elinden ya dilinden bir zarar eksik degil

Evvel aḥır budur saña sözümi diñle ḥaber
Ger naşīḥat dutmaziseñ saña eyler çok zarar
Zevraḳı ingine şalma sen şaḳın ‘ Āşık ‘ Ömer
Baḥr-i ğamdan çok muḥālif rûzigār eksik degil

Temmet

Sene 1277

El-faḳīr ed-dā‘ī Süleymān Efendi

Cönk 177/ S.60

(22)

‘ĀŞIK ÖMER

Ḳadīr Mevlām seni ögmüş yaratmış
Sevdālī itmiş güzelleriñ üstüne
Siyāh zūlfīñ ṭob ṭob itmiş uzatmış
Şalıvırmış aĝ gerdānıñ üstüne

Ol seniñ ḳara ḳaşlarıñ mürekkebdēn ezilür
Aĝ gerdān altına ḳalem düzilür
Dudaĝıñ üstüne tebbet yazılır
Ve’ḍ-ḍuḥā oḳunur beliñ üstüne

İnnā feteḥnāya beñzer gözleriñ
Söyle dilber söyle beyit olsun sözleriñ
Sūre-i yāsīne beñzer yüzleriñ
Ve’l-fecr oḳunur diliñ üstüne

‘Āşık ‘Ömer eydir çeşmim çevresi
Yanaĝıñ bismillāh sūresi
Er-raḥmān oḳunur ḳaşıñ arası
Elif lām oḳunur eliñ üstüne

Temmet
el-faḳīr ve’ḍ-dā‘ī
Monlā Süleymān
Taḥrīr ider
Sene 1276

Cönk 177/ S.66

(23)

Şol yüzü gül kâmeti bālâ benim gönlümcedür
Katı çokdan severdim hālâ benim gönlümcedür
Görmesem ‘aşkıım yinilmez görsem ‘aqlım zāyi olur
Nâzı istiğnâzı çok ammâ benim gönlümcedür

Virmenem yârimi yada cem‘ olsa ‘âlem bir yana
Belde hancer bir yana barmağda hâtem bir yana
Laḥûr şâl bir yana gerdende beñler bir yana
Ḳaddi şalıñsın ol melek-sîmâ benim gönlümcedür

Cönk 177/ S.69

Görmedim ‘ömrüm içinde böyle bir ḥūrî-şifat
Ağzı ḥoḳḳa dişleri dür lebleri ḳaddü nebât
Dili bûlbûl saçı sünbül gözleri ‘aynü’l-ḥayât
Pek incedir ḳaşları ḳara benim gönlümcedir

Tâ ezelden mübtelâsı olmışum bir dilberin
‘Aqlımı başımdan aldı mäh-cemâli dilberin
Dir ‘Ömer’im süd beyâz olsa teni ol dilberin
Yanaḳları al al olmuş ta beñim gönlümcedir

Cönk 177/ S.68

(24)

‘ ĀŞIK ‘ ŖMER

Ala gözlerini sevdigim dilber
Ḳahr idüb illere güldür[me] beni
Acub aḳ gögsüñi ḳarşımda durma
Ecelim gelmeden öldürme beni

Şıḡa aḳ ḳollarıñı dola boynuma
İllerin şādesi gelmez ‘ aynıma
Bir gice şoyunşam girsem ḳoynuña
Şabāḥ oldı diyü ḳaldırma beni

Ṭutma kömür gözlüm beni il gibi
Dīdemden aḳıtdım yaşı sil gibi
Baḳcada acılan ḡonca gül gibi
Şoḳub al yanaḡa şoldurma beni

Cönk 177/ S.72

‘ Āşık ‘ Ŗmer dir ki şu cihānda görmedim
Bunca zamān bir murāda irmedim
Genclikden ben de bir vefā bulmadım
Geldim ammā giri gönderme beni

Cönk 177/ S.71

(25)

Ey tabībim gül hüsniñe mäh-ı tãbân imrenir
Pâyine yüz sürmek içün ehl-i ‘irfân imrenir
Yalınız bir ben degülem cāna sana meftûn olan
Saña şâhım gökde melek yirde insân imrenir

‘ Aceb midür acılursa bu sinem yaraları
Cân-ı ağıyar ile tölmiş bu cihân araları **Cönk 177/ S.74**
Şekl-i bismillâh yazılmış kaşlarıñ turreleri
Oğur oldım âşikâre ehl-i imân imrenir

Dilber Hüdâ’yı severseñ gel alma âhım benim
‘ Arş-ı a‘ lâ üzere çıkdı âhı efgânım benim
Şor su’âl eyle efendim var mı günâhım benim
Vir baña hüsniñ zekâtın göz görür cân imrenir

‘ Arşı nûrdan yaratmış ol ğanî Perverdigâr
Tâ kıyâmet haşr olanda efendim kıl bir karar
Şanma saña meftûn olan yalınız ‘ **Âşık ‘ Ömer**
Görse hüsniñ cennet-i a‘ lâda Rıdvân imrenir
Temmet

Cönk 177/ S.73

(26)

‘ĀŞIK ‘ÖMER

Ey göñül Hakk’a ‘ibâdet kıl mübârek cum‘ a gün
Zıkr ile kalbiñ pasını sil mübârek cum‘ a gün
Vir şalavât ol Muhammed Muştafâ’nıñ ‘aşkına
Niçe biñ Ka‘be şevâbı bul mübârek cum‘ a gün

‘Āşık-ı şâdık olanıñ terk-i dünyâdır işi
Mü‘min oldur cihânda râst gelmez işi **Cönk 177 / S.91**
Hakk buyurdi baña lâyıkk işler ise işi
Bir şevâbı biñ yazılur ol mübârek cum‘ a gün

Oğunur pervâz ezânlar cem‘ olur bay u gedâ
Diñlenüb minberde huṭbe iderler cemi‘ du‘â
Yüce dağlarca günâhı ‘afv ider Bâri Hudâ
Bir kere zıkr eyle şıdkile ol mübârek cum‘ a gün

Dir ki ‘Ömer el bağlayub mihrâba geçince imâm
Kuşadır melekler eṭrâfın anıñ bi’t-tamâm
Raḥmetiñ deryâsına ğark olmağıçün imâm
Açılur deryâ-yı raḥmet bil mübârek cum‘ a gün

Temmet
Sene 86

Cönk 177/ S.92

(27)

‘ ĀŞIK ‘ ÖMER

Yāranım yet imdādıma bende şabır qalmadı
Çekemem ‘ aşkıñ yayını qolda kuvvet qalmadı
Raķıbiñ qasdı cāna nice olur hālīm benim
Hışmile virdi zehiri dilde lezzet qalmadı

Ehli dirse el çekdi ben añā nitdim neyledim
Söyledim bunca derdim yāre ihsān eyledim
Dolaşdım dervīş mişālī cihāna seyrān eyledim
Zulmile hārāb itmedik bir vilāyet qalmadı

‘ Āşıkı zem eyleyemem ‘ āşık ‘ ārifdir yazar
Okudur ‘ aşkıñ kitābını dili qalemdir yazar
Niçe imlā bilmeyenler şā‘ irim diyü gezer
Deste-i kāmīle söyle şimdi ibret qalmadı

Cönk 177/ S.92

Ey ‘ Ömer’im hālī şanma sen bu cihānı
İnsān oğlı pek zālīmdir kimse bilmez fendini
Her kime iyilik ider iseñ şaķın andan kendiñi
Zīrā zenginde zügürtde hic mürüvvet qalmadı

Temmet
el-ḥakīr ed-dā‘ ī
es-Seyyid Monlā Süleymān
bin Ḥasan Efendi

Cönk 177/ S.93

(29)

‘ ĀŞIK ‘ ŖMER

Gine gönlüm bñlbñl oldı gönlñne sulţānımıñ
Niçe hayrān olmayam ben diline sulţānımıñ
‘ Aqlımı yağmaya virdim ben bugün bir yār içñn
Virilmiş hñbluķ berātı eline sulţānımıñ

Boyu selvi dala beñzer lebi mercānım benim
Oķunuyor ‘ arzıhālim diñle sulţānım benim
Bir müşerref olmak içñn çekilñr cānım benim
İki elim bend ideyim beline sulţānımıñ

Dir ki ‘ Ŗmer şu cihānda aķlayuban gñlmeyem
Öldüğñme ģam yimezem terk-i diyār itmeyem
Virselers Baģdād Mısıır’ı řām-ı şerif gitmeyem
Hāşılı ben de deģişmem teline sulţānımıñ

Sene 1279

Kātib Monlā Süleymān bin Hāşan Efendi

Cñnk 177/ S.102

17. SEYRÂNÎ'NİN HAYATI VE ŞİİRİ

Kayseri'nin Develi ilçesinde doğmuş, orada ölmüştür. Fakir bir imamın oğlu olan şairin asıl adı Mehmet'tir. Seyrânî, genç yaşında şiirler söylemeye başlamış, medresede birkaç yıl okumuştur. Daha sonra İstanbulâ gitmiştir. Seyrânî'nin ruh yapısı üzerinde tarikat inanışlarının derin etkisi olduğu bir gerçektir. Aslında alaycı, lâübalı, tenkitçi bir karakteri olan şair, bu etkinin verdiği esinle büsbütün lâübalı ve coşkun bir hale gelmiştir.

Bununla birlikte âvera tabiatı dolayısı ile sağlam bir iş tutamamış, hayatı fakirlik içinde geçmiştir. Hele tekkelere devamı, içkiye düşkünlüğünü artırmış, bunun sonucu olarak sıhhati ve sinirleri bozulmuş, hayatının sonlarına doğru sinir burahlarına tutulmuş, bu yüzden “**deli**” diye anılmaya başlanmıştır.

İncelediğimiz cönklerde Seyrânî'ye ait bir tane şiir bulunmaktadır.

(1)

BEYT

Bir vaqt ‘âdemi kırbet elleri
Pâdişâhlar şâhı yer dolandırır
Bir Mecnûna bir Leylâ'yı ‘arîk çölleri
‘Aşk [u] sevdâ âteşi nâr dolandırır

Gelüb erişende sultân-ı nevrûz
Bağçalar ziynet olub bâğlara bir yüz
Uca ey feryâd iderem hem gice gündüz
Bülbülü bir güle nâr dolandırır

Gonca gül bülbül iken ‘aşkıñ yoluna
Pervâne gibi şem‘ dolanır
Diyâr-ı ğurbetde yigit olana
Bir taqđîr tedbîr yâr dolandırır

Seyrân’i uğradı ‘aşkıñ yeline
Ol sebebdan düşdüm seyyâh eline
Mağbûblar şâhının zülfi teline
Manşûr olanları târ dolandırır

Sene 1279

Cönk 177/ S.103

18. SEYYİD NESÎMÎ 'NİN ŞİİRİ

(1)

Gel benim cânım
Kim şor[a] hâlim
Yanmağdır kârım
Âh âteş-i 'aşka

'Aşka aldandım
'Aşk ola bendim
(...) yandım
Âh 'âteş-i 'aşka

'Aşka 'âr olmaz
Sırdır añlanmaz
Yanar usanmaz
Âh âteş-i 'aşka

Gözlerim giryân
Âh cigerler biryân
Ben yandım sen de yan
Âh âteş-i 'aşka

Seyyid Nesîmî
Terk itme ismi
Yandır bu cismi
Âh âteş-i 'aşka EYẒAN

Temmet 1231

Cönk 176 / S.65

19. SEYYİD RIZA OĞLU HOCA'NIN ŞİİRLERİ

(1)

İLÂHÎ-İ MAẖÂM

Mevlâ'm vir ' aşkıñ baña
Ḥayrânıñ olayım seniñ illallâh hû
Bülbül gibi cemâlüne
Nâlânıñ olayım seniñ illallâh hû

Yandır meni yandır meni
' Aşk meyine kandır meni illallâh hû
Serhōş idüb döndür meni
Mestânıñ olayım seniñ illallâh hû

' Aşk meyinden baña içür
Cân kuşuñı saña uçur illallâh hû
Tâcile hırkadan geçür
' Uryânın olayım seniñ illallâh hû

Al bende benlik kalmasıñ
Her gören beni bilmesün illallâh hû
Nâm [ü] nişānum kalmasıñ
Pinhânıñ olayım seniñ

Seyyid Rızâ oğlu hoca
İrem kendiñden uca
Eger gündüz eger gice
Mihmânıñ olayım seniñ illallâh hû

Cönk 176 / S.67

(2)

ÇAĞRINDI HİZİR

Şunda bir dilbere mübtelâ oldum
Ağlasam incinir gülsem incinir
Ol insân içinde divâne oldum
Bilmezem ol dilber nemden incinir

Cönk 177/ S.81

Ol dilber karşımda dur dise baña
Elimdedür yürü al dise baña
Gel benim yolumda öl dise baña
Ölmesem incinir ölsem incinir

Gine dumanlandı dağlarıñ başı
Âhile figândır ‘ aşıkıñ işi
Her dem durmaz aķar çeşmimiñ yaşı
Silmesem incinir silsem incinir

Seyyid yâr oğlu derdimiñ âhı
Meded sen kıl meded meded yâ ilâhî
Kendüsi merhamet eylemez gâhî
Ėayrı gönül virmesem incinir virsem incinir

Cönk 177/ S.82

20. ŞEM'Î'NİN HAYATI VE ŞİİRLERİ

“Asıl adı Ahmet olan Aşık Şem'î 1783 yılında Konya'da Piresat mahallesinde dünyaya gelmiştir. Babası Konya'nın tanınmış helvacılarından Mehmet Ağa isminde bir zattır.

İrticalen şiir söyleme yatkın ve düşkün olması, belirli, bir tahsil görmemesine, hatta yirmi, yirmi beş yaşlarına kadar okur yazar olmamasına rağmen, ince düşüncesi, zekası, akranları arasında hazırcıvaplığı, esprileri her konuda onları aydınlatması ve örnek davranışlarıyla kendisine büyükleri tarafından "Şem'î" mahlası verilmesine sebep olmuştur.

Onun yetişmesinde Konya'da o tarihlerde birisi türbe önünde, diğeri de' Buğday Pazarında bulunan kahvelerin önemi büyüktür. Her gece genç ve acemi âşıkların devam ettikleri ve yetiştirildikleri bir ocak, bir okul olarak hizmet veren bu kahvelerden Şem'î de payına düşeni almıştır.

Şem'î bâde içen bir halk şairi olarak sadece hece ile değil aruzla da irticalen şiir söylemekte yetenekli biridir. 1839 Konya'da vefat eden Şem'i nin mezarı Mevlana Müzesinin hemen yanı başındadır.”²⁹

Şairin şiirlerinde Arapça, Farsça sözler tamlamalara çok rastlanıyor. Bu onun okur-yazar bir sanatçı olduğunu gösterir.

İncelediğimiz cönklerde Şem'î'ye ait 16 şiir bulunmaktadır.

²⁹ Metin Turan, a.g.e., s.337

(1)

DİVÂN-I ŞEM'Î

Pehlevân-ı 'aşk olan bâzûda kuvvet gezdirir
İmtihân olmaqlığa hasm-ile kisbet gezdirir

Kimini zencîr-i miḥnet ile ider dünyāya bend
Kimini dervîş ider Mevlâ mücerred gezdirir

Kimse istemez rızâsı-yle diyâr-ı ğurbeti
'Âb u dâne serpilür insânı kısmet gezdirir

Var ise levḥ-i kaderde başına lâ-büd konar
Bir melik zerrîn kafesde mürğ-i devlet gezdirir

Gül dıraḥtında kurı feryād idersin 'andelîb
Bezme sâķî Şem'î'ye derdile şerbet gezdirir

Cönk 176 / S. 1

(2)

'Aşk meyinden nûş iden tâc-ı ḳabāyı neylesün
Leylâ'ya Mecnûn olanlar şoyınur 'uryân gezer

Kişver-i dilde ḳadîmî pâdişâhımdır benim
Şâh olur taḥtında dâ'im yer yerin fermân gezer

Çekme ğam Şem'î anıñ derdiyle pîr oldum diyü
Söylenir ḳarb-ı meşeldir dert gezer dermân gezer

Cönk 176 / S.38

(3)

DİVÂN-I ŞEM'Î

Bir tıfıl nev-reste gördüm ol kadân oynar güler
Uğrun uğrun ok atar kaş -ı kemân oynar güler

Mübtelâlardan su 'âl itdüm bu şîve n'olmalı
Didiler şayyâda dildir her zamân oynar güler

Cigerim közde kebâb itdüm müheyyâ bezmine
Bir kadeh virmez şarâbı ergüvân oynar güler

Lâleler renk almağa gelmiş turlar şaf şaf
O da bir desde elinde feslegen oynar güler

Meclis-i rindâna gir geldikde turlur ' Amûd gibi
Bezm-i nâdâna girince der-meyân oynar güler

Tıfıldır etrâfa kol virmez bilür üşlûbunu
Rûz bekârı ' aşkile serv-i revân oynar güler

Derdimend Şem'î gedâ derdiñle pîr oldu disem
Hâz- ider ol fitne-i âhîr-zamân oynar güler

Cönk 176 / S. 2

(4)

TÜRKİ-İ ŞEM'İ

Hamd ola peydâ olur her yerde cân eglencemiz
Mey-i maḥbûb seyr-i dildâr her zamân eglencemiz

İrmemiş ḥaddi bülûḡa tıfl-ı mektebdır henûz
On iki on üç yaşında nev-civân eglencemiz

Yetişir tuḥfe tuḥfe günde bir meyvâ virir
Bâḡıbânı olduğum tâze fidân eglencemiz

Şîm bâzûlar şamur-kaş şırmadır gîsûları
Zülf-i perçem kâkülü ' anberkeşân eglencemiz

Şem' idir ḡadr-i vişâlınden yakın bû' d-ı firâḡ
Yâdigâr-ı yâr kıılır âh u fiḡân eglencemiz

Cönk 176 / S.4

(5)

DİVÂN-I ŞEM'İ

Pür-cefâ bir yâre mecbûrum a cânım şorma ḥîc
Derd-i ' aşkıñla ḡocaldım nâ-tüvânım şorma ḥîc

Gizli bir âteş bıraḡdıñ ḡaşr-ı dil aldı fitil
Pür-' alev ṡırmaz yanar ḡıḡmaz ṡımanım şorma ḥîc

' Ankebût-âsâ yapılmış âşiyânım yıḡdılar
Ḥâne-berdûş olduğumdan lâ-mekânım şorma ḥîc

Naḡd-i ' ömrüm yolına şarf eyledim bilmezlenür
Bu bazâr ser-mâyeden ḡoḡdur ziyânım şorma ḥîc

Şem' i'yem bûlbûl gibi **beyḥûde de** lâf eylemem
Yanarım pervâne-veş olmaz fiḡânım şorma ḥîc

Cönk 176 / S.9

(6)

DİVÂN-I ŞEM'Î

Bir dîvâne meşrebim nāmûsu ‘âr olmaz baña
Öyle bir bahrım ki hîc hadd-i kenâr olmaz baña
Dōst dîdārın görelî gönlüm aķar şular gibi
Düşmüşüm ‘aşķ bahrına leyl ü nehâr olmaz baña

Çıkma mı şayyād olanlar çeşm-i āhū kaşdına
Şayd-ı āhū itmege girdim ben bir arslān postuna
Āşiyān yaptım oturdum kūh-ı Kāf’ıñ üstine
Pāyım ‘Anķā degme bir mürġî şikār olmaz baña

Bir meķādîr añlamaz dildāra gönlüm oldu bend
Bir ĥarîdār-i ġamıñla yok baña aslā münend
Çekdigim cevır ü cefāya eyledi ‘ālem pesend
Kā’inātıñ ĥalkı gelse **hoķķa-dār** olmaz baña³⁰

Bu cihānıñ varı ‘indimde ķamu zıll-ı ĥayāl
Fıkr-i yāre düşeli ķalbimde yoktur ķıl u ķāl
Şem’ iniñ pervānesiyim istemem māl u menāl
Āsitānıñ beklemekden özge ķār olmaz baña

Cönk 176 / S.10

³⁰ Cönkte dōrtlüğün ikinci dizesi olan bu mısrayı biz uyak düzenine uygun olarak dōrdüncü mısra olarak yazdık.

(7)

DİVÂN-I ŞEM'Î

Acıyıñ dōstlar benim elden nigārım aldılar
Niçe feryād itmeyem gül yüzli yārım aldılar

‘Ālemi āhımla ta‘cīz etdigim ‘ayb olmayub
Kalmadı şabra kararım ihtiyārım aldılar

Gelmedi bir kimse imdādıma ğadr oldu baña
Çekdiler ğam leşkerin burcum hişārım aldılar

Bir kebūter şaydına çekmiş idim hayli emek
Bir taşım şayyāda rāst geldim şikārım aldılar

Geçdi ismim deftere ta‘şīre destim irmeden
Terk-i hizmetdir diyü elden timārım aldılar

Görelim nerden zuhūr ider bu tiriñ temreni
Seng-i mermerden geçen tır-i inkisārım aldılar

Bilmezem nerden havā aldı fitīli **Şem'î**'niñ
Ġayrı yanma gelmesün pervāne nārım aldılar

Cönk 176 / S.11

(8)

‘ĀŞIK ŞEM‘Î

Bir şehīd güzele ben oldum meftūn
Serinde fino-fes şirāzelenmiş
Dil-i dīvānemi eyledi mecnūn
Nev-reste tıfliken mum tāzelenmiş

‘Āşıklar zümresin arar bu yolda
Bulmaz aña emsālini şağile şolda
Uslūb-ı endāmı birdir uşūlda
Kāmeti servile endāzelenmiş

Taramış perçemin pek şirīn olmuş
Dolaşmış miyāne yāsemīn olmuş
Tāb-ı müldeñ rūyı āteşin almış
Dōst bu gün destinde yelpāzelenmiş

Beni de defterden sildi mi sāhī
Anın’çün mi geydi āteş külāhı
Yıkar āsumānı feryādı āhı
Şem‘î derūnuñda dert tāzelenmiş

Cönk 176 /S.16

(9)

ŞEM‘Î

Sen bu gün nādān ile gezdiñ merāk oldu baña
Çeşm-i mestiñ remz-ile süzdüñ merāk oldu baña

Başıñ açdıñ nāzile itdiñ perişān perçemiñ
Gülerek destārıñı çözdüñ merāk oldu baña

Rū-siyāh ağıyāra ruḥṣat virmege n’oldu sebeb
Tūtīves birkaç şeker ezdiñ merāk oldu baña

Niyyetiñ teşrīf idi bu şeb bizim kāşāneye
Söyle rāhıñdan niçün azdın merāk oldu baña

Yoğiken bende liyākat bābına ḥācibligie
Şem‘î’yi ser-deftere yazdıñ merāk oldu baña

Cönk 176 / S.21

(10)

DİVÂN-I ŞEM'Î

Geldi mevsim-i bahâr hûblar edâsın gösterir
Kurılır bâzâr-ı 'aşk cevher bahâsın gösterir

İrdi zulmet berd-i şiddetden halâş olduk deyû
Hamd-i Yezdân eyleyüb 'âlem nümâsın gösterir

Bir yeşil atlâs ile ziynetlenür rûy-ı zemîn
Sebzevâtile kamu halk seḫâsın gösterir

Açılır zanbaḫ şuşam nergiz menevşe lâle gül
Her çiçekden ibtidâ sünbül cilâsın gösterir

Âşinâ-î 'aşk olanlar yayılır şahrâlara
'Arz -ider cânânına 'izzet şafâsın gösterir

Meşrebi âteş gibi bir yâre meyl itmek gerek
Derdimend Şem'î gedâ yanmış 'abâsın gösterir

Cönk 176 / S.27

(11)

KALENDERİ

Cinân iliniñ gülleriniñ bâḡı görindi
Döst iḳlîminiñ lâlesiniñ taḡı görindi

Envâr-ı Muḫammed toḡıcaḫ tutdı cihânı
Şakḫu'l-kameriñ mu' cize parmaḡı görindi

Ġayḡu gicesi geḫdi ḫalmadı ḫorḫu
Vuşlat güninüñ gündüzünde aḡı görindi

Ya' ḫûb'a bu gün Yûsuf'ınıñ ḫoḫusı geldi
Eyyûb'a daḡı şıḫḫatiniñ çaḡı görindi

Dil ḫastesiniñ derdine timârlar irişdi
Şem'îye bu gün döstünüñ oḡaḡı görindi

Cönk 176 / S.28

(12)

ĞAZEL-İ ŞEM‘İ

Hâcı Bektâş Velî’niñ bindigi cânsız dıvar
Mazhar-ı nûr-ı ‘Alî’ dendür aña ol yâdigâr
Nağra-i Düldül iderdi arş-ı a’lâda qarâr
Şad-hezâr biñ kâfiri bir na‘rada itdi şikâr
Didi arslanım ‘Alî’dir kudretiyle Kirdigâr
Lâ fetâ illâ ‘Alî lâ seyfe-e illâ Zü’l-fekâr

Koydılar başın o şâhiñ Kerbelâ meydânına
Başdılar barmaqların şâhım Hüseyñ’in kanına
Urdı **şemşir** pelidler kıymadan gerdânına
Bu haqâretler **yaraşmazdı** o şâhiñ şânına
Düşmedi kanın yire ol demde çağırdı ğubâr
Lâ fetâ illâ ‘Alî lâ seyfe illâ Zü’l-fekâr

Emr-i Hâk’la şâh Hâsan ile Hüseyñ oldu şehîd
Ağlaşub gökde melekler itdiler mâtem şedîd
Biz de evlâd-ı resûlüz eyleriz mâtem cedîd
Ol Yezîd Mervân’ı Hâk itsün cinânından ba‘îd
İns ü cin gökde melek haqqında eyler inkisâr
Lâ fetâ illâ ‘Alî lâ seyfe illâ Zü’l-fekâr

Cönk 176 / S.29

İşidüb bu hâli cennet ehli geydi qaralar
İki servi açdı derûndan yaralar
Nûr-ı Hâk’ a qarışub gitdi o dem mâh-pâreler
Haşre dek kan ağlasunlar ‘âşık-ı âvâreler
Bu maḥabbet şem‘idir tâ haşre dek böyle yanar
Lâ fetâ illâ ‘Alî lâ seyfe illâ Zü’l-fekâr

Cönk 176 / S.28

(13)

DİVÂN-I ŞEM'Î

Dil-i dîvânemiñ mey-hānesin gördüñ begendiñ mi
Derinde sâķî-i merdānesin gördüñ begendiñ mi

Tevāzzu' la iderken zümre-i 'uṣṣāķa da' vetler
Yedinde mey ʔolu peymānesin gördüñ begendiñ mi

Bu gün maḥbūblarıñ cem' iyyetinde ḥ'āce-i dānā
Ḥasan isminde sen bir dānesin gördüñ begendiñ mi

Felāṭun-ı zamān pōstuna geçdim eylerim ārām
Baḥş-i ṣi' rimiñ ser-hānesin gördüñ begendiñ mi

Maḥabbet pertevin gösterdiñ ol dem fitil aldı
Efendim **Şem'î**'niñ pervānesin gördüñ begendiñ mi

Cönk 176 / S.39

(14)

DİVÂN-I ŞEM'Î

Biñ naẓar kıldım nigārıñ semtine bir cān gezer
Ḥil' ati ṣūfî bürünmiş añlamaz nādān gezer

Ḥiledir maḥşūdı başdan yāri azdıрмаķ diler
Şūret-i Ḥaķ'dan görünmiş bir 'azīm düşmān gezer

Rāh-güzārında ġarīb olmiş döner emṣāl-i mūr
Gülşen-i ḥüsninde ẓann itdim Īrān'ı cān gezer

Kūy-ı dildāra didim senüñile diñle mişāl
'Aķlıñı başıña cem' it orada bir arslan gezer

Cönk 176 / S.39

(15)

İLĀHĪ-İ MAḲĀM

Canān iliniñ gülleriniñ dağı görindi
Dōst iqliminiñ lālesiniñ tağı görindi

Ya' k̄ub'a bu gün Yūsuf'ınıñ koķusu geldi
Eyyūb'a dağı şıhhatiniñ bāğı görindi

Envār-ı Muḥammed doğuban dutdı cihānı
Şakķu'l-kamer mu' cize parmağı görindi

Ḳayķu gicesi geçdi ķamu ķalmadı ķorķı
Vuşlat güniniñ gündüziniñ ağı görindi

Dil ḥastesiniñ dirdine dermān erişdi
Şemsī'ye bu gün dōstuñ o dağı göründi

Temmet 1231

Cönk 176 / S.66

(16)

HÂZÂ TÛRKÎ-İ ŞİFÂHÎ

Felekden bir şeydâ indi güllere
Sürmeyem sefâsın gecdi gidiyor
Üftâdeler yalın ayak yollara
Ağlayı ağlayı düşdi gidiyor

Kulak işidmiyor bülbül sesinden
Göñülleri çıkarmışdır fesinden
Eyvağ uşdu göñül can kafesinden
Bin güşıla atdı ucdı gidiyor

Ne didiñ de geldiñ yolum ucuna
Yükünü yükletmiş yüz biñ hecine
Yaradan qarışır anuñ bacına
Mübtelâ mülkünden göşdü gidiyor

Şu yalan dünyâda begsiñ paşasıñ
Mevlâ'm ömür virsiñ biñler yaşasıñ
Yetişe merhametsiz helâlleşesiñ
Şemmī eccl cāmın işdi gidiyor

Cönk 177/ S.84

21.ŞİFAYİ' NİN ŞİİRLERİ

(1)

HĀZĀ TŪRKĪ

Ağlama vā Leylām haqqıñ helāl it
Kurbet iller ğayrı seyahatimdür
Emdigim südleri ābu zülāl it
Himmetüñ üstüme nezāretimdür

Bakılmaz kuşūrıñ cümlesi bende
Luṭfile 'af eyle bu derdimende
Unutsam sizleri sevdiğñ bizce
İsmiñiz lisānda rivāyetimdür

Yaşdığım daş oldu döşegim tekne
Hic iflāḥ olur mu bu derdi çekene
Yüzümüñ şuyunu yirlere dökene
Bütüñ derūnumda ḫarāretimdür

Bilinmesiñ bir kimseye sırrıñız
Gideyim de giniş olsun yiriñiz
Benim içün hic yanmasıñ biriñiz
Ölüb kurtulması selāmetimdür

Ey Şifayî söyleñ işide dōsta
Şāz olasuñ kalmasıñ yasda
Kimseden kuşūr yok bu ḫuşūşda
Kem ṭaliḫim kendi ḫabāhatimdir

Cönk 177/ S.59

(2)

TÜRKİ

Girçeklendi ayrılığın günleri
Ser firâkıml seni alur ağılama
Yir yüzüne dökme gözden kanları
Yazık saña cefâ olur ağılama

Yad ülkede kimse rahm itmez baña
Dağılır feryādım gider her yaña
Hayli vakte kadar bu benden saña
Bu sözlerim yâdigâr kalur ağılama

Niçe terk iderim sen hüsni mâhım
Bunlar benim gökden baht-ı siyâhım
Bir kimseye kalmaz şu benim âhım
Bize iden Hâk'dan bulur ağılama

Muḥanet kılınıcî 'arşa aşılmaz
Hey meded mürüvvet disem başılmaz
Kanı Zü'l-celâl'den umud kesilmez
Giden helbet giri gelür ağılama

Şimdi yolum uğrar âhîr diyâra
İsterim Mevlâ'dan derdime çâre
Sen de benim gibi yanarsıñ nâra
Şifâyı her melik bilür ağılama

El-faķîr dâ'î
Monlâ Süleymân
Sene 1276

Cönk 177/ S.8

22. TAHİR EFENDİ’NİN ŞİİRLERİ

(1)

TÜRKİ-İ TÂHİR EFENDİ

Naşıl olur hâlim ey kâdîr Mevlâ’m
Bu ‘aşkın nârına ben yana yana
Beni mecnûn itdi bir şacı Leylâ
Kalmadı tâkatim cân yana yana

Dâ’imâ gözümden kanlu yaş aķar
Oturmuş ‘adûlar seyrime baķar
Yalıñız ben degil cihânı yaķar
Köz oldu derûnum ten yana yana

Beklerim bâbında yanıma gelmez
Bu karîb Tâhir’in hâlinden bilmez
Harâb oldu cismim heb oldu menfez
Aķar derûnımdan kan yana yana
temmet efendim

Cönk 176 /S.13

(2)

Hamd olsun irişdi eyyâm-ı bahâr
Gine Mecnûn oldu şeydâ-yı bülbül
Karârım kalmamış her vaķt-i seķer
Şanı virmiş şîrîn-sedâ-yı bülbül

Aşlma çeşmiñden aķmaķda seliñ
Mest ider ‘âlemi mezâk-i diliñ
Çevresi tolanır şol gülüñ
Kılarınız izince edâ-yı bülbül

Artar muhabbeti konar dalına
Turmayub söz ata şağı şoluna
Böyle ‘ aşık olmuş gülün yoluna
Eylemiş cânını fedâ-yı bülbül

Feryâdı cihânı tutar ötdükce
Hasret-i ‘ aşkıñla yanub tütüdükce
Her seher Tañrı’ya du‘ â itdikce
Unutma bu **Tâhir** gedâyı bülbül

Cönk 176 /S.14

(3)

Girdâb-ı miñnetde hâlimiz yaman
Yetiş bu gün kaşı kemânım yetiş
Kaldım bir zulmetde amân el-amân
Yetiş bu gün hâli yamanım yetiş

Ecel gerdânına yükünmek ister
Bâķī kalan var mı cihânda göster
Cân kuşu kafesden uçmaķlık ister
Yetiş bu gün âhîr zamânım yetiş

Cânımı yoluña şatarım dirdiñ
Derdiñe bir dermân kıatarım dirdiñ
Ölünce şalıñı kıutarım dirdin
Yetiş bu gün ‘ ahdi amânım yetiş

Tâhir’e ‘ Azrâ’ il göründi esed
Şanki derûnumdan çekerler sed
El-vedâ‘ çağrışur rûh ile cesed
Yetiş bu gün nûrî îmânım yetiş

Cönk 176 / S.15

(4)

TÛRKÎ-İ TÂHİR EFENDİ

Naşîhat eylesek halk-ı zamāna
Gûşa atmaz kelāmım maşal şanurlar
Şek ile kendini viridi gümāna
Çün meyve-i cennet başal şanurlar

Ne ‘aceb bu ğaflet şimdi herkesde
Bir zamān cān kuşu durur kafesde
Şunalar destiden āhir nefesde
Ecel şerbetini ‘asel şanurlar

Hudā viridi nāsa dürlü na‘îmi
İhtiyār itdiler rāh-ı saķîmi
Va‘ızlar söylerken nār-ı caķîmi
Ĝaflet ile darb-ı meşel şanurlar

Çok kişi iblisiñ sözüne kınar
Yarın kıyāmetde otlara yanar
Bilmez günāhını Tāhir’i kınar
Yalınız faķîri kesel şanurlar

Cönk 176 / S.17

23. YÛNUS EMRE’NİN HAYATI VE ŞİİRLERİ

İncelediğimiz 176 ve 177 Numaralı Cönklerde Yunus Emre’ye ait 8 tane şiire rastladık. Bu 8 şiiri Yûnus Emre adına yapılan çalışmalardan taradık . Dr. Mustafa Tatçı’nın 2 ciltlik “Yunus Emre Dîvanı” ‘na Hüseyin Özbay-Mustafa Tatçı’nın ortak hazırlamış olduğu “Yûnus Emre İle ilgili Makalelerden Seçmeler” adlı eserindeki şiirlere ve Sevgi Gökdemir-Ayvaz Gökdemir’in hazırlamış olduğu “Yûnus Emre Güldeste” adlı eserlere baktık bulamadık. Fakat Mahlas beytinde kullanılan “Derviş Yûnus, Yûnus” mahlaslarından ve 3 numaralı şiirindeki yer alan “Adı güzel kendi güzel Muhammed” ilahisinden anlıyoruz ki bu şiirler bizim bildiğimiz 14. yüzyılda yaşamış Meşhur Yûnus Emre ait değildir.

Türk edebiyatında Yûnus Emre’den başka Yûnuslar da vardır. Bunlardan ikisinin kimliği bellidir. Birincisi, incelediğimiz cönklerde 8 tane şiiri bulunan “Âşık Yûnus, Derviş Yûnus, Yûnus “ mahlasını kullanan 15 . yüzyılda yaşamış bir şâirdir. “Halvetî tarikatının Nurbahşî koluna mensup olduğu ve 1439-40’ta veya bundan bir müddet sonra öldüğü sanılan bu şâir, meşhur velî Emir Sultan’ı övmekte, Yûnus Emre’den de saygı ile bahsetmektedir. Bursa’da Yûnus Emre’ye atfedilen “Sol cennetin ırmakları” ve “Adı güzel kendi güzel Muhammed” gibi şiirlerin bu zâta olduğu sanılmaktadır”³¹

Bilinen diğer Yûnus da 1711’de öldüğü sanılan Derviş Yûnus’tur. Bu Yûnus’un şiirlerini Yûnus Emre’nin Şiirlerinden ayırt etmek Kolaydır. Zira arada dört asırlık bir zaman farkı olduğu için kelimeler farklıdır. Dil ve anlatım gerçek Yûnus’tan uzaktır.

³¹ Sevgi Gökdemir-Ayvaz Gökdemir, “Yûnus Emre Güldeste” ,Ankara 1996, s.15

Yûnus adını kullanan başka şâirler de vardır. Ancak, bunların kimlikleri ve yaşadıkları devirleri hakkında herhangi bir bilgi yoktur.

(1)

İLÂHÎ

İsm-i Sübhân vir[d]iñ mi var
Bencileyin derdiñ mi var
Bağcalarda yurduñ [mu] var
Karîb karîb ötme bülbül

Bülbül yuvañ yıkıldı mı
Yavrılarıñ döküldi mi
Ölüm saña toğundı mı
Karîb karîb ötme bülbül

Bilürem ‘ âşık sıñ güle
Gülün hâlinden kim bile
Bağcadaki konca güle
Dolaşb seyr ötme bülbül

Bülbül gibi yaşlı mısıñ
Kafeslerde besli misiñ
Bencileyin uslu mısıñ
Karîb karîb ötme bülbül

Cönk 176 /S.26

Yûnus cemâliñ pak dirken
Cihânda mişliñ yok dirken
Seher vaqti yâ Haq dirken
Bizi de unutma bülbül
Temmet

Cönk 176 /S.25

(2)

İLÂHÎ-İ YÛNUS ‘ALEYHÎ’S-SELÂM

Ben bir Ya‘kûb idim kendi hâlimde
Mevlâ’nın ismi vardır dilimde
Aldırdım Yûsuf’ı Ken‘ân ilinde
Ağlar Ya‘kûb ağlar Yûsuf’um diyü

Yûsuf’um hocada okumaz oldu
Anın bülbül dili şakımaz oldu
Elindeki nûrı balkımaz oldu
Ağlar Ya‘kûb ağlar Yûsuf’um diyü

Akardı Ya‘kûb’un gözünün yaşı
Âh itdikce eridir dağile taşı
Yûsuf’u kuyuya atdı iki kardaşı
Ağlar Ya‘kûb ağlar Yûsuf’um diyü

Atdılar Yûsuf’u şehid kaşına
Cebrâ’îl yetişdi Mevlâ döstuna
İhlâş ile çıkdı suyuñ üstüne
Ağlar Ya‘kûb ağlar Yûsuf’um diyü

Bir dertliçe bulsam derdimi yansam
Yandım hasretine bağrım doğrasam
Yûsuf’un cemâlini bir daği görsem
Ağlar Ya‘kûb ağlar Yûsuf’um diyü

Cönk 176 / S.41

Bir bezirgân geldi üç aylık yoldan
Yûsuf’u çıkardı kuyudan gölden
Kerem kânı kıldı Mevlâ döstuna
Ağlar Ya‘kûb ağlar Yûsuf’um diyü

Cem‘ olub geldiler Ken‘ ān’ın kurdı
Bir bir adın diyü içdiler andı
Ya‘ kûb’uñ feryādı ‘ arşa dayandı
Ağlar Ya‘ kûb ağlar Yūsuf’um diyü

Çıksam Şām’ın yaylasını yaylasam
İnsem ‘ aşkıñ deryāsını boylasam
‘ Arab evlerinden su ’āl eylesem
Ağlar Ya‘ kûb ağlar Yūsuf’um diyü

Yūsuf’ı kardaşları kuyuya atdı
Haqq’ın emr ile Cebrā’il dutdı
Yedi gece Yūsuf kuyuda yatdı
Ağlar Ya‘ kûb ağlar Yūsuf’um diyü

Yūsuf’uñ gömlegi al kan itdiler
Kurtlar yidi diyü bühtān itdiler
Götürüb Yūsuf’ı bilmem netdiler
Ağlar Ya‘ kûb ağlar Yūsuf’um diyü

Temmetü’t-tamām
Şāhib Maḥmūd Efendi

Cönk 176 / S.42

(3)

Cānım urbān olsun seniñ yoluña
Āh adı güzel kendi güzel Muḥammed
Sen şefā‘ at eyle kemter kuluña
Āh adı güzel kendi güzel Muḥammed

Ebū Bekir ‘Ömer ‘ Oṣmān ‘ Alī’dir
Anları sev[meyen] dīnden berīdir
Anları seveniñ cennet yeridir
Āh adı güzel kendi güzel Muḥammed

Anasından doğdu dünyā yüzine
Sürme sūnnet geldi aniñ gözine
Nūrı direklendi ‘arşıñ yüzine
Āh adı güzel kendi güzel Muḥammed

Şükr olsun[n] Muḥammed dünyāya geldi
Ehl-i islām ici nūrile doldı
Saña inanmayan şāmide aldı
Āh adı güzel kendi güzel Muḥammed

Yedi at gökleri seyrān eyleyen
Cıķub ‘arş üzere seyrān eyleyen
Mi‘rācında ümmetini dileyen
Āh adı güzel kendi güzel Muḥammed

Dervīş Yūnus nitsin cihānı sensiz
Sen ḥaķ peygāmbersin şeksiz gümānsız
İnanmayan dinsiz imānsız
Adı güzel kendi güzel Muḥammed
Temmet
Sene 231

Cönk 176 / S.62

(4)

Dirviş olan kişiler
Deli olağan olur
‘ Ařķ nidügin bilmeyen
Aña gülegen olur

Bir kişide ‘ ařķ olsa
‘ Ařķ dir[y]āsına dalsa
Ol diryānıñ içinde
Cevher bulağan olur

Bir kişide ‘ ařķ olsa
‘ Ařķ baķcasına girse
Güllerin direriken
Diken ilegen olur

Saķın atma dikenini
Dime anı dökeni
Dirdine şabr itmeyen
Yolda şalağan olur

Dirviř Yūnus sen dađı
İncitme dirvişleri
Dirviřleriñ du‘ āsı
Řabūl olađan olur

Temmet
1231

Cönk 176 / S.63

(5)

Luṭfuñ dileriz Allāh
Bizi maḥrūm eyleme
Ey a‘lālardan a‘lā Allāh
Bizi maḥrūm eyleme

Ey bizim ilāhımız
Dü cihānda şāhımız
Bağışla günāhımız Allāh
Bizi maḥrūm eyleme

Mādemki cān bendedir
Cürm [ü] ‘iṣyān bendedir
Luṭf [ü] iḥsān sendedir Allāh
Bizi maḥrūm eyleme

Ḳuluñ günāhı çokdur
Ḥadd[i] ḥesābı yokdur
Seniñ fażlıñ artıkdur Allāh
Bizi maḥrūm eyleme

Māsivā fikrim gider
Ḳoyma göñlümde keder
Bir zerre luṭfuñ yeter Allāh
Bizi maḥrūm eyleme

Şol bülbül kafesinde
Temennāsı sesinde
‘Arş a‘lā gölgesinde Allāh
Bizi maḥrūm eyleme

Bülbül uçar havada
Bir olmayuz du‘āda
Ol cennetü’l-me’vāda Allāh
Bizi maḥrūm eyleme

Esirge gel nārından
Ayırma civārından
Cennetde dīdārından Allāh
Bizi maḥrūm eyleme

Şol Yūnus’un firākı
Ya dā’im [ü] ya bāķī
Mevlā’m birliğin ḥaḳķı Allāh
Bizi maḥrūm eyleme

Cönk 176 / S.73

(6)

İLĀHÎ-İ MAḲĀM

Ben seni severim candan içerü
Yoluñ vardır bu erkāndan içerü

Şerî' at tarīkat yoldur varana
Ḥaḳīkat meyvası anđan içerü

Süleymān kuş dilin bilir didiler
Süleymān var Süleymān'dan içerü

Kesildi t̄akatim bende dermān yok
Bu ne mezheb imiş dinden içerü

Yūnus'uhn gözleri hūn [u] ateşli
Kuldur kabuñda sul[tan]dan içerü
Temmet ammā uşandım
Ve's-selām şuşarım

Cönk 176 / S.75

(7)

İLĀHÎ-İ MAḲĀM

Sen cāniñdan geçmeden cānān 'arzū kılarısun
Belden zünnār kesmeden imān 'arzū kılarısun

Derviş Yūnus bu derde Ya' k̄ub gibi şabr eyle
Şabra katlanmaziken dirmān 'arzū kılarısun

Ḥaḳḳ'ile aramızda yetmiş iki perde var
Sen birinden geçmeden dīvān 'arzū kılarısun

Men 'arefe nefsehu dirsiñ illā degülsün
Melā'ikden yukarı seyrān 'arzū kılarısun

Sen seni hiç bilmediñ şadā'ifde gevhersin
Mısr'a sultān olmadan Ken'ān 'arzū kılarısun
Temmet

Cönk 176 / S.78

(8)

Şehidleriñ ser-haşemi
Enbiyânıñ bağı başı
Evliyânıñ gözi yaşı
Hasan ile Hüseyin'dir

Yâ merhabâ
Yâ ehle'l-vefâ
Allâh yâ Muştafâ

Fahr-i 'âlem dedeleri
Hazret-i 'Alî Allâh babaları
'Arşın çifte (Ka'beleri)
[Hasan ile Hüseyin'dir]

Yâ merhabâ
Yâ ehle'l-vefâ
Allâh yâ Muştafâ

Kerbelâ'nın yazıları
Şehid düşmüş gâzîleri
Fâtıma'nın kızuları
Hasan ile Hüseyin'dir

Şâm'da var Kırk dağı
Dökülmüş hem yabrağı
Cennetde Kevşer ırmağı
Hasan ile Hüseyin dir

Al kırmızı kan içinde
Hasan ile Hüseyin dir

Kerbelâ'da olan daşlar
Kur'an okur kesik başlar
Ağlaşalım hey kardaşlar
Hasan ile Hüseyin dir

Yā merḥabā
Yā ehle'l-vefā
Allāh yā Muṣṭafā

Dedesiyle bile varan
Kevşer ırmağına đuran
Şusuz ümmete şu veren
Ḥasan ile Ḥüseyn'dir

Derviş Yūnus dünyā fānī
Bizden evvel gelen ıanı
İki cihānıñ sultānı
Ḥasan ile Ḥüseyn dir

EYẒAN
14 Ramazān 235

Cönk 176 / S.83

24. ZEYCAN ŞİİRİ

ZEYCÂN

Bu gice seyrimde oldum pervâne
Ugradığım kırklar yolıdır yolu
Destimi bağladım durdım selâma
İşdigim bâde doludur dolı

Açayım sırrımı kime diyeyim
Soyunam libâs-ı ırka giyeyim
Esmâ'nın yolına cânım vireyim
Ko disinler Zeycân delüdir delü

Açılmış kitabdan okuyan bâzâr
Bu gün pervaneyile eyledi nizâr
Yetmiş iki buçuk millet Hâk deyüb gezer
Cümlesi Mevlâ'nın kuldır kuli

‘Âşıkam gezerim ‘aşk ‘ömrimde
Görmüşem esmânı gece seyrimde
Durdım huzûra bâde elimde
Zeycân ‘âşıkların gülidir güli

Cönk 177/ S.12

C.MAHLAS KULLANILMAMIŞ ŞİİRLER

(1)

İLĀHĪ

Çoşdı rahmet deryâsı
Ġarķ oldı cümle ‘ âşî
Dört kitâbın ma‘ nâsı
Lâ-ilâhe illallâh

Erenlerin kılınıcı
‘ Arşa çıkar bir ucu
Bu ne şekil kelecı
Lâ-ilâhe illallâh

Sen topraĝa h r bakma
Toprakda neler yatur

Evvel d ny ya gelen
Ġaflet g nlegin giyen
Cennetde buĝday yiyen
Ġazret-i  dem yatur

Arķasıyla k m çeken
G z yaşıyla yoĝuran
Ka‘be’ye Min  tutan
Ġal l İbr h m [yatur]

‘ Al  Beg-z de Mon  Meĝhemmed Aĝa ĝazretleri

Arķasıyla k m çeken
G z yaşıyla yoĝuran
Ka‘be’ye Min  tutan
Ġal l İbr h m yatur

Efendim ĝazretleri

Cönk 176 / S.7

(2)

Gülünden cüdā mı cānım düşdün ‘acabā
Bülbül şehirlerde cānım niçün inlersin
Karīb gecelerde cānım feryād idersin
Ne haber getürdi cānım ‘acabā şabā

EYẒAN

Çünkü sırr-ı gönüller cānım añlayub bildiñ
Nağş-ı ta‘alluķı cānım gönülden sildiñ
‘Aceb ne rengile cigerim deldin

EYẒAN

Şoldurdı bahārı cānım ‘aşkıñ āteşi
Kızıl ateş itdi cānım her goncaveşi
Tutdı şīdi şadā cānım Rūm’ı Hābeş’i

EYẒAN

Cānān illerinden cānım haber mi aldıñ
Āh bu firķatile cānım bağrımı deldiñ
Mevlā’nıñ ‘aşkından cānım nicün yanmaz olduñ

EYẒAN

Cönk 176 / S.49

(3)

Noldı bu gönlüm noldı bu gönlüm
Derd-i gamile doldı bu gönlüm
Derdini bil ki derdini bil ki
Derdine dermān buldı bu gönlüm

Hemān ey göñül yan ey göñül yan
Yanmağın oldı derdiñe dermān
Pervāne gibi pervāne gibi
Şem‘ine yārin yandı bu gönlüm

Gerçi ki yandı gerçege yandı
Rengine ‘aşkıñ cümle boyandı
Kendinde buldı kendinde buldı
Mağşudını hōş buldı bu gönlüm

Yāriledir yār yāriledir yār
Şıgmaz araya hic dañı ağıyār
Ayinesinden ayinesinden
Gird-i sivāyı sildi bu gönlüm

Cönk 176 / S.50

El-faḥru faḥri el faḥru faḥrī
Dimedi mi ol ‘ālemler faḥri
Sırrını faḥrın sırrını faḥrın
Maḥvın fenāda bulur bu gönlüm

Seyr-i billāhdır seyr-i billāhdır
Fenāfillāhdır lī ma‘allāhdır
Kalmadı ağıyār kalmadı ağıyār
Dōstile ḥalvet oldı bu gönlüm

Cönk 176 / S.51

(4)

Anda namāz kıldı Hāzret-i ‘Ömer

EYẒAN

Dört mezhebiñ mihrābı anda hāzır
Zerrece qalmamış anda hiç kuşūr
Anda namāz kıldı Hāzret-i Hızır

EYẒAN

Cönk 176 / S.52

Üc mināresi var birisi kışa
Üc yüz nerdibānı çık başa başa
Onda inecedir Hāzret-i ‘İsā

EYẒAN

Altı yüz adımdır anıñ uzunı
Dört yanında ezan okur mü’ezzini
Bilemedim bahārını yazını

EYẒAN

Hāzret-i Yahyā bir güle beñzer
Dört yanı yabılmış qal‘eye beñzer
Şanıırım cennet-i a‘lāya beñzer

EYẒAN

Yedi yüz direk üstüne kemer
İçine şavq urmış şems ü kamer

Cönk 176 / S.53

(5)

İLĀHÎ-İ MAḲĀM

Geliñ ey kardaşlar Şām'a varalım
Şām'da olan maḳāmları görelim
Cāmi' -i Ümeyye'de namāz kılalım
Ne güzel maḳāmdır cāmi' Ümeyye

Hükkāmlar gelürler elinde fener
İçinde seksen biñ kandiller
Yanar oña varan cānlar murāda irer
Ne güzel maḳāmdır cāmi' Ümeyye

Āyet hadīşdir anıñ naḳşı
Üç yüz penceresü Ka'be'ye karşı
Melā'ikler seyrān iderler 'arşı
Ne güzel maḳāmdır cāmi' Ümeyye

Cönk 176 / S.54

(6)

[.....]
[.....]

[.....]
Bulduḳ irib böyle bu rütbe bī-vefālıḳda
Peşimānlıḳ var dile bezm-āşinālıḳda

Hemişe āh ü efgānım çıkar eflāke sulṭānım
Merḥamet kıl benim cānım 'adūya ilticālıḳda

Göz itmezden görensın sen efendim bī-bedelsın sen
'Aceb mişl-i mükerrersın ḥüsünde dil-rübālıḳda

Benim cānım fedā olsa yolında ḥāk-i pāy olsa
Saña (...) olsa diger bu ḥōş edālıḳda

Cönk 176 / S.56

(7)

İLĀHÎ-İ MAḲĀM

‘ Aşkın meyine ben ına geldim
Şevkıñ nārına hōş yana geldim

Şem‘ -i tevḥīd[i] gördüm yakılmış
Ben de yanmağa pervâne geldim

Didi cānım[a] acdı yaralar
Bağrım üstünde dirmāna geldim

Mecnūn’um bu gün Leylā dirdinden
‘ Aklı neyerim dīvāne geldim

Halka-i zikri ıomış ‘ aşıklar
Ben de şahnında cevāna geldim

(Ümmī Sinān)ıñ ḥāk-i pāyine
Sürmege yüzüm sultāna geldim

Yāremi bildim yārimden imiş
Bund[a] Niyāzī Loḳmān’a geldim

Temmet
1231

Cönk 176 / S.64

(8)

Şūfî bizi tan eyleme
Hak ismin okur dilimiz lâ-ilâhe illallâh
Varub ağıyâra söyleme
Hazrete varur yolumuz rahîm Allâh

Şayılmayuz barmağilen
Tükenmeyiz kırmağilen sübhân Allâh
Daşramuzdan şormağilen
Kimse bilmez ahvâlimiz lâ-ilâhe illallâh

Bağa Manşûr'uhn işine
Halkı cem' itmiş başına
Anıñ Hakk'ın mîrâsına
Düşenlere dermân olmaz rahîm Allâh

Bu 'aşk bir baħr-i 'ummândur
Ana haddi kenâr olmaz
Delîlim sırr-ı Kur'an'dur
Anı bilene 'âr olmaz sübhân Allâh

Cönk 176 / S.71

(9)

NA'T

Ġubâr-ı pâyiñe almam cihânı yâ resûlallâh
Değişmem müyuña heft-âsmânı yâ resûlallâh

Ġubâr-ı ricliñiz 'ayna cilâdur yâ resûlallâh
Ne kim gözlere çekilse ziyâdır yâ resûlallâh

Şemîmi cün zülfün şâmmesidür müşgile 'anber
Anıñçün müşgile teşbîhi hatâdur yâ resûlallâh

Oruñlı mücrimüm zerre şevâbım var ise defterde
Ya sehv ya kâtibinden ya iftirâdur yâ resûlallâh
Temmet
et-Ṭarsûsî Ḥâfız Mûsâ

Cönk 176 / S.72

(10)

TÜRKİ

Gine bu gün ateşim var nārım var
Çıkılmaz derūnumdan āh [ü] zārım var
Ebū Şerīf dirler nāzlı yārım var
Yer yüzinde insān aķranı degil

Efendim cemālīñ görmeye geldim
Şerīf ķonçalarıñ dirmeye geldim
Kul olub ķapıña durmağa geldim
Disiñler zatından kār [u] hūyı var

Şu divane göñlüm avlanmaķ ister
Çıkıb şu dağları dolanmaķ ister
Hak lillāh iķün dilenmek ister
Karīb serimde ‘av hevesi var
Temmet

Cönk 176 / S.77

(11)

HĀZĀ TÜRKĪ

‘ Aceb ol ķaddi mümtāzım
Vişāle hā’ıl olmaz mı
Sever keşte-i nāzım
Kenāra hā’ıl olmaz mı

Geçer mi mübtelāsından
O mey-hūş āşınāsından
Dönüb ‘ahd-i vefāsından
Sözile ‘āmil olmaz mı

Cönk 177/ S.4

(12)

Görince dōstümü kırpardı posdum
Uyandım da gördüm uyumış dōstum
Yā Rabb'im bir daḥi görmekdir ḳasdım
Yeşil şancağıle gelir Muḥammed
Allāhümme şalli [‘ alā] Muḥammed

Yeşildir şancağı nūrdan ‘alemi
Kervāna gidilmez Allāh yollar ḥarāmī
Delīlüm Ḳur’ān’dır şeyhim Bilālī
Yeşil şancağıla [gelir Muḥammed]
[Allāhümme şalli ‘ alā Muḥammed]

Eletdi şancağı döndi yaşıle
Uyandım dögdüm Allāh baḡrım daşıle
Yā Rabbim bir daḥi göster düşile
Yeşil şancağıla Allāh gelir Muḥammed
Allāhümme şalli [‘ alā] Muḥammed

Aldılar şancağıñ girdiler yola
Şancağıñ altında ḥaḳ resūl bile
Çār-yāri dönmiş kırmızı güle
Yeşil şancağıla Allāh gelir Muḥammed
Allāhümme şalli şalli ‘ alā Muḥammed

Yār siler paḳlar ḳalbim içini
Mevlā'm bağışlaya Allāh ḳuluñ şucını
Ebū Bekir Şiddīḳ çeker gücini
Yeşil şancağıla Allāh gelir Muḥammed
Allāhümme şalli şalli ‘ alā Muḥammed

Aldıñ şancağıñ ‘ arşa yürüdi
Şancağıñ nūrı Allāh ‘ arşı püridi

Cönk 176 / S.81

(13)

HĀZĀ TŪRKĪ

Mevlā'm bir kûlına eylese naşīb
Ṭarīk-ı hâc aña iftiḥār ola
Ḥālîş niyyetile eylese gibi
Emşâli aḳrânı intişār ola

Âhı enîn ḥāl[î] degil firaḳdan
Sem'ime bir şadâ irdi yıraḳdan
Bir kaç beyit iş'âr itdim yûrekden
Şu yerlerde nazmı yâdigâr ola

Dili ḥüsnim rûzı şeb eyledi fiğân
Cümleye naşīb itsiñ Ḥudâ'-i Raḥmân
Kara ṭonlu Beytullâh'ı eylersem cevân
Leyl ü nehâr bize kisbi kâr ola

Naşīb olan kullar çekdi göçini
Ehl-i 'ayâlimiz yoldı saçını
Mevlâ'm 'afv iderse kuluñ suçını
Cenân-ı 'âlî-şân 'ahir şâr ola

Çok kelâmım var ammâ tuymuyor özüm
Dâ'[imâ] durmayub ağlayor gözüm
Ravza-i Muṭahhara'ya sürersem yüzüm
Şefâ'at-i Muḥammed intizâr ola

Cönk 177/ S.6

(14)

Elā ey cānımıñ cānı
Şefā‘at yā resūlallāh
Nebīler şāhı sultānı
Şefā‘at yā resūlallāh

Cönk 177/ S.12

Dilerim ben saña varam
Münevver yüzünü görem
İşigiñe yüzüm sürem
Şefā‘at yā resūlallāh

İmām-ı müstaķīm sensiñ
Maķām-ı zemzemi sensiñ
Cihānın serveri sensiñ
Şefā‘at yā resūlallāh

Günāhlarım hicāb oldı
Firāķına ‘azāb oldı
Yanub bağrum kebāb oldı
Şefā‘at yā resūlallāh

Seni seven ider nāzı
Geçer maķbūl olur sözi
Seni sevmeyenin yüzi
Karadır yā resūlallāh

Bi-ħaķķı leyle-i Ķadr’i
Olubsun ‘ālemiñ bedri
Şefā‘at mülkiniñ şadrı
Şefā‘at yā resūlallāh

Bi-ħaķķı leyle-i mevlūd
Olubsun ‘āleme maķşūd
Adın Aħmed özün Maħmūd
Şefā‘at yā resūlallāh

Umaram ki saña varam
Mübārek ravzañı görem
Eşigiñe yüzüm sürem
Şefā‘at yā resūlallāh

Elimde nāme-i ‘işyān
Dilimde nāle-i efġān
Ķapuñda ħāzır-ı ħayrān
Şefā‘at yā resūlallāh

Cönk 177/ S.11

(15)

Getirdiler hılatı yâ Muḥammed giy diyü
Giymem ben hılatı ümmetim gelmeyince

Getirdiler la‘ lini yâ Muḥammed giy diyü
Giymem ben hılatı ümmetim gelmeyince

Getirdiler hırkayı yâ Muḥammed giy diyü
Giymenem ben hırkayı ümmetim gelmeyince

[Ge]tirdiler tâcını yâ Muḥammed giy diyü
Giymenem ben tâcı ümmetim gelmeyince

Cönk 177/ S.18

Getirdiler Burağı yâ Muḥammed bin diyü
Binmenem ben Burağa ümmetim gelmeyince

Getirdiler cenneti yâ Muḥammed gir diyü
Girmenem ben cennete ümmetim gelmeyince

Sene 1282

Cönk 177/ S.19

(16)

TEMCİD

Ne yatarsıñ behey ğāfil
Ḥaqq’a yalvar şehirlerde
Ne buldıñ uyğudan ḥāşıl
Ḥaqq’a yalvar şehirlerde

Bu dünyāya niçün geldiñ
Ġaflet uyqusına daldıñ
Refıkiñ gitdi sen qaldıñ
Ḥaqq’a yalvar şehirlerde

‘Arşıñ altına varmadan
Şorı ḥisābı görmeden
Cehenneme sürülmeden
Ḥaqq’a yalvar şehirlerde

Cönk 177/ S.28

(17)

Şular gibi çağlar iken
Bülbül gibi söyler iken
Anañ atañ ağlar iken
Evlādını koyan insān

Ecel geldi gönül yandı
Gözleriñiñ feri gitdi
Kara yirler seni yutdı
Kabirlere giren insān

Bu dünyāya gelen ölür
Her kişi itdigün bulur
Yalandur bu kime alur
Buña gönül viren insān

Seniñ aşıñ berāzını
Hem dimez islām dīni
İşde bu gün isāb günü
ayıf baña diyen insān

Sevmez idiñ ‘ālimleri
Sever idiñ cāhilleri
İtdücegiñ zulimleri
Cezāsını bulan insān

‘Ömür tamām olunca
Cānumuz hem ‘Azrā’ıl gelince
Hem cānuñı alınca
‘Az yaş gözine olan insān

Yetimüñ mālını yirken
Harām itdügin bilürken
İşiñ dōstuñ ölü[r] iken
Aqlamayub gülen insān

Cönk 177/ S.28

(18)

İLÂHÎ

Gel ey ğurbet diyârında esîr olub qalan insân
Gel ey ğaflet hicâbınıñ arasında yatan insân

Gözlerüñ ac perde'î qaldır seniñ mülkündür dünyâ
Qatı mecnûn buña göñlin virüb de aldanan insân
Cönk 177/ S.30

Qafesde tûduya şeker virirler hem qarâr itmez
‘ Aceb niçün qarâr ider bu zindâna giren insân

Ne müşkül hâl olur ğaflet ne yatur hem uyanmazsıñ
Ölüm vaqtinde ‘ Azrâ ’il gelince uyanan insân

Bu derdiñ çâresin elbet eliñde variken fırsat
Ne aşşı şaldı ne âhı zâr idüb hayf diyen insân

Qararmış kalbiñ ey ğâfil naşîhat n’eylesün saña
Hacerden qatıdur kalbiñ o gün kâr itmeyen insân

Qanı seniñ anañ atañ her işine hîle qatan
Namâzı kılmayub yatan itdigini bulan insân

Bilürsin aşıñ harabdır ‘ âkıbet şöñüñ türâbdır
Cennetiñ yolu ırâqdır dîni elden qoyan insân

Câmîlere girmez iken beş vaqıt namâzı kılmaz iken
Müslimânlık bilmez iken yer altına giren insân

Mazlûmları dögeriken kendü kendü ögeriken
Şamur kürkler giyeriken topraklara giren insân

Hudâ viridi saña cânı hele añar mısın dîni
Hisâba çekerler seni eliñ mālın alan insân

Yürümege üşenürken ebrüşümler kuşanurken
Bizler alub döşenürken kefenlere giren insân

Cönk 177/ S.29

(19)

HĀZĀ TŪRKĪ

Ne yaşlısın ey ara gözlüm
Gönül senden ayrılır mı c nım
Bu güzellik sende iken
Gönül senden ayrılır mı

G ller h nedir h ne
H sn ne hic yokdur bah ne
P di h olsa  cih na
Gönül senden ayrılır mı

Heb güzeller birikse gelse
  Aık h linden bilse
Cümle   lem güzel olsa
Gönül senden ayrılır mı

  Aık seni sevmeyince
onca g l n dirmeyince
Ya sen ya ben  lmeyince
Gönül senden ayrılır mı

Cönk 177/ S.37

(20)

‘Ömrüm tamām olduḡda
Şeyṭānlar geldikde
İmānıma yürüdükde
İmdād eyle yā Rabbi

Meleklerle emr eyle
Şeyṭānlara dūr eyle
İmānımı nūr eyle
İmdād eyle yā Rabbi

Ḳabircigim dar itme
Yatacaḡım yeri nār itme
İşim gücüm zār itme
İmdād eyle yā Rabbi

Münker Nekir gelirse
Rabb’i benden şorarsa
Dilcegizim ḡurursa
İmdād eyle yā Rabbi

Ḳabrimüzi nūrdan eyle
Yoldaşumuzu ḡūrdan eyle
Lafzın bize yār eyle
İmdād eyle yā Rabbi

(‘Abidiñe) varduḡda
Yer altına girdikde
Dürlü ‘azab gördükde
İmdād eyle yā Rabbi

Maḡşer günü olduḡda
Defterimiz geldikde
Oḡu defteriñ didükde
İmdād eyle yā Rabbi

Sene

1279

Cönk 177/ S.44

(21)

Vaḳtiñe hâzır ol Adanalı üstüñe z̄or ‘ Abdü Paşa varı yürür
Yedi sene Mosḳof ile cenk eylemiş böyle vezirle kim çıkar başa
Adana’ya (kırkan) gitdi on gitdi yedi sene Mosḳof ile cenk itdi
Zarâr fayda on sekiz küll kendi seyir eyleñ kesilen başa

Cönk 177/ S.51

‘ Arab at ḳalmadı keme ḳayandı
Nice ḳoc yigitler al ḳana belendi
‘ Asker atdan indi ḳılıca bindi
Şimdi sefil Yüregil yandı âteşe

Diñlemezdım ḳadı ile müftiyi
Girçek şandım Mosḳof ile gidiyi
Şöyle aşlan yırtar atar kediyi
Şimdi boz ḳumrular dutan ileşe

Şaḡına selām virdi şoluna
İri virdi ‘ askeriziñ çoḡuna
Bir niyetim Gāvır Daḡı’na
Ḳoca Maraş saña çökmeme var

Temmet
(...) faḳınıñ oḡlı ‘ Alī Efendi

Cönk 177/ S.51

(22)

NA‘T

Elā ey rahmet-i Raḥmān
Şefā‘ at yā resūlallāh
Ḥalīl-i ḥazret-i deyyān
Şefāḥat yā resūlallāh

Bi-ḥaḳḳı leyle-i mi‘rāc
Olubsun ‘āleme ser-tāc
Umar senden gide muhtāc
Şefā‘ at yā resūlallāh

Bi-ḥaḳḳı leyle-i Ḳadr’i
Olubsun ‘ālemin bedri
Şefā‘ at mülkiniñ şadri
Şefā‘ at yā resūlallāh

Bi-ḥaḳḳı leyle-i mevlūd
Olubsun ‘āleme maḳşūd
Adın Aḥmed özin Maḥmūd
Şefā‘ at yā resūlallāh

Umaram ki saña varam
Mübārek ravza’i görem
İşigine yüzüm sürem
Şefā‘ at yā resūlallāh

Elimde nāme-i ‘işıyān
Dilimde nāle-i efgān
Ḳapuñda ḥāzır-ı ḥayrān
Şefā‘ at yā resūlallāh

Sene 1282
Ketebe Meḥammed günāh-kār

Cönk 177/ S.52

(23)

Bu saña yetmez mi naşîhat erden
Hic umma fâ'ide olur gevherden **Cönk 177/ S.55**
Cânı hâlâş eyle kırtul bu yerden
Burcu beden gibi hışara gel gel

‘Âlem ma‘rifetle dolayım dirseñ
Hâ’celer ile her dem olayım dirseñ
Bahâ’-i gevheri bileyim dirseñ
Al bizim metâ‘ı pazara gel gel

Sel gibi her yana akayım dime
Yapılmış binâyı yıkayım dime
Kervândan taşra çıkayım dime
Çek bahâr-ı ‘aşkı kaṭâra gel gel

Naşîhat gûş eyle ey cân-ı bidar
Şöhret-i şehîr olma gezme der-be-der
Gördiğîñ câhile baş egme gider
Nâmûs-ı ğayretle hem ‘âra gel gel

Şalâḥ-ı ednâñım ey nûr-ı peyker
Nâr-ı hicrân idüb bu cânâ ister
Derd-i fırḳatîñle ölürsem eger
Ḳabrimi ziyâret mezâra gel gel

Temmet
El-ḥaḳîr el-Muşṭafâ ed-dâ‘î
(...)
Monlâ Süleymân
bin Ḥasan Efendi
Sene 1291

Cönk 177/ S.54

(24)

ALDI HÂKİM

Güş idüb pendimi ey dil-i şeydâ
Baħr-i cehle gitme kenâra gel gel
Ġıll [ü] ğışdan idüb ҡalbũñ müberrâ
Hâlũñi ҡâl eyle ‘ayyâra gel gel

Ednâ-yı kısmete hem-ülfet olma
Tâlib meclisinde ‘adâvet olma
Her bir ‘âdem ile seħâvet olma
Karîb-i ‘izzet ol vekâra gel gel
Bu ҡavle ҡâ’ildir şâh ile gedâ
Söz añlayan câna cânımız fedâ
Hikmeti Loķmân’a virübdür Hudâ
Derde devâyım dirseñ tîmâra gel gel

Mürşid-i kâ milden alub ħaberi
Meydân-ı ğayretle ķuşan kemeri
Kâmil-i naẓar gör ehl-i hüneri
İnkârı terk idüb iķrâra gel gel

Bu devrânı olan meclis-i ħamda
Olayım bir zamân ‘işret-i demde
Yanar ķoydñ bizi zulmet-i ğamda
(Şem‘irân) gülümüz o yâra gel gel

Ey dilâvis olub mecnûn-hey’et
Nedir bu çekdigiñ rencide zaħmet
Bir zamân da eyle kesb-i ma‘rifet
Yetişür düşdigüñ âvâre gel gel

Cönk 177/ S.55

(25)

HĀZĀ TŪRKĪ

Bahār faşlı şükûfeler açılır
Misk [ü] ‘ anber қоқulu reyhālî dağlar
Bīmārlara şifāsız[a] açılır
Āb u hayvān misli hōş mālî dağlar

Her tarafından bir bir bu cümle kuşlar
Her şehir vaktinde figāna başlar
Eksik olmaz serinîzden ya kışlar
Kıraclı bozanlı şitālî dağlar

Mecnûnlar Leylāsın heb sizde bulur
Vāşıl-ı yār olub murādın alur
Meyiñiz nûş eyleyen elbet tîb olur
Loqmānveş dertlere devālî dağlar

Naşîb olub varsam rûyuñuz görsem
Sizde zevkı şafā ya demler sürsem
Kınamañ olduğun ‘ aşkile sersem
Nermiyānıñ seri sevdālî dağlar

Temmet
1278

Cönk 177/ S.58

(26)

HĀZĀ ILĀHĪ

Vücūdîñ hōş ‘ibādetden
Harāb olmak ne müşküldür
Çürüyüben yer altında
Türāb olmak ne müşküldür

Şu yüce köş[k]ler saraylar
Vadan olmak ne müşküldür

‘Avretleri aşarlar təcından
Yer gök iñiler şucından
Yer altında sin içinde
Şöyle yanmak ne müşküldür

Hüriler cennetiñ içinde
‘Anberler koçar şacında
Maşşer halkı içinde
Ayrı düşmek ne müşküldür

Quruldı mizān terāzī
Hudā kendi ola kādī
Yarın maşşere sürerler bizi
Biñ ayak bir babıç içinde dirildigi zamān

Cennet-i a‘lāya girince
Cümle ‘ālem murāda irince
Heb ümmetin sığınca
Şancağ altında gecince
Hūrī ğılmānı görünce
Görmeyenler ne müşküldür

Cönk 177/ S.63

Şırāt köbrisin gecince
Gecmeyenler ne müşküldür
Heb halāyıklar karnından
Başları kaynar beyninden
Muhammed’iñ meclisinden
Ayrı düşmek ne müşküldür

Temmet

Kâtib Monlā Süleymān taḥrîr ider

Sene 1277

Cönk 177/ S.62

(27)

TÜRKİ

Şabāḥ namāzında ʔoblar atıldı
Şittetden aylar günler ʔutuldu
Özi'niñ dilberleri mevte şatıldı
Ḳadir Mevlām imdād eyle Özi'ye

Geldi kāfir dōrt yanımızı baḡladı
Yaḥyā Paşa siyim siyim aḡladı
Ḳara Müslim imdād eyle Özi'ye
Ḳadīr Mevlām imdād eyle Özi'ye

Çeşmelerde abdest alınmaz oldu
Cāmilerde namāz kılinmaz oldu
Dīn-i İslām ' askeri bilinmez oldu
Ḳadīr Mevlām imdād eyle Özi'ye

Arasına gitdim orḡusınıñ
Selām virdim anlarıñ ücine
Çekildi bayraḡlar hic kimse ḡalmadı
Ḳadīr Mevlām imdād eyle Özi'ye

Ne yaman belālıdur Oḡabaşı
Ḳanile yoḡrulmuş ʔobraḡı ʔaşı
Yaḥyā Paşa efendim ' asker başı
Ḳadīr Mevlām imdād eyle Özi'ye

Monlā Süleymā[n] Efendi taḡrīr ider
Sene 1276

Cönk 177/ S.65

(28)

HĀZĀ TŪRKĪ

Dilber al yanağdan şekerler aķar
Göñül aru gibi bala çevrilür
Açınça niķābın ‘ālemi yaķar
İnci dişler dudu dile çevrilür

Her ana toğurmaz böyle bir nāzik
Şalınma karşımda cigerim ezik
Üstü cevāhirli altun bilezik
O da Mecnūn olmuş ķola çevrilür

Hudā virmiş hūn cemāle düşürmüş
Dimez ki ‘āşıkım ne hāle düşmüş
Haķķ’ın ‘ināyeti uşana düşmüş
Kucaķlamış ince bile çevrilür

‘Urfānım dir dügmelerin çiz imdi
Māh yüzüne kelāmullāh yaz imdi
Aķ gerdān altına beñler düzüldi
Halķadır zilifler hāra çevrilür

Cönk 177/ S.77

Temmet
Sene tārīh 1275
Halīl Efendi taħrīr ider

Cönk 177 / S.76

(29)

(KALENDERİ)

Bir ‘acāyib tutsa elinden kalmış
Sevdakāрім disem küşer söylemez
Bu bağrım yandı derdi sitemden
Gül nigāрім disem küşer söylemez

İflāh olmaz rengi hüsним şolduran
İki çeşmim kan yaşıla dölduran
Kimdir beni saña yaman bildiren
Vir habarım disem küşer söylemez

Bülbül gibi ötmekdeyim nāle ben
Sevdaya düşmüşem yüz biñ hāle ben
Mübtelāyıм bir kāmeti cāna ben
Ah hünkāрім disem küşer söylemez
Monla Halīl taħrīr eyledi
Sene 1275

Cönk 177/ S.80

(30)

MÜFRED

Sā’ilem geldim kapuña vir baña Allāh için
İsterüm hüsnuñ zekātın hasbeten-lillāh için

Ehline söyle kelāmı cāhile söz mi yeter
Mürüvvet kimden umarsıñ çalıda gül mi biter

Böyle imiş ‘ādet kânün ezelden
Zekāt bir pūse imiş her güzelden

Ne bilsün o cāhil görmemiş mekteb
Eşek altun külāh giyse gine merkeb gine merkeb

Ma’rifet bilmeze acma defteri
Boncuğı mercan şakın şatma cevheri

Cönk 177/ S.104

(31)

TÜRKİ

Gine yaz geldi bahār irişdi
Eski derdim yeñisine ƙarıřdı
Sılada sevdigim ‘aqlıma düşdi
Yol ver dağlar men sılama gideyim

Eglen ıurnam eglen haber şorayım
Ƙanadın altına nāme şarayım
Ağlama sen yārim ben de varayım
Yol ver dağlar ben sılama gideyim

Her ne yerde yağmır yağřa tıtułmaz
Göñül muħabbetlü yārdan ayrılmaz
Çıkarım baƙarım sılam görünmez
Yol ver dağlar ben sılama gideyim

Hezeli hey deli gönül hezeli
Güz olunca bağlar döker ğazeli
Neylemeli ğurbet ilde gezeni
Yol ver dağlar men sılama gideyim

Cönk 177/ S.87

Ƙonca oğlan bunu böyle söyledi
İndi ‘aşƙıñ deryāsını boyladı
Sılada sevdigim şimdi ağladı
Yol ver dağlar ben sılama gideyim

Cönk 177/ S.86

(32)

Şakı bülbül ne yatırsın kalk uyan
Şakıyub ötmeniñ zamānı geldi
Kırmızı gül yeşil yaprak üsdüne
Açılub şolmanıñ zamānı geldi

Benim yavrım gezişinden bellidir
Ağ elleri desde desde güllüdür
Cevāhir kuşaklı ince bellidir
Beli kuşanmanıñ zamānı geldi

Benim yavrım bunda böyle söyledi
Taldı ‘aşkıñ deryāsını boyladı **Cönk 177/ S.89**
Seni baña Mevlām kısmet eyledi
Şarılıb yatmanıñ zamānı geldi

Temmet
Kâtib Monlā Halîl
Sene 1275
Taḥrîr olundı

Cönk 177/ S.90

(33)

Bir fenâ dünyâ imişsin böyle bilmezdim seni
Aşlı yok bir dünyâ imişsin böyle bilmezdim seni

‘Aklı yok şol kişiniñ kim meyl idiser (çağlaya)
Bî-pirāmen yār imişsin böyle bilmezdim seni

Kim ki tābi‘ olşa Haqq’a zehriñi ol nüş ider
Bir zehirli mār imişsin böyle bilmezdim seni

Kim ki (kır işi) görmedise kimese seniñ
Seni ḥöd bî-‘ār imişsin böyle bilmezdim seni

Kim ki Haqq’a yār olursa āḥir olursın ‘adū
Seḥḥarı ‘ayyār imişsin böyle bilmezdim seni

‘Āşıkî el cekdi senden sen de andan cek eliñ
Bî-edeb bî-‘ār imişsin böyle bilmezdim seni

İbrāhîm Edhem
(...) zā‘im-zāde

Cönk 177/ S.91

(34)

HĀZĀ ILĀHĪ

İşit siziñil[e] Şām'a varalum
İcinde maķāmın seyr eyleyelüm
Cāmī Ümeyye'de namāz kılalum
Ne güzel görünür Cāmī Ümeyye

Āyet ḥadīşdir anıñ naķış
Kırk bir penceresi kıbleye karşı
Melekler seyr eyler kürsile 'arş
Ne güzel görünür Cāmī Ümeyye

Kırk bir odası var ini uzun
Bilmedim bahārını güzünü
Cıķmış ezan okur anıñ mü'ezzini
Ne güzel görünür Cāmī Ümeyye

Dört mināresi var kapısı kemer
İçindedir şemsile kamer
Anda namāz kıldı ḥazret-i 'Ömer
Ne güzel görünür Cāmī Ümeyye

Dört mināresi var birisi kışa
Altmış dört eşigin cıķdım başa başa
Anda namāz kıldı ḥazret-i 'İsā
Ne güzel görünür Cāmī Ümeyye
Ne mübārek yirdür Şām-ı Şerīf

Cönk 177/ S.96

Kātib-i günāh-kār
Monlā Süleymān

Cönk 177/ S.95

(35)

Çekdim kılıc yürüdüm el'ân
Boyladım 'ummân eyledim cevân
Şıyırdım kılınc yürüdüm hemân
Gel Hakk'ı kabûl eyle imâna gel gel

Coşgun şular gibi çağlar aķarım
Hicr nâr-ı 'aşkımla seni yakarım
Hımâr gibi başıña yular dākarım
Bağlarım tōlbaya şamana gel gel

Bunuñ senden karşılığın isterim
Bülbül dāne gibi kolda beslerim
Seniñ gibi 'âşıqları peslerim
Sonu fenāya varır amāna gel gel

Bendeñiziñ fendini sen de görürsün
Fendiniñ bendini ve hem bilürsin
Kāfire kılınc sen de urursun
Eger vurmam dirseñ gümāna gel gel

Ben de saña bir laṭife eyledim
Muḥabbet-i yārân tekin söyledim
Eger dirseñ Hakkı bege neylediñ
Onu gördüm dir çemāna gel gel

Hüsniñ bāğında açılmış domurçuk güller
Dökülmüş gerdāna ol nāzik teller
'Āşıķa Bağdād ırak mı dirler
Orada bulamazsañ Yemān'a gel gel

Cönk 177/ S.106

(36)

Sen Bolkar dađısıñ perde perde
Menendiñ yok degme bir yirde
Şağ yanıñ Karaman da şol yanıñ Nigde
Eregli gülsün de gör Bolkar dağı

Sen Bolkar dađısıñ derdiñe döyülmez
Kalem döksem ırakım döksem sayılmaz
Hesabsız evliyañ var Bolkar dağı

Güz olunca duman bürür başıñı
Yaz olunca lāle sünbül bürür başını
Hallat Mañşür gibi ez toprađıñı daşıñı
Gör imdi felek (mesken) ider Bolkar dağı

Gel imdi yārenler bir müşāvere idelim
Gicemden gündüzüm dar gelür Bolkar dağı
Söyle bir (kayadan) zorlan yüriyeniñ ucından
Bol dünyā başıma dar Bolkar dağı

1279

Cönk 177/ S.107

(37)

Gölden dört kuş indi sekiz kanatlı
‘Azrā’ıl anlarıñ rûhını almaz
Hükmi kıyāmetde kalan anlardur
Bildirir evvelin [ü] āhirin

Kimseye virmez kimseniñ hakkın
Aña imān getür şek itme şaķın
Billāh muşābeye varan anlardur
Yārimden ince(dür)

Baňa bir iki kelām söyler di[ñ]ledür
Faķılara mes’ele’i şoran anlardur

Cönk 177/ S.107

(38)

Es[e]rimde eyle ūu diyāri bārī
Ġāzī Muḥammed ‘ Alī Paşam sözünüñ eri
Tevārīḡ eylesiñ ūu cengi bārī
Ḥicāz’ ın fethine bir destānım var

Diḡḡat bu destān (...)

Cönk 177/ S.118

[.....]
[.....]

Muḥammed ‘ Alī Paşam dir ki nefsi ḡünkārı
Miḡdārıñı bildir Medīne yeri
Bu çölleri eylesem başıña darı
Benim bu çöllerde şāḡ sulṡānım var

Vehbī dir ki ḡanda ḡaçayım
Ḳırıldı ḡanadım naşıl uçayım
Bārī viriñ bir zehir içeyim
Zulümetde ḡaldım çok fiḡānım var

Muḥammed ‘ Alī Paşa’ m dir ki kendi ḡaracı
Yemen’ den aldım bir şurdan ḡaracı
Var mı ḡurtulmanıñ şimdi ilācı
Cismiñi ḡaldırmaḡa bir fermānım var

Vehbī dir ki çekdiceḡim zaḡmet
Ḥaḡḡā ‘ Oşmānlıda varimiş heybet
Aman hey şaḡāb-ı devlet aman
Aman ḡākipāye geldim çok amānım var

Cönk 177/ S.119

Muḥammed ‘ Alī Paşam eydür bilirim kendi
‘ Askerim ḡaşabdır keserler seni
Şu bulamazlarsa içerler ḡanı
Ḥayṡadan bozma çok merdānım var

Vehbî dir ki hele hele
Zabt eyledim şurlar kaleler bile
Vehbî demek kolaydır dile
Bendire götürmez çok ʿuryânım var

Muhammed ʿAlî Paşam eydür mücdecim geldi
Ponabort'a irişdi Cidde'ye girdi
Mekke'yi Medîne'ye tutuldum aldı
Ahmed Paşa gibi ser-kaflanım var

Vehbî dir ki bilmeyen bilmez
Meydâna gelmeyince yigit belli olmaz
ʿAraya bir girdâb giden kurtulmaz
Amansız yamansız çöl yabanım var

Muhammed ʿAlî Paşam dir ki ʿazîm cenk kuruñ
Yürüñ bayrakdarlarım ileri varıñ
Deli tüfekcilerim durmayıñ kırıñ
Kelle getürene çok ihşânım var

Vehbî dir ki ʿOsmânlı irişdi
Bir ateş düşdi çöller tutuşdı
Hayıf ömrüme bir kıran düşdi
Ben de bildim böyle bir zor tüşmanım var

Muhammed ʿAlî Paşam dir ki açıldı fırsat
Karınlarım vuruñ virmeyelim fırsat
Adımız zöylesün ol şahâb-ı devlet
Sultân Maḥmûd gibi ʿadil ḥânım var

Vehbî dir ki hele gel hele
Kırk biñ ʿuryânile indim racûle
[...] şeyḥler mevcûd şeyḥ dârâyile
Orduñı başmaḡa bir fermânım var
Muhammed ʿAlî Pa]şam dir ki kadriñ bükerim
Kazma vurur temeliñi sökerim
[.....]
[.....] meydânım var

Cönk 177/ S.120

Hâzır okıña tayan Vehbî
Hicâz'ı görmege 'arzımâ[nım var]
Ol Hakk'ın beytine yüzüm sürmege
Yaradanile şöyle bir 'ahdümânım var

Vehbî dir ki gelüb yorulma
Mısır şehrinde bir seryânım var
Deryâdan karadan daği irişdi
'Arabüstan'dan üzerine bir tûfânım var

Muhammed 'Alî Paşam eydür yapar deyyân
Kapudânlarım var dağ u deryâdan
Niçün tolanır gelürsün karadan
'Arabüstân üzerine bir tûfânım var

Vehbî dir ki işlerise ezerim
Yemen'den Başra'dan 'uryân düzerim
Senden ulu vezirleri bozarım
'Acem sınırında bir nişânım var

Muhammed 'Alî Paşam eydür uludur
Bizden (uluyılan güleni) dinlemezim ben
İki kıral bozdum üçüncisi sen
Mısır bellerinde çok 'uryânım var

Vehbî dir ki ey çöller şâhı
Nice girenler çıkmaz bir daği
Bir yanın zabt eyledi ger daği
Laz oğlu gibi Şeyh 'Oşmân'ım var

Muhammed 'Alî Paşam dir ki hakkı ile işim
Daği sen yemediñ benim ateşim
Şeyh 'Oşmân'a dengi ol deli başım
Muştafâ Beg gibi kahramânım var

Vehbî dir ki haşmım ararım
‘ Askerim çöllerde şuşuz kırarım
Tutdığım mızrakıla yararım
Benim bu çöllerde yüz bin kanım var

Cönk 177/ S.121

Bizden selâm eyleñ beñli dilbere
Gelüb karşıımızda gülüb durmasun
Ben güzel sevmeden tıydum uşandım
Aķ kızın selâmı gelüb durmasun

Benim güzeller ile yokedur nazarım
İki kaşın arasında kaldı nazarım
Yol üstüne komañ benim mezārım
Yār gelüb gecdikce dönüb durmasun

Benim sevdigimiñ cevri çokdır
Aradım cihānda aķrānı yokedır
Var kuzum gögsüne dügmeler dikdir
Esen ürüzgarlar açub durmasun

Gelindi sevdigim bir baķca dutalım
Tutam tutam iledüb gülün şatalım **Cönk 177/ S.122**
Gel efendim şarılalım yatalım
İntizārım sende kalub durmasun

Temmet
Sene 1223

Cönk 177/ S.123

(39)
HĀZĀ TŪRKĪ

Gine geldi bahārı yazı
Seherden açılmış gülü güzeldir
Kār eyledi bağrıma Fāṭıma'nın sözi
Ṭaramış zülfünü teli güzeldir

Ḥasen'im sen uğratdın beni ilence
Meyram'ın kaşları kaleminden ince
Ümmî'yi şorarsaṅ bir tāze ḳonce
Söylerin Ḥūrî'yi dili güzeldir

Bilsem kimmiş güzellikde bildirir
Şerîf'im gelmiş şuyun ṭoldurur
‘Āyişeniñ bağışları beni öldürür
Şayme'ye cennetiñ yolu güzel[dir]

Cönk 177/ S.123

[.....] nāzını
[.....] şorarsaṅ mest ala gözli
Seherden açılmış bülbül avazlı
Oynadın Zelha'yı ḳolu güzeldir
Tāriḫi 1274

Cönk 177/ S.124

(40)
NA‘T-I RESŪL

Şems-i ber eyle bize vir gül ‘atā yā Muşṭafā
[Enver-i] cemālin bizlere ḳıl gül ‘atā yā Muşṭafā

Virdi elem neşrah leke şadrak ziyāsından ḥaber
Vechiñ beyānında seniñ hem ve’ḳ-ḳuḥā yā Muşṭafā

Ve’l-fecr ve’l-leyl seniñ ḥüsnün şafāsından eşer
İtdi nūrı ol şāzile hem hele tā yā Muşṭafā

Ṭevbesin eyledi bir bir beyān aḥlāḳıña
Virdi anıñ çok ḳullara anlar şafā yā Muşṭafā

Geldi feteḥnā sūresi itdi beyān nuşretleri
Ḳıldı Ḥudā ol resūle saña şenā yā Muşṭafā

Cönk 177/ S.124

(41)

Elā ey t̤alīb-i ʿuḳbā
Gözet gelsün seher vaḳti
Hemān ġāfil olub yatma
Geline çün seher vaḳti

Beşāretdir saña ḳardaş
Münādīler nidā ider
Çün ġāfil olma hīc aṣlā
Geline çün seher vaḳti

Ne yatarsuñ behey ġāfil
Hemān dā'im seher vaḳti
Hicāb id[üb] Allāh'dan
ʿİbādet ḳıl hemān dā'im seher vaḳti

Diler ki ne yatarsuñ
İcābet vaḳtidür elān
Daḥi tesbīḥ-i zikrullāh
İder dā'im seher vaḳti

Ḳamu efʿālī aḳvālī
Cemīʿ zāhiri ʿiṣyānı
Ki bir zıkr ile ʿarz-ı ḥālī
Teʿālā'ya seher vaḳti

Eger ġāfil iseñ ḳardaş
İdegör āhı zārı
ʿİbādet ḳıl oḳu Ḳurʿān'ı
Hemān dā'im seher vaḳti

Umarım senden ey Bārī
Ḳapuña yalvarı geldim
Bu ʿāṣī ḳuluñı maḥrūm itme
Geline çün seher vaḳti

Temmet

1281

Cönk 177/ S.19

(42)

Cehenneme sürülmeden
Hakk'a yalvar şehirlerde

Önünce variken nâkıl
Ulaş ululara daķıl
Kaķındı sen de eyvâ kııl
Hakk'a yalvar şehirlerde

Seherde uyķudan uyan
Gizli sırlar olur 'ayân
Maķrum ķalmaz Allâh diyen
Hakk'a yalvar şehirlerde

Çalındı gör dünîñ taşı
Hakk'a yalvar şehirlerde

Ne yatarsıñ behey 'âķıl
Hicab eyle Te'âlâ'dan
'İbâdet kııl oķu Kıur'an
Beher dâ'im seher vakti

Şu merd-i 'âķıl-ı dānā
Uyanıķdır leyālinden
Şalât-ı zıkr-i tesbîhāt
İrer dâ'im seher vakti

Refîķ olur meķābirde
Salâķı zehri a'māli
Ki zîra öleñ ṯāhirdür
Ma'āşiden seher vakti

Eger ġāfil iseñ ҡardaş
İdegör vāh vāveylā
Daħi hem tevbe hem istigfār
Dile cürmiñ seher vaḳti

Umıdur ‘afv ide Ġaffār
Cemī‘an cürmi ‘iṣyāniñ
Tazarru‘ ҡıl Hāḳḳ’a yalvar
Beher dā’im seher vaḳti

Umaram senden ey Bārī
Yedi kerre sâ’ilim geldi
Bu ‘āṣi ‘āciz maḥrum çün
İtme gel seher vaḳti

Ḳamu ef’ālī aḳvaliñ
Olur şākiri ‘iṣyān
Çü bir kez ‘arz-ı ḥāl eyle
Te‘ālā’ya seher vaḳti

Şıgındım saña Mennān
‘Azāb-ı nār-ı kübrādan
Ḥalāşı ‘afvı ġufrāniñ
Du‘āmızdır seher vaḳti

Cönk 177/ S.27

(43)

Biri zügütlük biri ‘asim
Biri zeyn biri zindān
Şu dört nesne’i kıl ihsān
Kimler bile yā ḥannān

Biri su’āl biri ‘azāb
Biri şırāṭ biri mizān
İlāhī eyleme muhtāc
Şu dört ādem ḳapusına

Biri ḳāḏī biri müftī
Biri vālī biri sulṭān
Biri ni‘met biri ‘izzet
Biri cennet biri imān

Cönk 177/ S.75

Dilerem senden Bārī
Şu dört nesne’i kıl bārī
Biri ‘ilim biri ‘amel
Biri āmen biri āman

Bizi ḥaşr eyle kıl bārī
Şu dört kimse ile ancaḳ
Biri Şiddīḳ biri Fārīḳ
Biri Ḥayder biri ‘Oşmān

Umaram cennet içinde
Şu dört nesne’i görmegi
Biri dīdār biri vildān
Biri ḥūrī biri ḡilmān

Cönk 177/ S.76

D. YARIM ŞİİRLER VE BAĞIMSIZ BEYİTLER

(1)

BEYİT

Eger ‘âşık du‘â kılsa murâd üzre Hudâ’sına
Ta‘âlallâh kabûl eyler gelir dilber oğasına

Cönk 176 / S.61

(2)

BEYT

Leyte’ş-şebânî bilâdî
Yevmen fâcire bimâ meşîb

Cönk 177/ S.43

BEYT

Şıyyit ‘aliyye meşâ’ib lev innehâ
Şıyyit ‘ale’l-eyyâm (...) neyâliyâ

Cönk 177/ S.43

(3)

MÜFRED

Kücücükden ol k’edeb ögrene
Büyüyüb ‘azîz ola bî-gümân

On ikidir cum‘anıñ şartı tamām
Mühr-i sulţân vaqt-i hutbe ızın-i ‘ām
Hem cemâ‘at hem iķâmet hem zükûr ‘aql bülûğ hürriyyet şıhhat

‘Âlimiñ her bir sözi la‘l [ü] mercân incidir
Cähiliñ her bir sözi ‘aķıbet bir cân incidir

Cönk 177/ S.44

(4)

BEYT

Ehl-i keyfîñ keyfini kim tâzeler
Tâze elden tâze bişmiş tâze qahve tâzeler

Ehl-i keyfîñ keyf[i] qahveniñ qaynaması
Eşegi yoldan çıkarır sıpanıñ oynaması

Gel ey kâğıd gel ey nâme uçub ‘azm-i diyâr eyle
Yedlerini pûs it efendime selâm eyle

*Qalemû ezfâreküm bi’s-sünneti ve’l-edeb
Yemîñühâ havâyis yesârühâ evhaseb*

Cönk 177/ S.46

*el-ḥâ’ işâreti ile’l-ḥızr
el-vâv işâreti ile’l-vüştâ
el-yâ’ işâreti ile’l (...) işâreti ile’l-ibhâm
es-sîn işâreti ile’s-sebâbet*

Cönk 177/ S.46

BEYT

Qalem-i Bağdad’a beñzer ol cenânıñ barmağı
Cümle ‘âlem arzû çeker ḥûb cemâliñ görmegi

Cönk 177/ S.46

BEYT

Yoluñda ölmekdür qaşdım felek bir yana şalmazsa
Seni terk eylemek yokdur eger Hâq cânım almazsa

Cönk 177/ S.46

(5)

BEYT

Ne mümkündür çıka dilden hayāl-i naqş-ı sulṭānım
Meger sevdā-yı ‘aşķile ölem tenden çıka cānım

Cönk 177/ S.47

BEYT

Ne mümkündür nāme yazmak huzūra
Kerem ehli olan bakmaz kuşūra

Cönk 177/ S.47

BEYT

Hic ‘asel olur mı zenbūr-ı ḥardan
Vefā ummak ḥaṭādır (serḥōş) serden

Cönk 177/ S.47

BEYT

Sev seni seveni ḥālūne yeksān ise
Sevme seni sevmeyeni ‘āleme sulṭān ise

Cönk 177/ S.47

BEYT

Ḳacan elif lāma uğrasa olur bī-iştibāh egri
Ki muḳārin ḥükmin işler gerek egri gerek doğru

Cönk 177/ S.47

BEYT

Tā ezelden aḳrabāydık ‘aḳreb olduk biz bize
Sırrımız meydāna çıkdı bakmaz olduk yüz yüze

Aḳreb itmez aḳrabāya aḳrabānıñ itdigin
Kimse bilmez aḳrabāya aḳrabānıñ nitdigin

Cönk 177/ S.47

(6)
HĀZĀ İLĀHĪ

Ecel yitüb va‘ dem tamām olunca
‘Azrā ’il gelüb cānım alınca
Dilim tutmaz olunca
Şeytān hîle ider diyü ağlarım

İletirler beni kabrime kıya[r]lar
İki melek gelüb su ’āl iderler
İşim dōstum tağılırlar giderler
Cevab virememe deyü ağlarım

Halk cem‘ olub anda dirile
‘Ādil için mīzan kıurula
‘Amellerimiz bir bir şorula
Günāhım çok gelür deyü ağlarım

Mīzān terāzī ‘arzar varınca
Şıratı gecmege fermān olunca

Cönk 177/ S.71

(7)

Dañ yıldızı gibi yazıldı cıkdı
Gören ‘āşıkıları āteşe yakdı
Cennet-i a‘lādan bir hūrī cıkdı
Cennetden cıkma hūrisin sevdigim

Temmet

Cönk 177/ S.72

(8)
HĀZĀ TŪRKİ

Şalını şalını nirden gelirsin
Nedir maşlaḥat[ın] işin sevdigim
Kaldır niķābını yüzün göreyim
Ağzınıñ içinde dışın sevdigim

Yanıña varmasın uzak didiler
Dōstun züliflerin duzak didiler
Ağlama gözüñe yazuk didiler
Gözlerinden akan yaşın sevdigim **Cönk 177/ S.73**

(9)

‘ARZI İLE KANBER

Gökde yıldız terāzī
Ben saña oldum rāzī
Eger ağam Kanber iseñ
Gecesiñ beri ‘Arzı

Egil atım kulağın çekeyim
Egil atım kulağından öpeyim
‘Arzı’ñ cayın geçeyim
Bugünüçek bir murāda ireyim

Cönk 177 / S.81

(10)

‘Āşık Ahmed dir ki yārim varayım
Çifde beñlerine yüzüm süreyim
Raķibiñ olduğı günde göreyim
Şalınub gezerken iller içinde
Temmet
Taħrīr olundı
Sene 1275

Cönk 177/ S.89

(11)

Arayı arayı bulsam izini
İziniñ tozuna sürsem yüzimi
Haķ naşib itse de görsem yüzini
Yā Muḥammed cānım ‘arzūlar seni
Dōs Muḥammed göñlüm payüñe sürsem

Cönk 177/ S.90

(12)

Toyılmaz luṭf-ı iḥsāna ḳanā‘at gelmez insāna
Kerem gördükce ey Bāķī gedālardan recā artar

Cönk 177/ S.95

(13)

Đalmıřam ‘aşkıñ deryāsına
İrmağı meyden çıkar
Gönderdi okudum ‘aşkıñ kitābın
Hicesi cimden çıkar

Emr eyledi dört nebīye dört kitābı
Dördü de hağdur Hağ için
Cümlesi andan çıkar

Cemī^c melekler kime itdi kıyāmı
Yitmiş biñ yaşında dirler fānī cihānı
Bir geldi görmedik ikincide naşīb olsun iki cihān sultānı
Oraya ĩmān eylemeyen billāhi dinden çıkar

Üc yirde hafım vardur biri sākerān biri şabir biri şırat řorķumdur
gice gündüz zıkr iderim cennet-i a‘ lā fikrimdir
zāt-ı ĩmān řıfāt-ı ĩmān benim malım milkimdir
hic bir şekim şübhem yoķdur her cesāt cennetden çıkar
Hıcı hālını sen noķtaya her neřāhat bilirin şanma
Sen türāblardan alçaķ olasıñ cebellerden yüksek olurun şanma
Binā şurar fānī dünyāya bāķī şalırsın şanma
Yüklesiz māl meřā heb gör anı şandan çıkar

Cönk 177/ S.99

(14)

BEYT

Řanadı bitse bir mūruñ sanır bir ulu devletdir
Soñunu bilmez ol aħmaķ zevāline işāretdir

Cönk 177/ S.101

(15)

BEYT

Bedende kalmadı t̃aḳat
Naṣīb arayı arayı
Şol dolaşdırdı bizi kısmet
Semerḳand'ı Buḡārā'yı

Saṇa kıymet olan erzāḳ
Gelür arayı arayı
Neden lâzımdur saṇa gezmek
Semerḳand'ı Buḡārā'yı

Ni' am kısmet olan erzāḳ
Gelür arayı arayı
Sebeb kılmışdur ol Ḥallāḳ
Semerḳand'ı Buḡārā'yı

Cönk 177/ S.103

BEYT

Ne raḥmetdür semāvāt [ü] zemīne
Naẓar kıl raḥmeten lil-‘ālemīne Ḥudā'nıñ

Cönk 177/ S.103

BEYT

Rūz [u] şeb ağlasam bir kimse n'oldıñ dimez
İstemem dünyā mālın illā bir beyāz çömez

Cönk 177/ S.103

(16)

BEYT

Eyā mektûb ilet bizden bu selāmı taqđır eyle içinde olan kelāmı
Bāķī ḥasret kıyāmete kıala mı yoḥsa görüſmek naſīb ola mı

BEYT

Ḥasret eyyāmınıñ her bir günü bir yıl gibi
‘Ömr bize yā[r] degil gelir geçer bir gün gibi
Dār-ı ḥasretde kıaldıñ ḥazret-i Yūsuf gibi
Yine Mevlām kıaşıdırsın ḥazret-i Ya‘ kıub gibi

Cönk 177/ S.104

(17)

BEYT

Eger Allāh’ı severseñ bizi bir mektûb ile mesrûr it bārī
Eger mektûb irsāl itmezseñ yevm-i cezāda Mevlā naſīb itsin saña nārı
Kalem aḡlar kâğıd aḡlar mürekkeb ider zārı

BEYT

Kalem elime aldıķca
Gözlerim yaşlar toltuķca
Ne ſu cihānda ‘ömrümüz olduķca
Bizden size selām olsun selām

BEYT

Bunı yazdım yaz idi
Kalemim ſaz idi
Kuşūra bakmañ aḡalar
Mürekkebin ziyāde az idi

BEYT

Yazı yazmaķ ma‘ rifetdir lākin lāzım çok emek
Yazı yazmaķdan murādım bir eſer kıalsun dimekdür

BEYT

‘Acabā yaſdıķ göre mi gözi dilber göreniñ
Gözüne uyķu gire mi zülfüne ‘aſıķ olanıñ

Cönk 177/ S.105

(18)

Ben Mecnūnam yārim beni öldürme

Dünyāda bilmedim aḥretde bilem
Meger seniñ gibi bir daḥi bulam
Ḳapuñda yaşılanub ciger-gāh olam
Ben bir Mecnūn ḳulam öldürme beni

Seniñ mücenneñi ezelden imiş
Şimdi mücenneyiñ bende ḳalmamış
Seni baña Mevlām ḳısmet virmemiş

Cönk 177/ S.125

(19)

‘Aşḳda şevḳda cānım ḳonduñ gülşene
Seḫerlerde eylersin cānım zıkr-i Sübhān sen dahi

‘Āşık cānım olub ḥāne
Bülbül seḫerlerde cānım niçün ağlar

Şīrāzī nā’ildir cānım el’ān bu kāra (eyzan)
Vāḳıf-ı esrār olan dimez aḡyār[a] sende mi ‘āşık cānım ‘alenī
Senemiz tāriḫ beyān ider
Biñ iki yüz on beşinde bu mecmā kesildi
Biñ iki yüz yigirmide Monla Mehemmed (...)
Eyledi Sene 1220

Cönk 176 / S.48

(20)

Noldı bu gö[ñ]lüm noldı bu gö[ñ]lüm
Derd [ü] ḡamile doldı bu gö[ñ]lüm
Derdini lākin derdini lākin
Derdine dermān buldı bu gö[ñ]lüm

Gerçi ki yandı gerçi yandı
Rengine ‘aşḳıñ cümle boyandı
Kendi kendi buldı
Maḳşūdını ḥoş buldı bu gö[ñ]lüm

Yāriledir yār yāriledir yār
Şıḡmaz araya hic daḥi aḡyār

Cönk 176 / S.76

E) ARAPÇA METİNLER

(1)

Allāhümme innā neste‘īnūke ve nestagfirūke ve nestehdīke ve nū‘minūbike ve netūbü ileyke ve netevakkeli‘ aleyke ve nūšnā ‘aleyke’l-ḥayra küllehü neşkurūke velā nekfurūke ve naḥle‘u ve netrükü men yefcürük Allāhümme iyyāke na‘büdü veleke nuşallī ve nescüdü ve ileyke nes‘ā ve naḥfidü nercū raḥmeteke ve naḥşā ‘azābeke inne ‘azābeke bi’l-küffāri mülḥik

Cönk 176 / S.22

(2)

DU‘Ā’-İ İSTİĞFĀR

Estagfirullāh estagfirullāh el-‘azīm el-kerīm ellezī lā-ilāhe illā hüve’l-ḥayyü’l-kayyūmü ve etūbü ileyk ve neslehü etūbü ve’l-mağfirati ve’l-hidāyeti ve’r-raḥmeti künnā innehü hüve’t-tevvābü’r-raḥīm İlāhī yā Rabbī yā Rabbī eger benim ḥīn-i bülūğumdan bu āna gelinceye kadar elimden dilimden gözümünden kalbimden ve sâ’ir a‘zâ-i cevârihimden ‘azīmü’s-şânî rızâ’-i şerîfine muḥālif her ne kim ‘işyân ḥaṭâ şâdır oldu ise ben anî cümlesine tevbe itdim ve rücū‘ itdim peşimân oldum bir daḥî işlememeklige ‘azmi cezm [ü] ḳaşd itdim

Cönk 176 / S.34

(3)

DU‘Ā’-İ İSTİGFĀR

Estağfirullāh estağfirullāh estağfir-ullāh el-‘azīm el-kerīm ellezī lā-ilāhe illā hüve’l-ḥayyü’l-ḳayyūm ve etübü ileyk ve nes’elühü etübühü ve’l-mağfirati ve’l-hidāyeti ve’r-raḥmeti künnā innchü hüve’t-tevvābü’r-raḥīm ilāhī yā Rabbī yā Rabbī yā Rabbī eger benim ḥīn-i bülūğumdan bu āna gelinceye kadar elimden dilimden gözümünden ḳalbimden ve sâ’ir a‘zâ’-i cevāriḥimden sen ‘azīmü’ş-şānıñ rızâ’-i şerīfine muḥālif her ne kim ‘ișyān ḥaṭā sādır oldu ise ben anlarıñ cümlesine tevbe itdim ve rücu‘ itdim peşimān oldum bir daḥi işlemedeklige ‘azmi cezmi ḳaşd itdim ilāhī yā Rabbī seniñ ḥabībīñ āḥir zamān nebīsi Muḥammedü’l-Mușṭafā şallallāhü te‘ālā ‘aleyhi ve sellem ḥazretleri seniñ cānib-i ‘izzetiñden Cibrīl-i emīn-i nāmūs-ı ekber-i peyk-i celīl vāsıtasıyla ve gerek vāsıtasız her ne ki aḥkām getürüb ve her ne ki ḥaber virdiyise dilim ile iḳrār ḳalbim ile taşdıḳ ḥaḳdır ve gerçektir ḳavl-i şerīfinde şādıḳdır yā Rabbī eşhedü enlā-ilāhe eşhedü en-lā-ilāhe illallāh

Āmentü bi’llāhi ve melā’iketihi ve kütübihi ve rüsülühi ve’l-yevmi’l-āḥiri ve bi’l-ḳaderi ḥayrihi ve şerrihi min-allāhi te‘ālā ve’l-ba‘şü ba‘de’l-mevt eşhedü enlā-ilāhe illallāh

Cönk 176 / S.35

(4)

Elḥamdülillāh ellezī nevvıra ḳulübü’l-‘ārifīne bienvāri muḥammedellezīne ḳāle fī sücūdihi ümmetī ve āmenā ve ve‘ade cennāti’n-na‘īm lil-müttaḳīne ve’l-ebrār lisebebi mütābaḳati ḥamdülillezī ḳāle fī bivechi’l-mizān ümmetī ümmetī vā ümmetā ve ve‘ade’l-caḥīm min küffāri sebebi muḥālefetihi biḥamdellezī ḳāle fī yevmü’l-‘arasāt ümmetī ümmetī vā ümmetā taşliyetihi ve neşhedü en lā-ilāhe şehādeti keşehādeti ḥabīs ellezī ḳāle fī āḥiri ‘ömrühi ümmetī ümmetī vā ümmetā ve neşhedü enne ḳāle fī āḥiri nefsihi ümmetī ümmetī vā ümmetā

Cönk 176 / S.71

(5)

DUTBE EFENDİM SALLA'LLÂHU TE'ÂLÂ ALEYHİ VE SELEM

Elḥamdülillāh ellezī nevverü'l-ʿārifîne bienvāri muḥammedillezī ḳāle fī sücūdühü ḥattā ve āmennā ve veʿade cennātü'n-naʿīm lil-müttekīn ve'l-ebrār li-sebebi sābiʿati muḥammedellezī ḳāle fī yevmi'l-mizān āmennā ve a'tāhü ve va'dü'l-ʿuḳāb ve'l-caḥīm lil-küffār ve isfīcār sebebi muḥālefeti muḥammed ellezī ḳāle fī yevmü'l-ʿaraṣāt ḥattā vā ümmetā eşhedü şehādeti kişehādeti ḥabīr ellezī ḳāle fī āḥiri ʿömrihi ḥattā vā ümmetāhi ve neşhedellezī ḳāle fī āḥiri nefsihi ümmetī vā ümmetāni ṣallallāhü i'lemū inne ḳulübüküm (...) veʿidüküm ḥāzırüne ve entüm cā'imükü'd-dünyā şüḡülüne ve fī'l-ḥarāmi ve'l-ḥelāli müctemi'üne ve küm min māni'a'z-zekāte yünādī'l-münādī yevme'l-ḳıyāmetihi ve āḥiratihi ve küm fī ʿālemi mütekebbirā yünādī'l-münādī yevme'l-ḳıyāmetihi verfecnā ve'l-maraż ʿālemi ḡayri ʿāmilin yünādī'l-münādī yevme'l-ḳıyāmetihi vemtibāhü ve küm min tāriki's-şalāti yünādī'l-münādī yevme'l-ḳıyāmetihi ve'svede ve cihādihi min şāribi'l-ḥamr yünādī'l-münādī yevme'l-ḳıyāmetihi ve efraktāhi elā inne aḥsen e'üzü billāhi mine's-şeyṭāni'r-racīm yevme yenzurü mā ḳaddemet allāhümme ṣalli ve sellim ʿalā muḥammedillezī vilādetihi ümmetī vā ümmetāni seyyidü'l-ʿarab ve'l-ʿacem mevlānā

Cönk 176 / S.82

(6)

CENÂZE

Allâhümme 'ğfirlihaynâ ve meyyitinâ ve şâhidinâ ve gâ'ibinâ ve şağîrinâ ve kebîrinâ ve zekerinâ ve ünşânâ allâhümme men ahyeytehü hâminnâ fâheyhâ 'aliyyi'l-islâm ve men teveffeytehü hâminnâ feteveffehü hâ 'ale'l-islâm [...] ve'l-îmân ve huşşa hâzihi'l-meyyite bi'r-revhi ve'r-râhati ve'l-mağfirati ve'r-riḍvâni allâhümme in kânetü muhsinen fezid fî ihsânihi hâ ve in kânet müsîen fetecâvez 'anhü hâ ve laḳḳihi'l-emne ve'l-büşrâ ve'l-kerâmete ve'l-[...] bi-raḥmetike yâ erḥame'r-râḥimîn allâhümme'-c-'alhü hâlenâ feraṭan allâhümme'-c-'alhü hâlenâ ecran vezuḥran allâhümme'-c-'alhü hâlenâ şâfi'âten ve müşeffi'an yeştefe'ulenâ yevme'l-ḳiyâme [...] tuḥlifü'l-mî'âdi bi-raḥmetike yâ erḥame'r-râḥimîn

Cönk 177/ S.3

(7)

HÂZÂ CENÂZE DU' ÂSI

Allâhümme 'ğfirlihaynâ ve meyyitinâ ve şâhidinâ ve gâ'ibinâ ve şağîrinâ ve kebîrinâ ve zekerinâ ve ünşânâ allâhümme men ahyeytehü hâminnâ fâheyhâ 'ale'l-islâm ve men teveffeytehü hâminnâ feteveffehü hâ 'ale'l-îmân ve huşşa hâzihi'l-meyyite bi'r-revhi ve'r-râhati ve'l-mağfirati ve'r-riḍvâni allâhümme in kânetü muhsinen fezid fî ihsânihi hâ ve in kânet müsîen fetecâvez 'anhü hâ ve laḳḳihi'l-emne ve'l-büşrâ ve'l-kerâmete ve'l-(...) bi-raḥmetike yâ erḥame'r-râḥimîn allâhümme'-c-'alhü hâlenâ feraṭan allâhümme'-c-'alhü hâlenâ ecran vezuḥran allâhümme'-c-'alhü hâlenâ şâfi'âten ve müşeffi'an yeştefe'ulenâ yevme'l-ḳiyâme [...] tuḥlifü'l-mî'âdi bi-raḥmetike yâ erḥame'r-râḥimîn

Cönk 177/ S.3

(8)

Küllî şey'i yerci' u ilâ aşlehâ

Aktelü'l-esved velev küntüm fi's-şalavât

Cönk 177/ S.16

(9)

*'alâ zevî kâdrin celî hâzret-i ebû bekrin ve 'umere ve 'oşmâne ve 'aliyy ve
'alâ men tebi'ahüm biihsânihi ilâ yevmi'd-dîni rıdvân-ullâhü te'âlâ 'aleyhim ecma'în
eyyühe'l-mü'minüne'l-hâzîrüne i'lemü enne yevmeküm hâzâ yevmi şerîfeküm ve
kurbâne ve yevmü cezâ' ve nevâl eyyühe'l-mü'minüne'l-hâzîrüne 'azimü
dahâyâküm feinnehâ 'ale's-şirâti mü'tâyâküm eyyühe'l-mü'minüne'l-hâzîrüne
enne't-tekbîri't-teşriķ vecbe min fecri yevmi'l-'arefeti ilâ âhiri eyyâmü't-teşriķ elâ
inne ahseni'l-kelâm ve eblega'n-nizâm ve hüve 'alîmün bizâti's-şudûrî*

Cönk 177/ S.21

(10)

ḤUṬBETÜ'L-IDḤİYYE

*Allâhü ekber allâhü ekber sübhâne men teferrede bi'l-ḡudûmi ve'l-vücûdü
sübhâne men nevvâhade bikemâli'l-'aṭâ'i ve'l-cûdi'llezi emere bitethîri beytihi
liṭṭâ'ifîne ve rükke'i's-sücûdillâhü ekber sübhâne men hüve ḡalîķi'n-nüfûsi ve'l-
in'âmi min-ellezi ce'ale'l-beyti ve'l-ḡarâm kıyâmen linnâsi allâhü ekber sübhâne
men hüve erkemi 'ibâdehü biṭavâfi'l-beyti ve emerehüm bi'l-ḡacci feye'tüne külli
febiḡa 'amiķi allâhü ekber allâhü ekber elḡamdülillâh-illezi ce'ale'l-ka'beti'l-ḡarim
ķibleten lil-enâmi ve fedḡdale hâze'l-yevmi 'alâ sâ'iri'l-eyyâmi ve ce'ale'îdü lennâ
ve li ehli'l-maḡâmi eşhedü en lâilâhe illallâhü şehâdete müşîlaten ilâ dâri's-selâmi ve
neşhedü ennellezi şâḡibü's-şerî'ati ve'l-aḡkâmi şallallâhü te'âlâ 'aleyhi ve 'alâ âlihi
ve evlâdihî ve ezvâcihi ve etbâ'ihî ḡuşuşan minḡüm*

Cönk 177/ S.22

‘Abdü’l-ḥamīd Ḥan ḥaled-allāhü ḥilāfeteḥü ve eyyede bi’l-‘adli saltaneteḥü ve efāza ‘ale’l-‘ālemīne birrehü ve iḥsānehü ilā intehā’i’z-zamān ve nihāyeti’d-deverāni āmīn yā muḥībe’s-sā’ilīne ve yā ḥayre’n-nāşirīne allāhümme’nşurhü naşren ‘azīzen ve efteḥ lehü fetḥan mübīnen allāhümme’nşur cüyüşe’l-müslimīne ve ‘asākire’l-muvahḥidīne ve’ktebi’s-selāmete ve’s-şıḥḥate ve’l-‘āfiyete ‘aleynā ve ‘ale’l-ḥüccāci ve’l-ġuzāti ve’l-müsāfirīne ve’l-muḥīmīne ve’l-ḥāzırīne ve’l-ġā’ibīne fī berrike ve baḥrike min ümmeti muḥammedin ‘aleyhim ecma‘īne ve selāmün ‘ale’l-mürselīne ve’l-ḥamdülillāhi rabbi’l-‘ālemīn

Ba‘ dehü bir ayak yukarı çıka bunu okuya

İnnallāhe ye’mürü bi’l-‘adli ve’l-iḥsāni ve itā’izi’l-ḳurbā ve yenhā ‘ani’l-faḥşā’i ve’l-münkeri ve’l-baġyi ye’izüküm le‘alleküm tezekkerüne

Cönk 177/ S.23

El-levḥi bi’l-ḳalemi seyyidinā ve mevlānā ve mevla’l-‘ālemeyni ebi’l-ḳāsimi muḥammed yā eyyühe’l-mühtedüne bihidāyetihī şallü ‘aleyhi ve sellimü teslīmā

Ba‘ dehü bir ayak inüb sultāna du‘ā ide

Allāhümme’rḥime’l-ḥulefā’e’r-rāşidīne ve’l-e’immete’l-mehdiyyīnellezīne ḳaḍav bi’l-ḥaḳḳi ve bihi kânü ya’dilüne allāhümme eyyid ve’nşur ve eḥfız ‘abdeke ve ḥalīfeteke’s-sultāne’l-a‘zamī ve’l-ḥāḳāne’l-mu‘azzamī mevlā mülūki’l-‘arabī ve’l-‘acemī ḥādime’l-ḥaremeyni’s-şerīfeyni elā ve hüve’s-sultānū’bnü’s-sultāni’bni’s-sultāni es-sultān ‘abdü’l-‘azīz ḥan ibnü’s-sultāni’l-ġāzī maḥmūd ḥan ibnü’s-sultāni’l-ġāzī

Cönk 177/ S.24

ve zükūrihim ve ünāfihim hūrihim ve memlūkihim ve [...] nişfe şā‘in men birre ev şā‘in min şe‘īrin ev daķīķin ev temrin ev zebībi ev ķīmetihi ḥaķķan vāciben ‘aleykūm taṭhīren liķulūbikūm ve kelām-ullāhi’l-melikū’l-‘azīzū’l-‘allām kemā ķālallāhū tebāreke ve te‘ālā fi’l-keḷāmū ve tekfīren lizūnūbikūm ve teķarrūben ilā bāri’ikūm illā inne aḥsene vallāhū yed‘ū ilā dāri’s-selāmi ve yehdī men yeşā’ ilā şirāṭin müstaķīmi elḥamdülillāhi ḥamden keşīren kâne resūlüllāhi beşīren ve nezīren ta‘zīren linebiyyihi ve tekrīmen lişafīyyihi feķāle ‘azze ve celle min ķā’ilin muḥbiren ve āmiren innallāhe ve melā’iketeḥū yuşallūne ‘ale’n-nebiyyi yā eyyühe’llezīne āmenū şallū ‘aleyhi ve sellimū teslīmen allāhümme şalli ve sellim ‘alā muḥammedin şāḥibi’l-cümü‘ati ve’l-‘īdeyni ve nebiyyi’l-ḥaremeyni ve imāmi’l-ķibleteyni seyyidi’l-‘arabi ve’l-‘acemi mevlānā ve mevla’l-‘ālemeyni ebe’l-ķāsīmi muḥammedin yā eyyühe’l-(müteḥassikūne) nebīhi şallū ‘aleyhi ve sellimū teslīmen şoluna allāhümme şalli ve sellim ‘alā muḥammedin şāḥibi’t-tāci ve’l-bürāķi ve’l-‘alemi ve dāfi‘i’l-ķazā’i ve’l-belā’i ve’l-elemi cismühū müṭahherün münevverün fi’l-ḥarāmi ve ismühū mektūbün ‘ale’l-medīneti ve’l-ḥarem

Cönk 177/ S.25

ḤUṬBE-İ RAMAẒÂN

Allāhü ekber allāhü ekber lā-ilāhe illallāhü vallāhü ekber allāhü ekber ve lillāhi'l-ḥamd allāhü ekber kebīren ve'l-ḥamdülillāhi ḥamden keşīren fesübḥānallāhi būkraten ve aşılā allāhü ekber sübhāne minellezī ḥalaḳi mā fi's-semāvāti ve mā fi'l-arḍi allāhü ekber sübhāne esrā ba'ide leylen mine'l-mescidi'l-ḥarām ile'l-mescidi'l-aḳşallāhi ekber eşhedü en lā-ilāhe illallāhü vaḥdehü lā-şerīkelehü şehādeten müşilaten ile'd-derecāti'l-ula ve neşhedü enne muḥammeden 'abdühü ve ḥabībühü ve resūlühü ellezī hüve ḳalbi'l-mücellā şallallāhü te'ālā 'aleyhi ve 'alā ālihi ve evlādihi ve ezvācihi ve aşḥābihi ve ḥulefā'ihī el-mürşideyni'l-mehdiyyīne min ba'dehü ve vüzerā'ihī fī 'ahdihi ḥuşūşan minhümü 'ale'l-imām ḫalīfeti resūlillāhi 'ale't-taḫḳīḳ emirü'l-mü'minīn ḫazreti Ebū Bekrin ve 'Umere ve 'Osmāne ve 'aliyyin ve 'alā (...)'e's-şahābe ve't-tābi'ine rıdvān-ullāhi te'ālā 'aleyhim ecma'in eyyühe'n-nās ūşīküm ecma'ine 'ibādallāh ve nefsi'l-āşiyyetel-ḫaṭi'ete'l-müznibete bitaḳvallāhi ve tātīhi innallāhe ma'allezīne't-teḳav vellezīnehüm müḥsinüne hāzā yevmü'l-idi ve'l-i'tāmi ve yevmü'l-mezīdi ve'l-in'āmi ḫatemallāhü bih şehre's-şiyāmi ve eḫalū leküm fīhi't-ta'āme lā-yeş'ade şavmüküm ile's-semā'i ḫayye yū'dā şadeḳatü'l-fiṭri felyu'addi küllü emrin āmin nefsihi ve 'ibā [...]

(12)

ḤUṬBE-İ KURBÂN

Allâhü ekber elḥamdülillâhillezî ce‘ale’l-ka‘bete kıbleten lil-enâmi ve fedḍale yevme’l-uḍhiyyeti ‘alâ sâ’iri’l-eyyâmi ve ce‘alehü ‘îde’l-cemî‘ ehli’l-islâmi ve âmere’l-ḥüccâce bilisâni’nnebiyyi’l-hümâmi feḳâle zü’l-celâli ve’l-ikrâmi feizâ efaḍtüm min ‘arefâtin fe’zḳürullâhe ‘inde’l-meş‘ari’l-ḥarâmi allâhü ekber allâhü ekber sübhâne ḥâlîķi’n-nüfûsi ve’l-enfâsi ve kâşifi’l-hümûmi ve’l-gumûmi ve’l-vesvâsillezî ce‘ale’l-ka‘bete’l-beyte’l-ḥarâme kıyâmen linnâsi allâhü ekber allâhü ekber sübhâne müfettiḥa ebvâbi’t-tevfîķi ve mevziḥi’l-esbâbi limen hüve fî zîfin ellezî şerrefenâ biyevmi ‘arefete ve’l-‘îdi ve eyyâmi’s-şerîķi allâhü ekber allâhü ekber eşhedü en lâ-ilâhe illallâh vaḥdehü lâ-şerîķelehü velâ nazîrelehü şehâdeten müşilaten zü’l-celâli ve’l-ikrâmi ve neşhedü enne seyyidenâ ve senedenâ ve mevlânâ muḥammeden ‘abdühü ve ḥabîbühü ve resûlühüllezi şâhibü’l-luṭfi ve’l-in‘âmi şallallâhü te‘âlâ ‘aleyhi ve ‘alâ âlihi ve evlâdihi ve ezvâcihi ve etbâ‘ihi ve ḥulefâ‘ihi’r-râşidîne’l-mürşidîne’l-mehdiyyîne min ba‘dihi ve vüzerâ‘ihi fî ‘ahdihi ḥuşûşan minhüm ‘ale’l-imâmi

Cönk 177/ S.32

ḥalîfeti resûlillâhi ‘ale’t-taḥķiķi emîri’l-mü‘minîne ḥazirete ebi bekrin ve ‘umere ve ‘Osmâne ve ‘aliyyi ve ‘alâ baķıyyeti’s-şahâbeti ve’t-tâbi‘îne rıdvân-ullâhi te‘âlâ ‘aleyhim ecma‘îne eyyühe’n-nâs i‘lemû enne yevmeküm hâzâ yevmü’l-‘îdi ve yevmü’t-tekbîr ve’t-tesbîḥ ve’t-taḥmîdi yevmün yetimmü fîhi menâsikü’l-ḥüccazi ve yetimmü fîhi’s-sürürü ve’l-ibtihâcü yevmün ibtelallâhü fîhi ḥalîleḥü ve elheme fi’l-menâmi en yezbeḥa sebîleḥü felemmâ ensebehe mine’l-menâmi imteşele liemrillâhi’l-meliki’l-‘azîzi’l-‘allâmi ve ḳâle’l-ḥalîlü emerene’l-celîlü bizenbike yâ ismâ‘îlü ḳâle yâ ebeti’f’ali mâtü’merü velâ tü’ahḥiri’l-ḥayre fetücer setecidünî inşâ‘allâhü mine’s-şâbirîne va‘lemû enne’l-uḍhiyyete vâcibetün ‘alâ külli ḥürrin müslimin müsirin ve evvelü vaķtiḥâ ba‘de şalâti’l-‘îdi fi’l-mişr feyüḍaḥḥâ bi’l-cemmâ‘i ve’l-ḥaḍıyyi ve’ssevlâ‘i düne’l-‘amyâ‘i ve’l-‘arcâ‘i ve’l-‘avrâ‘i elâ inne

*aḥsene'l-kelāmi ve eblağa'n-nizāmi kelām-ullāhi'l-meliki'l-‘azīzi'l-‘allāmi kemā
ḳālallāhü tebāreke ve te‘ālā fi'l-kelām ve izā ḳuri'e'l-ḳur‘ānū fe'stemi‘ūlehü ve
eṇṣitū le‘alleküm türḥamūne e‘üzü besmele vallāhü yed‘ü ilā dāri's-selāmi ve yehdī
men yeṣā‘i ilā şirāṭin müstaḳīm*

Cönk 177/ S.33

(13)

DU‘Ā’-İ NAMĀZ

Şabāḥ namāzında oḳuya

Bismillāḥirrahmāni’r-raḥīm

*Allāhümme ente rabbi lā-ilāhe illā ente ḥaleḳtenī ve ene ‘abdüke ve ene ‘alā
‘ahdike ve va‘dike mesteta‘tü e‘üzübike men şerri mā şane‘tü ebü evlike bini‘metike
‘aleyye ve ebü (...) biḳenbi fa’ḡfirlī zünübī feinnehü lā-yaḡfirü’z-zünübī illā ente
biraḥmetike yā erḥame’r-rāḥimīn*

Sene 1279

Yitik için oḳuya Allāh ona yitigini buldura

*Bismillāhi’r-raḥmāni’r-raḥīm allāhümme aşbeḥtü fī emānillāh ve emseytü fī
cevārillāh*

Bundan soñra otura bu du‘ā’ı oḳuya *bārekallāhü lenā liāḥirihi (...)* oḳuya
*elḥamdülillāhi ḥamden kāmiline ve ş-şalavātü ve’s-selāmü ‘alā resūlinā
muḥammedin ve ‘alā ālihi ve şaḥbihi ecma‘īn ta‘zīmen linebiyyihi ve tekrīmen
lişafīyyihi feḳāle ‘azze ve celle min ḳā’ilin muḥbiren ve āmiren innallāhe ve
melā’iketehü yuşallūne ‘ale’nnebiyyi yā eyyühe’llezīne āmenü şallū ‘aleyhi ve
sellimū teslīmen şaḡına allāhümme şalli ve sellim ‘alā muḥammedin şaḥībī’l-cümi‘ati
ve’l-‘ideyni ve nebiyyi’l-ḥaremeyni ve imāmi’l-ḳibleteyni seyyidi’l-‘arabi ve’l-
‘acemi mevlānā ve mevla’l-‘ālemīni ebe’l-ḳāsīmi muḥammedi yā eyyühe’l-
mütemessikūne binebiyyihi şallū ‘aleyhi ve sellimū teslīmen*

Cönk 177/ S.34

Şoluna *allāhümme şalli ve sellim ‘alā muḥammedin şāḥibi’t-tāci ve’l-bürāḳi*
ve’l-‘alemi ve dāfi’i’l-ḳazā’i ve’l-belā’i ve’l-elemi cismühü müṭahherün münevverün
fi’l-medīneti ve’l-ḥarem vesmühü mektübün ‘ale’l-levḥi bi’l-ḳalām seyyidinā ve
mevlānā ve mevla’l-‘ālemeyni ebe’l-ḳāsimi muḥammedin yā eyyühe’l-mühtedüne
bihidāyetihi şallū ‘aleyhi ve sellimū teslīmen

Ba‘ dehü bir ayak inüb sultāna du‘ ā ide

Allāhümme’rḥime’l-ḥulefā’e’r-rāşidīne ve’l-e’immete’l-mehdiyyīnellezīne
ḳaḍav bi’l-ḥaḳḳi ve bihi kânū ya’dilüne allāhümme eyyid ve’nşur ve’ḥfez ‘abdeke ve
ḥalīfeteke’s-sultāne’l-a‘zamī ve’l-ḥāḳāne’l-mu‘azzamī mevlā mülūki’l-‘arabī ve’l-
‘acemī ḥādime’l-ḥaremeyni’ş-şerīfeyni elā ve hüve’s-sultānū’bnū’s-sultāni ibnū’s-
sultāni’s-sultānū ‘abdū’l-mecīd Ḥan ibnū’s-sultāni’l-gāzī ‘abdū’l-‘azīz ḥan ibni’s-
sultānū’l-gāzī ‘abdū’l-maḥmūd ḥan ḥaled-allāhü ḥilāfeteḥü ve eyyede bi’l-‘a(...)
salṭanateḥü ve efāzā ‘ale’l-‘ālemīne birrehü ve iḥsānehü ilā āḥirü’z-zamān ve
nihāyeti’d-deverāni āmīni yā muḥibbe’s-sā’ilīne ve bāḥayre’n-nāşirīne

Cönk 177/ S.35

Allāhümme’nşurhü naşren ‘azī(...) *ve’fteḥlehü fethen mübīnen*
allāhümme’nşur cüyüşe’l-müslimīne ve ‘asākire’l-muvaḥḥidīne ve’ktübi’s-selāmete
ve’ş-şihḥate ve’l-‘āfiyete ‘aleynā ve ‘ale’l-ḥaccāci ve’l-ḡuzzāti ve’l-müsāfirīne ve’l-
muḳīmīne ve’l-ḥāzīrīne ve’l-ḡā’ibīne fī berrike ve baḥrike min ümmeti muḥammedin
‘aleyhim ecma‘īne ve selāmün ‘ale’l-mürselīn ve’l-ḥamdülillāhi rabbi’l-‘ālemīne

Ba‘ dehü bir ayak yukarı çıkub bu āyeti okuya

İnnallāhe ye ‘mürü

E‘üzü besmele

İnnallāhe ye ‘mürü bi’l-‘adli ve’l-iḥsāni ve itā’izi’l-ḳurbā veyenhā ‘ani’l-
fahşā’i ve’l-münkeri ve’l-baḡyi ye‘izüküm le‘alleküm tezekkerüne

Cönk 177/ S.36

(14)

TEKBİRÂTÜ'L-İD

Çokuz tekbîr iki rek'at bayram namâzına niyet idüñ uyun hâzır olan imâma çokuz tekbîrüñ birisi farz ol rek'atda olan iftitâh tekbîridür birisi sünnet ol rek'atüñ rükû' tekbîridür mâbeynde olan üç tekbîr zâ'idür ikinci rek'atda olan rükû' tekbîri de sünnetdir velâkin vâcibe muğârenetle o da vâcib oldı böyle olunca çokuz tekbîrden birisi farz ve birisi sünnet ve yedisi vâcib böylece ma'lûm ola gâflet olun[may]a

bismi-llâhi'r-raḥmāni'r-raḥîm

Allāhümme fâṭiri's-semâvâti ve'l-arzi 'âlimi'l-ğaybi ve's-şehâdeti innî a'hedü en lâ-ilâhe illâ ente vaḥdeke lâ-şerîkeleke ve enne muḥammeden 'abdüke ve resûlüke ve inneke intekilnî ilâ nefsi'teḡarrebînî mine's-şerri ve'tübâ'idnî mine'l-ḡayri ve innî lâ-eşâkı illâ biraḡmetike ne'c'al lî 'indeke 'ahden terfîhi yevme'l-kıyamet inneke lâ-tüḡlifü'l-mî'âdi biraḡmetike yâ erḡame'r-râḡimîn

Cönk 177/ S.38

(15)

HÂZÂ DU'Â'-İ SALAVÂT

Allāhümme innî es'elüke ziyâdeten fi'l-ilmî ve ziyâdeten fi'l-ömri ve bereketen fi'r-rizkı ve şıḡḡaten fi'l-bedeni ve yaḡînen fi's-şıd ve şebâten fi'd-dîni ve ma'rifeten fi'l-aşli ve ḡarişen fi'l-'ibâdeti ve ḡalâveten fi'l-îmân ve tilâveten fi'l-kur'ân ve tevbeten ḡable'l-mevte ve rāḡaten 'inde'l-mevt ve maḡfiraten ba'de'l-mevti ve necâten mine'n-nâri ve duḡûlen fi'l-cenneti ve 'âfiyeten fi'd-dîni ve'd-dünyâ fâṭiri's-semâvâti ve'l-arz ente ve li'd-dünyâ ve'l-âḡireti teveffenî müslimen ve'l-ḡıḡnî bi's-şâliḡîne ve'l-ḡamdülillâhi rabbi'

Cönk 177/ S.39

(16)

HĀZĀ DU‘ Ā

Allāhümme rabbenā teḡabbel minnā ṣalavātinā ve ṣiyāminā ve ḡiyāminā ve ḡirā‘atinā ve rükū‘ana ve sücūdenā ve temmim taḡṣīrenā ve teḡabbel ḡācetenā allāhümme yessirlenā ĩmānen dā‘imen ve ḡur‘ānen kāmilen ve ‘amelen ṣāliḡan ve lisānen zākiren biraḡmetike yā erḡame‘r-rāḡimīne

Cönk 177/ S.40

(17)

DU‘ Ā ‘İ ṢALĀTEN TŪNCİ

Bismillāhi‘r-raḡmāni‘r-raḡīm

Allāhümme ṣallī ‘alā Muḡammedin ṣalāten tūncīnā biḡā min cemī‘ü‘l-āfāti ve taḡḡīlenā biḡā min cemī‘i‘l-ḡācāt ve tūṡahḡirnā biḡā min cemī‘i‘s-seyyiāti ve terfe‘nā biḡā ālet derecāt ve tübelliḡnā biḡā aḡṣa‘l-ḡāyāti min cemī‘i‘l-ḡayrāti ve ba‘de‘l-memāt allāhümme yā muḡavvilü‘l-aḡvāli ḡavvīl ḡālenā illā aḡseni‘l-ḡāl allāhümme yā ḡāḡiye‘l-ḡācāt ve yā mücībe‘d-da‘vet yā Allāḡ ve setrü ‘uyūbenā ve ḡafīr zūnūbenā va‘fü ‘annā vaḡḡīrlenā verḡamnā ente mevlānā āmīn

Baba güyegi giydirir iken okuya

Elḡamdülillāḡillezī verzuḡnī min ḡayri ḡavlin lā-ḡavle ve lā-ḡuvvete illā billāhi‘l-‘aliyyi‘l-‘azīm

Cönk 177/ S.40

Allāhümme innī e‘ūzübike mine’l-‘illeti fi’l-füryeti ve mine’l-killeti fi’ş-şeybeti ve mine’ş-şekāveti ‘inde’l-ḥātımeti ve min fezāḥati yevme’l-ḳiyāmeti biraḥmetike yā erḫame’r-rāḫimīn

Allāhümme erzuḳnā fiḳhen fi’d-dīni ve ziyādeten fi’l-‘ilmi ve kifāyeten fi’l-erziḳ ve ‘āfiyeten ve şaḫḫaten fi’l-bedeni ve tevbeten fi’l-mevti ve rāḫaten ‘inde’l-mevti ve mağfiraten ba‘de’l-mevti inneke ‘alā külli şey’in ḳadīr ve’l-ḫamdülillāhi rabbi’l-‘ālemīn el-fātiḫa

Allāhümme eḫaricnā min zulumāti’l-cehli ve ekrimnā binūri’l-fehmi allāhümme efteḫ ‘aleynā ebvābe fażlike ve yessir ḫazā’inü ‘ilmike biraḥmetike yā erḫame’r-rāḫimīne

Cönk 177/ S.41

(18)

Ḳālen nebiyyi ‘aleyhi’s-selām

Lā-yuḫricü rûḫi’l-mü’mīn min cesedühü ḫattā yerā mekānühü fi’l-cenneti ve lā-yuḫricü rûḫü’l-münāfiḳ ḫattā yerā mekānühü fi’n-nār

Ḳālen nebiyyi ‘aleyhi’s-selām

Ekşeri ehlü’l-cennet el-fuḳarā’i ve’z-zu‘afā’i ve ekşeri ehle’n-nār el-ağniyā ve’n-nisā’

Cönk 177/ S.47

(19)

DU‘ Ā’-İ ‘AHD-NĀME

Allāhümme fāṭiri’s-semāvāti ve’l-arṣi ‘ālimü’l-ğaybi ve’s-şehādeti innī a’hede ileyk biennī eşhedü en lā-ilāhe illā ente vaḥdeke lā-şerīkeleke ve enne muḥammeden ‘abdüke ve resûlüke fellā tekilnī ilā nefsi feinneke in tekilnī ilā nefsi tükarribnī ile’s-şerri

Cönk 177/ S.52

(20)

DU‘ Ā’-İ NİKĀḤ

Estağfirullāh estağfirullāh el-‘aẓīm el-kerīmellezī lā-ilāhe illā hüve’l-ḥayyü’l-kayyūm ve etübü ileyh ve nes’elühü

Cönk 177/ S.65

(21)

Ve dīni islām ve nebiyyi muḥammed ‘aleyhi’s-selām rabbi lā-tezernī ferden ve ente ḥayri’l-vārişin

Temmet

Cönk 177/ S.66

(22)

DU‘ Ā’-İ TELKĪN

Yā Muḥammedibni Meryem üç def a diye üzkürü’l-‘ahdellezī ḥaracte ‘aleyhi mine’d-dünyā şehādeten en lā-ilāhe illallāhü vaḥdehü lā-şerīkelehü ve enne muḥammeden resûlüllāhe ve enne’l-cennete ḥaḳḳun ve’n-nāre ḥaḳḳun ve enne’l-be’aşe ḥaḳḳun ve enne’s-sā’ate ātiyetün lâreybe fihā ve ennallāhe yeb’aşü men fi’l-kubûri ve eneke raḍaytü billāhi rabben ve bi’l-islām dīnen ve bimuḥammedin nebiyyen şallallāhü ‘aleyhi ve sellem ve bi’l-ḳur’āni imāmen ve bi’l-ka’beti kıbleten ve bi’l-mü‘minīne ihvānen rabbiyallāhü lā-ilāhe illā hū ve hüve rabbi’l-‘arşı’l-‘aẓīm üç kerre diye ḳul yā Muḥammed lā ilāhe illallāh veyā üç kerre diye yā Muḥammed ḳul rabbiyallāh

Cönk 177/ S.67

(23)

es 'elūke du' ā budur hāzā du' ā budur yā vedūd yāze'l- 'arş
yā vedūd yāze'l- 'arş el-mecīd yā mu' īd yā müte' āl limā yūrīdi es 'elūke binūri
vechikellezī mele' erkāne 'arşihī ve biḡudretike' lletī ḡaderte bihā 'alā cemi' i ḡalḡike
ve biraḡmetike' lletī vesi' at külle şey'in lā-ilāhe illā ente yā muḡīṣü aḡṣini yā
ḡiyāşe'l-müstaḡīṣin

Bunu üç kerre okudu namāz

Cönk 177/ S.85

(*)

AŞĤĀB-I KĀF ISSI

Yemlīḡā Mekselīnā Mislinā Mernūş Debernūş

Şāzenūş Kefeṣṡatāyūş Kıtmīr

Cönk 177 / S.95

ĤADİŞ-İ ŞERİF

Lebenün vaż vaż kemenü'l-birricāle

Bima'nā leben süd bima' nā (...) ricaliñ lebeni gibi

Cönk 177/ S.95

ĤADİŞ-İ ŞERİF

Sü'rü'l-mü'min 'ale'l-mü'mine şifā'en

Cönk 177/ S.95

DU‘ Ā-İ NİKÂH

Estağfirullāh estağfirullāh el-‘azīm el-kerīm ellezī lā-ilāhe illā hüve’l-ḥayyü’l-kayyūm ve etübü ileyh ve nes’elühü etübühü ve’l-mağfirati ve’l-hidāyeti (...) lenā innehü hüve’t-tevvābü’r-raḥīm ilāhī yā Rabbi ilāhi yā Rabbi eger benim elimden ve dilimden ve gözümünden ve sâ’ir a‘zā’-i civārımdan ḥadd-i bülūğumdan bu āna gelinceye kadar ḥaṭā ve ‘iṣyān ve (...) ḳavlen (...) sehven ve fi’len her ne ki ṣādır oldu ise anlarıñ cümlesine tevbe itdim ve rücū’ itdim ve beṣīmān oldum bir daḥi itmemesine ‘azm [ü] cezm [ü] ḳaşd itdüm āḥir zamān peygamberi Muḥammed Muṣṭafā ṣallallāhü ‘aleyhi ve sellem ḥazretleri Cibrīl-i emīn vāsıtasıyla her ne getürüb ve her ne ḥaber virdi ise seniñ murādın üzere inandım ve imān getürdüm ḥaḳdır ve ṣıdḳdır eşhedü en lā-ilāhe illallāh ve neṣhedü enne muḥammeden ‘abdühü ve resūlühü andan ṣoñra imām ḳız vekīli olan kimesneye diye ki Allāh te‘ālānın emri üzere ve resūlühü ḳavli üzere İmām-ı A‘zam mezhebi üzere vekāletih ḥasebiyle filāna kadar mihr-i mu‘accele ve mü‘eccile ile filān ḳızı filāne-i filān oğlun tezevvüclige ve tenkīḥlige virdigimi üç def‘a böyle diye andan ṣoñra oğlan diye ki sen daḥi vekāletih ḥasebiyle filān ḳızı filāne’i filān oğlu Muṣṭafā’dan içün diye zevvecte zevvecti’iyyāye zevvecte zevvecti’iyyāye andan ṣoñra rızā’enlillāh el-fātiḥa diye

Kâtib

El-Ḥaḳîr ed-dâ‘î

Mollâ Meḥemmed bin ‘Alî

Cönk 177/ S.97

(25)

HADİŞ-İ ŞERİF

İstimā' il mülāhī 'an ma'şiyet cülūsihā küfr ve'l-(...) fişk

Cönk 177/ S.100

HADİŞ-İ ŞERİF

(...) lā-yudhili'l-cennet (...)esved velev küntüm fi'ş-şalāt

Cönk 177/ S.101

HADİŞ-İ ŞERİF

Mīn uḥibbū 'aynāhū lem yektüb ba'de'l-'aşır el-'aceleti mine'ş-şeyṭān

Cönk 177/ S.101

KELÂM-I KİBÂR

El-kaşîr ke'l-fitne et-te'ennî mine'l-îmān

KELÂM-I KİBÂR

Küllî şey'in birec' ilā şulehā

HADİŞ-İ ŞERİF

El-cāhilü 'adū velev kāne ebūke

HADİŞ-İ ŞERİF

Revā innehü kâle

*Mīn şallî 'aleyhi yevme'l-cümü'ati şemānîn merreten ğufîrat lehü zünûbi
şemānîn sünnet*

HADİŞ-İ ŞERİF

Mīn tekebbür vaz'ahullāhi ve men tevazza'ahü refi'ahullāh

Cönk 177/ S.101

KELÂM-I KİBÂR

El-ḳurbeti ḳamîşun mine'n-nār

Cönk 177 / S.102

KELÂM-I KİBÂR

El-insân müretteb mine'n-nisyan

KELÂM-I KİBÂR

El-kurbetün kamîşün mine'n-nâr

ḤADİŞ-İ ŞERİF

El-câhilü 'adū velev kâne ebūke

El-yuḥîlū lâ-yüdhîlū'

Cönk 177/ S.109

(26)

CENÂZE NAMÂZINA NİYYET BEYÂN İDER

Allâh için şalavât meyyit için du'âya dört tekbir ile cenâze namâzına *nüveyte inne aşliyye lillâhi te'âlâ şalavâtihi inne imâmün limen tebi'anî iktedeyte hâze'd-du'â'i allâhu ekber* diyeler

Cönk 177/ S.114

(27)

DU'Â'-İ HAVLİYE OQUDI

Bismillâhi'r-raḥmâni'r-raḥîm

Bismillâhi'r-raḥmâni'r-raḥîm

Yâ eyyühe'n-nâsi kad câetküm mev'izatün min kerriküm ve şifâ'ün limâ fi's-sudûr ve hüden ve raḥmeten lil-mü'minîni fîhi şifâ'ün linnâsi inne fî zâlike li-âyeten liḳavmin yetefekkerüne ve nünezzilü mine'l-ḳur'ânî mâ hüve şifâ'ün ve raḥmetün lil-mü'minîni velâ yezîdü'z-zâlimîne illâ ḥasâren ve yeşfi şudûri ḳavmin mü'minîni

Bismillâhi'r-raḥmâni'r-raḥîm

Ve hüve'llezî yünezzilü'l-ğayse min ba'dimâ ḳaneṭü ve yenşürü raḥmetehü ve hüve'l-veliyyü'l-ḥamîd

Bismillâhi'r-raḥmâni'r-raḥîm

Ve hüve'llezî yünezzilü'l-ğayse min ba'dimâ ḳaneṭü ve yenşürü raḥmetehü ve hüve'l-veliyyü'l-ḥamîdi

Cönk 177/ S.117

(28)

ḤADİŞ-İ ŞERİF

Lā yağtesilenne eḥadüküm mā 'i'r-rākīd

Bu ḥadīş ya' nī kullarım sizler turgun şu ile ğusil itmeyesiz dimekdir

Ḥadīş-i şerīf ikindiden soñra yazı yazmamağ haqqındadır

Men eḥabbe 'aynāhü lem yektüb ba' de'l- 'aşīr

Cönk 177/ S.117

(29)

Bismillāhi'r-raḥmāni'r-raḥīm

Elḥamdülillezī eḥ'amenā ve seḫanā ve ce'alnā mine'l-müslimīn

elḥamdülillāhillezī eḥ'amenā ve seḫanā ve ce'alnā mine'l-müslimīn ve'l-(...)

Bismillāhi'r-raḥmāni'r-raḥīm

Elḥamdülillezī eḥ'amenā ve seḫanā ve ce'alnā

Cönk 177/ S.124

F). MÜELLİFLERİN NOTLARI

(1)

Yüz bir ğuruş alacağım olub edāsına muḥālefet üzere bulunmış olduğundan
keyfiyyetiñ maḥkeme-i mücāzata ḥavāle buyurmaları i‘ lām ola.

Cönk 176 / S.1

(2)

³² Dertli tevān göñlüm gibi iñledür yüregimiñ acısını sen söyü[n]dür
(...) yaram merhem ol iñle (...) dertli unutturur
Sen (...) hani benim baķındığım da (...) ḥālimi görmesün de yine
Bir başķa yerde onulmaz bu yaralar (....)
Unutturur yüregime merhem ol anam şimdi hani sizedir (...)
(...) hani bizde (.....) idim
Hani bize de (.....) dertle seni salandur
(.....)
(...) heb Tañrı’dan (.....)
(.....)

Cönk 176 / S.24

³² Bu metin yazının yazının okunaksız ve düzensiz oluşundan dolayı düzgün biçimde okunamadı.

(3)

Ḥazret-i Mevlā zü'l-celāli ve'l-ikrām ḥazretleri

Cönk 176 / S.31

(4)

nūrından ğarḳ-ı nā-bedīd sırrına vāḳıf olmaḳ memālik-i ‘Oṣmāniyye’ye i‘lām bulunaraḳ zı'l-ḥırzıyız (dir) insānīlik emrine mübtelā olmaḳ ḥasebiyle çāresiz muzalleldir (...)

Cönk 176 / S.32

(5)

Eger ōorarlarsa bizim imāmımız sensiñ seniñ imām kimdür derse benüm imām Ḳur’ān’dır biz saña uyarız sen kime uyarıñ ben resūlullāhıñ sūnnetine uyarım bizim namāz seniñ ile tamām olur seniñki kimiñ ile tamām olur Muḥammed Muṣṭafā ṣallallāhü te‘ālā ‘aleyhi ve sellem ōerī‘atile tamām olur sen bize namāz ḳıldırđıñ ya seniñ namāzıñı kim ḳıldı derlerse ben siziñ nā’ibiñizim ben kendime ḳılarım her kim bu dört mes’ele[yi] bilüb cevāb verir ise imāmeti cāizdir eger bilmez ise imāmeti cāiz degildir.

Cönk 176 / S.37

(6)

Monla Meḥemmed’iñ oğlu Mevlid on iki yaşında biñ iki yüz ḳırḳda gelmişdir.

Tamam

Cönk 176 / S.48

(7)

Her kim eline alursa bu cöngi

Virsin şeftālī itmesün cengi

(Çelebilik şehā medhiñ yok) (...)

A‘ lā hevesle (.....)

MÜFRED

Bir misāfir ḥaneyē bünyād ile ol ehl-i kerem

Her misāfir kısmetiyle gelür çekme elem

Bu bir cāy-ı dil-güşādır hem vuşūlī bā-şafā

İçinde sākin olanlar çekmesin cefā

‘ Aceb ‘ ālī maḳām olmuş mübārek eyle yā Rabbī

Şafālar sürüb icinde cefā gösterme yā Rabbī

MÜFRED

Her kim eline alursa bu cöñgi

Virsin şeftālī itmesün çeñgi

Bunı yazdım bir münāsib şatıra

[.....] batıra³³

Cönk 176 / S.57

³³ Bu beyit sayfanın sağ tarafında boylamasına yazılmıştır.

(8)

‘Azîz başıñ içün cevır
Eyleme çok mülk-i Süleymân’da
Hic nâzırıñ yok haq hûbluqda
Virmiş saña kemâliñ
Temmet tamâm

Cönk 176 / S.69

(9)

Namâz kılariken namâz kıldığıñ yirde necâset ‘olşa bir de resm olşa namâz
‘olmaz bir ‘adem namâz kılariken ‘ayağıñıñ ‘arası dört barmaq olmalı rükûña egilince
‘ayağıñı kıldırırsa namâz olmaz bir ‘adem namâz kılariken namâzlağıñıñ üstüne
başmalı namâzlağıñıñ üstüne başmazşa da girisine yire başar işe namâzı olmaz
(önine) başarşa namaz olmaz

Cönk 177/ S.1

(10)

El yarılmaq içün bir eşki limon almalı şuyını şıkmalı taşın içine azıcaq kına
katmalı bir yüksük kadar şarı çatırân katmalı bulamalı eliñi bir iyüce yumalı
akşamdan irce çalmalı şabâha kadar bi-iznillâhi [te‘âlâ] olur

Cönk 177/ S.2

(11)

Yidi ırmaq sekiz kapudur kıbleye bakar
Cennet-i a‘lâ diyü seyrâna geldim Şâm’a ben

Cönk 177/ S.4

(12)

(.....) eyledi şavaş
Döker gözlerinden al kanile yaş
Ba' zı hâtırına düşersem kıardaş
Şu nāmım yanında ber-güzār ola
Tārīh 1276

Cönk 177/ S.5

(13)

İki kıafı yaza ağaca 'aşalar üç kerre yā Allah diyeler yağmır yağsa diñmese
yaza 'aşalar

Cönk 177/ S.5

(14)

Emirleriñ pīri Zeyne'l-'ābidīn
İmāmlarıñ pīri Muḥammed 'aleyhi's-selām
Çobanlarıñ pīri ḥazret-i Mūsā
Gemicileriñ pīri ḥazret-i Nūḥ
Savṭalarıñ pīri şıḥ Tirmidī
Mekteb ḥocalarınıñ pīri ḥazret-i İbrāhīm
Mü'ezzinleriñ pīri Bilāl-i Ḥabeşī
Çifcileriñ pīri ḥazret-i Ādem
Müslimānlarıñ pīri Ebū Bekri's-şiddīk
(Delīlleriñ) pīri Kātēlü Kattāl
Cümleliñ pīri Cebrā'il

Cönk 177/ S.42

(15)

eger şorarlarsalar namâz kaç şey'ile tamâm olur diseler cevâb vir ki dört şey'ile tamâm olur diye 'ilmile şürü' hayâ ile kıyâm ta'zîm ile adı havfile hurûc 'iyliyem başı şabr şabrın başı Allâh te'âlâdan havf itmek 'ilim diyi neye dirler huşûl-i şûret şey'e dirler

Cönk 177/ S.42

(16)

HÂZÂ ILÂHÎ

Ey ey Allâh bizi anlarile kurbân bir yeşil sancaklı resûl göründi

Cönk 177/ S.44

(17)

*Ve tûbâ'idnî mine'l-hayri feinnî lâ-elşiku illâ biraḥmetike fec'al lî 'indeke
'ahden tüveffînihi yevme'l-kıyâmeti inneke lâ-tuḥlifü'l-mî'âd*

Zâhid ac gözlerin sahrâya bak da 'ibret al

Bu direksiz kûbbe-i fenâya bak da 'ibret al

Zîkr-i Mevlâ ile her dem kalbünü pâk idegör

Her zamân devr eyleyen dünyâya bak da 'ibret al

Bâkî du'â cenâze namâzına böyle niyet eyleye Allâh te'âlânın rızâsıyçün
namâza meyyit için du'âya uydum şu hâzır olan imâma diye

Cönk 177/ S.53

(18)

On bir aylık yoldan geldik

Cönk 177/ S.58

(19)

Hürmeti bunca yüz biñ enbiyâlar ‘arşî kürsîñ hürmeti ol zemîniñ baħr içinde (heb) hayvânâtıñ hürmeti biñ bir adıñ zıkr idenler ismi pâkin hürmeti hem kirâmen kâtibîniñ hem hem melekler hürmeti hâne-i mektebde oħur cümle şıbyân hürmeti şâdıķı mü’mîn mü’ezzin müslimânlar hürmeti cürmimiz ‘af eyle yâ Rab zıkriniñ hürmeti luťf idüb bârî te‘âlâ kaťre yağmur vir bize *naşrun min allâhi ve fetħun karîbi ve beşşiri’l-mü’mîn*

yâ muħammedi’l-fâtıħa

Temmet

Bu du‘â’ı Monlâ Süleymân Efendi taħrîr ider

Sene 1276

Cönk 177/ S.67

(20)

E‘ûzü billâhi mine’ş-şeytâni’r-racîm bismillâhi’r-raħmâni’r-raħîm

Pâdişâhlar pâdişâhı ‘âlemiñ settârisıñ cümlemiziñ hâliķısıñ ‘âlemiñ ħallâķısıñ hem muķaddes şâhibisiñ bu cihân cebbârisıñ luťf idüb bârî te‘âlâ ‘ilmi naşîb it bize ol resûliñ kim Muħammed Muştafâ’nıñ hürmeti sünnet olan beş vaķdde ol ezânıñ hürmeti atası yok anası yok olan yetimler hürmeti luťf idüb bârî te‘âlâ ‘ilmi naşîb it bize ħazret-i Mûsâ ve ‘İsâ hem bu ‘âlem hürmeti şabr idüb ħazret-i Ya‘ķûb daħı Yûsuf hürmeti ħazret-i Nûħ ħazret-i Şîd hem nebîler hem Ĥalîl’in hürmeti ħaziret-i Nûħ ħaziret-i Lûť ħaziret-i Hûd hürmeti iki cihân serveriniñ mü’mîn ümmeti

Cönk 177/ S.68

(21)

Elli biñ yıl ayak üzere durunca
Şırâtı gecemem deyü ağlarım

Cönk 177/ S.70

(22)

Umaram senden ey Bārī
Şu dört nesne 'i gösterme gösterme

Cönk 177/ S.75

(23)

Tahtacı Süleymān'dan beş ğuruş aldım

İlāhī isterim senden
Şu dört nesne 'i kıl ihsān

Tahtacı Süleymāndan beş ğuruş aldım

Cönk 177/ S.76

(24)

Eger şorşalar cenāze namāzına niçün ezan oğunmadı dirsün anasından doğdığı
vaķit kulağına oğunmışdur

Cönk 177/ S.86

(25)

Ḥaḳ'ıñ kelâmını almış eline
Ḳurban olsam 'âlimlerin diline
Melekler cem' olmuş mekteb yoluna
Şabağın Mevlâ'dan alur 'âlimler

Cennet baḳcasında 'adn uçmağında
Ḥaḳ'ıñ dîdârını görür 'âlimler

Virdi 'âlimlere luṭfı celîl
Şunmaḳda ciger **İbrâhîm Ḥalîl**
Muḥammed cümleñiñ öñünce delîl
Şırâtı kuş gibi gecer 'âlimler

Temmet

Kâtib Monlâ Ḥalîl

Sene 1275

Tahrîr olundu

Cönk 177/ S.90

(26)

Eger şo[r]salar Ḥaḳ te' âlânıñ birligine delîl[dür]
ḳul hüvallahü eḥâd demek eger şorsalar mü'min misiñ müslimân mısıñ hem
mü'minem hem müslimân

Cönk 177/ S.96

(27)

‘İncil ‘İsa’ya Tevrât Mûsa’ya Zebur Dâvûd’a
Muhammed’e Kıur’â[n]-ı ‘azîm cümlesini irşâl [...]
Kendiye yâr eyledi
Şimdi hâlim şorar iseñ el-ğamdülillâh yâ Rabbi şükür
Dağlar başında iderim dâ’imâ şükür
Buña akıl irmez billâhi fikir
Feğrat külüngi furduğda dağlara kâr eyledi

Diñle imdi bir naşîhat ideyim
Dünyâ bir müşkül hâle qaldı
Kimi ağladı kimi güldi
O cân-zâde azaldı kimse qalmadı

Dünyâ bir müşkül hâle qaldı
Nasiha[t] söyleyim
bu dünyâda qalmadı

Şırlar açıldı
Mü’minler bir araya saçıldı
Âhır şer içinde sefer açıldı
Koc yigide kanlı göynek biçildi
Zulüm ile fesâd oldu nesin söyleyem

Dirildiler bir müşāvere itdiler
Şerī'at var ammā Ḥaḳḳ'ı inkār itdiler
Fir'avın icādına gitdiler
Allāh'a 'aşı oldılar nesin söyleyem
Bu dünyā ḥayr şeriñ içinde nesin söyleyem

Şirār-i nās dirler mel'ūna var bunuñ peşinde kıyāmet 'alāmetleri zuhūr itdi bu
dünyā iki doldı ḥayr işler şerre döndi bunuñ iki yüz yetmiş toḳuzda sene tamām odur
Ḥayr şer çekildi nesin söyleyem
Ben bu sözi söyledim nāzik
Secdeye inmeyen başa yazık
Yıkıldı bu dünyā yapılmaz ezik
Söz başı bir sübhāna ḳaldı nesin söyleyem

Sene 1279

Kātib Monlā Süleymān faḳīr

Faḳı oḒlı 'Alī Efendi

Eger şorarsalar bir yıllık namāz ne ḳadar rek'atdur diseler el-cevāb elli biñ
yüz yigirmi rek'at farzıdur yedi biñ iki yüz rek'at sünnetdür ve daḥi biñ seksen rek'at
vitr-i vācibdür her ḳanḳısı olursa olsun bir imām bu mes'ele'i bilmese imāmlıḒı cā'iz
degildür Bū Ḥanīfe rahmet-ullāha göre

Temmet

Sene 1279

Cönk 177/ S.108

(28)

Ya bir kimse kabir üzerine bu du‘âyı okusa bir kere okusa o kabir yedi yıllık azābın kaldırır ve iki kere okusa kırk yıllık ‘azābın kaldırır üç kere okusa yetmiş yıllık ‘azābın kaldırır dört kere okusa kıyāmete deyin ‘azābın kaldırır ve eger anası atası üzerine okusa yetmiş melā’ike kıyāmet eyleye ol du‘ā budur

Allāhümme şalli ‘alā muḥammedin mādāmeti’ş-şalāte ‘alā muḥammedin berekāti ve dehüme muḥammedin mādāmeni’r-rahmeti allāhümme şalli ‘alā muḥammedin fi’n-nūr ve şalli ‘alā rūḥi muḥammedi fi’r-rūhi ve şalli ‘alā kabri muḥammede fi’l-ḳubūr ve şalli ‘alā terābit muḥammedin fi’t-türāb ve’r-rahme biraḥmetike yā erḥame’r-rāḥimīn

Şu nedir dirise (oldum)

Melā’ikte irkeklik kaçıklık olmaz daḥi olmak mümkün degil aḥkām-ı şeriyye sekizdür ḳālū belā demek ya‘nī Allāh ‘azīmü’ş-şāna cemi‘ rūḥları ḥalk eyledi ben siziñ rabbiñiz degil miyim didikde ruḥlar da belā rabbimizsiñ didiler

Cönk 177/ S.116

ASIL

METİN

BÖLÜMÜ

176

NUMARALI

CÖNK

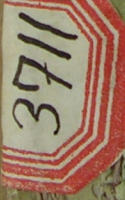
بند ساقی شعیبا در دایره شریعت خود را
لوگو در خشت و قدری خرابه ای بر سر خشت داشت

عابد به سر پادشاه را نشان فرستادند
و در ایستادگی خود در ده ایستادگی بدو
ب ملاک زبانه قفسه مع دولت خود را

که استخوان را در دایره شریعت

استخوان اولی و بعد از آن
کمی از کجاست اولی و بعد از آن
کمی در دایره شریعت

استخوان اولی و بعد از آن

3711

411

الهی قدرتی

صفحه ۱

صید جعفری بود به آشکارا اید اولی

حاضر اول قدرتی سلاوه انتظار اید اولی

سید اید و سید کوه کجاست نظیر اولی

به مطلق کجاست لاری اختصار اید اولی

به درو جیوه کجاست بیوه قدرتی بود اولی

حکمی بار سید قدرتی بود سارا اید اولی

شعور کار اید کجاست بود در کتاب اولی

سید اولی بود سنی صورتی ساز کار اید اولی

سید سنی صورتی جان کجاست صاف بود

مالی سید اولی آشکارا اید اولی

بند زبانه بود کجاست بود خدمت ملاک مال

BOĞE YAZMA EŞER

۷۲
X

دیدانی شمع

پیرایه اف غنچه اوله به باز و قوت کند در بر
امتحان اوله اوله غنچه کسب کند در بر
کفی زنجیر کحت ابله ایدر دنیا میند
کینگی در و سیه ایدر مولا کجی کند در بر

که استخر طاسله دار غنچه

عابدانه سر پیلور انسانی قنعت کند در بر
وار ایدر لوجی قدر ده باشند بد بد قونار
بر ملک ز ریشه قفسه مرغ دولت کند در بر

لوله رختنه قدری فریاد ایدر سراج غنچه لب
بزم ساقی شمعیا در دیله شربت کند در بر

بزم ساقی شمعیا در دیله شربت کند در بر
یوز بخارسته اوله غنچه اوله ایدر
مخالفت اوزره یوز غنچه اوله ایدر
کینکات واکم واکم واکم واکم

بیمام و لا

۷۲
X

ویدایه شعی

۱۶۲

۴
بر طفل نذرسته کوردم اول قدانه اویند کولر
او غریبه او غریبه او غریبه او غریبه اویند کولر
بستد و در سوال ایدیم بدیشو نولر
دید یار صیاد و در هر زمانه اویند کولر

جیلیم کوزده قیاس ایدیم صرینا بنه
بر قیاس و بر من شایسته ارفوانه اویند کولر
لله لیل زکی آلفه کلمه طور لر صاف صاف
اوده بر رسده الفه فله اویند کولر

۱۷۱
مجلسه ریندانه کج کلد کده طور ر صوف کبی
بنام ندادانه کما نجه در میانه اویند کولر
طفله بر اطفال قول و بر من بیور او صوفی
روز بکار و عطفه سر دی روانه اویند کولر

در دمنده کلا شعی کلد و در بکله بیور اولدی دیکم
حفظ ایدر اول فتنه آخر زمانه اویند کولر

مهم

۱۶۲

نورده مکتوبه

ایضا
الحق

X

امده حقد نه بویله جلننه قلم
فلک بزم قونجه نوبی مولود و رک

شویله نه دنیاده بر صراحه ابر معده
اجتمه دیر کسه اجل جاسیه طول و رک

بو اشته غم نه یوقد و رک آگاهی
بودی بویله یازمه تقدیر الهی

فلکین دستنه اجل کولوهی
صق طو شوق طار باشم اول و رک

احبا بزم جمع اولدایر کلدایر
امید کسوب اولجاکم بلدایر

اول ایلی در تانه یستم قالدایر
بودیم یستم عیانلر طالر و رک

اول و لریم یستم قالدی در راه
فلکین ظلمتی اولماز بوندم زباده

شهره دوشد اول و صیایانه ذله
کوزم کوره جنازه صی قلدیر و رک

چشم یابی یسین سل اولدی چاغلدی
طبیب کلدی یاز لریم یغلدی

مکتب ایچره حاجی صیبا آغلدی
فلک بزمه عکسی مزام اولدی و رک

نورده

۵۲
۵۵

خداوندی بر سر دایه بارید
طوفان شد کوشتم بیل و داری
قزله کسبه خرنسار قزو
کوزم کوره صامیه چالدر برده
مکوفی چاقو بر سر و در کار
روز شب ایامی اهل زارع
شفا قنداق بخت مار
کمالی که چکه قزله قلدیر دعو

دور کوشتم

۱۴۸

حمد اوله سیداه اولور هدی دو جله اکلنجمن
بی حبیب سید دلدار هدی زما نه اکلنجمن
ایریمه حدف بلوغه طفل بقدر هدی
اونه ایلی اونه ایلیم ایشده نوجوانه اکلنجمن
یشتن خف خف کونده بر میاور بر
باغبانی اولدیم تازه قنداره اکلنجمن
سیم باز اولر صحر صمد بر کسور
زلفی بر جمعه کاکلی عنب کتانه اکلنجمن
شعبه بر قدری وصالده بقیع بعدی فزانه
یاد کلامی بار قیلور آ آهی فغانه اکلنجمن

۵۲
۵۵

غزالی قدرت

32
X

ایستاد ما هم محرم اهل ایمان افسوس
طوبی حیند یاسی هر کس قاره بفسوس
لیل نهار و ویشتمه تا نو باشد افسوس
نور عینی مرتضی با بدین خوشتر شد
مشرمن لغت جانکه اجدید اینه

ایکی جبرانه سرور حفری سلطان افسوس
امر حقیقه معلوم اولی علی اهل افسوس
هم ابا بکر بن صدیق عمر عثمان افسوس

ایضا

ایستاد نازل اولی درجی قریب افسوس
حیند ما تمیز عدلی رحمان افسوس
در وی جنانده ای دلخور و غم افسوس

ایضا

حیند بولنه قدرت ایدر افسوس
ایر و کی افسوس افسوس افسوس
همان افسوس افسوس افسوس

مکمل

بنی حبیبی ایلده شاکم بوز بندانه نجویم بالعم
 قودوی یقوت شاییده تنه راجه ویراننده نجویم بالعم
 مراد و نه عجب بوندنه بنی خیر لاره قوتقدنه
 جفا و مر ایلز اسکان قاف ایوانده نجویم بالعم
 یاشم یتمه ایلدیر راجتم یوده خوش بیلور ایلدیر *
 دیر و ج مملکت بلاق و جی ایلانده نجویم بالعم
 سنه بیله ایلدیر الله رضی بشته بکونه تاریخ
 خلیفه خایه تخت مزان ایلدیر بوز مانده نجویم بالعم
 آخرنده یوقی قطب زمانی نیلسونم شومنه
 دعا لوسنجاب اولم شوانده نجویم بالعم
 بوز مانده قوتقانی عجب نور می قودوی
 کور شمشیر یه اولدیر شومنه میدانده نجویم بالعم
 درم درم

۱۴۵

صفحه
۲۴

+

هوشتی رشتی در پای
نغمه اولدی صولدا عاصی

در تکه کتایک صفای
لا اله الا الله

از نازون و فانی عرشه عقیقه - یز او چنی

چون شکل کلنجی لا اله الا الله

سید طیف اف هور باقمه هیه قنده
صحنه ر. یاز -

از نازون

اوون و نیای طهره قطن کونیکه کسه

صحنه ه نقیله ییله طهنت نازم یاز -

از نازم سید طیف اف هور باقمه هیه قنده

یو غوره کعبه نیای طهره طهنت

ایراهم

علای با زاده ضلای محی اعظم نازی

آرم سید طیف اف هور باقمه هیه قنده

کعبه ضلای طهره طهنت ایراهم باقمه هیه قنده

صفحه
۲۵

۱۱۲

تغیث بکنده باد شاهیم
در اوج دولتیم صبور گشتیم

کافه ارواحان پور کناهیم
اوراد از کاریم غفوا غفور

لور ملک پارسه خدمت توک
موردی دودر خدمتده مکرل حاله
یکاییل بدرا نه جید بیله خدا نه
غزائله ارواح اسر افسه صبور

وار بر شجره خطاب آلبیدی
و حیو ربانیه خیرانه فالور دیک
کدر عقلی فکره خاموسه اولور دیک
موسای بختلی کوستر دیکجه طور

کدر مدیح جیهانده بوبله دلربا
سوداسی سر میله کتبعه خالک
در تلخه هفت بود در یازدیم مدله
قضا به رضا اول بوبله صبور

۲۲

۱۱۲
تغیث بکنده

دیوانه شعی

۲۷
ص ۲۷

بیدارم بیدارم بجورم آجانم صورم هیچ
در عشق کله تو جالدم نازانم صورم هیچ
کیزل بر آتسه بر آدن قمری آلدن قمر
بیدارم بیدارم بیدارم بیدارم بیدارم
عجبو آتسا بیدارم بیدارم بیدارم
حانه برد و سه اولد لغدله دوکلا نم صورم هیچ
نقد عظمم بولنه صفت ایلدم بلنه لغور
بو بزار سرما یدله چوقدور زبانه نم صورم هیچ
شمیم بیل کی سیروده دانه ایلیم
یانیم بیداره دسه اولد فغانم صورم هیچ

دیوانه شعی

بیدارم بیدارم بیدارم بیدارم بیدارم
اولد بر بیدارم هیچ حدی کنار اولد بکا
دوست دینار بیدارم بیدارم بیدارم
دو ششم عشق بیدارم بیدارم بیدارم
حقیقه من بیدارم اولد بیدارم بیدارم
میدر آهوا شمع کبریم بیدارم بیدارم بیدارم

ص ۲۷
ص ۲۷

آشپانه بایدیم او نیز در بزم کوه قافله
بایم عفا و کفر بر مرئی شکار او نیز مکار

بر مقدار آگاهی دلدار کو کلام اولی بند
لا اله الا الله کلمه حق دار او نیز مکار

بر هر دو ز غم کلمه بودیم نیکو اصل و منته
چند بزم جور و عفا عیال و عالم ببند

بوجه ناز و آری عین عید و تو ظن عیال
فکر یار و دشمنی قلبیده بود و در قبل قاله

شمنی بر دانه سیم استیم مال مال
آستان بکشد دانه از کم کار او نیز مکار

مهم مهم

دینا فی شمس

X

آیند و در سببش نکار الدلیس
نیجه فریاد انیسیم کول بدوئی باریم الدلیس
عالمی آهله تقیجین الله یلم عیب اولیج
قاله صبره فرایم اختیاریم الدلیس

کله بر کشته اولد بکا
چکد یلرغم لشکرده بدویم حصاریم الدلیس
بر کبوتره صیدینه چکسیدیم حیل اصلق
بر طاقم حیدره راست کلدیم نکایم الدلیس

لجکد اکهم دفتده تقشیرده دستیم اریده
نرک حذمتدیر دینا الله تقاریم الدلیس
کده لم نرده ظرهور ایدر بدویم نرک
سنن مرده کجده نرک انکساریم الدلیس

بایزم نرده له هو الله تقی شمعان
غیر و یانیه کلسو بدو له نازیم الدلیس

م م م

دیدم نعره شادی

۶۵
۱۰۰

بستدیم در دشت لعل منت آتین
چکریز بارده جفا در شماله منت آتین

بلبل حسه نوا این کلشای مقصوده
بر بلبل عقلا ریز هر کلام منت آتین

نقد عشوه بکمر زهر صبح شام
فخر ایل فخر ایل ریز اطلال منت آتین
چکریز زنجیر عشوه کرده دیدم و شوی
کینه ریز صحرای دوراه منت آتین

سکلی چشم عشقه کوز جز سیدوب ایدم بیز
نیدند هر قطره من غمنا منت آتین

یاقین قندیل بارین عشوه روغانه کبی
دلم بر ناحیه اولاده سوزان منت آتین

جلال نعره شادی ارباب عقده راهنه
چکریز سرخ زردی در جلاله منت آتین

م

۶۵
۱۰۰

تورم هه افندی

~~۴۵~~
~~۴۵~~

نصیب اولور حالیم ای قدر مولام

بو عشق کز نازیم بید یارید یار

بی بختله اندی بر صایحی لیل

قالدی طاقم جاسدی یار

دغمی کور نومره فاندو یاش اقا

اونور سرحدو لوسیرم بقار

یلا نازیم دکل جبرانی بقار

کوز اولور درونم نند یار

سکدرم باینده بانم کل نر

بو قریبه هه کورن حالند یغور

۴۵
۴۵

خراب اولور جسم هم اولور ضعیف

آقرده رو یغورده قایار یار

اسم افندی

۵۰

صمد اولسونه ایر شده ی ایامی برهاند

کینه بچند نه اولدی شیده ای بیل

فرارم فلانکه هر وقتی سحر
حالتی در مرشد بریده ای بیل

اهلبنه خشمده آفنده سلیمان

صفت ایدر عالمی مراکی بیلان
جودوی طوبیانه رسول کدلان

قبلا در میز از سجده ای بیل

آرتار عجبی توندالیه
طوبی سوزانا صغی مولانا

بودی عاقل اولسه کولان بولنا
ایلمره جاننی فدای بیل

فریاد و جبهائی نمودند او شیده و کج
هره فی عشقه یا نوباد و شیده و کج

توندکجه

هر کونندید دعا ایتمه یاک
اونتمه بون هر کونای بیل

۵۱

30
~~31~~

نرد با حفظه علمه: جانانه
بسته بود که فانی می باشد

تاریخ

قلید بر طبقه امانه الامانه
بسته بود که عالی می باشد

اجل نرد و نه: یونس است
باقی قلابه و در میاننده کوکرت

جلان قوی قفسه له او جفا قفسه است
بسته بود که اخیر زمانیم بسته

جانی و جانی در دایره
در دایره بردارنده قفسه در دایره

اونجی صافی طو تاریم در دایره
بسته بود که طو تاریم بسته

طاهره عزرائیل کور و نرد است
طاهره و نرد و نرد و نرد

الودع جعفر شور روح اید جسد
بسته بود که نوری ای می باشد

31

حاشی شعی

X

شهریه کوزه لیمه اولیه مقصوده
سزنده فیوضی شرازه نشسته

ه
لک

دلی دیوانی ابلهک بمقصوده
نورسته طبط که مقام تازه نشسته

حاشی قلیز و سیه ارا بیورده

بدلر اما اشالی حاشی حوله

اولیه اید وای بر دیر او حوله

فاتی سردیام اندازه نشسته

طیر اصد بر حمید بیک شریه اولیه

دولت شسته میانه یا سیه اولیه

تا بد مولد در روی آتشینه المیه

دوست بد کوره دشته میانه نشسته

بنده دقت در سیدی ساهان

انک جونی کیده و آتش کولاهی

بیقرار اسومانی فریادی الهان

شعور در نکرده درت تازه نشسته

ه
لک

XIII . 8 . XXXII

E. 5

فقره چهارم

لا

نیجت المصلح خلقی نه ماته
کوشه آتماز کلامی مصلح ماته

X

شاه الم بکشی وردی کانه
جوده میواته جفت مصلح ماته

نعجب بو غفلت شیدی کیه
برزه ماته جاده فقیر دور و غفلت

مونا لادشبهه اخیر غفلت
اجل شریقی مصلح ماته

خداوردی ناسر دور و غفلت
اختیار اندیشی غفلت

وه عیظله سوبله کانه غفلت

غفلت ایله غفلت مصلح ماته

چو کشته المصلح مونا غفلت

یارسه قیامتده اولزه بانه

بمونا نه غفلت کاهری قیامت

بلا غفلت مصلح ماته

۱۳-۱۰۰۳۲

۳۵

یا حضرت مولانا	نسب ساجد ولی زدهی
یا حضرت مولانا	عفوایت توبه کراهی
یوزید بر چاه بیم	بدکار و رای بیم
یا حضرت مولانا	عاجی یوزی قار بیم
عجب ساجد التماس	غایت عظمیه بر جلال
یا حضرت مولانا	در الامانه دیر کا هلاک
در دلو لونه در مصلح	سه شول اولو سلطان سلطه
یا حضرت مولانا	هم معدنی عرفه نسل
ایندیک افلاکی سیرانه	چون فضل الیکه ای طاهر
یا حضرت مولانا	اولی ملائکه حیرانه
سما نکم احسانه است	حکمت علم انعام است
یا حضرت مولانا	احسان تو ایقان است

بنی . بنی .

الحق قدری

سازون احوالی سالار بول کیدر کلندہ صور
اکسقا اسی اولام دیرسک بودر یا یہ ظہور
طریق سیرنی صور و کدندہ مدد نہ
حقیق علمنی درسی خدا سندر آتہ شدہ صور

بلد اهل ظاہر اهل باطنہ بلکہ زینہ ہا
صور اریسک آتی عین الیقین حق بلندہ صور
بود علمی لدنی کو سیر و عین دیاہ بلکہ
بیور عارف بود علمی کہ یوسہ آتی مہ

بودہ کی لین جاہل مدنی جو قدر
وصالہ طرزنی مرشد اولاد واصل اولاد نہ کی

۱۱۱

الحق قدری

تا زلزلہ اولمش عاقلہ خدائی سورم
ہو آتہ کی کدہ و ضای سورم
حضرت آدم صلی اللہ سویم ہم آتہ
نسل باکندہ کلندہ حب انبیای سورم
ہم باکندہ و عیسا علی حیدہ ری
آتی ضای رسول باصفا فی سورم

ایده بی حد سیاسی اول حمل
که سنی قلعه محیب هب اولیای سورم

عارانه عفت مغه رادنی سورم
عشقید سوب اولده اهل رجا سورم
علمه مغه رادنی باقد بکلیس ایدنی هه سورم
جبریل زنبه اعترافه ایدنه کراخ سورم

و سورم آتی که مغور و عجبده ماله
طنانی فخره دردی عشق مبتلا سورم

سورم شول طبع جادو قلب نیست زاهدی
تو کلور پور نور سر عشق آشنای سورم

در که قدوس کلام صراحی بود ربه اول
بغری یا شوق اهل عاشقی بی ریائی سورم

شعری
سه بد کمره تا در ایام گزیدگان مراد اولی بجا
جسم مستند ز غریبه بیدار مراد اولی بجا

باشیدان آهیدان نذیر آیدان بر شایده
کود لرون دستدخی چیز دیک مراد اولی بجا

روسیاه آغیده رو صفت و بر مکنه سب
طوطی و سه بیخ شاد ز دیوان مراد اولی بجا
نیشن شرف ادبی و شایسته نزع کا شایسته
سویله را هکند نه نجویه آرد بجا مراد اولی بجا

بد غم نه دقت پسته حاجیکه
شعری سر دفتره یاز دیوان مراد اولی بجا

شم م م م م
الهی قند

کوزن آج او بقوم نه ادبانه کد کل کا دیما دی
قاند نه بولر نه چوند او بوسه کد کل کا دیما دی
کسل در پسته طالع که نوبه واد بنی آید
اندر نه کد کل قاند کد کل کا دیما دی
امانه کد کل دیدم کا کد کل مولد نه بجا
ایده بولر نه بنده لای آکا کد کل کا دیما دی

دیدی کل ایله لیم غیبت که آرد و اریک فرشت
 طوبی طور من سنی صحت کول کل سکا دیما دیما
 بود نیاید کلمه اولور اولوم آجستی بولور
 سکوه باشک کدور کدول سکا دیما دیما
 به اند کد سکا بند بکاسه ایلدن فز
 جز بلور جسم کیلان بند کول سکا دیما دیما

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِثُّكَ وَنَسْتَفِيضُكَ وَنَسْتَرْجِيئُكَ
 وَنَقُولُ مِنْ بَيْتِكَ وَنَقُوبُ الْبَيْتَ وَنَقُولُ
 عَلَيْكَ وَنَسْتَعِثُّكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ نَسْتَعِثُّكَ
 وَلَا نَكْفُرُكَ وَنَحْلَعُ وَنَشْرُكَ مِنْ بَيْتِكَ
 اللَّهُمَّ إِنَّا نَقِيدُكَ وَلَكَ نَقِيلُ وَنَسْجُدُ
 وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَحْفِدُ نَارُجُو رَحْمَتَكَ
 وَنَحْشَى عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفَّارِ
 مُلْحِقٌ

خداوردی

X

آنی چوقه کنده غریب صور رساله
هر سحره آسمه در دلی دل بنم

آسمه در دلی دل بنم
آسمه در دلی دل بنم
آسمه در دلی دل بنم

شیمه در طره نور قار میام اولومه
اعلا خط جعفر بنم دیلمه

نارلی دل بد ^{الدر} ~~الدر~~ ^{الدر} ~~الدر~~
قنق چو ندر نور دوم اولومه بنم

طیبه اولیانه یلده دارم
دلمه بنم بنم بنم بنم

کولک سفی سود یکنفله آیرم
غم لازم سلطان اولومه آل بنم

خداوردی بخدی عمر و وفای
یک یا شمه کردیم قره هبا

قنق بر کوله طیانیم جفای
اعلا دیگو بنم بنم بنم بنم

در تن تو آن توکل می ایستد و پیر به یک ایستد سر برود
 یا بنده سطره اندر هم می آید این که قرانی در تنی از تو برود
 شایع می گویان بنده اندر به سر کالی که می ماند و بنده
 بر این سطره به او بگویم بنده یار به ایستد حول در تنی
 اندر بنده برود لیکن عجم آن نام بخود می آید بنده - یا یار
 ها ای بنده در قدر سطره ها زده و فقور بر طوطا ایم
 ها ای بنده در بودم ایستد قران در تن سطره بنده
 بنده بنده سطره بنده سطره بنده سطره بنده سطره بنده
 بنده بنده سطره بنده سطره بنده سطره بنده سطره بنده
 بنده بنده سطره بنده سطره بنده سطره بنده سطره بنده

صف
۱۲

یونسی جمال الی یس در کس
میرنده مثلاً یوقد بر کس

سی وقتی با صد در کس

بزی ده اول وقت بیل

م م م

۱۲

۱۲

همچنان و به لک می وار
به جنبه در دیکه می وار

بقیم لر دایم و لک وار
قرب قرب او تم بیل

بیل یو و لک بقلم
یا و بزرگ دلوله می

اولهم کلا طو قوند می
قرب قرب او تم بیل
قرب قرب او تم بیل

بدوم شافه سله کوله
کولک حاله نه کیم باب

بقیم ده کی قونج کوله
دولت سیه او تم بیل

بیل کی بیل می
قندره بیل می

به جنبه او تم بیل
اضا

کلام و موسم بهر بار جویدم او این کو ستر
 قدر لور باز عتق جوهر بهر این کو ستر
 ایردی ظلمت بهر دشت خلو صی اولد و نه دیو
 حیدر و نه ایلیه عالم نما سن کو ستر
 بی مثل آطلدی ایله زینت لور روی زمین
 ب زوایله قهوه سخا اصل سن کو ستر
 آچیلور زینامه صومعه نر کین منوشه اولم کول
 هر چکیده ابدان سنبل جلا سن کو ستر
 آتش عتق اولان نیر یا یلور صحرایه
 عرفی ایر جانانه غزلت صفا سن کو ستر
 مشرق آتیه کبی بر یار میل اتلن کول
 ورد مندر شمع کدایان سنبله کو ستر

ایستاده و در حالی است اهل کبد قاهره
الهی سروی آجند در درونند یاره

نزد صدف قارشی کدو اودم ماه بار لر
حشرون قاهره آغوش و عاشق آوار لر
بدون شمع در آتش درون بدین بار
در فنا الا عمل در فاندا انفا

فاندا

چنانچه اینند کولر من باغی کورند
دوست افامند کولر من طایفی کورند
افزار محمد طو غنجه طو سوز جبرها
شقه القمیل معجزه بر ماغی کورند
غیفو کجی کجی قالماد قه رخنه
و صلت کوشن کوشن زنده آغی کورند
یعقوب بو کوه بد فتنه قوشوکی کلر
آیند و فی صحنه جانی کورند
و بدست من در دین تبار لر ابرشوی
شعبه بو کوه دوستان اول غنی کورند

۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

٥١

محمد بن مولا ذوالقدر والاربع مائة

٥٢

٥٣

٥٤

٥٥

٥٦

نور زنده غفره نامد سینه واقف اولو محالک عثمانیه

نورنده غرقه نابید سرینه واقف اولم محالک قضا بنه
اعلام بولنه ذی الحی ذی بنه دیره انسا نبلک اهرینه
منبلا اولم صبیله جاره نرفق الله ده صبری انوم

آتم الحام — — —

۱۸/۵

۱۸/۵

۱۸/۵

۱۰۰
الکله در آن مجتبت بره کل سه آتی کوستر
اگر بوشقه نه افضل بلوریک بر عمل کوستر

در مشی سده عشق فایده کفرینه فتوا
کفر بولید که سر قرآنه ایچنه برخل کوستر

هلاک صوم اید صانع اولور حاصل ده علمی
ضونه ایچنه بوفته بولور که بدل کوستر

بوشقه یگانگی اولور منقول بی هر کوز
کرک بوز کتاب افور کرک بوز فتل کوستر

شوله انسانکم عمل آدینه اشتقاقی محمدی هر کیز
نه بلسون دایینی آقا عمل کوستر بدل کوستر

طریق عشق دیمشی سده خلافت راهی آتی صوفی
ارندیر بولید بولور که بوزده خلل کوستر

ندر بورتی قدوسی فقره بفظا باعث
جهانه ایچنه اگر دار عشقه نه اصل کوستر

١٢
١٣
١٤
١٥
١٦
١٧
١٨
١٩
٢٠
٢١
٢٢
٢٣
٢٤
٢٥
٢٦
٢٧
٢٨
٢٩
٣٠
٣١
٣٢
٣٣
٣٤
٣٥
٣٦
٣٧
٣٨
٣٩
٤٠
٤١
٤٢
٤٣
٤٤
٤٥
٤٦
٤٧
٤٨
٤٩
٥٠
٥١
٥٢
٥٣
٥٤
٥٥
٥٦
٥٧
٥٨
٥٩
٦٠
٦١
٦٢
٦٣
٦٤
٦٥
٦٦
٦٧
٦٨
٦٩
٧٠
٧١
٧٢
٧٣
٧٤
٧٥
٧٦
٧٧
٧٨
٧٩
٨٠
٨١
٨٢
٨٣
٨٤
٨٥
٨٦
٨٧
٨٨
٨٩
٩٠
٩١
٩٢
٩٣
٩٤
٩٥
٩٦
٩٧
٩٨
٩٩
١٠٠
١٠١
١٠٢
١٠٣
١٠٤
١٠٥
١٠٦
١٠٧
١٠٨
١٠٩
١١٠
١١١
١١٢
١١٣
١١٤
١١٥
١١٦
١١٧
١١٨
١١٩
١٢٠
١٢١
١٢٢
١٢٣
١٢٤
١٢٥
١٢٦
١٢٧
١٢٨
١٢٩
١٣٠
١٣١
١٣٢
١٣٣
١٣٤
١٣٥
١٣٦
١٣٧
١٣٨
١٣٩
١٤٠
١٤١
١٤٢
١٤٣
١٤٤
١٤٥
١٤٦
١٤٧
١٤٨
١٤٩
١٥٠
١٥١
١٥٢
١٥٣
١٥٤
١٥٥
١٥٦
١٥٧
١٥٨
١٥٩
١٦٠
١٦١
١٦٢
١٦٣
١٦٤
١٦٥
١٦٦
١٦٧
١٦٨
١٦٩
١٧٠
١٧١
١٧٢
١٧٣
١٧٤
١٧٥
١٧٦
١٧٧
١٧٨
١٧٩
١٨٠
١٨١
١٨٢
١٨٣
١٨٤
١٨٥
١٨٦
١٨٧
١٨٨
١٨٩
١٩٠
١٩١
١٩٢
١٩٣
١٩٤
١٩٥
١٩٦
١٩٧
١٩٨
١٩٩
٢٠٠
٢٠١
٢٠٢
٢٠٣
٢٠٤
٢٠٥
٢٠٦
٢٠٧
٢٠٨
٢٠٩
٢١٠
٢١١
٢١٢
٢١٣
٢١٤
٢١٥
٢١٦
٢١٧
٢١٨
٢١٩
٢٢٠
٢٢١
٢٢٢
٢٢٣
٢٢٤
٢٢٥
٢٢٦
٢٢٧
٢٢٨
٢٢٩
٢٣٠
٢٣١
٢٣٢
٢٣٣
٢٣٤
٢٣٥
٢٣٦
٢٣٧
٢٣٨
٢٣٩
٢٤٠
٢٤١
٢٤٢
٢٤٣
٢٤٤
٢٤٥
٢٤٦
٢٤٧
٢٤٨
٢٤٩
٢٥٠
٢٥١
٢٥٢
٢٥٣
٢٥٤
٢٥٥
٢٥٦
٢٥٧
٢٥٨
٢٥٩
٢٦٠
٢٦١
٢٦٢
٢٦٣
٢٦٤
٢٦٥
٢٦٦
٢٦٧
٢٦٨
٢٦٩
٢٧٠
٢٧١
٢٧٢
٢٧٣
٢٧٤
٢٧٥
٢٧٦
٢٧٧
٢٧٨
٢٧٩
٢٨٠
٢٨١
٢٨٢
٢٨٣
٢٨٤
٢٨٥
٢٨٦
٢٨٧
٢٨٨
٢٨٩
٢٩٠
٢٩١
٢٩٢
٢٩٣
٢٩٤
٢٩٥
٢٩٦
٢٩٧
٢٩٨
٢٩٩
٣٠٠
٣٠١
٣٠٢
٣٠٣
٣٠٤
٣٠٥
٣٠٦
٣٠٧
٣٠٨
٣٠٩
٣١٠
٣١١
٣١٢
٣١٣
٣١٤
٣١٥
٣١٦
٣١٧
٣١٨
٣١٩
٣٢٠
٣٢١
٣٢٢
٣٢٣
٣٢٤
٣٢٥
٣٢٦
٣٢٧
٣٢٨
٣٢٩
٣٣٠
٣٣١
٣٣٢
٣٣٣
٣٣٤
٣٣٥
٣٣٦
٣٣٧
٣٣٨
٣٣٩
٣٤٠
٣٤١
٣٤٢
٣٤٣
٣٤٤
٣٤٥
٣٤٦
٣٤٧
٣٤٨
٣٤٩
٣٥٠
٣٥١
٣٥٢
٣٥٣
٣٥٤
٣٥٥
٣٥٦
٣٥٧
٣٥٨
٣٥٩
٣٦٠
٣٦١
٣٦٢
٣٦٣
٣٦٤
٣٦٥
٣٦٦
٣٦٧
٣٦٨
٣٦٩
٣٧٠
٣٧١
٣٧٢
٣٧٣
٣٧٤
٣٧٥
٣٧٦
٣٧٧
٣٧٨
٣٧٩
٣٨٠
٣٨١
٣٨٢
٣٨٣
٣٨٤
٣٨٥
٣٨٦
٣٨٧
٣٨٨
٣٨٩
٣٩٠
٣٩١
٣٩٢
٣٩٣
٣٩٤
٣٩٥
٣٩٦
٣٩٧
٣٩٨
٣٩٩
٤٠٠
٤٠١
٤٠٢
٤٠٣
٤٠٤
٤٠٥
٤٠٦
٤٠٧
٤٠٨
٤٠٩
٤١٠
٤١١
٤١٢
٤١٣
٤١٤
٤١٥
٤١٦
٤١٧
٤١٨
٤١٩
٤٢٠
٤٢١
٤٢٢
٤٢٣
٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠
٥٠١
٥٠٢
٥٠٣
٥٠٤
٥٠٥
٥٠٦
٥٠٧
٥٠٨
٥٠٩
٥١٠
٥١١
٥١٢
٥١٣
٥١٤
٥١٥
٥١٦
٥١٧
٥١٨
٥١٩
٥٢٠
٥٢١
٥٢٢
٥٢٣
٥٢٤
٥٢٥
٥٢٦
٥٢٧
٥٢٨
٥٢٩
٥٣٠
٥٣١
٥٣٢
٥٣٣
٥٣٤
٥٣٥
٥٣٦
٥٣٧
٥٣٨
٥٣٩
٥٤٠
٥٤١
٥٤٢
٥٤٣
٥٤٤
٥٤٥
٥٤٦
٥٤٧
٥٤٨
٥٤٩
٥٥٠
٥٥١
٥٥٢
٥٥٣
٥٥٤
٥٥٥
٥٥٦
٥٥٧
٥٥٨
٥٥٩
٥٦٠
٥٦١
٥٦٢
٥٦٣
٥٦٤
٥٦٥
٥٦٦
٥٦٧
٥٦٨
٥٦٩
٥٧٠
٥٧١
٥٧٢
٥٧٣
٥٧٤
٥٧٥
٥٧٦
٥٧٧
٥٧٨
٥٧٩
٥٨٠
٥٨١
٥٨٢
٥٨٣
٥٨٤
٥٨٥
٥٨٦
٥٨٧
٥٨٨
٥٨٩
٥٩٠
٥٩١
٥٩٢
٥٩٣
٥٩٤
٥٩٥
٥٩٦
٥٩٧
٥٩٨
٥٩٩
٦٠٠
٦٠١
٦٠٢
٦٠٣
٦٠٤
٦٠٥
٦٠٦
٦٠٧
٦٠٨
٦٠٩
٦١٠
٦١١
٦١٢
٦١٣
٦١٤
٦١٥
٦١٦
٦١٧
٦١٨
٦١٩
٦٢٠
٦٢١
٦٢٢
٦٢٣
٦٢٤
٦٢٥
٦٢٦
٦٢٧
٦٢٨
٦٢٩
٦٣٠
٦٣١
٦٣٢
٦٣٣
٦٣٤
٦٣٥
٦٣٦
٦٣٧
٦٣٨
٦٣٩
٦٤٠
٦٤١
٦٤٢
٦٤٣
٦٤٤
٦٤٥
٦٤٦
٦٤٧
٦٤٨
٦٤٩
٦٥٠
٦٥١
٦٥٢
٦٥٣
٦٥٤
٦٥٥
٦٥٦
٦٥٧
٦٥٨
٦٥٩
٦٦٠
٦٦١
٦٦٢
٦٦٣
٦٦٤
٦٦٥
٦٦٦
٦٦٧
٦٦٨
٦٦٩
٦٧٠
٦٧١
٦٧٢
٦٧٣
٦٧٤
٦٧٥
٦٧٦
٦٧٧
٦٧٨
٦٧٩
٦٨٠
٦٨١
٦٨٢
٦٨٣
٦٨٤
٦٨٥
٦٨٦
٦٨٧
٦٨٨
٦٨٩
٦٩٠
٦٩١
٦٩٢
٦٩٣
٦٩٤
٦٩٥
٦٩٦
٦٩٧
٦٩٨
٦٩٩
٧٠٠
٧٠١
٧٠٢
٧٠٣
٧٠٤
٧٠٥
٧٠٦
٧٠٧
٧٠٨
٧٠٩
٧١٠
٧١١
٧١٢
٧١٣
٧١٤
٧١٥
٧١٦
٧١٧
٧١٨
٧١٩
٧٢٠
٧٢١
٧٢٢
٧٢٣
٧٢٤
٧٢٥
٧٢٦
٧٢٧
٧٢٨
٧٢٩
٧٣٠
٧٣١
٧٣٢
٧٣٣
٧٣٤
٧٣٥
٧٣٦
٧٣٧
٧٣٨
٧٣٩
٧٤٠
٧٤١
٧٤٢
٧٤٣
٧٤٤
٧٤٥
٧٤٦
٧٤٧
٧٤٨
٧٤٩
٧٥٠
٧٥١
٧٥٢
٧٥٣
٧٥٤
٧٥٥
٧٥٦
٧٥٧
٧٥٨
٧٥٩
٧٦٠
٧٦١
٧٦٢
٧٦٣
٧٦٤
٧٦٥
٧٦٦
٧٦٧
٧٦٨
٧٦٩
٧٧٠
٧٧١
٧٧٢
٧٧٣
٧٧٤
٧٧٥
٧٧٦
٧٧٧
٧٧٨
٧٧٩
٧٨٠
٧٨١
٧٨٢
٧٨٣
٧٨٤
٧٨٥
٧٨٦
٧٨٧
٧٨٨
٧٨٩
٧٩٠
٧٩١
٧٩٢
٧٩٣
٧٩٤
٧٩٥
٧٩٦
٧٩٧
٧٩٨
٧٩٩
٨٠٠
٨٠١
٨٠٢
٨٠٣
٨٠٤
٨٠٥
٨٠٦
٨٠٧
٨٠٨
٨٠٩
٨١٠
٨١١
٨١٢
٨١٣
٨١٤
٨١٥
٨١٦
٨١٧
٨١٨
٨١٩
٨٢٠
٨٢١
٨٢٢
٨٢٣
٨٢٤
٨٢٥
٨٢٦
٨٢٧
٨٢٨
٨٢٩
٨٣٠
٨٣١
٨٣٢
٨٣٣
٨٣٤
٨٣٥
٨٣٦
٨٣٧
٨٣٨
٨٣٩
٨٤٠
٨٤١
٨٤٢
٨٤٣
٨٤٤
٨٤٥
٨٤٦
٨٤٧
٨٤٨
٨٤٩
٨٥٠
٨٥١
٨٥٢
٨٥٣
٨٥٤
٨٥٥
٨٥٦
٨٥٧
٨٥٨
٨٥٩
٨٦٠
٨٦١
٨٦٢
٨٦٣
٨٦٤
٨٦٥
٨٦٦
٨٦٧
٨٦٨
٨٦٩
٨٧٠
٨٧١
٨٧٢
٨٧٣
٨٧٤
٨٧٥
٨٧٦
٨٧٧
٨٧٨
٨٧٩
٨٨٠
٨٨١
٨٨٢
٨٨٣
٨٨٤
٨٨٥
٨٨٦
٨٨٧
٨٨٨
٨٨٩
٨٩٠
٨٩١
٨٩٢
٨٩٣
٨٩٤
٨٩٥
٨٩٦
٨٩٧
٨٩٨
٨٩٩
٩٠٠
٩٠١
٩٠٢
٩٠٣
٩٠٤
٩٠٥
٩٠٦
٩٠٧
٩٠٨
٩٠٩
٩١٠
٩١١
٩١٢
٩١٣
٩١٤
٩١٥
٩١٦
٩١٧
٩١٨
٩١٩
٩٢٠
٩٢١
٩٢٢
٩٢٣
٩٢٤
٩٢٥
٩٢٦
٩٢٧
٩٢٨
٩٢٩
٩٣٠
٩٣١
٩٣٢
٩٣٣
٩٣٤
٩٣٥
٩٣٦
٩٣٧
٩٣٨
٩٣٩
٩٤٠
٩٤١
٩٤٢
٩٤٣
٩٤٤
٩٤٥
٩٤٦
٩٤٧
٩٤٨
٩٤٩
٩٥٠
٩٥١
٩٥٢
٩٥٣
٩٥٤
٩٥٥
٩٥٦
٩٥٧
٩٥٨
٩٥٩
٩٦٠
٩٦١
٩٦٢
٩٦٣
٩٦٤
٩٦٥
٩٦٦
٩٦٧
٩٦٨
٩٦٩
٩٧٠
٩٧١
٩٧٢
٩٧٣
٩٧٤
٩٧٥
٩٧٦
٩٧٧
٩٧٨
٩٧٩
٩٨٠
٩٨١
٩٨٢
٩٨٣
٩٨٤
٩٨٥
٩٨٦
٩٨٧
٩٨٨
٩٨٩
٩٩٠
٩٩١
٩٩٢
٩٩٣
٩٩٤
٩٩٥
٩٩٦
٩٩٧
٩٩٨
٩٩٩
١٠٠٠

استغفر الله استغفر الله العظيم اللهم انزلنا
الله الا هو الحي القيوم واتوب اليك ورسلك اتو
بة والمغفرة والرحمة ان الله هو التواب
الرحيم اللهم انزلنا من السماء ماء فنبه
بواته كل مجيد قد الباحة له ولحمه كونه له قابله وسالوا
اعضاء جوهره من فظلم الشانك وخاضع لظلالها
هذه من عبيانه خطا وسبب توبه الذنوب وجوعنا من
اولدنا اليه بوجهه انك جليل شمس ابدى ابدى
اشهد ان لا اله الا الله محمد بن عبد الله

حمد
١٢

سید بو عقلت او یقینند نه عجب او یاننده
سرکری کردیک جهنده ای دلوا و لاندیده

فوج و مدرع کلاه کردی که اندیک تلف
بوز آب عشق بر کنز پر ماغلی باغ عبدک

عارف دانا اینشکن بکلیوب یونوسیه
کندیکی کانونه عشقه بره غوبن یا عدیه

چونکي بوننس قزوین دی بل خدمت اندی شیخه
دیدی شیخ اکا بزم رنانه بو یا خدای

خفیه است او دو سه کتر ملاک ایری حاضرند و بعضی
بوی خفیه میله دیدی سه خفیه حاضرند

بویونو غدا اولمغه آتدی اودونو سیر
دیدی شیخ بچو کت بودم بچولم غلغله قلاغه

خودت را بر حقار دیار نباشی قطره ای قابو یا
دیده یلدر سه حاضر ایله بزم حالانده یلدر

یا شوقا بویا بجزه قلوب خیر لیب دید و همواره
ای باشم الحمد لله طبریا بوللا خدیج

طوبی بگوئی شیخی دیدی بفدیله بفرمی
کل که بایم سه بن بیهودم از ده فدیله

بوسه نوله بولدی یونس فریادانه وصال
سه که قد و کی همانه ناری وصال یافده یار

م م م م م م م م م م

اگر صومعه لایق بر شما ایما می شود سنه اولیایم کسوف و
 بیم ایما می فرماید بر شما او یار می سنه کم او یار می بدو سوره الله و
 سنه او یار می بر شما نماز سنه اولیایم تمام او یار سنه و کسوف و کسوف و کسوف
 او یار محمد و طفاصل الله تعالی عالم بدو سوره شریفه تمام او یار
 سنه بنماز قلندر و یک یار سنه نماز یک قلندر در هر روز بنماز
 نایم یک بر شما بنماز قلندر هر که بود مسئله یار صوب
 و سوره یار یار صوب جابر در اگر یار یار یار یار یار
 و یار

۵/۸

عشق بیدار نشد و بیدار نماند
بیدار بختور و دلدار صوفی و عارفان کز

کشور که ده فدایی پادشاه محمد بیستم
شاه اول و مختار پیر بر سر فرمان کز
چشم غم شمع در دلم بهر دلم دید
سعدینور ضعیف شد بر در کز در راه کز
مرحوم

۸۸۱

فروخته دم دلدار بکون بر برده
عشق که کوکلی جلالاندر دی

قالید در صبر بینه حاصل برده
ذلفش کز دانه تلااندر دی
تقریب اوله رام شد که نزل یار اید
یا قدری وجودی عشق نایب
شد ایل کین دلم فرام
بو ایلم چشمی تلااندر دی

بو عشق نایب یا ندی یا ندیم
نجه الول هر نکر در ده یو باندیم
عقلت غام ناکه عشق و نه اریانیم

نور بیک باشتن بلااندر دی

ص
۸

چهارم در بیان احوال و عیال و فرزندان

✓ صفحه

دیوانه شعی

دیوانه شعی بخانه سین کورده بگفتی
در بنده ساقی مرده سین کورده بگفتی
نقد ضلع ایدر ایکنه زمره عشاق و عواید
بدر بنده بی طول و میخانه سه کورده بگفتی

بود که محبوب برین جمعیتی نده حواجه دارا
حبه اسفند سه بر دانه سه کورده بگفتی
افزون طوف زمانه بدست و مجیدم ابریم آرام
نخست شمع برین سر خانه سه کورده بگفتی
نخست بر تو به کورست برین اولدم قتل آفر
افزون شمع بر دانه سه کورده بگفتی

✓ دیوانه شعی

بن نقد قدیم نگارن سمنه بر جامه کن
خامی موی بر دهنه آکلومز نادان کن
جود بر مقصود باشد یاری ارمی مع دیار
صورتی حقد به کور دهنه بر عظیم دشنام کن

داده کن از نده غیب او گشته و زنا مثال بود
کاشنی حشره غله ایدیم ایرانی جامه کن

کود دلازه دندم سنو کله و کله مثال
عقلی باشک جمع است اورام بر اسلا کن

✓ صفحه

صفحه
۵

الهی قودی

ای برادر بن جبرائیل جمع ماله کلام
مساوات فتنه سینه اشتغال کلام
چون که خالص اند و خود نیز همام قولی و
بنده لک دور کار من شران طلاله کلام

مدعی غیر له بزم بود در جدال کشتن
معرفت طالع بیوز بحث جداله کلام
در حق دیر شقایق عاشقانه ز کلام
قول من تو عهد دیر آنچه غیره قاله کلام

عاشقانه و بالای عشق سوا له التفات
کسی که مقصود من کسی و باله کلام
کلام نور تحویل عشق و جبر جلاله کلام
دار رحمت جیفه ای اجتناله کلام

سیم ز جمع الی بنده مقدمه آید و در
بیلای قودی که بنده بهر حال کلام

۲۲

صفحه
۵

بر بنز رکاه قلدی اوج آیلوم بولدی

یوسف و قادی قیودن کولدن

کرام کافی قلدی مولاد دستونه

اغار یعقوب اغار یوسف دیو

جمع اولوب کلدیلر کنه سانه قوددی

بنی بیدار دیو اجدیلر اندی
یعقوب کرامی عرشه ایدن

اغار یعقوب اغار یوسف دیو

چقام شامک بیلک بنی بیلک

انسم شامک دریا بنی یولاسم
عرب اولار ندن سفا ایلم

اغار یعقوب اغار یوسف دیو

یوسفی قریشلری قویوبده اندی

حقک امرا به جیبی مل دوست

یدی کجه یوسف قویوبه بید

اغار یعقوب اغار یوسف دیو

یوسفک کوملاقی القانه بید

قورتلر بید دیو بولکستانه اندیلر

کوتوروب یوسفی بلسم نندیلر

اغار یعقوب اغار یوسف دیو

التماس

محبب محمود افغان

۶۸

سویله بدین قیاس و مالد و راجه اید
سکنی عاقبت سخن مزار اید اولوم
قصه اعلو در باید بلان بی نظر اما سی
چو دره کتمه جوقه در اغیاره دار اید اولوم
روح جفججه هب قیاس اناک اناک اوغول قزیه
بد کوز جسمی مکرده قو در اید اولوم
تتممممم

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

3711

مکتب خانہ

3711

صفحه ۱

الہی قدوسی

۱۱۶

صید جفتی که در بیلہ آشکارا اید اولوم
 حاضر اول قدس سلاطہ انتظار اید اولوم
 شد اید سید کرجہ گنیا بخشی تطویل بودہ
 بدو مظلوم بخشی لاریں اختصار اید اولوم
 در درو جیوانہ کہستی بیوی غدا ندر بودہ
 حکمی یارس غدا فی مور عار اید اولوم
 شمد و کار انتم سکا نید بدو کتاب او قدس
 بر کولہ اولو کہ سنی خوشی ساز کار اید اولوم
 کہیہ بوستر بیوی جانہ کی صافدر بفل
 ملاکی سیدانہ د کوف آشکارا اید اولوم
 بدو پنجه زینت بود پنجه خشت بو خدم سلاک مال
 سید قاعا ز جملہ سنی نار مار اید اولوم
 اولوہ مفرر کل شود نیما ماکد داشت اید
 آج جیلہ دم مقلس ایشہ اختیار اید اولوم
 شوقیہ بفر کہ با صوب قد صوب او بیو بود کل
 اهلکوار دیکہ قیوف یارہ یار اید اولوم

۷/۸

همت یا شاہی قدوسی بنم آغندیم
سن سیک و بلر شاہی یا حضرة مولانا
عفوایت شوین کوم راہی یا حضرة مولانا
بد کو و اورید بور دم بہ جا ریم عاصی نور
قادرید یا حضرة مولانا
خایت عظیم رور جاہل محبوبہ الہیہ
دیروں امانہ در کاہیک یا حضرة مولانا
سن شول الوسلطان سیک کسوری
مرد، سیک ہم معدنی عرفی، سیک
یا حضرة مولانا جوئے طلق کا، ایلطان
افلاک آتہ سباز، اولد و ملائکہ غیر، یا سید مولانا
مختار جگر انعمایت مہمانکم اکرام ایت احکم
ایت مام ایت یا حضرة مولانا

۱۶
بن جیلیک یوق کوم راه لاکین دیم یوالله
کلیم سنا شیخی لله یا حضره مولانا
قابو کنه جوق مختا جائه یور مراره عرانه
دور لکنه صور ر دورانه یا حضره مولانا
عارف بریلک سلطان دتول بریک درمان
قدوسیکه چنانی یا حضره مولانا
مستحق هر سنه تاریخ بیان
صاحب محله افندی زاده

۱۲۵۲
محمد محمد

۱۶
بنی جیلیک یوق کوم راه لاکین دیم ایوالله
کلمیم سناشیغی الله یا حضره مولانا
قابوکنه جوق مختا جان ایر مران طران
دور نکه صور ردوران یا حضره مولانا
عارفی نریله سلطان دتولریک دربان
قدوسیکه چنان یا حضره مولانا
مستقیم پیر سناشیغی بیه
صاحب محله افندی زان

۱۲۵۲
محمد

عشقله شوقله جامع فزونده کمالشان
حکمرده ابلرسن جامع ذکر سینه سند می

عاشق جامع اولو سینه
بیلک کرد جامع بخون

سشرای نامل در جامع المؤمن بوکاره
وافضا السدر اولان دیمز اغیار سنده می عاشق جامع من

سنة من تاریخ بیاء ایدرم

بیکه ایکی یوز اون بشنده بو بجهما کمالانی

بیکه ایکی یوز یکر میلده منده محله فقوم

ایله می
۱۲۲۰
فرقه کلک کلکشدیر
بیکه ایکی یوز
میلده اون
منده محله ایکی یوز

کو لکدن جدای جانم در شدک عجبا
بلبل سخن آرد جانم بخون اسلر سن
قرب سجده نود جانم فریاد ابد
نه خبر کنوردی جانم عجا

چونکه گریه کو کو جانم المیوب بلدک
نقشی تعلیق جانم کو لکدن سلدک
عجب نه رسیده جگریم دلدک ایضا
صویدردی بهار جانم غنقل
آتش فزل انش اندی جانم صر

عینچه وئی غونددی صیدی
صدا جانم روی جنبی ایضا
جانان ایلکدن دن جانم خبر
می الدک ده بوز فیلند جانم
نغمه دلواک مولدک عشقه دن
جانم بخون و خبر اولدک ایضا

مژدی بو کو کلام نولد ی بو کو کلام
دردی غمیده رولاب بولم

دردن لاک ددین
زردن رضان بولد ی بو کو کلام

مانا کوکل یان ای کوکل یان
بخت اولای دردی بکدر رضان

بروان کبی بر ران کبی مقصد
یارک یاند ی بو کو کلام

کوچک یاند ی کوچک
کوچک یاند ی زنگ غنقل
جمله بو یاند ی

کنده بولای کند بولای
مقصود فی خوش بولد ی بو کو کلام

یارلده ربار بار دلر دملر
ضمن الابه هلیج دغ غبار

ایتم سندہ ایندہ سندن کوری
سواء سندی بونکو کلام

الحق فی الحقیقۃ
فی اول عالم الخوی

سرف نفک کرف فیک
کون فساد بولید بونکو کلام

بسم الله الرحمن الرحيم
فما فی الله من مع الله

فیما عینار واما عینار
دو سید علم اولد سبور کلام

م م م

قرآنه عاز قلدی حضرت عمر
الیه

دون مذ صک محرابی الیه حاضر
ذره جبه ناماستر اند هیچ حضور

الیه عاز قلدی
حضرت حاضر الیه

۴
اوج مناره کی وار بری کی قصه اوج
یوز نردی بانی جقه بصله بصله اوند

ایند جگر در حصون عسی

اس جگ

ال یوز امد در انک اوزنی درون
بایند اذن اوقور مازن بیلکه مدقم

بهاری فی یازنی

ایضاً

حضرت پی بر کوله بود در میان یالیمش
قلعه بکر صانرم حنت املا بکر ابلا

یوی یوز دبرک اوستنه کهر

بجمله شوق اولاشن

المقام

سلك ای فرد شلر شلمه و آرام
سنامه اولان مقامی کورلم
جامع ایهینه امارت قیلده
نه کور مقام در جامع ایه

حکام کلور لرالنده قنر
ایچنده سکس بیک قند بلور
بشار اوکارار دن جانلرمز
دایرا

ایت حدیث در انک ناقصی اوم
یوز پنجره سوکجه فالشی ملا کلور
سیران ایدلر عرشی ایشلا

فوق
الحمد لله رب العالمين

شفع معي عطا قبل يا رسول الله
بسم الله هذا حقنا قبل يا رسول الله
جمعا لك في سرورين وخصوصا لكم جيل
وعند الله سبحانه و فاقبل يا رسول الله
جمالي روي باكل مهر تختكم بملك سن
بوتا جيزا متلك اهين شاق قبل يا رسول الله
زبان عاجم نسكا صلاتيك دم ايلر
قوام نوري شفقك عناقيل يا رسول الله
سنة ذاتيك لا يقدر هذا ان منق اوصاف
منهايت بولدي وصفك سراقيل يا رسول الله
لواء الحجة غلبك سب ايلر حسن
جميع مؤمنين مرا قبل يا رسول الله
فراق عاتق رزيت انجون دائم ايلر
بوياني دار حورنده عناقيل يا رسول الله

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, possibly a list or a detailed description of items.

وہاں سے واپس آئے اور وہاں سے آئے
 یہ ہے کہ ان کے پاس ایک کتاب ہے
 جس میں لکھا ہے کہ جو شخص اس کتاب کو
 پڑھے گا وہ اپنے گناہوں سے معاف ہوگا
 اور اگر وہ اس کتاب کو دیکھ کر
 ہنسے گا تو اس کا بدلہ ملے گا

هركم الله الورس بوجوه
ورين شفتا لي انتمو جلدن

جاي لك انها مدخل بون نسيك
اعلا حويستار متصف اندر
مزد

بر مسافر خاين و نيا داله اهل اهل كرم
موسا فرشته نيكو كاور حله الس

بدرجاي دل كندا و سوز و با
اجند و سكاين اولد و كده سح

عج عالى مقام اولمش سارا داله يازني
صفار سوز و بخت جند كرم سوز و با

هركم الله الورس بوجوه
ورين شفتا لي انتمو جلدن

[illegible]

۱۱۷۳

عشق

بر باد شده اندی عظمی فدایم شدیم بنایم
 بنی مجنون ایلمدی طفلان دوق شدیم بنایم
 دهمدم اه ایلمدی چشمم بنی خاک ایلمدی
 بر او کولمیز درده دوق شدیم زار ایلمدی

عشق نامه دوقم اقلارم خلیل
 کیم کونندزاه ایلمدی بیکس بیکس ایلمدی کیم باب
 بنی فوتمه رحم ایلمدی سولیمین برکن
 سولیمین اول بن سولیمین سولیمین قانلار
 دله اوزره طومش اولیمین سولیمین قانلار
 بدوی جوق احسان بنی بوق بر باد دوق شدیم بنایم

سوز و طبع دکلیم اغیاره دوق شدیم بنایم
 موم موم

ای کوش حسنه پاغنه کوم سم ه
 الویریک تانه اچلس قوچنه کولری
 دیرم سم ه الویریک کور دوم اغیر
 مجلسه دی دیلیر کی برو دی دیلیر
 سور سفاکی ورم ه الویریک
 ابتدا اتم الله بکیرال ایلدیک اغیر
 بول دنیای پائنه در ایلدیک کی قی جوارنه
 دیلیر قتل و ال ایلدیک سلی مت بن
 بویره دورم سم ه الویریک
 دیو ک عمر قوچمه الله اعلو م زوزار
 هجی اغیر هجی سلطان کندی نامص

کندی عار بولا مایچ چمه الله بر
 ملکه سالی یار تاقیامت خشر اولنه
 کورم سم ه الویریک ه
 ۴۴۴

سقم بیت

اگر خلق دعا قلند مراد او ز کرم خدایه
نفاست و این کلمه دلیلی او مناسبه

[illegible]

221

مکتب

دیر ویشی او کاشل
دلی اولاغی اولور
عشق نیت باغی
اکا کو کشتی اولور

کشته عشق اولور
عشق یارینه دال
اولدین یار اجمال
جوهر نولاغی اولور

کشته عشق اولور
عشق تبعی بن کبر
دینا الی اولور

صفتی اتمه دیتی جبهه ای دوری
مهر و بر دین صبر اقبی بولور
اولاغی اولور

۱۲۱

مهر و بر دین صبر اقبی بولور
اولاغی اولور

الهی مقام

عشق منتهی بنامه کلدیم
شوق منتهی ناله فوشار بنامه کلدیم
نیمه نو حیدر گوشت و نمیند
نیمه کاغذ و نمیند کلدیم
دیدن طغیان جاری باره
غیر بر او ستونده و بر مانده کلدیم
صحنه غم و کوه لیلای دیدن
عقلی بدم و دیوانه کلدیم
خلفی در کافوشت عاشق
نیمه صحنه جولان کلدیم
آتش سی از آن فشان بآینه
سر حکم بر او رسیده کلدیم
بار و بار بار غمت آشتی
نیمه بازی لغزان کلدیم

کلامی جانم که صور حال
یا نقدی که بر او عاشق عشق
عشق را بدید عشق او بسند
نقدی که بدید بر او عاشق

عشق عار او من کردی که عشق
یا نواز عشق او عاشق عشق
عشق را بدید عشق او بسند
نقدی که بدید بر او عاشق

سیدنی ترک (قلمی) ۳
یا دیر تو که بر او عاشق عشق
عشق را بدید عشق او بسند
نقدی که بدید بر او عاشق

۶۵
لک ۱۲۳۱
حما النيك كوكو لنك ضاع كورندي
دوست اقلنك را له سلك ضاع كورندي
يقف بكون يقفك قوق كورندي
اقف دعي صحنك باع كورندي

انوا سجد ضوع بن دودي جهماني
نقش افرو معجزه بارك كورندي
خفوق كورندي قوق اقلنك
و هلت كورندي كورندي
دل حسنه كورندي در دنيه در كورندي
نقش كورندي دودي او دعي
نقش ۱۲۳۱

۱۲۳۱

هو لا يموت و
 بيليك كمي حاله لا نال نيك او ليك نيك الا الله
 يدبر مني يدبر مني عشق بينه وبين الله
 سر خوش اندوخته و نودور مني مستانك او ليك
 عشق بينه و كاجور و جافورك او جوار الا الله
 ناله خيزد و كجور و بانك او ليك الا الله
 البدن نيك قلبك هر كور بنی المصطفى
 نام نشانه قلبك بن هانك او ليك
 سید رضا او علو نفوس ابرم ندیکون او جم
 اكر كوند و زربجه مهانك او ليك
 الا الله هو هو

در بزم در خانه کلام وردی اولی ای بیکس
 بنشینم حیرت او دینه او دینا ای بیکس
 صانع بنا کرد کج و غیره بفرست قلمبر کناه
 حقاقتند سبیل او لدور سحر ای بیکس
 کیمی ای بدو بنی افلر کیمی بنی ای بیکس
 افلر کور مر کله اوز مر عقلی اولی ای بیکس
 بن کور قوشلر جا غرور شد بوالله دیوا
 شعرند ز باغ بخجایله بقوا ای بیکس
 ای نیازی نه اینست ای کور کیمی او بقود
 شوق قیامت کور کور نه جلدانش ای بیکس

عنیز باشیک ایچون جوراند

ایلمه جوق ملک یاناند

هیظرباک یوق هوو بلوقه

ویرمشا کمالک

مشمه قوام

اللهم قوماكم هي قننى ظلم
 بخونه كوستى بى سبك كونه جاك
 سنى صران ماشق جهور
 فتح اولور بددر وريله

يوزريك دره زوالك

دير هداي باريم اتمه كومانى

سنى كوران قبول ايمانى
 ضولشديم جهمانى هور قلمان

كورمديم سكي برهوب سمانى
 قشلايك شدايك كبريك اق

غباری باران عالم جهانی باران
دکنم مویکاهه غنا سمانی باران
غباری رحمت عبادلادور
بار سوا الله

نکم کوزر چاکسه ضبادور بار سوا الله
نجمی جوی زلفه شامسی دور مشکلا عین
انک جوی مشکلا شبنی هبی خطا دور بار سوا الله
محرم زر شویسه و راسه دفتره با سه
با شندر بافتن دور بار سوا الله

کسب
الطریقی حافظ
مویکاهه

وایضا در این کتاب آمده است که در این
ای اعلان از آن اعلانیه بر می آید
ای اعلانیه در دو صحنه شایسته
نقشه کشیده شده است
مادر این خانه در این عرصه بنده در
نصف احوال سنه در این الله بزی محروم و این
تو آن کتاب جو قدر در حد حای یقودور
سنه فاضل از قیدور الله بزی محروم و این
ما سو افکریم کبر قوعه کو کیم نه که
بر تره سفلیت الله بزی محروم و این
شوق بیل قفسه قانیه سنه
عربی اعلانیه که سنه الله بزی محروم و این
بلیا او جره و او بر او یقودور دعان
اول حقیقه المؤمن الله بزی محروم و این
ای که در این کتاب آمده است که در این
جنه و در این کتاب آمده است که در این
نقشه و نقشه و نقشه و نقشه و نقشه
مولا در کتاب الله بزی محروم و این

خسته کوکله عافیت دورانه ارردند بر و
 هر بری بر جان او جونا موریا، ارردند بر و
 یاده فیم اعظمی ششش کوزه ایدر بر برین
 ایله اولغ جاده یوق لوقا، ارردند بر و
 بیر جالشیر بو لامادیم خسته ناله او جونا
 بن قریک جلدیکلی بر قواسود او جونا
 دولشیر موفوق مد ریتش قابسونه فتوا او
 بن قریک قریکه فو، ارردند بر و
 قدیر مولو بن ویریش هب و افوقا لر
 شوبنی باشده جفرا، اغ بارک سواد لر
 اهره تنی لم امام امیر دیر دنیا لر
 بیاروم دین بری سودم بخونده بر و
 ازل بنده داشیریم بیا بو عشق قیل جاننی
 اولدورور سک اشده حاجی سنا قداننی

عشق غمروان، اولمش اشغ شوم ^{حانه} قصه جاننی
 هر بر اولمش کوشه کورانه ارردند بر و
 تحت صاحب مده محمد افندی زاده
 نه تاریخ بیان ایدر

الحق مقام

بن سنی سورم چند ایجر و
یونول و رور دیو بواثر کاندن ایجر و
شریعت طریقت یولد و روارانه
حقیقت میواسی انقندن ایجر و
سیلمان قوشندین بیلر دیرلی
سیمان و رسیلمندن ایجر و
کسیلدی طاقتم بنده درمنا یوق
بود مذهبشی دندن ایجر و
یونوسول کوزلری هو، بشتلی
قولدورق بکله سلدن ایجر و

مقت اما او صندیم
والسلام صوصاریم

نولد بو کولم نولد بو کولم
درد غم له دولد بو کولم
درد حق لاکه درد حق لاکه
دردند در ماه بولد بو کولم
کرتی که باند کور باند
رنگه عشقک بو جمله
بو باند کند بولد هفت
دنی خوش بولد بو کولم

نار در بار بار
حسن الابد جمع دخیل

تورک

کله جو کله انهنم ورنه ورنه ورنه ورنه
چشمه درونده نه زاريم ورنه
ابو شريف درونده نه زاريم ورنه
برو زنده انسان اقره نه کيل
افنديم چاه الله کوميه کليم
شريف قوتچي کليم ديوميه کليم
قوت اولور قابيه کوميه کليم
دسيه کوميه کليم کليم ورنه
شود ورنه کوميه کليم اولان قوت
چقب شو دغلي دولان قوت
قوت ورنه کليم ورنه
قوت ورنه کليم ورنه

الحق اعظم

سجده جانکده / کج محمد / عرض و قیلا / رسول
بلد / زینار / کسب / اجماع / عرض و قیلا / رسول
دور / شایع / بود / ده / حق / حق / طریقه
صبر / قیلا / مان / کج / بود / عرض و قیلا / رسول
حق / ارم / ده / تیش / ای / پرده / وار
سجده / جانکده / کج محمد / دیوان / عرض و قیلا / رسول
من / عز / نفس / در / لب / الا / دکل / رسول
بلد / کج / قیلا / رسول / ان / عرض و قیلا / رسول
سجده / هیچ / لب / صد / نقد / که / هر / لب
مصر / لب / اولاد / نفع / عرض و قیلا / رسول

محمد

1461

[illegible]

1461

کوه بنده در سوزن قوی بر روی بوسه دور
 او با و چون کوه در راه او یکی دو سوزن
 با سوزن بر روی کوه رفته در سوزن
 قبل صفا علیه الله علیه و آله و سلم
 شلید صفا علیه الله علیه و آله و سلم
 یونس فرای دایم و اندر بنجم بنده در شل صفا علیه
 الله علیه و آله و سلم و صفا علیه الله علیه و آله و سلم
 دیم که در کوه الله علیه و آله و سلم

با سوزن رفته در کوه شل صفا
 علیه الله علیه و آله و سلم و الله علیه و آله و سلم
 او را در صفا علیه الله علیه و آله و سلم
 البته صفا علیه الله علیه و آله و سلم

قوی بر روی کوه شل صفا علیه الله علیه و آله و سلم
 کوه بنده الله علیه و آله و سلم علیه الله علیه و آله و سلم
 با سوزن قبل صفا علیه الله علیه و آله و سلم

صفا علیه الله علیه و آله و سلم
 او را در صفا علیه الله علیه و آله و سلم
 الله علیه و آله و سلم علیه الله علیه و آله و سلم
 صفا علیه الله علیه و آله و سلم

1461

حيدر اقصي من امر تعالى عليه وسلم
 الحمد لله الذي نفى العار عن ابني الرسول الذي سجدوا واسما
 ووعدهم بالثواب في غيبه والابرار بسبب ما سجدوا في يوم
 الميزان ان الله واقفاه ووعده العقاب والجهنم الكفار والنجس
 في الغفران الذي قال في يوم الصراط ان الله واقفاه واشهد ان
 كثر من سجد في حبيب الله الذي قال في امر الله واقفاه واشهد ان
 قال في امر نفسه امين واقفاه صلى الله عليه وسلم اعلموا ان الله
 واعينكم حافظون وانتم باعمل انما شفق لكون ومن احرام
 واحكام من سجدوا وكمن مانع الزكاة في المنادي يوم القيمة
 واسرناه وكمن عالم بغير نداء في المنادي يوم القيمة ورجعنا
 وكمن عالم بغير عالم في المنادي يوم القيمة واسرناه وكمن
 تبارك المصلحة في المنادي يوم القيمة واسرناه واسرناه
 تبارك المصلحة في المنادي يوم القيمة واسرناه واسرناه
 اعوذ بالله من الشيطان الرجيم يوم نزل المرافقة لله
 اللهم صل وسلم على محمد الذي ولاه نصرته واسرناه
 سيرة الهدي والجهنم مولينا

1461

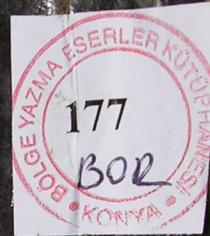
کویلاک یار لری شهید دستغفار لری
 فاطمه ناز تو زهر حسن نام حسین
 ای صاحب دلاز الله با مصطفی
 سحر لایق تاج خجسته یوسفی شاه صاحب
 شامه وار در رفی و غنی دو کوشی
 حشمت شرافتی حسن نام حسین
 ایضا خاصه شرافت صورت حسن نام حسین

درویش یوسفی دنیا فاق بزور اول کلن قافی
 ایکی جهانک لطفی حسن نام حسین
 ایضا
 ۱۹۶۱

کوه ستر بر

سفر شاه کوه دوم درج در کوه ستر بر
ایستادگان را به صحرای ستر بر
صاحبن حاکم را پیشی اول ملک شاه
کوه دوم دو شنبی بود ستر بر

کوه ستر بر قیامت را نه دو کوه در دیدیم
همه افتادیم بود کوه ستر بر
خشم کوه دو به کوه خبر کوه ستر بر
رود شب ستر بر قیامت را نه دو کوه در دیدیم
قیمت اول کوه صبر در بار ملک انچه بلترین
پیش رو کرد از دو شنبی اول کوه ستر بر
فقه که عالمی دینی سست کوه ستر بر
بر سر کوه ستر بر کوه ستر بر
کل کوه ستر بر کوه ستر بر
بواغلابه بواغلابه کوه ستر بر
بواغلابه بواغلابه کوه ستر بر

٧١٢
نماز قیلر کنه نماز قیلر دین غیلر
ییزده نماز عولمه بیر دین دین اولمه
نماز عولمه بیر عولمه نماز قیلر کنه عیاضی نیک عولمه
سیرت بر مقه اولمالی زکوة الی لیتن عولمه
حسب غیری قیلر دین سسه نماز اولمه
بر عولمه نماز قیلر کنه نماز عولمه لفی نیک اولمه
بشملی نماز عولمه لفی نیک اولمه بشملی عولمه کسه
سینه بولر بقمه عولمه عولمه
انما لکرمه نماز اولمه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
قد كنا له من قبله لاجرم
فقد صدقنا بفتنة فتنه
افن من ابره فله في صباه
قد باذن الله في العود

جنازة

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَاتِنَا وَتَبِّتْ أَسَدَانَا وَغَايِبِنَا وَصَفِينَا
وَكَبِيرِنَا وَذَكْرِنَا وَأَشْرَانَا اللَّهُمَّ مِنْ أَحْيَاةِ طَائِفَتِنَا
فَاحْصِلْهُ عَلَى الْأَسْلَامِ وَمِنْ تَوَفِّيهِ طَائِفَتَهُ عَلَى الْإِيمَانِ
وَالْإِسْلَامِ وَخَصَّ صَدْرَهُ الْمَيِّتَ بِالرُّوحِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ
اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ حَسْبًا فَعِزِّهِ فِي إِحْسَانِهِ هَذَا وَإِنْ كُنْتَ
مُسِيئًا فَجَاوِزْ عَنْهُ هَذَا وَلَقَدْ أَدْمَعْتُ الْبُشْرَى وَالْكَرَامَةَ وَالْأَنْبِيَاءَ
يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ هَانًا فَرَطًا اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ طَائِفَةً هَانًا
لِلْأَعْيُنِ اجْعَلْهُ نَاسًا قَفَاةً وَمُسْتَقْبَلًا يَسْتَقْبِلُنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ
جنازة دعاء

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَاتِنَا وَتَبِّتْ أَسَدَانَا وَغَايِبِنَا وَصَفِينَا
وَكَبِيرِنَا وَذَكْرِنَا وَأَشْرَانَا اللَّهُمَّ مِنْ أَحْيَاةِ طَائِفَتِنَا
فَاحْصِلْهُ عَلَى الْأَسْلَامِ وَمِنْ تَوَفِّيهِ طَائِفَتَهُ عَلَى الْإِيمَانِ
وَالْإِسْلَامِ وَخَصَّ صَدْرَهُ الْمَيِّتَ بِالرُّوحِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ
اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ حَسْبًا فَعِزِّهِ فِي إِحْسَانِهِ هَذَا وَإِنْ كُنْتَ
مُسِيئًا فَجَاوِزْ عَنْهُ هَذَا وَلَقَدْ أَدْمَعْتُ الْبُشْرَى وَالْكَرَامَةَ وَالْأَنْبِيَاءَ
يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ هَانًا فَرَطًا اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ طَائِفَةً هَانًا
لِلْأَعْيُنِ اجْعَلْهُ نَاسًا قَفَاةً وَمُسْتَقْبَلًا يَسْتَقْبِلُنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ

یدی ابرو مق سکر فابور و قلیه بقار
جنت اعلایو سکران کلدیم سفاقدین
هذ نرگی

ع اوز قند نرگی وصال حایل اوز نرگی
سوز کشته ناز نرگی ناز و حایل اوز نرگی
جگر و قند سکر اوز سکر نرگی
دند سکر و ناز سکر سوز نرگی اوز نرگی

ع اوز قند نرگی

وَمِنْهُمْ كَمَا لَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ
وَكُلُّهُمْ قَدْ كَفَرَ لَمْ يُدْرِكُوا الْفَاسِقِينَ يَأْتِيهِمْ

تَقَطُّعُ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ كَفَرُوا أَوَّلًا
شَوْنًا مِمَّا يَكْنُسُهُمْ كَفَرُوا أَوَّلًا

بَابُ يَحْيَى بْنُ يَحْيَى وَبَابُ مَسْأَلَةِ يَزِيدَ عَمَلُهُ

فَقِمْ فَمَقِمْ فَمَقِمْ

عَلَّمَ عِلْمَهُ
قَلْبُهُ سَيَاحُ يَزِيدُ نَزَلَ إِلَيْهِمْ يَزِيدُ

حَطَبُهُ مَسِيرُ جَمْعِهِمْ رَكْلُهُمْ دُعَايُ

بِالْتَّنْكِ يَأْتُونَكَ دِيَارُ الْجَنَّةِ أَعْلَى
جَنَّتِ أَعْلَى دِيَارُ سَيَرَانِ كَلْدِيمِ شَامِ بَنٍ

هَرَسَمِ بَنٍ بَانِ سَرَّةَ كَوْنِي جَانِي قَدِ
جَوْرَهُ سَنَ صَوْنِمْ جَوْرَهُ مَشْنِ أَوْرَتَاهُ بَنِي بَانِ

سَنُونُكَ يَدِيدُ مَقَامِي سَنُونُكَ فَرَقْلُهُ دَغْمِي وَارِ
جَنَّتِ أَعْلَى دِيَارُ سَيَرَانِ كَلْدِيمِ شَامِ بَنٍ

قَتِيرُهُ كَعْمَرُ كَوْرُ لَوْ عَدَّ يَأْتِي بِرَيْبِهِ قَانِ أَفْرَ
شَامِ أَعْلَى دِيَارُ سَيَرَانِ مَالِي سَيَرَانِ جَعْلُهُ

هذه تكملة

مؤولة بقرقوله ايله نصيب

طريق حاجه اكا افتخار اوله

خالص نيتله ايله كهي

امثال اقراني انتستان اوله

اهي انين حال ديل فرقه
سقمم بيه خدا ايله بيه بيله

بهاق بيت اشعار ايتيم بيله

شوي بيله نظمم يادگار اوله

خود بيله روي ايله بيله

جمله نصيب اشك خدو حلت

قه طنه بيله بيت الله ايله

ليل نهار بيله كيبكار اوله

نصيب اوله قدس جلد كنجيني

اهل عبا لمن يولد طاجيني

مقدم عفو ايدر قودك صوجيني

جناني عال بيشنه عهد تارا اوله

جودكلامم ورم ما طوبى عبيد اوزرم

مجاور قيباب افامه كوترم

روضة مطهره لودك بيله

شفا عني محمد انتظار اوله

مقدم
مردم عالمی یار دنی
بیشتر حال کلام جفا کیدیم
مهنوز جفا کیدیم قدر است ایله
مردار مروت قائل بشکر و کرم

فلک بکندیم سنک طوطی موی
النه کون طونغا ز من بینک
میشه دیر دیر جفا کیدیم
اونداییم کیرک بقوب کیدیم

بقما سین یورد عید قارینه
جانلرد یا نور اهی زارینه
فلک طنجی سین صقر کیرینه
طوغرو کیم بایم بکند کیدیم

بش بر کیم طاعلر بکنده
دکر منلر و نسون جشم بکنده
اول یوکسات مدنه علر بکنده
شمیر الحقلره اقداب کیدیم

الفهرست
مدجله افند
۱۲۷۸

۸۱
بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعلنا من خلقه

مما يشاء من عباده

ويعلم ما كنا من عباده

يا ذا الجلال والإكرام

والعظيم يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام

عاشق

ایم دورن اندیشه کز لیسیم پیشی انجید
قارب قیست بلیانله باند بولدنی انجید

عارفیک کل نظار قیل اهل کامل سورنه
اهل کامل اولیانله باند بولدنی انجید
اوجده ضاعباشنده ضویدوم حونه سانی
اوبدوم سودیم شو مصانده کوزل لریک هاجو

عاشق ذل کد دانه اولکشی لک کیمشی کد بیاسنی
قصیمی بورن اندیشه ضاعلرک قیست انجید
عاشقنده بی آل حوندوم جواصیه کانه
اینا شنام شو مصانیک لولنه می جانی

یوکمتم جواصیه یوکدور قونه مم بونه جوق فانه
صوق اولیانله مصیرک کیمشی
نشانده ضاعش انجید

دیکه عیبه شو مصانده بی یار سودیم
یوری مس ثانه با قشلی شاعین اندیشه
ضاده کجک مدله برین قیست دسوز لودور انجید
قیمی قدیم کیمشک سبانه اغریشک ایچنده دیش

و بداریم بن کارم منور بوزکی کورم
ایشیککه یوزوم سورم عشفعت یار سول الله

امام سنفم سید به مقامی زمری سید
مطانت سورور سید به شفاعت یار سول الله
کاهلرم حجاب اولدی فانی عنده اولدی
بانوب بغم کباب اولدی شفاعت یار سول الله

سنی سون ریت نازی کیم مقبول اولور سوزی

سنی سومه بند یوزی فرم در یار سول الله
حق یلله قدری اولوسون عالمیک بدری

شفاعت یتلک صدی شفاعت یار سول الله
حق یلله مود اولوسون عالم مقصود

ادین احمد اوزون محمد شفاعت یار سول الله

اومارم که کارم مبارک روضه کورم

ایشیککه یوزوم سورم شفاعت یار سول الله

ایله نام عصیان دایمه ناله افغان

قبولده خاطر خیرین شفاعت یار سول الله

فیمانه

سیر محمد

بد کیم سیر محمد اولدم بر وانه
او غره دیم فرقلر بد بد بر وانه
دستیم بغلیم دور دیم سیر محمد
شیر کیم بد وانه بر وانه

آهلم سیر محمد
بیش خود کیم

آهلم سیر محمد
صوبیم لبای خرقه کیم
آهلم سیر محمد
فوقه سیر محمد فیمانه ده لود بر وانه

آهلم سیر محمد
بد کیم بر وانه
بیش ایکی دیم فیمانه
فیمانه سیر محمد

عاشق کاز بر عشق محمد
کدر مشغول کیم سیر محمد

دور دیم خوزوره
فیمانه عاشق کیم

صلی محمد

۱۲۱ جانک جانی شفاعت یار رسول الله
نیر شاه سلطان شفاعت یار رسول الله

۱۲۱ سیر محمد

عشق عمر

دلبر دار ایسه قسید کله فجاز ده جوینی

کلمه علی قعای سلغیز ده جوینی

اگر انده بولور سکر اولی شهابیله عزمی رافع

جاسوعی عجمی ایچنده کله نیاز ده جوینی

دینجه بیلدیر بالواری بر دیم شکور اولد کشته بیلدیر بد کلا

بدنی اتمه فرشتی ایتمکله زاده فلک

عشق ایله اندر بنی قورینه تو هولاک

اصغی خنده بولور سکر کله شیراز ده جوینی

دور و دور کزدم عمرم ایچنده تر سرور

کدر و دهر عمرم ایچنده سنکلی بر دلبیرور

قبرور

یا ذوقه دیر مسکنی اولسه یا خونه عاکه

فرصت بریزی هولنده شهر بر نیاز ده جوینی

عالم

اوستا به خدمت ایدم

یولار طمانینه بامر

ایلم خدمت ایدم
آطرخ سوزان بامر

اشته انجل استوز بو-

قدسه قرآن دورت کتب

دورن کتاب صغیرا

اوقیب پزانه بامر

اوتار جنت منالالتنا اوقی باع
اورم کوفیه بلام عالم در بر بوجها نهایه

بجها صورتی بید بل اولمز دور- ایدوب کز نه بلر

دیکه عرش شومهاره دورت بنم مکت بنم

اورم بلام عالم در بر که هار جنت بنم
حق شکر اولمز خدمت سوز بنم

ورم بنم بلع اولمز اورده سببه بیزنه بلر

و جودم شهرینه دوستی بندار ابرایق
یکی کوندوز اغاق اولدی کار ابرایق

چکینده نه بیلور عشق ندر سودا ندر
ویر عشق غیری باشه موله یار ابرایق

در دیکه در مانغی بولورم دید فکر ایدیم
اولخه اندک احسنی از بر لبه ذکر ایدیم

کن دیکم بیر لرم دو عشق فکر ایدیم
نقدار اولسه محبت عاقبت ویر ابرایق

کوکاز غنقا طبیعت غنییه مائل دکل

کوندومنه یارب خیار بر تقدیر ایل دکل
سوقیم غم اوچم ابرایق قایل دکل

برکونه اولور ایدیم فتنه اغیار ابرایق
دیرک عیضه یار شمع حسننی ریشخان

اتنم سندن فراغت شاهید اولسوه درت کتاب

عبدالله
صمد

کتابی بر جع الی اصله اقلو الاسود و لو کنتم الصلوة

عائده
تکلیف

اے انج جسده تکله یوره کم قام اولی کل
سن ایستیم کو صوم اے سدا اولی کل

استمانه بیکو ز لیم عالمه یوزینه بقعه
عالمه زوخ صفی بطارتنه اولی کل
بر خط ندریم یوزینه ها اولیم نه بحال
عالمی فلیط ندرینه ای بری یوف کمال

اصین صوره تک او کتی یا رتج اول لایزال
اے انج مده جالید درود درما اولی کل
غمکله اولیم مصفا سرورده چاره یوم
روشنه تهمجهیکه جاننا و صلیک چاره یوم

قائل اولدم سلامه انکره امکان یوق
هسته کو طله کیم سکا فرمان اولی کل
عمد برک کو رسم ششم کو زلده نه بر وفا
کیم کیم یولنده چکدیم مختیانه بر صفا

مصحف کل بند که ای آهی کو زنا سلطه
کد زوم یاخ دانه لغا بر صم اولی کل

م م م م م
م م م
م م م

م م م م م
م م م م م

کوه

سودیم و پیرد اولم خیزنه

خیابانی کورسه جفا سیزنه
بیچو اله یو لکو کوکوح کورانه
ویرنه دکتسم بایم به سنی

گردانیت بلی سحر پندری

بلره تکر اولم بناده فرزند
بفادک بصره کشتی تندرته
ویرنه دکتسم بایم به سنی

جلا نه کلار ح دنیار و رانی

یتزدیم عقلم سز کوره
مصرالیم بولک لهندک بمان
ویرنه دکتسم بایم به سنی

کوهک استه عقلم دیوانه

سوزه قتلندک بودیه حیوانه
ایچی دبرایله دولو حیوانه
ویرنه دکتسم بایم به سنی

41686

کتزد بر خضرا یا محمد بنیوی کیدبو

کیستم به خضرا استم کلمه بنی

کتزد بر خضرا یا محمد کیدبو

کیستم به خضرا استم کلمه بنی

کتزد بر خضرا یا محمد کیدبو

کیستم به خضرا استم کلمه بنی

کتزد بر خضرا یا محمد کیدبو

ستر و بر پور غم یا سحر
 بهینیم به پور غم استم کلمه سحر
 کند و بر صفت یا سحر کرد
 که تمام بانه صفت استم کلمه سحر
 ۱۶۸۶

الا اطلب عبا
 کوزت کلمه سحر وقت
 ها غافل اولوب بنه
 کلمه سحر وقت

بت رتبه سحر و دانش مناد بر نذا ایدر
 چو به غافل اولوب همی اصل کلمه سحر وقت
 نیانور سحر غافل ها دائم سحر وقت
 محابه اید الله در عبادت قل ها دائم سحر وقت

دیگر نیانور سحر اجابت وقت و رالا
 دفعه سحر زک الله ایدر دائم سحر وقت

قضا افعال اقدار جمیع طهری عصیان
 که بر ذکر اید عرض حال تغایر سحر وقت
 اید غافل سحر دانش اید کور آه زاری
 عبادت قل اوقاف را نیانور دائم سحر وقت

او ما به سحر اید بارک قولک یلور کلمه سحر
 بو خاص قولک محمد امم کلمه سحر وقت
 ۱۶۸۸

احدی و بر و نشان اولی و پنجم باشد
یکم کند و از دست باند بفرماید
کیسه ده او بقول کند و نه دلیلی
نکته ایجه که در یاشی دو کند و کم باشد

عشریم اولی و سومی و پنجم و غیره
مکمل اولی و سومی و پنجم و غیره
یوه که در کور دیم است که کل الزغیر
لایحه و عهد ما ابدیم بر سر
عشریم اولی و سومی و پنجم و غیره
به اولی و سومی و پنجم و غیره
صود باند و مور و زح صغیر باند و کولای
رست قبوی بیلی متراوند و کم باشد

عَلَى ذَوِي قَدْرٍ جَاءَتْ حَضَرَتْ أَبُو بَكْرٍ
وَعُمَّانُ وَعَلِيٌّ وَعُثْمَانُ مَقْعَهُمْ بِإِحْسَانِهِ إِلَى يَوْمِ
الَّذِينَ رَضُوا اللَّهَ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْعَلِينَ أَتَشَاءُ
الْمُؤْمِنُونَ الْحَاضِرُونَ أَعْلَمُوا أَنَّ يَوْمَكُمْ هَذَا يَوْمُكُمْ
وَقَدْ بَانَ وَيَوْمُكُمْ جَزَاءٌ وَنَقُولُ أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ الْحَاضِرُونَ
عَفْوَ صَحَابَاكُمْ فَإِنَّهَا عَلَى الصِّرَاطِ مَطَايَاكُمْ بِمَا تَشَاءُ
الْمُؤْمِنُونَ الْحَاضِرُونَ إِنَّ التَّكْبِيرَ الشَّرِيفَ وَجَبَ
مِنْ قَبْرِ يَوْمِ الْعَرَفَةِ إِلَى آخِرِ أَيَّامِ الشَّرِيفِ الْوَالِدِ
أَلَا إِنَّ أَحْسَنَ الْكَلَامِ وَابْلَغَ النَّظَامِ
وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ فَ

اللوحي فالقلم وإمام القلبيين والكعبي والمحرم سيدي القلم
والعجم مولانا ومولى العالمين والعالَمين محمد بن أبي القاسم
بهديته صلوات عليه وسلم وسلامات

خطبة الاضحية

الله اكبر الله اكبر

سبحان من تفرد بالقدوم والوجود سبحان من
توحد بكما لي العطاء والوجود الذي امر بتطهير بيته
للقائمين وركع السجود الله اكبر سبحان من هو
خالق النفوس والارحام من الذي جعل البيت
والحرام قياما للناس الله اكبر سبحان من هو اكرم
عباده بطواف البيت وامرهم بالتحج فيا نون كل في
عميق الله اكبر اه الحمد لله الذي جعل الكعبة الم
قبة للانام وفضل هذا اليوم على سائر الايام وجعل
عيد لنا ولي اهل المقام اشهد ان لا اله الا الله شهاد
موصلة الى دار السلام ونشهد ان الذي صاحب
الشريعة والاحكام صل الله تعالى عليه وسلم وعلى
اله واولاده وارواحهم واتباعه خصوصاً منهم

عَبْدُ الْمُحَمَّدِ خَانَ خَلَّدَ اللَّهُ خَلِيقَتَهُ وَآيَدَ بِالْعَدْلِ سُلْطَنَتَهُ
وَأَفَاضَ عَلَى الْعَالَمِينَ بَرَّهُ وَإِحْسَانَهُ إِلَى الشَّهَادَةِ الزَّمَانِ وَنَنَا
يَا أَلَدُورَنَ آمِينَ يَا مُجِيبَ السَّائِلِينَ وَيَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ
اللَّهُمَّ انْصُرْهُ نَصْرَ عَزِيزٍ وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا اللَّهُمَّ انْصُرْ جُيُوشَ
الْمُسْلِمِينَ وَعَسَاكِرَ الْمُؤَحِّدِينَ وَكُنْ السَّلَامَةَ وَالْقَصْحَةَ
وَالْعَافِيَةَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْحُجَّاجِ وَالْعَزَّاءِ وَالْمُسَافِرِينَ وَالْقَصِيمِينَ
وَالْحَاضِرِينَ وَالْغَائِبِينَ فِي بَرِّكَ وَنَحْرِكَ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
الْجَمْعُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
بعده برأياق يوقار حقه بولاديه

إِنَّ اللَّهَ يَا مُرَبَّ الْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَابْتِغَاءِ الْقُرْآنِ
وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَابْقَى يَعْظُمُ لَعَلُّهُ
نَذَكَّرُوتَ

اللَّوْحِ بِالْقَلَمِ وَأَمَامَ الْقِبْلَتَيْنِ إِلَى الْمَقَامِ وَالْكَعْبَةِ وَالْحَرَمِ
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَمَوْلَى الْعَالَمِينَ الْغَاثِ مُحَمَّدٍ
يَا أَيُّهَا الْمُهْتَدُونَ بِرِدَائِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَامُهُ تَسْلِيمًا
بَعْدَهُ يَا أَيُّهَا سُلْطَانُ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ ارْحَمْ الْخُلَفَاءَ الرَّاشِدِينَ
وَالْأَئِمَّةَ الْمُهْدِيِّينَ الَّذِينَ قَضَوْا الْحَقَّ وَبِهِ كَانُوا يَعْدِلُونَ
اللَّهُمَّ أَيْدِ وَأَنْصُرْ وَأَحْفِظْ عَبْدَكَ وَخَلِيفَتَكَ السُّلْطَانَ الْأَعْظَمَ
وَالْحَافِظَ الْأَعْظَمَ مَوْلَى مُلُوكِ الْعَرَبِ وَالنَّجْمِ خَادِمَ الْحَرَمَيْنِ الشَّعْبَيْنِ
أَلَا وَهُوَ السُّلْطَانُ ابْنُ السُّلْطَانِ ابْنُ السُّلْطَانِ عَبْدُ الْغَزِيِّ
خَانُ ابْنِ السُّلْطَانِ الْغَاثِ مُحَمَّدُ خَانُ ابْنِ السُّلْطَانِ الْغَاثِ

وَرَكُورِهِمْ وَأَنَا فِيهِمْ حَرِيمٌ وَمَعْلُومٌ
نُصْفُ صَاعٍ مِنْ بَرٍّ أَوْ صَاعٍ مِنْ شَفِيرٍ أَوْ تَقِيٍّ أَوْ قَرِ
أَوْ زَيْبٍ أَوْ قِيَمَةٍ حَقًّا وَاجِبًا عَلَيْكُمْ تَطَهُّرُ الْقُلُوبِ
وَتَكْفُرُ لَذُنُوبِكُمْ وَتَقَرُّ بِالْإِيَّارِ كُمْ الْآنَ أَحْسَنُ
وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا تَعْظِيماً لِلنَّبِيِّهِ وَتَكْرِيبًا لِلصِّفَةِ فَقَالَ عَزَّ
وَجَلَّ قَائِلٌ مُخَيَّرٌ وَأَمِيرٌ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى
النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا
اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ صَاحِبِ الْجَمْعَةِ وَالْعِيدِ بَيْنَ
وَبَيْنَ الْحَمَائِينَ وَإِمَامِ الْفِيلَسْتَيْنِ سَيِّدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ
مَوْلَانَا وَمَوْلَى الْعَالَمِينَ إِلَى الْفَارِسِ مُحَمَّدِيَا يَا أَيُّهَا الْمُحْسِنُونَ
بَيْنَهُ صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ
جِسْمَةِ مَطَهَّرٍ مُنَوَّرٍ فِي الْحَرَامِ وَاسْمُهُ مَكْتُوبٌ عَلَى اللُّوحِ
فِي الْقَعَمِ صَاحِبِ التَّاجِ وَالْبُرَاقِ وَالْعِلْمِ وَدَافِعِ الْقَضَاءِ وَالْبَلَاءِ
وَالْأَلَمِ جِسْمَةِ مَطَهَّرٍ مُنَوَّرٍ فِي الْحَرَامِ وَاسْمُهُ مَكْتُوبٌ عَلَى

الله اكبر الله اكبر لا اله الا الله والله اكبر الله اكبر والله اكبر
 الله اكبر كبيراً والحمد لله حمداً كثيراً فبسم الله بكرة واصباحاً
 الله اكبر سبحان من خلق ما في السموات وما في الارض
 الله اكبر سبحان الذي اسرى عبده ليلاً من المسجد الحرام
 الى المسجد الاقصى الله اكبر انهد ان لا اله الا الله وحده
 لا شريك له شهادة موصلة الى الدرجات العلى وشهد
 ان محمداً عبده ورسوله وحبيب الله هو قاتل الجور
 صلى الله تعالى عليه وعلى آله وأولاده وأزواجه وخلفائه
 الراشدين من بعده ووزرائه في عهده خصوصاً منهم
 على الامام خليفة رسول الله على التحقيق امير المؤمنين حضرت
 ابو بكر وعمر وعثمان وعلي بن ابي طالب
 رضون الله تعالى عليهم اجمعين اوصيكم اجمعين عباد الله
 ونفسي العاصية الخاطئة المذنبية بتقوى الله وطاعته
 ان الله تعالى بين استقواء الذين هم محسنون هذا يوم العيد
 والاطعام ويوم المزيدي والافاعي ختم الله به مهر الصيغ واصحها
 لكم فيه الطعم لا يصعد صومكم الى السماء حتى يوردكم
 قية الفطر فليؤد كل امرئ امان نفسه وعياله

جهنم سورده: حقایقور سحرلرده

اوکوکجه وارکن ناقل اولاش اولورده دافیل
فقدی سده ایقایل حقایقور سحر لر ده
سحرده او یقودنه اوییه کزل سیرلر اولور عیانه
محرّم قلز الله بیان حقایقور سحر لر ده
چالندک کور دوزنک طاهی حقایقور سحر لر ده
نیاز سیک بری عاقیل جب ایله تطل دت

عبادت قیل اوقو قران بهر دایم سحر و قی
شومردی عاقیل دانا اویا نیقدیر لیالند
صلوات ذکرک شیحان ایرد دایم سحر و قی
رفیق اولور مقابر ده صلاهی ذهرک اعمالی
که زیره اولک طاهر دد معاصده سحر و قی
الرعاقیل اسیک قر داشت ابد کوره و اولاد
دو هم توبه هم استغفار دیاه جور مک سحر و قی
امیدر عفو ابد عفار جمعا جرم عصیانک
نضرع قل حقه یلور بهر دایم سحر و قی

اومارم سندن ای باری یدی کره سائلم کلدی
بوعاصی عاجز محرم جنة اتمه کل سحر و قی
قوا افعال اقی لك اولور شاکری عصیان
جبر کر عر ظمال الله بقایه سحر و قی
صفند سیک حیات غذار تار کیل دت
صلوات عفو غفر نیک رحامرد سحر و قی

سَوَلَر بِي جَاغَلَر اِيكَن بَلْبَلَر بِي سَوَلَر اِيكَن
 اَنَّا اَنَّا اَنَّا اَنَّا اَنَّا اَنَّا اَنَّا اَنَّا اَنَّا اَنَّا
 اَجَل مَل دِي كَوْنَك بَدَلَك كَوْنَك كَرِيكَن قَرِيكَن
 قَرِيكَن كَرِيكَن بُوْنَدِي قَرِيكَن كَرِيكَن اَنَسَا

بُوْنَدِي كَرِيكَن اُولُو هَر كَرِيكَن اَنَسَا بُوْنَدِي
 بُوْنَدِي بُوْنَدِي قَلُو بُوْنَدِي قَلُو بُوْنَدِي اَنَسَا
 سَنَد اَمَلَك بَر مَنِي هَلَم دِي سَنَد اَمَلَك دِي
 سَنَد بُوْنَدِي حَسَب سَوَلَر اَمَلَك بَر مَنِي اَنَسَا

سَوَلَر اِيكَن عَالَمَر سَوَلَر اِيكَن جَاهِلَر
 اَنَسَا جَاهِلَر طَلَمَر جَاهِلَر بُوْنَدِي اَنَسَا
 عَمَر مَل اُولُو جَاهِلَر طَلَمَر عَمَر مَل
 هَم جَاهِلَر اَنَسَا عَمَر مَل طَلَمَر اَنَسَا

يَنَسَا مَالِي بَر مَنِي حَسَب اَمَلَك بَر مَنِي
 اَنَسَا دُو سَوَلَر اُولُو اَمَلَك اَمَلَك اَنَسَا

نَجْد

نِيَا سَبَك بَهِي غَاغَلَر حَقَا بِلُو سَمَر لَر دَا
 بُوْلَدِيك اَوِيغُو دَن صَلَا حَقَا بِلُو سَمَر لَر دَا
 بُوْدَنِيَا بَجُو كَلَدِيك غَفَلَت اَوِيغُو سَنَد دَالَدِيك
 رَفِيك كَن دِي سَنَد قَلَدِيك حَقَا بِلُو سَمَر لَر دَا
 عَمَرِيك اَنَسَا وَر مَدَا سَوَلَر حَسَب اَمَلَك بَر مَنِي

جهته س. ۱۵۰ حقا، ۱۵۰

ففسده طو ديه شكر و بيه كرمي قرر اتمر
عجب نجون قرر ايدر بودند كه كيرنه انسه
نه مشكل حال اولو غفلت نه يا تو صبح او يا عمر
اولو تم وقتند عمر و نيل كنج او يا ناك انسه

بلو سخن

بود و طر چاره سين البت الكده و اركين فرصت
نه بصي طرده نه اطي زان ايدون حيف و بيه انسه
قرر مشن قلبك اي غافل نصحت نبيه سوزن
بمردن فاندبد قلبك اولو نه كار اتمين انسه
قن سينك انا و انا و فخر ايشنه حيله فتنه
نهار و قاصد يا نا ايتد يكي بديان انسه
بدر سين اصلك خرددر عاقبت صلك و نرددر
جنتك بيد ابر و ربي الدينه قديان انسه
جاي لره كير من ايك بش وقت غار و فتنه ايك
مسلمانق با من ايك بر الدينه كيرن انسه
مظلمه و دوكور كن كند و نند او لار ايك
صمد كوريلر كيار ايك طير قلر كيرن انسه
حد و بيه دي كا جاني قلمه اكر سين ديني
حسابه چكدر سين البت مال ايك الدين انسه
بدر ملكه او شانه سين ابر و شانه ركن
شكر الدين و شانه ركن كفتله كيرن انسه

ای نورل حسنه کرمه ال ویر
 تاره اچاشی غم کولک در ستم ال ویر
 کوردم اغیار تحسنه دیر غم کل بری
 بیه کیدیم سدر غالرور ستم ال ویر
 کندیک اغیاره بند اقلک نلایه دیر سدر کورم
 بولکیشیک دنیای داراقلک نلایه دیر سدر کورم
 نلایه دیر سدر کورم ایلر صله سدر کورم
 ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم
 ایتد اعظم النیم نیمه یه ستم ال ایلدی
 جعفر دی بنی بو عالمده عالمه ستم ایلدی
 عشفه اوردیلر ظالم بنی هلاک ایلدی
 نجهن بیلر جعفر ادریک ورسکه ال ویر
 ۱۴۷۴

مسسم ستم
 کما کنته ال الحفیر الدعی
 وفقر وید و محمد کناه
 کاریمه قسیره

الی
 کل ای غریب ویا رنده اسیر اولوب قلونه انسا
 کل ای غفلت جانیبک ارسنده ستم انسا
 کورک اچ پروقه فالکدر ستم کلکد وروشا
 قحی جنتون بولا کولک ویر ویده الدن انسا

هذه

چون نگر اطرار یاری که در این بن بود
در دیم در ماه اولای سلطان کورد در بن بود

سکاد بر بزم ای افر منگل و بر زکات
کبر بزم اونی قشری قشری یاری کورد

سعدی او غری بو لیم درون سودا رسته
هر کیم کلبه در رسا اوم قندی بایته

طوغه کوم طوغه قویمج مکتبی عرفانیه
قشع بولند سید سیمج ای کورد در بن بود

سوی کیم به هم کیم به هم به شقای نارینه
هشابه هود نیم نقشه فو لول اوله بو کوز ابام

کتاب اعلی او قور نه خوشی بر او ایدیم

هشابه هود ایلم سلطان کورد در بن بود

رب که عربی بو عشق ادر یاسنی بو سودیم
بارم لای نین طالع عرضی ایلمیم

سکاد بر بزم ای افر منگل و بر زکات

اولی با افر زکات کورد در بن بود

اللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْكَعْبَةَ قِبْلَةً لِلْإِسْلَامِ وَفَضَّلَ يَوْمَ
 الْأُضْحِيَّةِ عَلَى سَائِرِ الْأَيَّامِ وَجَعَلَ عِيدَ الْجَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ
 وَأَمَرَ الْحَاجَّ بِلسانِ النَّبِيِّ الْهَامِ فَقَارَ ذُو الْجَلَالِ
 وَالْأَكْرَمِ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ
 عِنْدَ الشَّعْرِ الْحَرَمِ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ سُبْحَانَ
 خَالِقِ النَّفُوسِ وَالْأَنْفَاسِ وَكَاشِفِ الْهُمُومِ وَالْغُومِ
 وَالْوَسْوسِ الَّذِي جَعَلَ الْكَعْبَةَ أَيْسَ الْحَرَمِ قِبْلَةً
 لِلنَّاسِ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ سُبْحَانَ مَفْتَحِ
 أَبْوَابِ التَّوْبَةِ وَمُوضِحِ الْأَسْبَابِ لِمَنْ هُوَ فِي ضَيْقٍ
 الَّذِي شَرَّفَنَا بِيَوْمِ عَرَفَةَ وَالْعِيدِ وَأَيَّامِ الشَّيْءِ
 اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا نَظِيرَ لَهُ شَهِدَ ذُو الْجَلَالِ وَالْأَكْرَمِ
 وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَسَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَجَبِيلَهُ
 وَرَسُولَهُ الَّذِي صَاحِبُ الْلطْفِ وَالْإِنْعَامِ صَلَّى اللَّهُ
 تَعَالَى عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَوْلَادِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَاتَّبَاعِهِ
 وَخُلَفَائِهِ الرَّشِيدِينَ الْمُرْتَدِينَ الْمُهَيَّيَّاتِ مِنْ بَعْدِهِ
 وَوُزَرَايِهِ فِي عَهْدِهِ خُصُوصًا مِنْهُمْ عَلَى الْأَمَامِ

خليفة رسول الله على التحفيق أمير المؤمنين
 حضرت أبي بكر وعمر وعثمان وعلي وعلي
 بقيت الصحابة والتابعين رضوان الله تعالى
 عليهم أجمعين أعلموا أن يومكم هذا يوم العيد
 ويوم التكبير والسيح والحمد يوم يقيم فيه مناسك
 الحجاج ويقيم فيه السرور والابتهاج يوم ابتلى الله
 فيه خليله وآلهم في المنام أن يذبح سبيله فلما أنشبه
 من المنام امتثل لأمر الله الملك العزيز العليم وقال الخليل
 أمرنا الخليل بذبحك يا اسمعيل قال يا أبت افعل ما تؤمر
 ولانا خير الخبير فتوجر سجد في انشاء الله من الصا
 برين وعلموا أن الأضحية واجبة على كل حر مسلم
 مؤسر وأول وقتها بعد صلاة العيد في المضر فيضى
 بالجماء والخضى والتولاء دون العمياء والعرجاء والعوراء
 إلا أن أحسن الكلام وأبلغ نطق كلام الله الملك العزيز
 العليم كما قال الله تبارك وتعالى في الكلام وإذا قرأ القرآن
 أنستم قوله وأنصتوا لعلكم ترحمون أعوذ بسم
 والله يدعونا إلى دار السلام ويهدي من يشاء إلى صراط مستقيم

صَوْنَهُ اللَّهُمَّ صَبِّرْ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ صَاحِبِ النَّجَاحِ
وَالْبَرَقِ وَالْعَلَمِ وَدَافِعِ الْقَطَارِ وَالْبَلَاءِ وَالْأَلَمِ جَسْمَهُ
مُطَهَّرَ مَنْوَرٍ فِي الْمَدِينَةِ وَالْحَرَمِ وَتَسْمِيَهُ مَكْتُوبٍ عَلَى النَّقْشِ
بِالْعِلْمِ سَيِّدِ نَاوَمُولِيَا وَمَوْقِي الْعَالَمِينَ يَا فَاطِمَةُ مُحَمَّدٍ
يَا أَيُّهَا الْمُهَنْدِسُ وَتَ بِهِدَيْتِهِ صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

بعده برباط ايتوب سلطان دعا ابيه

اللَّهُمَّ ارْحَمْ الْخُلَفَاءَ الرَّسِيدِينَ وَالْأَيُّمَةَ الْمُهْدِيَيْنَ
الَّذِينَ قَضَوْا بِالْحَقِّ وَبِهِ كَانُوا يُعَدُّ لَوْ
اللَّهُمَّ أَيْدِ وَأَنْصُرْ وَاحْفَظْ عَبْدَكَ وَخَلِيفَتَكَ
السُّلْطَانَ الْمُعَظَّمَ الْأَعْظَمَ وَالْوَلِيَّ الْحَاقَّ الْمُعَظَّمَ مَوْلَا
مُلُوكِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ الْأَوْفَى
السُّلْطَانَ ابْنَ السُّلْطَانِ ابْنِ السُّلْطَانِ السُّلْطَانَ عَبْدَ
الْمُجِيدِ خَانَ ابْنَ السُّلْطَانِ الْغَازِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ
الْغَازِي عَبْدِ الْمُجِيدِ خَانَ خَلَّدَ اللَّهُ خَلْقَهُ وَأَيَّدَ بَأْتِ
سُلْطَنَتَهُ وَأَقَامَ عَلَى الْعَالَمِينَ بَرَهُ وَأَخْصَانَهُ إِلَى
الزَّمَانِ وَنِيْلَاةِ الدَّوَرَانِ آمِينَ يَا مُجِيبَ السَّائِلِينَ
وَيَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ

وَبِاخْتِيارِ الشَّاصِدِكَ اللَّهُمَّ انْصُرْهُ تَصَرُّعَ عَزِي
وَأَفْتَحْ لَهُ فَتْحًا مُبِينًا اللَّهُمَّ انْصُرْهُ تَصَرُّعَ حَيُوشِ الْمُسْلِمِينَ
وَعَسَاكِرِ الْمُؤَحَّدِينَ وَأَنْتَبِ السَّلَامَةَ وَالصِّقَّةَ
وَالْعَافِيَةَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْحُجَّاجِ وَالْفَزَاةِ وَالْمُسَافِرِينَ
وَالْمُقِيمِينَ وَالْحَاطِينَ وَالْبَاسِينَ فِي بَرِّكَ وَبَحْرِكَ
مِنَ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمْ أَجْعَلْ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
بَعْدَهُ بِرَأْيِ قَائِمِي بِمَقَامِي بِمَقَامِي
بَعْدَهُ بِرَأْيِ قَائِمِي بِمَقَامِي بِمَقَامِي

اَوْقِفْهُ اِنْ اَللّهُ يَأْمُرُ

اَعُوذُ بِمَلِكِهِ

اِنَّ اَللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

لقد شکر

نه یا صاحب سیه ای قه کوز لیم

کوکل سندن ایریلر می جازم

بد کوز لک سنه ایکی

کوکل سندن ایریلر می

کولتر خانه در خانه

صنکده هج یوقدر خانه

پادشاه اولک جهان

کوکل سندن ایریلر می

هت کوز لک بر کسه کله

عاشق طالع بلبل

جه عالم کوزل اولر

کوکل سندن ایریلر می

عاشق سن سویرنجی قونجی

قونجی کولون دیر مینجی

بلبل بابمه اول مینجی

کوکل سندن ایریلر می

تکبیرات القیّد

طغنه تکبیر الیک رکعت بیستم غازی نه نیته ایدن اولون
 صاخر اولون ایام طغنه تکبیرن برسی فرض اول رکعت
 اولان افتتاح تکبیرید ور برسی سنه اول رکعتن رکوع
 تکبیرید هر سنه ور مابینده اولان اوج تکبیر
 دور ایکنی رکعت اولان رکوع تکبیرید سنه ور لک
 واجب مقارنه کله اوده واجب اولی بولده اوج طغنه تکبیر
 برسی فرض و برسی سنه ویدیسی واجب بولده
 معلوم اوله عفت اوله

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُمَّ فَاطِمَةُ السَّعَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَةُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَاتِ
 إِلَهِي أَعْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
 وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّكَ أَنْ تَكُنِّيَ إِلَيَّ
 نَفْسِي مِنَ الشَّيْءِ وَتُبْعِدَنِي مِنَ الْخَيْرِ وَإِنِّي لَا أَشُقُّ إِلَّا
 بِحَبْلِكَ فَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا تَقْبَلُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِعَادَ بِحَبْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هذا دعاء صلوة

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ زِيَادَةَ فِي الْعِلْمِ وَزِيَادَةَ فِي الْعَمَلِ وَبَرَكَةَ
فِي الرِّزْقِ وَصِحَّةَ فِي الْبَدَنِ وَبَقِيَّةً فِي الصَّدَقَاتِ وَشَاقَةً فِي الدِّينِ
وَمَعْرِفَةً فِي الْأَصْلِ وَحَرِيصَةً فِي الْعِبَادَةِ وَحِلَاوَةً فِي الْإِيمَانِ
وَتِلَاوَةً فِي الْقُرْآنِ وَتَوْبَةً قَبْلَ الْمَوْتِ وَرَاحَةً عِنْدَ الْمَوْتِ
وَمَغْفِرَةً بَعْدَ الْمَوْتِ وَنَجَاةً مِنَ النَّارِ وَدُخُولًا فِي الْجَنَّةِ وَعَا
فِيهِ فِي الدِّينِ وَالْدُّنْيَا فَاطِيرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ
وَلِيُّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالحَقِيقَ الصَّالِحِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ آمِينَ

هَذَا دُعَا
 اللَّهُمَّ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا صَلَواتِكَ وَصِيَّاتِنَا وَوَقَا
 مِنَّا وَقرِّبْنَا وَرَكُوعَنَا وَسُجُودَنَا وَشَمْسَهُ
 تَقْصِيرَنَا وَتَقَبَّلْ مَا بَيْنَنَا اللَّهُمَّ يَسِّرْ لَنَا أَيْمَانَنَا
 دَائِمًا وَقرِّبْنَا كُلَّيْلا وَعَمَلًا طَالِمًا وَلِسَانًا ذَكِرْتَهُ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دُعَا صَلَوة تَوْبَتِي

حَوْلَ دَائِمًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَوةً تُجَنِّبُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَفْئَاتِ
 وَتَقْضِيَنَّ بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتِ وَتُطَهِّرَنَّ بِهَا جَمِيعَ
 السَّيِّئَاتِ وَتَرْفَعَنَّ بِهَا أَلْتِ دَرَجَتِ وَتُبَلِّغُنَا بِهَا أَقْصَالَ
 غَايَاتِ مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ وَبَعْدَ الْمَوَاتِ اللَّهُمَّ يَا حَيُّ
 يَا قَيُّوْمُ خَوَّلْ خَالَنَا إِلَّا أَحْسَنَ الْحَالِ اللَّهُمَّ يَا قَاضِيَ
 الْحَاجَاتِ وَيَا مُجِيَّ الدَّعَوَاتِ يَا اللَّهُ وَسَّارَ عِيُونِنَا وَغَفِيرَ
 ذُنُوبِنَا وَغَفَّ عَنَّا وَغَفِرَ لَنَا وَرَحْمًا أَنْتَ مَوْلَانَا أَمَّا بَعْدُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَزَّقَنِي مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا لِقَةٍ
 إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

اللهم اني اعوذ بك من العلة في القبر ومن القلة
في الشربة ومن الشقاوة عند القيامة ومن
فضيحة يوم القيمة برحمتك يا ارحم الراحمين

حب

اللهم ارزق فقرا في الدين وزيادة في العلم وكفاية
في الارزاق وعافية وصحة في البدن ونوبة قبر الموت
وراحة عند الموت ومنفرة بعد الموت انك
على كل شئ قدير

والحمد لله رب العالمين

الفاتحة

اللهم اخرنا من ظلمات الجهل واكرمنا بنور الفهم
اللهم افتح علينا ابواب فضلك وستر خسراننا
عليك برحمتك يا ارحم الراحمين

امام لریک پری زین العابدین

امام لریک پری محمد علیه السلام

جو سنلریک پری فطرت موسی

کسی جبرایک پری فطرت نوح

سوط لریک پری شیخ زید

مکتاب مومنان پری فطرت ابراهیم

مذکر لریک پری بلال حبشی

جف لریک پری فطرت ادم

مسلم لریک پری ابدیکر الصدیق

زین لریک پری عاقل قتال

جمل لریک پری جبرائیل

اگر صورت هر سه در نماز قیام شبیه تمام اولور

جواب ویر که در وقت شبیه تمام اولور صد و بیست و یک

شورع حیا الیه قیام تقظیم کردی خونله خروجه علیهم

پاشی صبر صبر لریک پاشی الله تعالی دهن خوف اسماء علیهم و بی بی نبیه

و بی بی خصول صورت شبیه و بی بی

بيت
ليست الشبان بعد رديتكم فاخبره بما مشيب
بيت
صبت عليه مطايبك لن الرأية صبت على الايام حيد نبالها

عناك نالو نالو نور غمر

هذا الرسم
 اى الله بركى انسى به قور بان برى شل نجافلى رسول كور وندى
 عديم غام اولدق شيطانلر كلدكه
 ايمانمه يورورك امدد ايله يارب
 ملك كره امير ايله شيطانلر دور ايله
 ايمانلر نور ايله امدد ايله يارب
 فبجلم دار اتمكه بتاجقم بركى ناراقه
 ايتيم كوجوم نازاقه امدد ايله يارب
 منكر نايه كلسه ربى بىك صورده
 دگم كنيم صنور ورسه امدد ايله يارب
 قهرموزى نور ده ايله
 لفظيك بركى يارب ايله يولدا شمرى صورده ايله
 امدد ايله يارب عبيده وار دفع برافتنه كبر دك
 دورلوقد كوردو امدد ايله يارب
 محشر كوف اولدق دفتر بركى كلدق
 اوفد دفتر بركى ديدك امدد ايله يارب

١٢٧٩

مصاد
 كوجو جكدت اول كذب او كره
 بىو بىو بىو غنى اوله بىكمان بيت
 اور ايله درجه لاشطى نام
 عالمك هبر سوزده لعل وچا انجيد
 جاهيلك هبر سوزده غفنه بر مارا انجيد
 مصداق وقت خطبه اذن عام
 هم مصلحت هم اقامت هم زكور عقل بدخ مرتبه صحت

عشق

بیتلایم بر پرویه کبد بکی هر دم بیاز
صا حق یار عشق قدر نیلایه دشمنی دورده بیاز
مزدب فنی اوزره دوز عشق دور لوهات انجوری
صا نور سیراه جگر کرو نور هر دم بیاز
هر نه کین سه یق شور قتلنه هم دانه
بن دفی جوق جهدا یلایم ابره مدیم دوست حالنه
ط صره ظا میهن محنون اولدیم دوست بدیدیم باله
عی نمده نظر قلدریم ابو کو غردن بیاز
بیلدون بر ایاز جگر بکله قونج کولالتری
دوشی نه سبن عالدیه المی ضو نورده دلتی
درامش کرانه دوکشی شور سیاه ابرو لری
قاشی قرع کبدین قرع بکله سیاه کرانه بیاز
سور لم روقی صفای صرت باقی قائمه سین
قلد لم قصد غنای غمزه لرحان المه سین
عشق عمر عشق عمر الله نجه محنونه اوله سین
اچدی سنا بلدینی کرو نور قدیم بیاز

بیت
 ای کفایت کفایتی کم تازه
 تازه آمدن تازه بشن تازه فزوده تازه
 ای کفایت کفایتی قنای
 ای کفایت کفایتی غم و دیا ر ایل
 کاری کاغذ کار کای تازه او صحت غم و دیا ر ایل
 ای کفایت کفایتی غم و دیا ر ایل
 ای کفایت کفایتی غم و دیا ر ایل

قلوب اطفاکم بالسنة والادب
 بینها غولیس نسارها و ص
 ای کفایت کفایتی غم و دیا ر ایل
 ای کفایت کفایتی غم و دیا ر ایل
 ای کفایت کفایتی غم و دیا ر ایل
 ای کفایت کفایتی غم و دیا ر ایل

بیت
 قالمی بقدر ده بکثر اول جنانک بر من
 جملد عالم اذلو چکر خضبت جلالک نور من

بیت
 بولور اولکدور قصیم قلوب یربانه حنرس
 بولور اولکدور قصیم
 سن ترک ایلک بوقور افرق جانم المس

بیت

ن مکره دور چقا دلن خیال نقش سلطانم
مکر سودای عشقه اولم تنک حقا جانم

بیت

ن مکره دور نام باز مق حضوره
کرم املی اولان بقدر قصوره

بیت

هج علی اولدی زینور خرد
وفا و مودت در بر خور سرور

قال بنی علی السدوم

لا یخرج روح المؤمن من جسده

نار

حق یرا مکانه فی الجنة ولا یخرج روح المنافق حتی یرد

قال بنی علی السدوم

اکثر اهل الجنة الفقراء والضعفاء واکثر اهل النار الاغنیاء

بیت

سوزن سوزن حالکس یک بهار

سوزن سوزن حالکس یک بهار

بیت

فجیه الفلاس اوله اوله اوله
کرم قدریه حکمه شکر کره کره کره

بیت

تا از لاله افراتندیم عجب اولده بیاید
سرمه بیدنه حقیقه بغض اولده بیاید

افیه از افراتندیم افراتندیم

کس بهمنه افراتندیم افراتندیم

هزاره شمایه عالم کریم

دنیا به او یا ندر عقل ایدر اولی

کو کونک با عینه ووردی نقاشی

عینه ساینی قاجران سولیم

بیلد ندی سه آنه جوم کیدر یان

بیلد لفظانده کور سلبر بر لوی

کوله یکنه علمانی شرح ایدر بر قوی

۱ او قورسک قرآن ایل ایدر جهونبوش

آفتی معناده طنبلیدر آشتی

عالم کریم البت بر مکانه بولور

خایر یولور سوننه میدانده قلوب

کلمه سیمه ک ندر مشتلبه اولور

۲ خدا فرمانده هب خیده قلب

ایردی دیم منوشیدر کئی اولور

صوفی قور سولیم نر هجانه کلمه

ارار لر بلینده جننی عکاش

عالم کریم البت بر مکانه بولور

خایر یولور سوننه میدانده قلوب

کلمه سیمه ک ندر مشتلبه اولور

اگر کئی دیرسد ز شوق خشی خاشی

تمت

عظم عمر
قرینه الله غنیه او دین توکلین کیم الله سوره
وعدہ بقره اول و ثانی جلد سوره کبار جلد سوره
یغیر اناسی باجسی بود کبار جلد سوره
اول و کیم غم بزدیم نه بیا قرینه بزم
قرینه ابد غنیه دوشدوم میدان فریم کل
کوز لیم قایده قدیم کیم بزم ایچریه بزم ایچریه بزم ایچریه
اول و کیم غم بزدیم نه بیا قرینه بزم
قرینه ابد غنیه دوشدوم بزم کلیم بزم سوره
ارقمیده جوده اخله هم پیام انام
جوده بکنند صوره ابر بزم بلیم بزم بزم
اول و کیم غم بزدیم نه بیا قرینه بزم
واریا سیدک اول و کیم قرینه او سوره
اول و کیم او کیم کولش نهی لایق
بریکید بزم بزم بزم بزم بزم
اول و کیم غم بزدیم نه بیا قرینه بزم

عشق عم

سکون زندگانی که در دوم آیت قرآن نازل
نظ قلدیم ماه یورین سورده رحا نزل
بایک آیت اوقو هم که هم آنده اری
عاشقه اوله لکها آلسوه سود یکم دیوانه نزل
مکتبه عذابه کبر یکم ایلدیم برکوة اده
اوله رسمه قسقه اوزره صاهمی لیلیم کنده
ناموسیه الینه الحج هلال قاسرک ماه
عاشقه صاده یعه اوله قسکنه قرمان نزل
نظ یکم عم کوردوم یاری کزینور حور یار ایل
بیلدیه بانه المص صالینور رقتا ر ایل
دلم بودورانه بوسا عشق هرکی به کار ایل
زبور انجیل بری تو راسه آیت قرآن نزل
س ۱۱۹۱ ی سوسلی
سه کسه لکسه

عالم

سکون و آرامش که در دوم

در سلسله عرفان او قدر

لباسی از لال قشیری شسته او قدر

انچه دلبری بهشت قبل خاکش خفته

زابل واری عقلم که در این عالم است

کاتب اولو موردی در سیرت او قدر

نیاست سیه دلی که کلام قاف

برجست دوشد آره بر سر نیز اولدی بیام

اولی ایلک و قلمی میرا عربی هم را و قدر

و قیلک هلاول اذنی او سکه طوره عیند پشاور دیور

بدی سینه مستوف ایل جنت ایلین بویله و زلر کیم چهار پشته

الشیه فرقه کند اوله کندی بدی سینه مستوف

طوره قند او سکه کل کندی سیر ایلک کسله

عجب اط فکری کانه ضایع

نحوه قلم سیکندر آل قان بلند

عسرا طوره اندکی قلم بند

شعر کسفل بدو کبل بند آشت

دلیم دکه مز دیم قدی ایل عقیبی

کیر چکن صاد دیم مستوف ایل کید

شبه اصله سیرتار انا کدی

شعری بوز قورقور دو ناه ایلر

صاغنه سلیم و بر دی صولنه

ایرکی و بر دی سکرینه چو شند

بر نیه نیم کا و بر داغنه

قورقور سراسیمه جو کیم

تقدیر قضا او غم اندی

وَيَبْأَعِدُنِي مِنَ الْحَسْبِ الْخَيْرِ فَإِنِّي لَأَتَّقِيكَ إِلَّا بِرَحْمَتِكَ
فَجَعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا وَوَفِّينِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلُقُ إِلَّا بِقَارًا

ذهداج کوز ارنف سحرایه بقدر عبرت ال
بود رای ساین قیه فنایه بقدر عبرت ال
ذکر مولایله هنرم قلبکی بایک ایله کور
هنرم ماه دوری ایله من دیایه بقدر عبرت ال بلق دعا
جناره نمازینیه بوبله نیت ایله الله نفاه لبک
رضا سیمو نمازه میت ایچمه دعایه اویلدوم شوهر
اولک ایامه دیه

جان خلاص ایله نور تول بریدونه

بودی بدنه کبی حمصه کله کل کل

عالم معرفتله دوله بنیم دیر سکه

خواجه ایلده هر دم اوله بیم دیر سکه

بنائی که هر ییله بیم دیر سکه

ال بنیم مناعی بنه کل کل

سل کبی هر یانه اقامیم ربه

بایلمی بنایر بقاییم ربه

کرونده طشت جیفاییم ربه

چله بنایر غنق قطعه کل کل

نصیحت کوش لایله ای جان بدار

شهره و شهرت اوله کزیم دیر بدار

دور دیکله جا هاله باش اکه کیدر

ناموس غیبتله هر عاره کل کل

صلاح ازانیم ای نور بیکر

ناری همچون ابد و بید جاندا نشد

دور دفن شکل اولور رسم اگر

قبر بیت زیارت مناره کل کل

الحمد لله العظیم

الحمد لله العظیم

الحمد لله العظیم

الحمد لله العظیم

نه

الذي حاكم

كسبي ايدوب بنديج ايدوب بندي
جهره كنه كن ره كل كل
غله غنمه ايدوب قلبك مابر
حالك قال ابله عثاره كل كل

اونار قسمه هم اولفت اوله
طالب مجلسه عداوت اوله
هبر عادم ابله سخاوت اوله
قرب عنت اول وقاره كل كل
بد قوله فاكير شاه ابله كذا

سوز اليا جانم جانم فدا
حكيمه لقابه وير و به و رخدا
در ده دوايم و بر سكه نياماره كل كل

مشت كامله آلوب خيري
ميايه غبته قوشانه كركي
قابل نظر كور اهل هنري

انكاري نزل ايدوب اقزازه كل كل
بد و زان او و مجلس محمد

اوليم بد زان عنت و مدد
بنار قويد يي بندي ظلمت غمه
شمعراق كور بن او ياره كل كل

ايدوب و بين اولوب مجنون هيت
نير بر جديكل انجیده زحمت
بد زان ابله كسب معرفت
بنشور دوشديكل آواره كل كل
بد سايتم نضوت اردن
هم او حله فانه اولور كور دن

برنجایک دزد و دزد و دزد در میان تو
بشیر الدیم بلای او غل و دیم غوغایه به
بینه نسبت غیری به کندی یار ایلدین
روز شب پس مثلاً ایشیم تر ایلدین

مستحق صفاحک جوری جفا چکان اچون کاشیم دونه یاب به
نترجه شکله کندن اصلا که دیم لطفیک سنیک

شودیم بر سباجی عالم که دیم قفنه قافه
دوبل عی مائل اولدیم بر ملان سهایه بنف

عاشق

یا الهی سه بنی انسانه محتاج ایلمه
هه اولور اولور خلق نادانه محتاج ایلمه
اول حبیب فخری عالم مصطفی نین عشقینه
چاره سر قویوب بنی دو عمارت محتاج ایلمه
جهنمک معبودی سه سیاه سنده دیر دولتی مال
اسمه هم نامر داندن دولتی بیسایه مال
سینه لطفکده کرم قیل ای کرمی دوجلال
بالکد دست دکیل دو سمانه محتاج ایلمه
قیل عتاب سه یکه حضرت آدم عشقینه
روظم مطهر ده بیت الکریم عشقینه
جهنمک الما وادنی هم عشق اعظام عشقینه
سینه لطفکده کرم قیل هر جانه محتاج ایلمه
بیک بر سینه صاحبی نیک شبه مز یوسف کرم
کجه کوندوز همه نیازم بو دیر کرم
انسیله صیحه قوت ایله قورق جمله قولر کرم
بو عمارت در تن ایدر در مانه محتاج ایلمه

عاشق

جان دلده مائل اولیم بر صابی لیلایه
صاحبی سونکول قشای طورایه
کجه کوندوز همه تیکده جیدیم قانه اغلیه
بر او کونلار در ده دوشیم اوغرایم سودایه
حاله صم ایماز اولدین یوم ایماز یوم
عشق ایله جفا زره جفا ایماز یوم

هذ ترکی ۶۲

بهار فطی شو کو فطر آجلور
مسک عنبر قوقولور کمالی دغدر

بیمار لوه شفا سیر اچلدیر
هر طرفدن بر بوجله قوشنر
هر سحر وقتنده فغانه بشنر

اکسک اولار سر کیزدن یافشدر
مجنون لیلایین سیر قهر جلی بوزنلی شتالی دغدر
داصلی یار الووب مرادین الور
میکیز نوش ابلین البت طیب اولور
لقمان وانش در شدره دولی دغدر

نصیب اولوب ورنم رو یکنه کور شیم
سیر دوزو فی صفا یاده مد سوره شیم
قناتک اولدو دعوت غفله شیم
نرمیانتک سیر سودای دغدر

تم ۱۲۷۸ نه

اود بر ایلی یولده کلدی بات

اغلامه والیدام حقیق حلال ات
قدربت الیغر غیری سیتعا التمدیر
امدیکیم سورلی الوز و لکرات
صفتک اوستمه نظار احمدور

بقلم قصوریات جوم لسی بک
الفضل عفا الیکمه بودر رمنده
اونتم عزیز لری سوک کله
اکثر لیسنه روایت قدر
یصد غیم دیش اولدور و شکیم تلمنه

هیج افلاخ و لیمز لور مو بودر و عجبکمه
یوز مولا صعلونی بیلم روکنه
یوتوک درون خاخر احمدور
یلنصاک بر یکمسیه بریکیز

کدینده کتیشه اول سون بریکیز
بتم ایگونه هیج بنصاک بریکیز کدینده

اولوب قور تولمسی لایتم ز
ای شقایق و لک شیل دوسته
شاز اول اسوک قامشیک ییشک کیمسه قصور
یو حقه کیم طالحیم کند قبا احمدور

کدو لیک بوجھانده بولسک سن دوتی
 عارفانه ایله جهانده دایم ایله صحیب
 جاصیل نازنه ایله عالمده ایتمه اولغی
 یا اللہ یار یارینده بی نظر اسک کل
 اول اخیر بو دور کا سوزوم ویکله خیر
 کدو بخت دوتنه بیک کا ایله جوقه ظر
 ظهوره انکه طر سن طافن عالم
 بحسب غمده جوق می الفی روزی کد
 السی کد

لک
 ۱۳۷۷ الفی القیام
 هذیرکی

سحر دیکل کدویم اوجار اهلسته
 درویدور غمده زارمه اچار اهلسته
 کجوب برفانه دلده غمده عکری هردام
 محمد الله بولنده دیکم اچار اهلسته
 فیه مفرور اولدیم حسن بکم اعظمه عشقه
 کدو لک پایدار اولمکچر اهلسته اهلسته
 فیکله چندای دیر ایدر دیر روزی
 بربانی یار هر کج چر تانه فراتش
 اولد مش غمده اچار اهلسته

۱ طبع نکه از کول اما سر کور زلسر

اوروم شانی شرفی کز سر

هان با هم هان اهل می که رد کسی

کل در دل قنقی یوله و ریم

کز دجا کیک یوله یوزوم سریم

سین با هم ظهور قوغدن صوریم

طوره با هم جنان اهل می که رد کسی

نمود بیایه همزه ایدرسنه

۱۲۷۷

محمد افندکم جلیل افندکم

عالمه

مبتدا هم حاطر مدنه فکر بیار اکسلت دکل

ماه جبال کور مینده اوزر اکسلت دکل دکل

الچکوب قلم فرغت بنی رامت قوی مز عشق

بکنده سوز دل زحمت تنه ناز اکسلت دکل دکل

امری صقله ازل بوبله چالغند ویر قدام

بفرمی خونه ایلدی دردی بلا محنت

طالعیم می بلیم انحق یونجه محنتی کم

طبعه ویر مکنه الم بکا ناز اکسلت دکل

صراط کوبی سن کجی

کجی نده نمشکدور
صحب حلا یقله قشند
بائلی قینه بینده

محمد یله محلی نده
ایری دوستمک نمشکدور

کاتب ملا سلیمان محمدی در سنه ۱۲۷۷

کرم

قند قند اولوب کلا ضر ناله
صور نه بام فانه اعلی کوردگی

باشک ایچونه طوغری سولک صور ناله
صور نه بام فانه اعلی کوردگی

بیم دوستوم کلشنده بلورده

ایک المری رسته رسته کوردی

اوده سزیک کبی ضرودیلی

دور نه بام فانه اعلی کوردگی

بیم دوستوم اوغرین اوغرین باقنر

اغ ایله الالی قینه یا قنر

اوده سزیک کبی کلک ضرود

صور نه بام فانه اعلی کوردگی

هذه الهى
وجو ديك خوشى عبادت
خرب اولوق نشتلور
چور يوبن برالتند
شراب اولوق نشتلور
شو كويجه كوشلر سريه
وران اولوق نشتلور
عورلري اصلره طاجند
بركوك ايكلك صوجند

برالتند سن ايجند
شوبله شوق نشتلور
حورلي جنتك ايجند
عندلره قوق طاجند

مختر خلق ايجند
ايرى روشلك نشتلور
قورولدي ميزان غريب
خد كندى اولد قاضى

يارين مخمره سور ليزى
بيك يا قاب بايج ايجند
دير ليكي زمانه

جنت اعلايله كوشجه
جمله عالم مرك ايجند
حورى علمائى كوشجه

كور مينلر نشتلور
هت امين رفيعه
صالح التند كوشجه

مردكه

عاشق قریب

فلک بنی بقوانت ایلد
بقوانت اغلر بجه اغلر باغ اغلر

صواق اولدی روسد وک باغین

صوصم اغلر سونبول اغلر کول اغلر

بیرام کله قنا یا قم الیه

خبر ایلک روسطه ایلیمه
بدی بر نلک صلیم انجه باکیله

مکر اغلر قفدن اغلر بل اغلر

اوردک اولم روستم کولنه کولره

جهان اولم تنم چورده چولمه

سقیل کلام دو شحوش قوز لویو تلمه

تخلو لویو طر

کلن اغلر کچن اغلر یول اغلر

تلمی صورتم صوانه سوزلدی نه نادی قتر قتر اولدی روز و لایق

کسلدی کلد کولان بوز ندی بکدن اغلر کچن اغلر یول اغلر

صیل اوغلووم ریر کی بنده ابره صلیم

عاشق قریب کچی بر صاده ابره صلیم

شویلن نیاره ورت سیر یان کور صلیم

وزیر اغلر صفتک اغلر قول اغلر

نقش الفیضه ایضه مکره ایضه

مکره ایضه

اشْفِ اللَّهُ اشْفِ اللَّهُ العَظِيمُ الكَرِيمُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَالنُّورُ الْبَاقِيُ وَنَسْأَلُكَ الْخَيْرَ

22

ہندو کی

صاحب نمازنده طوبی ایلری
نقشینه ای لیسوند طوبی

صاحب بیمارستان ای ایسوند بطوطولدی

او اوضنك و لبر لري موشه صندري

قدیم و از امر امداد ایله او ظیبه

کتابی کافر و دلت یا نغزی به بقلدی
و به بقلدی

بجی پاشہ سیم سیم اعلیٰ

غلى
فهم مستم امدوا اليه وطلب
الماء وطلب

قدیر مولانا امداد الیہ اوطیہ

چشمه در آب است الف ض اول و

چشمه و آب سار
حامله ده نماز قلنیز اولدی

ولدی
دین اسلام بنماز اولدی

عسکری

عسكري
قوله على الامام احمد بن حنبل بن ابي اسد بن

از سنا کنندیم اور خوشک

سلام و پر دیم انلریک اوجنه
حکله

جند
کادی سراقده

چکدی بیدار ج
مردم امداد ایلد اوظیلد

نیمان بد لید ورا و طاباشمی

فصله یو غم لښ طوبه راغی طاغی

طاہشی
مکمل افندم عسکریاشی

قدیر مولانا مدد ایلہ اوظیہ

ملا سلیما افندی مخبر الیہ رسالہ

وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كَتَبْتُ لَكَ فِي هَذِهِ الْوَقْتِ خَيْرَ الْوَقْتِ خَيْرَ الْوَقْتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدِيرٌ مَوْلَانِي أَكَلْتُ يَارَحْمَتِي
سُبْحَانَكَ يَا رَحْمَتِي كَوْنُكَ لَكَ يَا رَحْمَتِي
سُبْحَانَكَ يَا رَحْمَتِي طَوْبُكَ يَا رَحْمَتِي
طَالِي وَبِرَحْمَتِي أَعْمُ كَرَمُكَ يَا رَحْمَتِي
أُولُوكَ يَا رَحْمَتِي كَرَمُكَ يَا رَحْمَتِي
أَعْمُ كَرَمُكَ يَا رَحْمَتِي كَرَمُكَ يَا رَحْمَتِي
رُودُكَ يَا رَحْمَتِي كَرَمُكَ يَا رَحْمَتِي
وَالضُّحَى أَوْ قَوْلُكَ يَا رَحْمَتِي
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ أَبْوَاجَ كُلِّ بَابٍ
سُورَةُ الْبَقَرَةِ يَا رَحْمَتِي
سُورَةُ الْبَقَرَةِ يَا رَحْمَتِي
وَالْفَجْرِ أَوْ قَوْلُكَ يَا رَحْمَتِي
عَاشِقُ عَيْنِي بِرَحْمَتِي
يُنَاغِيكَ بِسْمِ اللَّهِ سُورَةُ
الرَّحْمَنِ أَوْ قَوْلُكَ يَا رَحْمَتِي
أَلَيْسَ لَكَ أَوْ قَوْلُكَ يَا رَحْمَتِي

المصدر الذي
هو الكتاب

مكتبة ابدار سنة
١٤٧٧

حور مهي بونجه يور بيل انبىا الرعش كور سيد حور مهي
 اول ر مينا بكم ايجده صاحبونا حور مهي
 بيل براقلا وكور ايدلر انبىا حور مهي هم كورما
 كاجينك هم ملكلر حور مهي عا نيه ملكلر ده او قور جومله
 صيات حور مهي صا دني متو من مدين مسلمان لير
 حور مهي جومله عفا ليله يار بيل فكمينك حور مهي لطف
 ايدوب يارب تعالى قطره باغموز وين بره نظر من الله
 وقع قريب وبشتر الموعظ

يا محمد الفاتحة
 بو بودعاي مندر ليله
 افندي
 تحب ايد
 ١٢٢٦
 محمد محمد
 نساء تلقين

يا محمد بن مريم اوج رفعد ربه اذكر العهد الذي
 خرجت عليه من الدنيا شهادة ان لا اله الا الله وحده
 لا شريك له وان محمد رسول الله وان الجنة حق والنار
 حق وان البعث حق وان الساعة آتية لا ريب فيها
 وان الله يبعث من في القبور وانك رضيت يا الله ربنا
 وبنا وسلمنا وبنا و محمد نبيا صلى الله عليه وسلم وبنا القرآن
 اماما وبنا المعية قبلة وبنا المؤمنين اخوانا ربنا الله تبارك
 ولا فهو رب القربين العظيم اوج كدره يا محمد قل يا محمد
 لا اله الا الله وبنا اوج كدره يا محمد قل ربنا الله

کدر عدم عجم بکنده بوبله بر حدیث صفت
اغری حقه دیشدک دور لب لک قد و نبات
دیل بیل بیل صاچی سبل کز لر عین الحیات
یک انجدر قندک فار به بنم کد کد سجد

تا از لیه مبتدای اولشم بر دیلبر یک
عظمی عظامی بنمده در ماه جمالی دیلبر یک
دیر عجم سود بیان اولسه شنی اول دیلبر یک
بنقلر ال ال اولش تا بنم کد کد سجد

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم اسم الرحمن الرحیم

ما یاءینا ظلم یاءینا ظلمی عالمک ستار سیک خلم سیک
خالق سیک عالمک خالق سیک هم مقدس ظاهر سیک
بوجهات سیک لوظف ایدوب بار تعالی علم نصیب سیت

بیک اول رسولیک کیم محبت مصطفی نیک حور متی سیت اولون
بش و قیده اول اول انیک حور متی اناسی یق اناسی یوق اولون
حور متی لوظف ایدوب بار تعالی علم نصیب سیت بیک حضرت
موسی و عیسی هم یوق عالم حور متی صبر ایدوب حضورت یوقوب
دخی یوق حور متی الصا حضرت نوح

حضرت نوح هم نبی لک هم خلیفک حور متی حضرت نوح

حضرت لوظف حضرت نوح حور متی ایل جهات ستر و سیک

هو من امت

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى اَبْنِ اَوْزَكِ ضَوْدِنَجَه
صَلِّ عَلَى كَجَمْعِهِ دِيَوَاغْلَسَرِم

هَذَا سَمِي كَرَم

يارين انكارنده يارين منده
بكار عجايب حال اولدي بوكونه
بهم بر در دمي بکه کنوردی
باندي حکم جيليم کول اولدي بوکونه
طور نامعين قنادی هر قارشی تلده

چکه لاه بر یلق له کلور الدی
غریب بابل ایر لدم کولده
ببل کولده در اولدی بوکونه

اقد چشم یانی اولدی ابر مق
بنه صرم اولسون بویر ده طور مق
نمشکل در دیش بار دله ایر یلق

کیمیل کوندوزوم هر اولدی بوکونه
اوکس کرم ایدر یارب این نبدیم
بشمد دوسته مه خیر ایدیم
الدی باشمی دیار دیار کیده
بلمیکم طاعن بیل اولدی بکونه

۱۲۷۶ ع الفهر الدعی

مناد سلیمان افندی
تحریر ایدر

عاشق عمر ویر که شو جها نکه کور صدم
بوتجه زماني بر مبروه اير مديتم
که خالکند بکنه بر وفا بولديتم
کلدیم اما کير کونده بر مديتم
در الهای

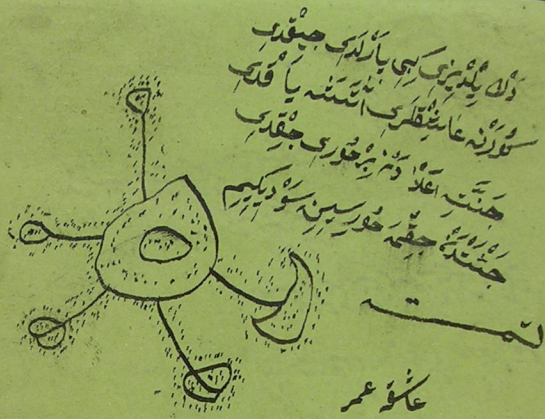
آجل يستوب وعدتم تمام اولنجه
عزرا قل کلوب جانم النجه

دليم طوتتم اولنجه
سنتطان حيله ايدز ديو اغلرتم

ایله تر لر بنی قديره قویله
ایکی ملان کلوب سول ايدز لر
سینم دوستوم طاغیلر کیریدز لر
جوب ویدرم دیو اغلرتم

خلق جمع اولوب اندک دیر یله
عادیل ایچونه مین قورله
عملکیند بر صوروله
کناصیم جوق کلور دیو اغلرتم

میرزن تراز عرطل ورنجه
صراک کیمجه لمان اولنجه

اَلَه کُوزِ لَکِ بَی سَوَدِ کَیْمِ دَلِیَرِ
 قَهْرِ ایدِ دَلِکَ لَکَ کُوزِ دُورِ بَیْنِ
 اَجَرِ بَی اَف کُوزِ کَی قَهْرِ شَدِ دُورِ مَه
 اَجَلِیْم کَلَمَدَنَه اَوَلِ دُورِ مَه بَیْنِ

صَبَقَه اَفَه قَولِ لَکِ بَی دُورِ یَوِیْنُومَه
 اَلَلِکَ مَادَه اَکِ کَلَمَرِ عَیْنِ مَه
 بَی کَیجَه صَوِیْتِ مَه کَی کَی کَی قَویْنُومَه
 صَبَاحِ اَوَلِ دَی دَیو قَلْبِ مَه بَیْنِ
 مَلُومَه کُوزِ کُوزِ لَکِ بَی اَلِ لَکِ بَی
 دَی مَدَنِ قَیْمِ یَا بَی سَیْلِ بَی
 بَلَقَدَه اَجَلِ عَیْنِ کُوزِ کَی
 صَوِیْتِ مَه اَلِ یَا مَدَنِ کُوزِ دُورِ مَه بَی

سَمَلِي بِسْمِ اللَّهِ يَا لَيْسَ قَتْلُكَ مَكْرُومًا
 أَوْ قَوْلُكَ لَمْ أَشَأْ أَهْلَ بَيْتِهِ
 وَلَيْسَ هَذَا سَوْءٌ سَأَلَ كُلُّ الْمَلِكِ أَهْلَهُ بِسْمِ
 عَمْرِئِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَوْ رَزَقَ جَعَلَهُ أَوْ أَفْطَانَهُ بِسْمِ
 مُحَمَّدٍ سَوَّاهُ إِلَهُ أَفْطَانِهِ وَرَمَى كُنَاهُ بِسْمِ
 وَرَبِّهَا حَسَنًا وَرَمَى كُنَاهُ كَوْنَهُ كَوْنَهُ جَاهَهُ بِسْمِ
 عَمْرِئِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَمَى كُنَاهُ أَوْ لَفَنِي بِرَمَاهُ
 تَأْقِيَامَتِ هَمَزَ أَوْ لَفَنِي أَفْطَانَهُ قُلْ بِرَمَاهُ
 ضَمَّهُ سَكَانَتُكَ أَوْلَاهُ بِاللَّهِ عَاقِبَ عَمْرِئِ
 كَوْنَهُ حَسَنًا جَعَلِي أَعْلَامَ رِضْوَانِ أَمْرِئِ

(١٧٧)

هَذِهِ كَلِمَةٌ
 طَالِي صَلَاتِي بِرَمَاهُ لَيْسَ سَكَنَهُ
 نَدْوِي بِمَكْنَتِ بِسْمِ سَوَّاهُ
 قَلْبِي بِرَمَاهُ بِرَمَاهُ كَوْنَهُ بِرَمَاهُ
 أَفْطَانَهُ بِرَمَاهُ وَرَمَى كُنَاهُ بِرَمَاهُ
 بِرَمَاهُ وَرَمَى كُنَاهُ بِرَمَاهُ
 دَوْنَهُ بِرَمَاهُ وَرَمَى كُنَاهُ بِرَمَاهُ
 بِرَمَاهُ وَرَمَى كُنَاهُ بِرَمَاهُ

أَلَمْ يَكُنْ جَعَلَهُ

نار بن سقنا بین فاحله بر
جلد دوزخ اجمه بانی اولی
قشریه بکر ندیم ابو مکانه
طیغ عز و رفعت دست دیمانه

خوش اوصد تابان عاریفی دانه
اولی ار کندلی به تکی اولی
در حدیج تقویه دینه شکست ایدوب
هر که که عاشقناست ایدوب

عزیز بین اوقد بر فانه قصد ایدوب
تغاف کلام زینف دیلمی اولی ای
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

ای طیبیم کو لشمند ماه تابانه امرت
پایله یور سور صد اچقونه اهل عز فانه امرت

یا لکتر بر بند کولم جاننه سلا مفتونه اوله
شانه ستاهیم کو نده ملک برده انشانه امرت

عجب میوز اچلور سد بوستیم یاره کرب
جلی جلی ایله طو لشمند بوچه فانه ادر کرب

اَوَّلَ مَا رَمَى سَنَدُ أَيَّ بَارِي
 شُو دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ
 سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ
 سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ

سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ
 سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ
 سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ
 سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ

سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ
 سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ
 سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ
 سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ

سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ
 سَنَدُ دُورَت نَسَنَدُ سَنَدُ سَنَدُ

خَلَقَهُ رِيْزُ لَفْسِ خَاوَه چَقْ دِلَوُرْ

۱۷۷۵
تاریخ
خلیل افندی تحریر ایدر

۷۰
تخطی سلیمان بن بشار
الهی مستترم سنده
بشی غروشی الدیم

شَدُوْرَتْ نَسْنَه قَلِّ اِحْسَان

تخطی سلیمان بن بشار
بشی غروشی الدیم
دلازم سندن باری

شَدُوْرَتْ نَسْنَه قَلِّ باری

بسی عالم بری عمل

بسی آمن بری امان

بسی هشد الله قَلِّ باری

شَدُوْرَتْ نَسْنَه اریله الخفق

بسی حدیق بری فارسین

بسی حیدر بری عشق

اوصارم جنت ایچنده
شَدُوْرَتْ نَسْنَه کورمکی

بسی ریدر بری ولدن
بسی خور بری غلط

و بیاوردن این قدر شکم از قفسه
گو کول اردو کبی باله حق ریالور
اینجه نظایار عالمی بقار
اینجه دشمه دودورله حق ریالور
هر ان طوعه و من بویله بر نازیار
حالتمه قریحه بکرمه از یار
اوستق جها هر ای انون بیه زار
اوده جمنون اولموش قولا حق ریالور
خدا ویرمش خون جماله دوشورمش
دیمز کی علقیح حاله دوشورمش
حقایار عنایت اوشان دوشورمش
قوفقه مبین اینجه باله حق ریالور
عرفانم دیر دو کلمه لریا چیز امردی
ماه یوزو که کلامه الله یاز لری
اق کر دانه التمه بکلمه دوشورمش

شری کوهر
 شری دیلبر بندن یوزون بهی زمش
 برین رخ بولک ورم ایلاک نسب
 سی دیم کملک یوق ایلاک قسیدیم
 دیلی بلبل اولمش کولک نسب
 اول بولک قد شری دور و لوق
 دور و لوقه هقیقت اور اولدوق
 ایودق او یا نندق یا ک صندق
 طار لایم دیلبر ایلاک نسب
 کوهری مدح ایدر رستان ایچنده
 هیچ افران یوق شهرستان ایچنده
 طایین کل سودیکر یارن ایچنده
 بنی زرم ایلین دیلاک نسب
 کاستب کونده کاب

نزل

هَقُّ نَكَايِقِ لَوْحِ دَوَّ شَدَى فَرْبَتِ اَللَّهِ
اَعْلَمَهُ سَوْدِيكُم كَيْنَه كَلْبَرِ
سَنَى سَوْدِيكُم دِيو دَشْدَم دِيَا
اَعْلَمَهُ سَوْدِيكُم كَيْنَه كَلْبَرِ
سَنَى مَحَبَّتِ جُوقِ اَرَا
نَه نُوزِ يَارِ تَحِيَّتِ سَنَى يَارِ
اَوْنَ نَحْه سَوْدِيكُم بَنَى دَعَادِ
اَعْلَمَهُ سَوْدِيكُم كَيْنَه كَلْبَرِ
سَنَى مَحَبَّتِ بِنْدَه اَزَلَدِ
فَارِغِ اَوَلَدِ مَحَبَّتِ جُوقِ كُوزِدِ
حَسْبِ قَوْلُ كُوزِدِ دَرِ سَنَى اَزَلَدِ
اَعْلَمَهُ سَوْدِيكُم كَيْنَه كَلْبَرِ

لَحْزَمَتِ سَنَى فَارِغِ

۱۲۷۵

مَدَنِي فَايِلِ

فلميت

بَرْحَايَبِ طُوُسْتِي اَلْبَسْدَن قَلْمَش
سَوْدَه كَارَم دِيَسَم كُوَشَر سَوِيَلَمَز

بُو بَغَرَم يَانَسِد دِيَسَم سَمَدَت

كُوَل نِكَارَم دِيَسَم كُوَشَر سَوِيَلَمَز

اَفْلَاحِ اُولَمَز رَنَكِه مُسَم صَوْلَدَرَن

اِيَكِي بِسَم قَان يَانَسِد صَوْلَدَرَن

رَنَم دَر بَنِي سَكَا يَامَاكِي بِلَدَرَن

وِيَسَم فَبَلَرَم دِيَسَم كُوَشَر سَوِيَلَمَز

بَلَلَر كِي اُولَمَاكِي سَم نَالَه بَن

سَوْدَه دُشَمَد شَم بُو زَبَر فَالَه بَن

بُسَدَا سَم بَر قَامَسِي جَانَه بَن

اَه هُنَكَا رَم دِيَسَم كُوَشَر سَوِيَلَمَز

سَمَد فَبَلَر مَحْمَد اِيلَدَر
۱۳۵۵

عزفی ابله قنبر

• کوکده یلدرین نازو

بن سکا اولدوم راضی

اگر انعم قنبر ايسك

بچه سیک بری عزفی

اَكْلَ الْيَتِيمِ فَلَا غَيْبُكَ جَلِيمَ

اَكْلَ الْيَتِيمِ فَلَا غَيْبُكَ دَنَ اَوْ يَتِيمَ

عَمَّ ظَلَمَ جَانِبَ كَيْ يَتِيمَ

بُدُكُونُ جَاكُ بَرْمُ دَه ايلده يَتِيمَ

جَا غَنِيمَ فَضْ

• • • • •

نُونْدِير دِي بِن مَبْدَل اولدوم

اَعْلَمَ اَجْنَبِير كُولَم اَجْنَبِير

اول اَشْأَسْ اَجْنَبِير دوان اولدوم

بَاهْمَر اولدِير مَحْمَد اَجْنَبِير

اول دبير فرشته دوردسه بكا
المده دوردلو ان ديسه بكا
كل بنم بولومه اول ديسه بكا
اولكم انجيز اولكم انجيز
كینه دونهلندی دغاریک یاشی
اوله فغانیدغا شوق یاشی
هر دوردوزمزا فغانیدغا یاشی
سلم انجیز سلم انجیز

سید یاز اوغلور دیمده اهی
مدرس قیل مد مد دیا اهی
کندوی مرحمت ایلد کاهی
غیریه ککل ویرم انجیز ویرم انجیز
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

بلبلنه باتر سین بهدر ارشدی
قریزی کول قدحسینه قریشدی
سازده سود بکم عقالی دشتدی
قریب سلامه کوندن بستی

سَيَاهُ زَنْفِيَاءَ مَا بَعْدَ دَوْلِ دَوْرٍ
قَوْفِهِ كِي فَلَا بَنِي الدَّوْرِ
سَوْدِيكُمْ سِلَاحُ كَوْرُومِ بَدَلِ دَوْرِ
قَرِيبِ سِلَاحُ كَوْرُومِ بَدَلِ دَوْرِ

اَفْرِغُوا مَقُونِ صُلْحِ كَبِي وَفَا بَعْدَ
كَبَرِ بَعْدَ لَبَا صَفَا سَوْرِ لَمَرِ
قَوْرِبَتَا وَلَنِيَاءَ كَوْرُومِ بَدَلِ دَوْرِ
قَرِيبِ سِلَاحُ كَوْرُومِ بَدَلِ دَوْرِ

قَوْلُ مَطْفَعِ دَبْرِ كِي نَدْرُ خَزْمِ
اَلَمْ يَمْ طَوْعًا اِلَى قَوْرِبَتَا كَزْمِ
دَوْنِ شَكْنَدِ قَلْدِي نَطْرَمِ
قَرِيبِ سِلَاحُ كَوْرُومِ بَدَلِ دَوْرِ

هذه تكملة شفا من
فلكه بر شدا اندك كوله سور مدیم فاسین

ارفتاد لر یا این ایق بول لر
اغلی اغلی در شدا کید بور
قولق شیدا سور ببلل سین دین
قولق شیدا سور ببلل سین دین
کلا جقه مشد سور فاسین دین
ای و خ او شد و کوله ایچن قفسین دین
لبین کوله خود شدا اندک او جده کید بور
نحوه وین کله کله بولوما وجهه

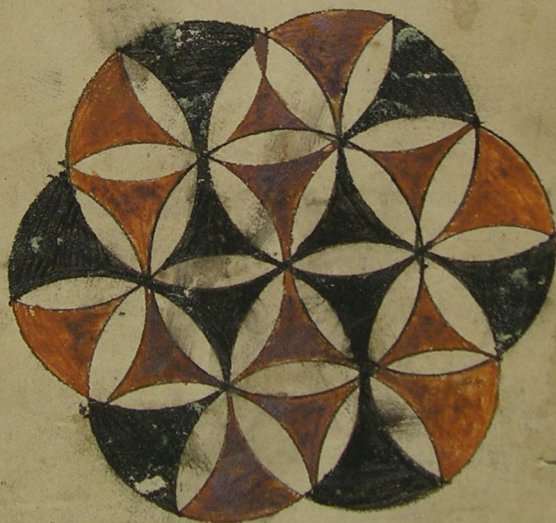
بولونو بولک مش بوزیک هجینه
یارونه قارشیرالک باجینه
مئلد بولکونده کوشد و کید بور
نویالین دونه یاره بک سیکه پنا سیک
معلام او مریه سیک بیک لوشا سیک
پیشنه منحنه شیر خلدل کشا سیک
شما اجل جامدن سند کید بور

استلهم هذا عايدور
هذا عايدور ياودور ياودور

ياودود بادالفرش المحمد يا مهدي يا فعال

يَا بَرِيدُ اسْتَلْهِمْ لَكَ مَلَكًا
يَنْوُرُ وَجْهَكَ الَّذِي مَلَكَ أَرْكَانَ عَرْشِهِ
وَيَقْدِرُ لَكَ إِلَى قُدْرَتِهِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ
وَيَرْحَمُكَ الَّتِي وَسَّعَتْ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ يَا مُفْتِيَّ الْغَنَى يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
يُؤْنِسُنِي أَوْجَعُ كَرْدِهِ وَقُدْرَتِهِ عَزَازِ

قَوْلُهُ اَوْ عَلَيَّ بِرَبِّهِ سَوَابِلِي
 اَنْدِي عَشَقِيَا دَرْ يَاسِي بِرَبِّهِ
 سَلَاة سَوَابِلِي بِرَبِّهِ اَعْلِي
 قَوْل وَرَبِّهِ سَلَامَ كَبَدِي

(Faint, mostly illegible handwritten text at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side.)

تورک

کینه یاز کلوی بهار ارشدی

اسکی در دجج یکی سین ویشدی

سارده سوزیکم عقلمه دوشندی

یول ووردغلر من سارده کیدیم

اکلن لورنم اکلن حیر مورنم

قنادیلر آلتنه نامه صریح

اعلمه سن یار مینه وریح

یول ووردغلر من سارده کیدیم

هر نینده یغمه باغده صوطوندر

کدکل مجتله یار دیر ایرلنر

حقار و تقاریم سارده کیدیم

یول ووردغلر من سارده کیدیم

هزلی همی دی کوکل غزلی

کوز اولوبی بقار وکر غزلی

نیمای غریبت ایلد کزنی

یول ووردغلر من سارده کیدیم

نور

هَلْ أَعَالِمٌ بَيْنَهُمْ خَالِدٌ يَأْمُرُ بِرٍ
دَلِي كَوْنَكُمْ بِرَكُوزٍ لَهُ قَوْلٌ أَوْلَدُ
بِيَدِ كَلْبٍ أَوْ قَوْلُهُ كَمَا نَبِي
مَجْنُونٌ كَوْنٌ بِرَكُوزٍ لَهُ قَوْلٌ أَوْلَدُ

كَنْدِ هِيَ بِأَعْدٍ عِلْمٌ نَأْتِيهِمْ
كَوْنٌ قَوْلُهُمْ قَفَا سِدِّدٌ أَوْ قَوْلُهُمْ
عَاقِبَتِ وَفَا سِرْدَانِ دَوْنَهُمْ
دَلِي كَوْنٌ بِرَكُوزٍ لَهُ قَوْلٌ أَوْلَدُ

عَلَفُ أَوْلَدُهُمْ أَوْلَدُ لَكِ سَوْرُونَ
سِبَاةَ سَوْرَةٍ قَامَتْ أَلَهُ كَوْرُونَ
حَبَابِ بِنْدِهِمْ بَقَامَتِهِمْ بَوْرُونَ
دَلِي كَوْنٌ بِرَكُوزٍ لَهُ قَوْلٌ أَوْلَدُ

كَلْبٌ بَارِئٌ لَعْنَةُ بَرِيدٍ
بِرَكُوزٍ لَهُ قَوْلُهُمْ بَرِيدٌ لَهُمْ

نَاطِقِي يَتَّقِي بَدِيدٍ لَهُمْ
دَلِي كَوْنٌ بِرَكُوزٍ لَهُ قَوْلٌ أَوْلَدُ

عَلَيْهِ أَهْلُ دِيرِ بَارِئِ وَجْهَهُ وَرَأْفَتِهِ
 جَعَدَ بِلَدِّ بَنِي دِيرِ سَوْرَتِهِ
 رَقِيبَتِ أَوْلَدِهِ عَلَى تَدْنِهِ كَوْنِهِ
طَائِفَتُ كَزَرَ كَنِ ابْنِ بَحْنِهِ

سُيُفَةُ الْمُخْبِرِ أَوَّلِهِ

الْحَمْدُ

ثَاقِي بُلْدُنَ يَانِيَرِ سِينِ قَلْبِ أَوْبَاتِ
 ثَاقِي يَوْبِ أَوْنَمِهِ تَلَسَ زَمَانِ كَلَمِ
 فَرِيزِ كَوَلِ بَيْتِ بِيَرِ أَوْنَمِ
 أَهْلُ بُلْدُنِ هُوَلَمَنِكَ زَمَانِ كَلَمِ

بَنِي دِيرِ كَنِ بَشَنِ بَلِي دِيرِ
 أَفِ اللَّيْلِ رَسَدَ رَسَدِ كَوْنِهِ
 جَوَاهِرِ قُدْسِ قَلْبِ أَيْمَنِ بَلِي دِيرِ
 بَلِي قُدْسِ قَلْبِ زَمَانِ كَلَمِ
 بَنِي دِيرِ يَدِ بِيَدِ بِيَدِ سَوْدِ بَلِي
 طَائِفَةُ عَشَقِ دَرِيَا سِينِ بِيَدِ

سنی بکا مولایم قنیت ایلدیر
خاریدیت یتمنلر زفات کلمه
تمت کاتب منو فیل سنه ۱۲۷۵
تحریر اولندیر

هققل کلا سنی المئه الینه
قربنت اولسم علمدار لر دینینه
ملکله جمع اولمته مکتب یدلک
هاباغین مولان اندر غالمه

هنت بقیا سنده عین اوچما غنده
هققل دیلا دینسی کورر غالمه
وردی عالمده لطفی جلیل
صحا قلبه فکر ابراهیم خلیل

محمد قننلر اوکشی دلال
صراطی قوش کبی و کجی عالمه

تمت کاتب منو فیل سنه ۱۲۷۵
تحریر اولندیر

ارای اری بولسم ادرینی
ازینلر تورنه سوسم یوزرینی
حق نصیب انسه کدرسم بدوین
یا محمد جامع طوکر سنی دوسم بیار سوسین

رَفَا دُنیا ایمی سَن بُدبِه بَر مَر دَم سَنی
 اَصَح بُدبِه بَر دُنیا ایمی سَن بُدبِه بَر مَر دَم سَنی
 عَقَم بُدبِه شَد کِسَن سَن کَم بُدبِه
 بَر اِسَنی یَا ایمی سَن بُدبِه بَر مَر دَم سَنی

کَم کَم کَم نَبِی اَوَصَه حَف زَهَر کَم اَوَصَه نَدَن اید
 بَر زَهَر کَم مَر ایمی سَن بُدبِه بَر مَر دَم سَنی
 کَم نَدَن اِسَنی کَم مَر دَم سَنی
 سَنی حَر دَم بَر ایمی سَن بُدبِه بَر مَر دَم سَنی

کَم کَم کَم اَوَصَه حَف زَهَر کَم اَوَصَه نَدَن اید
 بَر زَهَر کَم مَر ایمی سَن بُدبِه بَر مَر دَم سَنی
 کَم نَدَن اِسَنی کَم مَر دَم سَنی
 سَنی حَر دَم بَر ایمی سَن بُدبِه بَر مَر دَم سَنی

اَبَر اَبَر اَبَر
 سَن اَبَر اَبَر
 عَاشِقِ عَم

ای کَم کَم حَقَّ عِبَادَتِ قِل مَبَر کَم جَمعہ کَم
 دَم اَبَر قَلبِ پَاسَنی سَن مَبَر کَم جَمعہ کَم
 ویر حَقَّ اَوَل مَحَد لَافَنی نَفَّ عَشَقَن
 نَفَّ کَم کَم شَوَارِ اَوَل مَبَر کَم جَمعہ کَم
 عَاشِقِ صَادِقِ اَوَل مَحَد لَافَنی دُنیا بَر اِسَنی
 مَحَد اَوَل ویر جَمعہ کَم کَم کَم اِسَنی

حق بیوہ و دیہات لایق اشتراک است

بر شوائب بیاض یا زرد - اولیبار له جمع کونه

او قند پر و انرا از انکه جمع اول و باز کرد

وکلانو و

یومہ داغریہ کناہی طفولیدہ باری خدا

مکتبہ ذکر الہیہ صدیقہ اولیائے جمعہ کوئٹہ

دیکھو عمر البغلیہ محرابہ کجی ایما سے

قد شاوره ملكا افاض به انهم بالتام

در ضمیمه در بابین غرقه اولی فی حدیث ایام

اچیلور درای رحمت بیل مبارک حمد کون

محمم

عن محمد بن عمر

بارہ شمعیت اندوکی بندہ صابر قلندر

چند هم عقلم باین قدره قوت قلند

قیہ قری جانیم اولو حالیم بنیم

عشقه وردی ز هر دله نازنه قلدری

الحمد لله الذي جعل الدنيا داراً لعباده

سویلیدیم بویونجه دار دیکیم یاره احسان ایلدیم

هو لا شريك له و هو على ما اجعلناه سبانه ايلديك

الحمد لله الذي هدانا لهذا

عاشق زبانیہ مم عاشقہ عارفہ سبزی

او قدر عشقه کت بنی دیم قلا میر باز

یخچه املا بلینا نریشا عرییم دید کز
دسته کایده سید شری ارباب قلری

ای عرییم حال صنفه سه برهه
انسانه افغان پهلوان لیدر که بلز قندی

کند
هر کیمه ایللیه ایدر باسک صافیه
زیر زلفه زو کورده هجی مده قلری
فت احمدر
لسو
مه صه قلری

شركى

الله دینه قدرق ملک می او قنن ظالم
ندیم که کلدین بدلام او شتوف
ازل بنم ایدین شخس کله سله
ورقلد بقلن الیم او شتوف

انجینه مجندد اقدیر دشلری
مقاصدنه فرق مدیر صونم قننیه
اونه اچ اوچ دوشن ابرو صابله
دو کور صونم انجینه بدلام او شتوف

اوی کز او کدنه کله اغاجی بترسه
دلدرنه صونم بیل بیل اولدسه
بنم سندنا اول ولدم بترسه
او غورنه او غورنه اخله اولدنه او شتوف

کدم دیم دیرکی قاعدی عالم
کنج یاشم انجینه بد کلدی عالم
اوی کلدین او کلدی عالم
اوی کلدین او کلدی عالم

آنکه نماز قلدی حضرت عباسی
نه کوزان کوز نور جامی آسمی

نه مبارک بر دور شامی شریف
کاتب کناه کار
منوچهر

اصابیل کاف اسی

نمیشنا مکشایین مثلان مرئوس دهر نیش
شاذ نیش کفشط نیش قطمیر

طوبیظ لطف احسانه قناعت کلز انسانه
کرم کوز دیکه ای باقی کذا لردنه رجا ارثر

حدیث شریف
لَبْسٌ وَضِيٌّ وَفِي كَيْفِ الْبَيْتِ جَاءَهُ
حَدِيثُ شَرِيفٍ
وَالْأَرْضُ لِلَّهِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حدیث شریف
سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ شَفَاءُ

الوصفه لرحق لقا لنبك بركينه
قل هو الله واحد ريتك الوصيه لرموم
ميسك مسلما منيك صوموم هم مسلما

لهذا الهى

اشك سبكيل شاماره لوم

اجنحه مقامين سبك ايللوم

جامي اميد نماز قللوم

نه كوزل كوز نور جامي اميه

ايت حد يندير ايك ناقشي

قرق بر پند سى قبله قرشي

ملك لى سبى ايك كوز سله قرشي

نه كوزل كوز نور جامي اميه

قرق بر اوده سى وار ايني اوزوني

بلند يمارني كوزو نى

جقش ازن اوقور ايك طارني

نه كوزل كوز نور جامي اميه

دوت منار سى ور قاي سى كمر

اجنحه ربر ستميله قمر ايك نماز قلدي حضرت عمر

نه كوزل كوز نور جامي اميه

دوت منار سى وار برى سى قيصه

التمش دوت اشكن جق ديم باصه باصه

استغفر الله استغفر الله العظيم الكريم اذ لا اله الا هو
الحق القوم والتوب اليه ونسلكه التوبة والمغفرة والهداية
لنا انت بهو التوب التوب التوب التوب التوب التوب التوب التوب
الكريم المدين ودلكن وكوزوم توب شر اعطى جوار حديد
بولو غمدن بونته كنجه بر قدر خطا وعصيان وغيب قول لا اله الا هو
وفعلا يهنك صادر اولي نسه التوب التوب التوب التوب التوب التوب التوب التوب
وجوع اندوم وبشمان اولوم بر دخی استغفر الله التوب التوب التوب التوب التوب التوب التوب التوب
فقد اندوم خنر زمان بغير عیب محمد مصطفی صلوات الله علیه وعلیه
حضرتی جبرئیل علیه السلام فسطح علیه السلام كنور و بونته
ویرایه شمس مراد اوزر انسانیم و انما كنور
خفدر و صدفدر استغفر الله ان لا اله الا الله و محمد ان محمد
عبد و رسوله ان دن حکم امام و کلمه اولی التوب التوب التوب التوب التوب التوب التوب التوب
لنت امری اوزر و رسولک قوی اوزر امام عظیم
مندهی اوزر فیلان قدر مهر محمد و محمد علیه السلام فیلان
قز فیلان فیلان اوزر فیلان فیلان فیلان فیلان فیلان فیلان فیلان
و با دخی اوج دفعه بونته دپه ان دن حکم اوزر فیلان
و کلمه اولی التوب التوب التوب التوب التوب التوب التوب التوب
دیه انده حکم فیلان الفاشنه دپه
کتاب زوجی ایای زوجی ایای
۱۲۶۶

الفقر و العیال
استغفر الله
ابن محمد

عاشقانه

بر کز این مدح اید ایم باری عالم بانه مسوده
بر وانه ترکیب هر دم باری عالم بانه مسوده

حسنکه خیر آن اولور لر یوز که کورانه عالم
ور یوز که بر نقاب طود باری عالم بنمسوده

خوب جالید شمع با نغمه دیر بر وانه لر
ال ینا غن جرد نه دیر بود لو دانه لر

زاجلاید حق ایچمه نه طوغور وانه لر
ور یوز که بر نقاب طود باری عالم بنمسوده

ویا لر افای اولش ابر و لر کانه اولور
هشتمانه یوز که بقسم قلم فرماده اولور

کول جالید کورانه بلهسی میمانه اولور

ایضا

دیر که عمر یام انرا قفنه قفه و و و و و
حکم اید

عربی یوز که قوی دوم اولور بدست و وفا
ای کوز لر سولی رازی ا کوز نه محط
ور یوز که بر نقاب طوط باری عالم بنمسود

کلب کاه ری ملا میانه

۱۲۷۹

ضامن عشق در پند

ابد عاشق منور

کفر دی او قدوم عشق کتابه

همیشه سی جفا

امرا بادی دورت نسیب دورت کتابه

دور دور جفا و حق ایچونه

جده سی اندام جفا

جمع ملاک کیمه اندی قیام

بجی به پتنده دیر لوفال جهان

بر کدی کور مردن اینجیده ناصیب اولسون ایلی حوله سلطان

اوره با ایمانه ایلا صیانت بالله دندان جفا

اوج بر دم خافیم ور دور بیری ساکنه بیری فابری

یکج کونوز ذکیر ایلام جنت اعلا فاکو بیری جفا

دانه ایمانه صفاه ایمانه بن مالیم منکله بیری جفا

هیچی حاله سه نقضیه هر فضا حاکم بیری صفا

سه نقضیه بیری ایچنی اوسیه جملور دیو کسلا اولوروز صفا

بنا فورال فاله دوشابه باقر فالریم صفا

یو کلا سز مال مطا هبیه کورال حنر جفا

حدیث شریف

استا عبد ملاہی عن معصیت جاوید کفر
وثلث ہا فسق

قنادى بنسبه بر مورث صابر بر اولود دولند
صكونو بمنز اولاحق زوالله ابشار تالير

بيت

حديث شريف

النجيل لا يدخل الجنة

حتى لا يذوق فيه
اقباله الاسود ولو كنتم القادريين

حديث شريف

من احب عيانه لم يكتب بعد العصور

كلام كبار القصر كالقصر

المجمله من النبط
التي من اليمان

حديث شريف

كل بيتي بر جمع الى صلا الجاهل عدوا ولو كان ابوكم

حديث شريف

رواه انه قال
من صلى عليه يوم يوم البرقه ثمانين مرة غفرت رفته
له ثمانين سنة
او الاني

حديث شريف

من تكبر وضعه الله ومن توهقه رفته الله
او الاني

عاشق

کینه که لایم بابل اولی که کو کینه سلطان ملک
 نیج خیزانه اولی هم به دین سلطان ملک
 عظامی بقیه و بر دیم به بوکونه بریار اچو
 و بر نشی خویلق بر لاله الله سلطان ملک
 بو یوسلوی داله بکار از لری مرجانیم
 او فونو یور عرضیالم دکله سلطان نمیم
 بر مشرف اولی اچو به چکلیو جانیم
 اکرمیم بنده ایده هم باینه سلطان ملک
 دیکه عسوجر هانغ اعلویو بی کلمیم
 وند و کومه غلم یمنم ترک دیار ایم

ویرسلر بقدر مصری شام شرف منیم
 حالک بنده دیکه شام تله سلطان ملک
 کلاه کبار
 القریبه قیصی من النار

ای مروت استم مرجبا خوئی کلدیک
 قشوی طرکی نم مرجبا خوئی کلدیک
 بو ابدی حقنه دیه کم حق نکور قبل
 ای جبار عیاشانم مرجبا خوئی کلدیک
 نیه کلمه ای اقدم به گذرلا بانه
 اویم الله یلا سوزینه فیه بنم جانیه
 مفتخر فتوی و بربر رقتیه فغانیه
 فیه جانم و جانم مرجبا خوئی کلدیک

دیر قدوس یاز کلمه شریه اوله افتاد در
 مجلس عشاق سرخشت ابدی شکار
 بی در لوتزی نیش اید و بقد بر می
 خردم کو نزه کلدی کجی مرجبا خوئی کلدیک

بیت

بر وقت عادتی فرست اتری

یاد چهل شاهی بر دوشد بر

بر کعبه بر بلندی عرق موثری

عشق سودا آتش نارد و نبرد

کلمه ای شمع سلطان نو و رضی

نقد از بنیت اولی باغی بر بود

اوجی فریاد با هم هر کج کوندوز

بلور کلمه نارد و نبرد بر

عشق کویلی ایامه عشق کویلی

بر وندگی شمع دولت تر

دیار غریب یکت اولی بر نبرد بر

سیرانه اوغل دی عشق کویلی

اولی سیرانه دوشدوم سیاهالنه

محبوبه شاهینک زو و نبد

مضام اولی نارد و نبرد بر

۱۲۷۸

بیت

بدنه قادی طاف نصیب اری اری

سوز و نارد بر دی بری قسمت سمرقندی بخاری

کافیت اولان ار زاق کلور اری اری

بدنه لازم و سکه کز ملک سمرقندی بخاری

نم قسمت اولان ار زاق کلور اری اری

سبب قلمشده اولی لوق سمرقندی بخاری

بیت

نزد و سیرک زمین

نظر قبل رفته للعالمه خدایت

بیت

روز شب اخلاسم بر کس نفادیک دین
استم دنیا مالن الا بریاضی چه من

مفرد

سائلم کلایم قیوکه و بر بک الله ایچون
استیم حنک زکاتین حسیه الله ایچون
ایلمنه سولیه کلامی جامله سوز می بتر
مروت کمدن او مر سک چالیده کولمی بتر

بویلا ییشی عادت قانون ازلدن
زکات بر پوسه ایستق ماز کوزلدن
نه باسسون او جاهل کور منه شش مکت
اشک التون کلایم کیسه کینه مر کیسه مر کی

معرفت بلنزه اجته و فنی و فنی
بوجوننی حرجن صقین حتمه جوه مری

بیت

ایا مکنه ایلت بزد، بوسلومی تقدیر ابد ایچن اولام کلامی
باخ حسرت قیاسه فلامی بوضه کور و شمنک نصیب اولامی

بیت

حسرت ایامنک هدیه کون بیل کی مری با وکیل کلبه کی بر کون کی
دار حسرتیه فدیکن مری بوز فدیکن مری بوز فدیکن مری بوز فدیکن

بیت
اگر الله سوره سکت بوی بر ملک با ایلد مسرور ایداری
اگر ملک با ایلد سال اتمز سکت بوی جزاده هوه نصیب
استی سکت ناری قلم غلور کاغید غلور مرکب
ایدر زلی

بیت
قلم الله الدقیقه کوز لیم باشد طولطوفان شو جبهه
عمو عمو اولد قلم بردت سینه سسدم اولسوس سسدم

بیت
بونی یازدیم یاز ایدی
قالم صناد ایدی قصوره با قلمک اغالمو کسیم
زیاده از ایدک

بیت
یازدیاز مو معر قدیر لکن فونم چوق املک
یازدیاز مقه مرادیم بر اثر قلسو دیک در

بیت
عجاییدیه کوره می کوزد ییلبر کوره ند
کوزنه اولقو کوره می زلفه عظم اولم ند

جکیم فانیچ بورودوم السانه

بولیم عثمان ابیم جولدنه

صبریم فانیچ ابیم بورودوم هانه

کاهقی قبول ایم امانه کل کل

جوشغودم حورکی جغراقاریم

جگر ناه عشق سنی بقاریم

حارکی بشیک بور صفاریم

بغلام طلبیه صمانه کل کل

بونوک سنه فرشیغین استیم

ایل دانه کی فولده سیداریم

سنگ کی عاشقاری پیلیم

طوقایه واریم امانه کل کل

بندرکت فندیچی سنه کوردورسونه

فندیچ بندگ وهم بوردسین

کافره فانیچ سنه اوردورسونه

اوردورم درسک کمانه کل کل

سنه سکا بودر طیفه ابیم

محبت بارانه نیک سولیم

اگر درسک حق بیک نیدریم

اونو کوردوم دیر حانه کل کل

مسنیک باغما اچمنی دو موجود کولر

دو کلمنی کار دانه اونلار سنه

عاشقانه ابراهیم دیلر

اوردده بولامز نسک بمانه کل کل

سه بولقار داغیك پرده پرده
دندیل بود دگتیر پرده

صغریا یازده من صول یازده ندر
ارک کوسوکه کور بولقار صغری
سه بولقار صغریلا در دیکه بولر
قام دو کسم ایز قیم ه کسم سایلر

لهساب ستر اولبات و بولقار صغری
نوز اولنج دوملر بورور بیگی
یاز اولنج لاسونبول بورور بیگی
حلت منصور کبر است طوبی غلی داشو
کور امدی فلول کانه ایدر بولقار داغی
کل امدی یازار بر مشاوره ایدر لیم
کچم کونوزوم دار کور بولقار داغی
سویا ب فیذر صند لاه یورینلا او جند
بول وینا با شیمه دار بولقار داغی ۱۷۹

کولر دورت قوش اندی سز قاتر
عزرائل انور رو حی المن
حکم قیامت فلا انور دور
بلدیر بر او لیم ا خریه
کس ویرماز کسب حقیق
الایانه کتور غلت انه صمیم
الله مسجیه ورات انور دور
یازار انج دور
بیله ایکی کلام سوبور دیار
فانده مشد صدار انور دور

خجل همیشه تو را در عوینا بر داور
 حشره قرع عظیم جبرستی او
 کندید یار ابدی
 و این است ایام و این است
 بعد که اقبال آب باز باله بکار
 حرکت که لوتکی فور و دفعه داخل کار ابدی

دگر آمدی بر زمین ایام دنیا بر مشکل حال قدری
 کن اغلادی کن کولدی او جاده نام اظهاری کس قدری
 دنیا بر مشکل حال قدری نسیم سوبه بیم
 بود نیام قدری صبر را چندی مؤمنان بر آری سجده
 اضطرار چندی سفر اچلوی قدیم یکینه قائم کوبناک سجده
 ظلم ایام فساد اولدی نسیم سوبیم ویدر لیل بر مشاوه اندیشه
 شریفه و انا حق اشعار اندیشه قرع عوینا ایجا دین کندیلور
 الله عظمی اولدی نسیم سوبیم بدوینا خیر شرکت ایچینه
 شراب یاقی ویدر مفعول و در دنیا پشند قیامت عذر مندی ظهور
 بدوینا ایکی دوبری خیر اشاوره و دوبری بر ایکیو نین ظهور
 خیر شرکتی نسیم سوبیم چه بر سوزی سوبیم نازن سجده
 بقدری بدوینا یا ایزد از کن سوز یاقی بر سجانه قدری نسیم سوبیم

سینه

۱۷۷۹
 کاتب منید
 ایامه فخر
 فخر و علمه ایزد
 اگر صورتی بر بلق فائز قدر اولور
 رکعت در دبدل الجوب الی بیک
 روز یومی رکعت فوضید و در بیک
 بیک ایسوز رکعت نشد و در دخی بیک سکه
 رکعت و تر واجب و در حققی اولور اولسوز
 بیایم بر مسئلی بلسه ای مانی جائز و کلدر بوحینه
 رحمة الله کوره تمت ۱۷۷۹

٢٧٩
كلام كبار
الانسان مرتبة من النيران
حديث كزيف
المجاهل عدو لوطنه يكون
كلام كبار
القربة قميم من النار
ككون

التيحيل لا يرضو الجنة

[illegible]

این ایامه دیکل محمد مجید محل تقبیر در محله قبا
 فغان کوندری الیا محمد دورت کتابا بچند و زید بنیاد
 دنیا به حقنه یازدی مجید قلنده کلاجه فغان کورس
 فغان کلمی یا قنبر هما اول زمانه جعفر و سید داغده هب احان
 جلاهی منصور اتار صور و لوما بوسه نوز طار مار جیخار کورس
 جغان بقار و قتی کولو نیر تجا و پر قریه سنه عدت بغداد نور
 بمل یقیه کلو کونانی جغلانور اولوقت مشرقینده دغان کورس
 دو غایک سقینه سنه د قیلور او قور در د قیم قیدی یقیلور هر
 رو جلا جهنده کلو در قیلور هقا قنبر سنانه جغلان کورس
 جغان میدان صفه کونار مهور رازم بر بر کنار هر
 ط طار کنه هبیه آرو سوزار قو کور قشوک مینا کورس
 منان طار رتازی دین هر کیک کندنه اتار بند
 غایب رعو جیدر هب نه قنار بویو کدر مجلس دیوان کورس
 دیدانه دور و سنی بر زمان ایمان یوسف ابر حایک به ایمان
 طومار لر یلوارسک بیکامان ایکیلر محشر خلق فیغان کورس
 فیغانه ایلرکله اطاشی صعب جنت اهل کیدار اوجوب اوجوب
 جهلتم محل ایلرا غنیه باحقه اجمه قننده صیلا دغان کورس
 دغان به طول و سیر بیکونه شسته بر ساعت استه سک و بر ماز قنار
 کینه کبیه اولنه همتی میرا طبع التذو او سوز نزل کورس
 زندان اتار غیری کندی ناره بشمرده یاز بوسه نوز قن
 جمیع زمانه کی اورم ایکن اطاشنده ایمان و اقلان کورس
 اقایک بندینه استه آقا کوزله کملر کمن امداد هر

هه آن بویامه میدید بلمه جفای او بیه سلاوت ایلده کما بقا
کلو چند ده هجری سفلر رو بارو میدنند الا کورس
الا دور و دور کفای محنت ایدر جنم ایلده بزه دیر شلو
مضای لوریز حدیث احمد عقیده او قوریز فراموش کورس
قانه او قوریز بحمد الله اندر شمامه اولور لرای وفا
دشمنه فرستاده حبه الله چون صدایه دور و دور مردان کورس
مسلانانده دین بای ان حبه دینن جمله دین اولور
زولفقار الله حافظ روح یونیه کما بهیستو اصلان کورس
اصلان بیلورس قفا قوت ازله مؤمنده آن نبوت هه
ولید ایلده نطقیه هت اصلان او دین هجرات کورس
هجا قضایه قوریز بوضوح اولرمانه کورس دینه قاریه
کورس نیچیه بیلورس هجرات کورس هجرات کورس
القان صغیر زبیر کورس نیچیه طوبی انا رب العالمین
الان کورس زبیر طومر کورس قافله کورس قلقان کورس
قلقان طوطار از در هاک اند کورس کورس کندی سنی بای
بیر قیاله با اولور هجری کلمه بر مول اوینا رب سله کورس
سه آن بلمه کورس انا کورس نیچیه کورس کورس کورس
چار بار وقتیه دیر مکر جود بنده ایلدیه سیران کورس
شبان سیریلدی نفقه لقا عاقبت نسلی ایلر طار مار
کورس نیاز بیه بیه کورس ایلر کورس ایلر کورس
اولر بیه بیه دینا کورس ایلر کورس ایلر کورس

دستگاه علم کیم
که کوه هواس سیدک دور و بقیه

نویسانه بقیه سیدک کورس

انه اول باند کیم و جفایه
مهمان هجریه بر قهری مان
قلعه کمره بر قوت مان
بدست خانم حاتم یار
بقدری بنام هجریه
ویانه ایلدی رنبار خدا
مردی عالی رسله علم
جیدان کونستانه و بدینا هر
با اولو یاد شاه پیر محمد ظاهر
عثمان بولیم ایله غالبه شیطا
ظهور زیاده عدالت نقصه
انسان و برید بر قیاس
همچو عدالت بر موهله
دستمان و برید بر قیاس
اسلام صندیر با اولو لوزه
اعلام ابد عالم محمد
نیزه حکم و برید رندی

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُ أَجْوَدُ صَلَواتِ مِيتِ اِيحْيَا دُعَايَهُ وَوَرَّتِ
تَكْلِيْفُ اِيحْيَا نَمَازِيْنِهِ نَوِيْتِ اِنْ اَصْلِيْهِ لَللَّهِ تَعَالَى صَلَواتُهُ
اِنْ اِيْمَانُ لَمْ يَنْفَعِ اَقْدَمْتُ هَذِهِ الدُّعَا، اللَّهُ اَكْبَرُ رَبِّهِ

ای تحفه قو قلو ریجا نتم
بندہ پیش سنبلو لای زلفک

حکما بندہ تیر جسد جانتیم
اسد بر ادنا بی اغلا بی زلفک

روحانیک جبریا ال اولور
امدیکه بندک سکار بال اولور

کشتک سزند مشکل حال اولور
دفع ایدر نیجه بیک بند بی زلفک

ایشان دیرلر اما غالبه بری
اسماین بیان انتم کوز بیک بری

تقلبه چقرمش دزنی طبری
فورسوخ به کلپور الای زلفک

مظلومی دعوائی غوغالی بند
عاشق اولانک آلت افرین کورده

هر طرف اولش نورماز جند ایدر
ظبط اینور بور جری قلدی زلفک

ته کاتب
سبحان

۱۴۷۸

باب بر کسب قیام از رتبه اوفتاده
 بر کسب افسه اوقیریدی یاقی عذاب قلبر
 وای که کس افسه فرق یاقی عذاب قلبر اوج
 کس افسه یمنش یاقی عذاب قلبر دور
 کس افسه قیامت دکن عذاب قلبر
 و اگر ناسی اثابسی اوز رینه اوفتاده یمنش مالا
 بکس قیامت ایلکه اولر عابدی

اللهم صل على محمد ما رامت اللهات على محمد بركات
 وده محمد ما رامت اللهات الله صل على محمد في النور
 وصل على روح محمد في الروح وصل على قبر محمد في القبور
 وصل على نبيك محمد في الدنيا والآخرة برحمته يا ارحم
 حميد

شوندر ديار مبدلا اولر
 مذكوره ابر كا كليك قنچي ليه اولر دني
 اولر ماله دكبل احكام غريبه مذكور
 قالو بده يك يعنى الله عظيم القاتل جميعه وحده خلقه ابدى بنى نزل
 كنز دكليم ديدنه روضه بال رتبه مذكور ديك مذكور

بسم الله الرحمن الرحيم
دعا صوابه اوقيل

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ قَدْ جَاءَ اَنْتُمْ مَوْعِدًا مِنْ رَبِّكُمْ
وَسِيقَاؤُكُمْ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهَذَا وَرَحْمَةُ الْمُتَوَكِّلِينَ
فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ اِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَذِيبُ الظَّالِمِينَ اَنْفُسًا
وَيُثَبِّتُ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ

بسم الله الرحمن الرحيم
وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ الْفَيْتُ مِنْ بَعْدِ مَا
قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

بسم الله الرحمن الرحيم
وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ الْفَيْتُ مِنْ بَعْدِ مَا
قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ
حديث شريف
لَا يَفْتَسِلُنَّ أَحَدُكُمْ مَا الرِّكْبِ
بوميد يعني قولهم سئلوا عن صوابه غلب فيه زيد

حديث شريف ايمنه نصرة يازي يا زمع مع صفته دير
من الحب عيناها لم يكتب بعد العصار

اَشْرَفُ الْمَلِكِ شَوْزِ بَارِي بِارِغَتِ مُحَمَّدٍ عَلِيٍّ بِتَمَّ شَوْزِ نَكَّ اَرُو
تَوْرِيخِ اَبَلَا سَلَا شَوْزِ هَنَكِي بَارِي
جَازِيَا فَتَحِيهِ بِرِ دَسْتَاغِ وَرِ

رَقْعَا
بِرِ دَسْتَاغِ
اَبَلَا سَلَا

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وَبِهِ رُبُّكَ فَمَا سَئِمَ
قَوْلُهَا فَنَادَتْهُمُ النَّارُ

باری و باریک بر زاهد عالم
ظالمند قلندرجو فنام و
محمد علی پاشا
بمن نکه الدم خرم
بهرد

وَرَمَى قَلْبَهُ لِنَاكِ ابْنِ دِي
جَسَدِي قَلْبِي مَقَابِرُ فَتَنِي
وَهِيَ بَنِي قَلْبِهِ زَهْمَتِ
حَقَّ عَمَانِي دَهْرِي بِمَنْ هَبَّتِ

اَمِنْ هَؤُلَاءِ يَكْفُرُونَ
اَمِنْ هَؤُلَاءِ يَكْفُرُونَ

محمد علی پاشا بدو بدست منی عظمیٰ قصیده کسر لرستی
 صوبه از لرسته اجداد قاضی خطا کتب بهر ما فوق مریدم اور
 وهی بر که هله هله طبطایلم صدر فالتر باب
 وهی دماک قد لیدر دیله بندید کوندر من جوق عباغ و
 محمد علی پاشا بدو بدست منی عظمیٰ کلدی با بورت ایدر دی جده کدی
 مکی مدینه طه صوفیه الی احمد پاشا کوی سر قیام و
 وهی دیر بلیمه بمان میدان لکیمی یکتا بی او
 عبا بر کدوب کوز قد توکن امن سر امن سر
 محمد علی پاشا بدو بدست منی عظمیٰ هنک فدر وک بوز بیدر کتم
 دیک فاجی لکم اوسیا قید لک کوز کوز حق اصم
 وهی دیر غمناکی ایدر بر اطاش دوزی جلال طه شام و
 حیف او فر و سب قرین دوزی سن در بلیم بیلای طه و
 محمد علی پاشا بدو بدست منی عظمیٰ اول صحای دولت لطفه محمد دیر کدی
 ایدر فوایسون اول صحای بیک عبا انله اندم رهوا
 وهی دیر که هله کل هله فرق بیک او دوزی بصفای فمناغ و
 ایدر لک مو هله شمع دیر لک او دوزی فمناغ و
 ایدر لک دیر کدی فدر لک بیک فمناغ و

حافظ اوقیه حیات و هبى حجازى نورمله عرجا
اول قیامت بینه بدین سوره باز نه شایسته بر عهده ایم
و هبى دین که کاتب یقوله هبى نه بر سر یانم و
در یادن فردن دخی ایستد بر سر نه نور دین هر طه ایستد
محمد علی باشم ایستد یا پارتن قبولن لیم و ضاع در یادن
خون طویند کاتب سید فردن بر سر نه نور دین هر طه ایستد
و هبى در که سید از در حیات دین یقوله دوزار
سندن او نور و زر لری به زار هم صند نه بر سر نه نور
محمد علی باشم ایستد اول در برون اولدق کوفه دینیم
ایلی فردن نور دین ایستد سید سید سید سید
سید یانم و هبى در که ایستد لری ایستد دینیم
بر یانن طوط ایستد در دین ایستد سید سید
محمد علی باشم دین ایستد دین سید سید سید
سید سید دین اول دین ایستد مصلفا ایستد
سید سید دین اول دین ایستد دین سید سید
و هبى در که خصم ایستد سید سید سید
سید سید سید سید سید سید سید سید

دعا
وَرَدَتْكَ يَوْمَ يَكُنُ الْإِنسَانُ
ذِكْرًا

كَتَابُ وَبُشْرَى دُونَ دُونَ دُونَ

بَيْنَ نَوَازِلِ سَمْعِكَ طَوْنِي أَوْفِي

أَقْفَرِيكَ سَلَامِي كَلْبِي دُونَ دُونَ

بَيْنَ نَوَازِلِ اللَّهِ بِقُدْرَتِنَا ظَنِّ

أَبِي قَاتِلِكَ أَلَسْتَ قَلْبِي نَظْمِي

يُولِ أَوْفِيكَ قَوْلِي بَيْنَ عَدَمِي

يَا كَلْبِي كَلْبِي دُونَ دُونَ دُونَ

بَيْنَ سَمْعِكَ بِقُدْرَتِنَا ظَنِّ

أَلَسْتَ جِهَانِي أَفْقَرِي بِقُدْرَتِنَا

وَرَدَتْكَ قَوْلِي كَلْبِي دُونَ دُونَ

أَلَسْتَ أَوْفِيكَ كَلْبِي دُونَ دُونَ

كَلْبِي سَمْعِكَ بِقُدْرَتِنَا ظَنِّ

طَوْنِي طَوْنِي أَلَسْتَ نَوَازِلِ صَنَائِعِي

كُلْ أَفَنَّمْ صِرْ لَدُنْ بِنَا لَمْ
أَنْتَ لَمْ سَنَدَ قُلُوبُ دُرُوسُ

۴۴۴۴۴۴

۱۲۲۳

هذه النسخة

كَبَنَ كَلْبَ بَهَارِ بَارِ

سَمَرُوتِ اِبْلَمَنِي كُولُ كُوزِ دِي

كَارِ اِسْمِ بَعْرِه فَاطِمَتِكَ سُوَرِ

طَلْحَمَنِي دَلْعَنِي تَبَلِ كُوزِ دِي

هَسَمَنِي اَوْعَرْتِكَ بِنَا لَمْ

مَبْرُكُ قَتْلِي قَلَمَتِ اَنْجِه

اَوْعِي هُوَرِ سَلَمَتِكَ

مَسْرُوتِ هُوَرِ دِي كُوزِ

دَلْعَمَنِي هُوَرِ طَلْحَمَنِي

طَلْحَمَنِي بَاقِيَتِكَ

صَمِيحَتِكَ اَب كُوزِ

١٢٢٨
 ١٢٢٩
 ١٢٣٠
 ١٢٣١
 ١٢٣٢
 ١٢٣٣
 ١٢٣٤
 ١٢٣٥
 ١٢٣٦
 ١٢٣٧
 ١٢٣٨
 ١٢٣٩
 ١٢٤٠

١٢٤١
 ١٢٤٢
 ١٢٤٣
 ١٢٤٤
 ١٢٤٥
 ١٢٤٦
 ١٢٤٧
 ١٢٤٨
 ١٢٤٩
 ١٢٥٠

١٢٥١
 ١٢٥٢
 ١٢٥٣
 ١٢٥٤
 ١٢٥٥
 ١٢٥٦
 ١٢٥٧
 ١٢٥٨
 ١٢٥٩
 ١٢٦٠

وَبُرِّى أَلَمْ تَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ فَبَيَّنْتَ قَبْرِي
 وَبَهْلَاءِ بَيْنَ نَفْسِي وَسَيْدِهِمْ وَالصَّحْبَ يَامُطَفَّا
 وَهَلْ وَالْقَبْرِ وَاللَّيْلِ سَبْدُ فَسَتَكُ مِفْتَاحُ سُبْحَانِي
 ابْنِي نَعْرِزْ أَوَّلَ ثَانِيَةٍ هَلْ لَيْتِي يَامُطَفَّا
 طَهَّ وَبَسَّيْ أَيْلِي بِرَبِّ بِيَانِ أَهْلِي وَكَلِّمْ بِي
 وَبُرِّى أَلَمْ تَقُوْلْ لَكَ أَلَمْ تَقُوْلْ لَكَ يَامُطَفَّا

كَلِمَتِي فَتَحْنَا سُبُوْحِي رَحْمَتِي أَنْبِيَاءَ بَيَانِ نَفْسِي
 قَدْرِي فُتُوْلُ لَيْسَ لَكَ سَكَا شَيْئًا يَامُطَفَّا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا
 مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَلَا كَلْبَيْنَ صَوْبَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا
 مِنَ الْمُسْلِمِينَ

بَنِي عَمْدَنَّم يَا رَمِّ بَنِي أَوْلُورَمَّ

٧٧٢

وَنَبَارَه بَبَلَمَّ أَفَرْتَه بَبَلَمَّ

مَكَّة سَنَك سَبِي بَرَفِي بَقَلَمَّ

3712

فَبَدَلَه بِبَلَنُوب جَدَّ كَاهْ أَوْلَمَّ

بَنِي عَمْدَنَّم قَوْلَمَّ أَوْلُورَمَّ بَنِي

سَنَك سَبِي بَرَفِي بَقَلَمَّ

سَمِي سَبِي بَرَفِي بَقَلَمَّ

سَبِي بَقَلَمَّ قَسَمَّ وَرَمَمَّ

بَنِي عَمْدَنَّم

SONUÇ

Niğde-Bor kaynaklı 176 ve 177 Numaralı Cönkler bu çalışmamıza temel konu olmuştur. 2004 Haziranında Bor'daki Halil Nuri Kütüphanesinden Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesine gönderilen bu iki cönkü dijital kamera vasıtası ile çektirip sayfalarını resim olarak cd'ye aktardık.Cönkün çeşitli sayfalarındaki hicrî tarihlerden anladığımıza göre bu iki cönk 19.yüzyıla aittir.

Öncelikle bu cönklerin şekil ve muhteva özelliklerini tanıttık Daha sonra Arapça'dan Türkçe'ye transkripsiyon harfleri ile çevirdik. Cönklerdeki metinleri tasnif ederek şairi belli olan şairleri ile şairleri birlikte alfabetik sıraya göre sıraladık. Mahlas kullanılmamış şiirleri şairi belli olmayan şiirler bölümünde verdik. Yarım şiirleri ve bağımsız beyitleri yarım şiirler bölümünde , Arapça duâ ve hutbeleri Arapça metinler bölümünde , müstensih karamalarını ve notlarını da müellifin notları bölümünde verdik.Asıl metni de çalışmamızın sonuna ekledik.

İncelediğimiz bu iki cönte en çok şiiri bulunan Âşık Ömer ve Âşık Şem'î'nin şiirlerini adlarına düzenlenmiş dîvanları tarayarak bizim cönklerdeki şiirler ile karşılaştırdık. Farklılıklarını belirledik. Bu şairlerin şimdiye kadar yayınlanmamış şiirlerini gün yüzüne çıkardık.

İncelediğimiz cönklerde şiirleri bulunan Niğdeli şairleri tespit ederek bu şairlerin hayatları hakkında kısa bilgi verdik. Şimdiye kadar hiçbir yerde yayınlanmamış şiirlerini gün çıkardık.

Türk dünyasının tapusu olan bu değerli eserleri ilim dünyasına sunmaktan son derece mutluyuz.

BİBLİYOĞRAFYA

1. ARTUN, Erman, Âşıklık Geleneği ve Âşık Edebiyatı, Akçağ Yayınları, Ankara 2001.
2. AYAN, Hüseyin, Nesîmî Divânı, Ankara 1990.
3. BANARLI, Nihat Sami, Resimli Türk Edebiyatı Tarihi, C.1-2, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1998.
4. CUMBUR, Müjgan, Folklor Araştırmalarında Cönklerin Yeri, 1. Uluslararası Türk Folklor Semineri Bildirileri ,Ankara 1974.
5. DEVELLİOĞLU ,Ferit, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat,Ankara 1984.
6. DİLÇİN, Cem, Örneklerle Türk Şiir Bilgisi, Ankara 1983.
7. DOĞAN, Ahmet , Kuddûsî Divanı, Akçağ Yayınları 2000.
8. ELÇİN, Şükrü ,Türk Yurdu ,Sayı:278-8, Kasım 1959.
9. ELÇİN, Şükrü ,Âşık Ömer, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1987.
10. ERGUN ,Sâdettin Nüzhet , Âşık Ömer, Hayatı ve Şiirleri, İstanbul 1936.
11. ERGUN , Sâdettin Nüzhet, Halk Edebiyatı Antolojisi, İstanbul 1937.
12. GÖLPINARLI ,Abdulbaki,Yunus Emre Hayatı,Sanatı,Şiirleri, İstanbul 1975.
13. GÖKYAY,Orhan Şaik ,Cönkler Üzerine, Folklor Etnoğrafya Araştırmaları, İstanbul 1984.
14. GÜNAY, Umay, Türkiye’de Âşık Tarzı Şiir Geleneği ve Rüya Motifi, Akçağ Yayınları,Ankara 1992.
15. GÜRER, Ömer Fethi ,Bor Şehri, Niğde 2005.
16. GÜZEL, Abdurrahman ,Türk Dili, Türk Şiiri Özel Sayısı 3.(Halk Şiiri), Sayı: 445- 450 1989.
17. HALICI, Feyzi, Âşık Şem’î Hayatı ve Şiirleri, Ankara 1982
18. KALKAN, Emir, XX. Yüzyıl Türk Halk Şairleri Antolojisi, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1991.

- 19.KAYA, Doğan, Âşık Edebiyatı Araştırmaları,Kitapevi Yayınları, İstanbul 2000.
- 20.KÂSİM, Nâci, Âşık Ömer Divanı, İstanbul 1963.
- 21.KOCATÜRK, Vasfi Mahir, Saz Şiiri Antolojisi, Ankara 1963.
- 22....., Tekke Şiiri Antolojisi, Ankara 1968
- 23.KÖPRÜLÜ,M. Fuad, Türk Saz Şairleri, C. I-V, Akçağ Yayınları,Ankara 2004.
- 24....., Türk Saz Şairleri III , İstanbul 1940.
25. ÖZDEMİR, Ahmet ,Cönklerden Günümüze Halk Şairlerimiz,
İstanbul1993.
26. ÖZMEL, İsmail ,Niğdeli Şairler ve Yazarlar C.1-2, Niğde Valiliği Yayınlar
Niğde,1990-1998.
- 27.ÖZTELLİ, Cahit, Dertli ve Seyrani Hayatı sanatı Eseri, İstanbul 1964.
- 28.RAYMAN ,Hayrettin , Âşık Sümmânî, Ankara 1997.
- 29.RAYMAN ,Hayrettin , Karacaoğlan'ın Şirlerinde Ahenk, Kültür Bakanlığı
Yayınları, Ankara 1996.
30. SAKAOĞLU ,Saim , Cönklerin Kültür Tarihimizdeki Yeri, Fırat Havzası
Yazma Eserler Sempozyumu, 219-226, Elazığ 1987.
- 31.SAKAOĞLU ,Saim ,Türk Saz Şiiri,Türk Dünyası El Kitabı, Ankara 1998.
- 32.TATÇI, Mustafa , Yunus Emre Divanı, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1990.
33. ÜLKÜTAŞIR, M.Şâkir, Halk Edebiyatı Araştırmalarında Cönklerin Yeri,
Türk Kültürü, 5Ekim 1967.